કર્તા, શેખ, આહમદજી સુફી સાહેબ દુર્વેશનાં

ગુજરાતી

ભજન સંગ્રહ.

પ્રકાશક

પા. ઇબ્રાહીમ ઇસાક કોચ

તથા.

મીસ્ત્રી ભીખાભાઈ ગોપાળદાસ.

મળવાનું ઠેકાણું:—

મોજે કોસમડી, પોષ્ટ અંકલેશ્વર.

કીંમત ૦—૮—૦

ઇ. સ. ૨૩-૫-૧૯૪૧

ધી ન્યુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ, ચૌટા બજાર—અંકલેશ્વર.

કર્તા, શેખ, આદમજી સુફી સાહેબ દુર્વેશનાં

ગુજરાતી

ભજન સંગ્રહ.

પ્રકાશક:

પા. ઇબ્રાહીમ ઈસાક કોયા.

તથા

મીસ્ત્રી ભીખાભાઈ ગોપાળદાસ.

મળવાનું ઠેકાણું:—

મોજે કોસમડી, પોષ્ટ અંકલેશ્વર.

કીમત ૦—૮—૦

ઇ. સ. ૨૩-૫-૧૯૪૧

☪ ૭૮૬ ☪

સર્વે તારીફ તે ખુદા વંદે ખુદાને લાયક છે. જે (લહુતોશરા) નો માલીક છે. અને જે સર્વેનો રઝાક છે. બીજી તારફ તેનાં પ્યારા મકબૂલ પેગમ્બર મોહમદ (ર. સુ.) (સ.) ને છે. જે ખાસ તે મહબૂબનાં હબીબ છે. બાદ આ રીસાલો **(ભજન સંગ્રહ)** આજ રોજે છપાવી પ્રગટ કર્યો છે.

આજ તા. ૨૩–૫–૧૯૪૧ ઇસ્વીસન કર્તા આદમજી અબરામજી સૂફી સાહેબની જન્મ તારીખ હી. સં. ૧૧ મી સફર ૧૨૮૭ના સંવત ૧૯૨૫, ઇ. સ. ૧૮૬૯ કર્તાની વફાત તારીખ કારતક સુદ ૧૫ સંવત ૧૯૮૨

મળવાના ઠેકાણાંની નીચે પટેલ ઇબ્રાહીમ ઇસાક કોચા. નામની આગળ કર્તા થયેલું છે એ મહાન ભૂલ થયેલી છે. પણ એ કર્તાની જગ્યાએ પ્રકાશક નું નામ છે. અને કર્તા સૂફી સાહેબ છે. તેજ ખરૂં છે.

:: અનુક્રમ મણિકા ::

ભજન દાદાપીર હાજી મનસૂરશાહ કાદરી શત્તારીનાં

મજકુર સૂફી સાહેબ હમારા ગુરૂજી પટેલ આદમજી અબરામજી સૂફી સાહેબે જે મને આ કીતાબ છપાવવા શારૂ અર્પણુ કરી હતી. ને આજ દીને છપાઇ ગઈ છે તે માટે ખુદાવંદ કરીમનો આભાર માનું છે.

અને બીજી કીતાબો આપ હેબે કલમી આઠ બનાવી ગયા છે. તે એમના દીકરા મુસેજી આદમજી સૂફી સાહેબ પાસે છે. અને કેટલીક મારી પાસે પણુ રહેલી છે. એવણુ સાહેબે ઉર્દુમાં મશનવી "ગુલશને વહદત" એક વખત છપાવી હતી તે નકલો સઘળો વેચાઈ ગઇ છે. અને હાલમાં મારા હાથે આ બીજી કીતાબ ગુજરાતી **ભજન સંગ્રહ** છપાવી તૈયાર થયેલી છે. તે સર્વે ભાઇઓની રૂબરૂ રજુ કરૂં છુ એમાં કદાચ કાંઈ લખવાના વાકયમાં અથવા છાપવામાં કાંઇ ભૂલ થઈ હો તો તે વિષે આપ સર્વે સાહેબો પાસેથી માફી ચાહું છું. વળી કર્તા સૂફી સાહેબનાં પીર હાલ તલસાડી વાદ્યા ભાલોદ મુકામે ગુજરાત ભૂમિ પસંદ કરી નર્મદા કીનારે મજકુર ગામે વફાત તા. ૧૧ મી સફર હી. સને ૧૩૬૦ ફાગણુ સુદ ૧૨ ને વાર સોમ તા. ૧૦ મી માર્ચ સને ૧૯૪૧ને દીને થયા છે.

લી:-પટેલ ઈબ્રાહીમ ઇસાક કોયા પ્રકાશક દા. પોતે.

નોંધઃ—

પાના ૨૧૧ થી ૩૨૪ સુધી

ધી ન્યુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં પ્રકાશક માટે છાપી.

મુદ્રકઃ- કે. જે. દેશાઇ.

મુદ્રણસ્થાનઃ-ધી ન્યુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ.

ચૌટા બજાર,-અંકલેશ્વર.

શેખ આદમ સુફી સાહેબ દુર્વેશનાં

—: ગુજરાતી :—

ભજન સંગ્રહ

સંશોધક "કલંકી"

પ્રકાશક:

પા. ઇબ્રાહીમ ઇસાક કોયા

તથા

મીસ્ત્રી ભીખાભાઇ ગોપાળદાસ

છપાવવામાં સલાહકાર:

મુન્શી અહમદભાઇ રહેમાનભાઇ, મુ૦ સુરત.

મળવાનું ઠેકાણું :—

કર્તા:—પા. ઈબ્રાહીમ ઇસાક કોયા

મોજે કોસમડી. તા. અંકલેશ્વર. જી. ભરૂચ.

પા. આદમજી અભરામજી સુફી.

મીસકીન શાહ કાદરી સત્તારી તે ખલીફા

હાજી મનસુરશાહ કાદરી સત્તારીનાં.

સને ૧૯૩૭.] કીં. ૮ આના [૧૩૫૭ હીજરી.

દીબાચો.

તમામ તારીફ અને વખાણને લાયક તેજ એક જાત પાક ખુદાની છે કે તેની જાતની હસતી છતાં તે પ્રત્યક્ષ જણાતો નથી તે સર્વજ્ઞ શક્તિવાન છે, તેના જેવો બીજો કોઇ નથી. ઉત્પત્તી પાલન અને પ્રલય એ તે મહા બળવાનના નાના ચમત્કારો છે, ચૌદ ભુવન પતી કુલ્લ મુખત્યાર જાતે ને પોતે તે આપો આપ પોતે પોતે હસતી ધરાવે છે. તે એક છે ૧ એકડે એક લખવામાં ગણવામાં કે જોવામાં આવે તેવો એ નથી. તેમ ગણત્રી રહીત છે. સતચીત આનંદ સ્વરૂપ સર્વે ચરાચર વ્યાપક અચળ આદી અનાદિ પરમાનંદ સ્વરૂપે સુબ્હાન સુરતે ઇન્સાન નીર્મળ રહેમાન તસ્વીર નુરાની તે એવી કે તમારા વહેમ ખ્યાલમાં આવી શકે તેવી પરમ પવિત્ર અવતારોથી નીરાળો ઇશ્વરોથી નિયારો ભકતોનો પ્રાણથી પ્યારો અંતરજામી સર્વધામી અવિનાશી પ્રત્યક્ષ અંતરધ્યાન અવલ આખર ઇશ્વરો અવતારોનો પુજ્ય પ્યારો દેવો પયગમ્બરોનો મસજુદ મઆબુદ મોજુદ મકસુદ ઓલીયાઓ પ્રેમીઓ માસુક મહબુબ પ્રેમ ખુમારીમાં ચકમાચૂર કરી પ્રવેશ થઇ ભકતોના પુર્ણ ભાવમાં ભમતો સંતોના સંગમાં રમતો દુરવેશોના દર્શનમાં દર્શન આપતો નિરંજન નીરાકાર સાકાર રૂપે જ્ઞાનચક્ષુવાળા અનુભવીઓને પ્રસિદ્ધ દેખાતો અનુભવી વિરલાઓને

આનંદ આપતો પરમહંસોને દ્રવ્ય અદ્રવ્ય સ્થાવર જંગમ ત્રિકાળ ચૌદ ભુવન પોતાના સંકલ્પથી પ્રસિદ્ધિમાં લાવતો પોતાની શક્તિના સ્વરૂપો ભિન્ન ભિન્ન પોતે બતાવતો પોતાના તેજસ્વી તેજથી અથવા નુરથી નુરાની પ્રસિદ્ધિમાં આણવાવાળો સ્વયંભુ સુબહાન તે પોતે છે, અને આ સર્વત્ર લીલા તેજ લીલાધર લાલની છે આ સર્વ ક્રિડામાં મોહીની તેજ મોહનની ફુકેલી છે અને ભુલ ભુલામણીની સંતા ગોગડી સર્વ લીલા બતાવી લલચાવી રહયો છે એ તમામ આનંદો તેજપ્રભા આનંદનીજ પ્રેમાળ રમણીય ઇચ્છા-નોજ પડછાયો છે. અને આ સર્વત્રનોજ ૐ અથવા કુન શબ્દનો પડઘો ગાજી રહયો છે, હે જ્ઞાનેશ્વરી જ્ઞાનચક્ષુ ગુરૂ સેવાથી પ્રાપ્ત થાય છે અથવા સંત સમાગમ બુટીથી ઉઘડે છે, ગુરૂ રૂપમાં ગુરૂ ભગવાન મહેરબાન થાય છે તો અમ્રતરસનો જામ પીવાડે છે તે જામ અમર સર્વદાને માટે સજીવન નિવડે છે પણ હે શિષ્યો તે કયારે નિવડે છે કે તારો શ્રદ્ધ પુર્ણ યકીન હોય તોજ નહિ તો તું ચઢેલો હશે તો પણ પડી જશે કારણકે ચઢેલાનેજ પડવાની બીક છે માટે હે મુમુક્ષુ શિષ્યો આ સંબોધકનો સુબોધ એજ છે કે ગુરૂ ચરણનુ તારા મર્ણનું મર્ણ આવે ત્યાં સુધી શરણુ ન છોડવું તારામાં આત્મીક કુવ્વત આવી ગઇ હોય તો પણ મોટમેં મગરૂર થઇને ભુલ નહી ખાતો એ તમામ ભિરૂજનો ભુલ યાને ચઢતી પડતી ગુરૂ લીલાનીજ બલીહારી છે,

દોહરો.

મુર્શીદમા મૌલા મીલા મુર્શીદ તારણહાર,
દયા ગુરૂની હોય તો હો ભવસાગર પાર.

હે શિષ્યો ગુરૂ સેવામાં તમો કાં નજરાણું નિયત નજર અર્પણ કરો અને ગુરૂ ભગવાને તે સ્વીકાર્યું હોય એજ તમારી ઉપર મહા કૃપા કરી સમજવું પણ હે મૂઢમતીનાં મુમુક્ષુ તારા મુર્ખાઇ ભરેલા કનીષ્ટ બુદ્ધિમાં એવો સંકલ્પ કે વહેમ થયો કે મેં ગુરૂને મદદ કરી છે આટલોજ દુષ્ટ વિચાર આવતાંજ આજ સુધીનું કર્યું કારજ્યુ સર્વ ધોવાય જાય તમારી મદદની ગુરૂ ભગવાનને જરા પણ અપેક્ષા કે જરૂર નથી ગુરૂ સેવામાં તને રહેવાની જરૂર છે તે પણ ગુરૂ કૃપા હશે તોજ તને સંગ હશે માટે સાવચેતથી ગુરૂના હુકમા બોલચાલમાં વીવેકથી વર્તવું, નહી તો આકાશ પાતાળમાં જુગોના જુગો સુધી ભટકયા કરશો પણનીજાત મળશે નહી. હે સદગુરૂ બાપજી હું આપની અંતઃકરણથી સેવા બજાવી નમ્રતાથી નમન કરી વીનવું છું કે આ સર્વે આપની બલીહારીનો ચમત્કારીક કીસ્સો છે. આપે ગુરૂ રૂપે મુજ પામરને ખુદાઇ બતાવી રહયા છો એને તેમાં જરા પણ શંશય કે શંકા નથી. હું આપનો સદાથી છું આપનો છકાવેલો છેલીયો છું આપે મારામાં પ્રવેશ કરી મારા મુખદ્વારે આપના ગુણો ગાયા છે અથવા મારૂ નામ કરવા ગવાડયા છે. હે પીર પીર દસ્તગીર તમારો હાથ ખુદાનો હાથ છે, તમોએ જેને ઝાલ્યા છે તેને પોતાનો બનાવ્યો છે, આપે આપના ચરણમાં અર્પણ કરતા ને પ્રેમના પ્યાલા પીવાડી પ્રેમ ખુમારીમાં છલોછલ છલકાવી મુકયો છે તે નશાબી ખુમારીમાં પોતાના પદો, છંદ કલામો, ભજનો, ગઝલો, ઠુમરીયો, હોરીયો, શએર, કાફીયો દુહરાઓ વીગેરે અનેક અનેક તરજોમાં ગવાડયા છે પ્રેમરસમાં ભીંજેલો પ્રેમી છેલીયો છેલીયા ગાતો ફરે છે અહાહાહા.

શું પ્રેમ ખુમારીનું પુરૂં શુરાતન ભરેલું નુર પંડથી બ્રહ્માંડ ખંડે ખંડની ખબરો આપે છે અને પ્રત્યક્ષ દર્શન નજરે પડે છે તેમાં હું મોહીત અને તલ્લીન થઇ પોતાને ખોઇ છું અને તારે સ્વરૂપે ૐકાર વચનનો નાદ કરી ગર્જના કરૂં છું એ સર્વે આપની કૃપા દ્રષ્ટિની કરામત છે, એ સર્વ ખુદાઇ મદદ છે, નહી તો હું એક ગણત્રી વગરનો ગુજરાતી વોહરો શું ગણત્રીનો પણ જેમકે વાંસની વાંસળી મધુર શ્વરે પોતાની મેળે વાગી શકતી નથી પણ રસીલા કારીગરની ઉસ્તાદીથી ઉસ્તાદના મોઢમાં રહીને મધુર શ્વરે લોકોને મુર્છિત કરે છે, મનને ચલીત કરે છે આકાશ પાતાળને હલાવી મુકે છે, શેષને ધુણાવે છે, ગગન મંડલને ગજાવે છે. તો જ્યાં સુધી સદગુરૂ ભગવાનના ભાવમાં ભીંજાશો નહી, ત્યાં સુધી તમોને એ જીજ્ઞાસુઓ ગાતા કે રડતાં આવડશેજ નહી ઘાયલની ગતી ઘાયલ જાણે જનેતાના દુઃખ સુખનો અનુભવ વાંઝણી શું જાણે રડનારના સ્વરનો રહસ્ય કે અસર કેવો અને કેટલો છે તે શ્વરની લજજા પરથી અનુભવી પારખી શકે છે તે પણ એવાજ દર્દવાળો તો તમે ગાનારના ગાયનનો રહસ્ય જ્ઞાનેશ્વરો કે અનુભવી ધ્યાનેશ્વરો સીવાય બીજા જાણી શકેજ નહી એટલાજ માટે બીજાઓને ગાવુ વગાડવુ સખ્ત મના છે. બીજા એટલે રૂહાની કે આત્મીક જ્ઞાન વગરના જે હજુરના નુરાની રંગથી રંગાયલા નથી તેવા ડોલીયાને મનાય છે. કારણકે એવા પ્રેમરસ પ્રેમશણગારના ઘેલછા ગાયનોથી સંસારમાં કેટલાક વિઘ્નો અને ખોટા કર્મો ઉત્પન્ન થયા છે. અવશ્ય હિંદુસ્તાનના હિંદુ વર્ગમાં તો ખાનગીજ રહી નથી. પોતાના મહાત્માઓના મહીમા

ન જાણ્યો એમના ઉપર પણ કૃષ્ણ લીલા, દ્રોપદી લીલા, એવી ગુહ્ય પવિત્ર લીલાનો ભાવાર્થ જાણ્યા વીના અને રહસ્ય સમજ્યા વીના પ્રેમ લક્ષણા ભકતીના ભાવનો ખોટો ભાવાર્થ કરી પુરૂષો સ્ત્રીઓ વ્યભીચારી બન્યા છે અને ધર્મપવિત્ર અવતારી કે ચમત્કારી પુરૂષો કે સતી સ્ત્રીઓનો અદબ નહી પાળતા ખોટાં ઉદાહરણો પાળતા લઇ બગડી બેઠા છે અને તે દીનપ્રતિદીન વધારો થતો જાય છે હે ખુદાવંદે ખુદા સર્વ ભાઇ બ્હેનોને પવીત્ર સમજ આપી સ્વર્ગામે પહોંચાડો.

આ ભજન કલામનો સંગ્રહ કરનાર પોતાનો અનુભવ દર્શાવી પ્રેમ, મોહ વરસાવી રહયો છે કોઇના દેખા દેખી કે જોડી કહાડેલા નથી. અનુભવીઓ હશે તે ખુદ પરીક્ષા કરશે.

એ સખ્સ ભરૂચ જીલ્લા, અંકલેશ્વર તાલુકાના કોશમડી ગામે રહેતા હતા અને તે પોતાના ગામના મતાદાર વોહરા પટેલ હતા એમનો જન્મ દીવસ સંવત ૧૯૨૫માં થયો છે. ઇસ્ત્રીશન ૧૮૬૯ તેમજ મુસલમાની હીજરી સન ૧૨૮૭ સફરની ૧૧ તારીખે થએલો આ દીબાચો માહે રમજાન ૧૩૪૨ હીજરીની તા. ૫મીએ લખ્યો છે તે પહેલાં આ સંગ્રહ ઘણા વર્ષો આગળથી લખાયો છે અને કરતાના કુતબખાનામાં અનામત છે આ સીવાય હું કરતાએ ઘણા પુસ્તકો ઊરદુમાં લખ્યાં છે પ્રશીદીમાં પણ એક મનસ્વી ગુલશને વહેદત નામનું ઉર્દુ કાવ્ય રચનાનુ પુસ્તક હીજરી સન ૧૩૨૯ માં બહાર પડયું છે અને તે ખપી પણ ગયું છે. અને હજુ પણ ઉર્દુમાં કુરઆન શરીફના ભાવાર્થના ફકરા ગુહ્ય જ્ઞાનથી ભરેલા લખી રહયો છું. ગુજરાતી કાવ્યો

પ્રસિદ્ધ કરવાની એમને ફુરસદ નહી હોવાથી આ કલામ સંગ્રહ એમજ તૈયાર કરેલો પડી રહયો હતો પણ એમનાજ ગામનો એમનો શીષ્ય ખલીફો મકબુલશાહ ઉર્ફે ઇબ્રાહીમ નામનો છે તેમની ઇચ્છા આ કલામ સંગ્રહ પ્રસિદ્ધ કરવાની થઇ તેથી એમની ઇચ્છા પ્રમાણે આ દીબાચો તૈયાર કરી કલામ સંગ્રહને સંપુર્ણ કરી મકબુલશાહ સુપાત્ર શિષ્યને આ લેખ અર્પણ કરૂં છું. એમની કોશીશનો બદલો ખુદાવંદે ખુદા એમને આપો આમીન. આ આશીર્વાદ હું એમને મારા અંતઃકરણથી આપી તૃપ્ત થયો છું.

શિષ્યોને માટે બે બોલ.

હરેક શિષ્યોએ વફાદારી અને અદબ આપના સાથે તનમન ધન અર્પણ કરી પોતાના ગુરૂના ચરણમાં મરતા સુધી રહેવાને હે ખુદા હીદાયત કરે. કારણકે આરસીને મુકાબલ રાખ્યા વિના ચહેરાના દર્શન થતાં નથી. આ ગુહ્ય માર્મીક વાણીનો મર્મ પણ જ્ઞાનેશ્વર વિના સમજવો કઠીન છે.

૧ ઓતાલેબો મતલુબની રજા જોઇ હાશીલ કરો,

૨ આ મોરીદો મહબુબે મુરાદમાં તમારૂં પ્રલય કરો અને પોતાના સ્વરૂપમાં જઇ મળવાનો પ્રયત્ન એજ છે.

૩ પ્રેમલક્ષણા પુર્ણ ભાવ ભકિત તમોને સારે પ્રેમાશને પહોં ચાડશે અને તમોને અસલી રૂપ આપશે.

૪ હે શિષ્યો તમો તમારા દીલના દર્પણમાં મારા ગુરૂજીની

દીવ્ય મુર્તિના ચીતારને ગોઠવો અને તેમાં મોહીત રહો પછી જુઓ કે તમોને શું હાંસલ થયું.

૫ ગુરૂના મહાન માન મરતબા મરતબાની તમો જેટલી દરકાર રાખશો તેટલા તમો પદવીએ ચડશો અને પરમપદ પામશો

૬ સંસારી માયાવી તમામ પુતળામાં બાપ, સ્ત્રી, છોકરાં, ખેતીવાડી, વણજ, વેપાર બલ્કે પોતાના જાતથી પણ અધીક સદગુરૂજીના મહીમાને નહી માનશો ત્યાં સુધી સર્વ કર્તવ્યો ફોગટ સમજવા. જુદા જુદા ગર્જના કરનાર જુદા જુદા છે અલ્લાહ અલ્લાહ પોકારનારાઓ અલગજ છે અરે અત્રે તો એકયતાનો રંગ જોઈએ છે. કલંકી કુલ એકલી આ શબ્દમાં ધ્યાન કરો આ કલામ સંગ્રહમાં સર્વ જ્ઞાનનો પુર્ણ સમાવેશ કર્યો છે મારા ગુરૂદેવ ભગવાન હાજી મનશુરશાહ સાહેબ કાદરી શતારી હઝરતસોશીર હુલબાગીનો હું એક અદનો દાસ છું અને તેઓ પરમહંસના પવાડપરોના છાયો હજુ સુધી આ ખાકસારના માથા ઉપર છે તેઓ સાહેબ હિંદુસ્થાનમાં અવધના શીતાપુર જીલ્લાના પેતેપુર શાહેરમાંના માહનગર મોહલ્લામા રહે છે. પોતાના શિષ્યોમાં રમણ ભ્રમણ કરતાં મગન રહે છે. પોતે ઘરબાર રાખતા નથી પોતાની કબર તૈયાર રાખેલી છે અને બાકી જીંદગીના દીવસો ભાવ ભકિત ઉપદેશમાં ગુજારે છે, લગભગ ૮૫ વર્ષની વય થઇ છે અને એવા મહાન પરમહંસનો સાયો એમના શિષ્યોના માથા પર સદા રહો આમીન.

તેમજ આ કલામ સંગ્રહને દીબાચા સહીત કરતાને અને પ્રસિદ્ધ કર્તાને આબાદ રાખો.

આમીન. આમીન. આમીન.

લી૦ પટેલ આદમજી અબરામજી ઉર્ફે શુફી સાહેબ
શુફી મીરાકીનશાહ ખલીફા હાજી મનશુરશાહ
કાદરી શત્તારી કા શહ બારી.

તા. ૫ રમઝાન જુમેરાત ૧૩૪૨ હીજરી દાતોપે.

કર્તાનાં મુરશીદ પીર હાજી મનસુરશાહની હાજરીમાં મશહુર પુસ્તક છપાય છે. અને જાતે તપાસી પાસ કરે છે.

તા૦ ૨૪-૧૦-૩૭

હીજરી તા૦ ૧૯ મો શાબાન ૧૩૫૬

بسم الله الرحمن الرحيم

શેખ આદમ સુફી સાહેબ દુર્વેશના

ગુજરાતી ભજન સંગ્રહ

ભજન ૧ લું.

અરે ઓ મનવા પાપી તું કેમ ભટકતો ભમે,
સાહેબ નામનું સુમરન કરવું તે તો તને નહિં ગમે ૧
જમરા જીવડો લેવા આવશે શું થાશે તારૂં તે સમે,
નથી થવાનો ત્યાં કોઇ બેલી કાયા તારી કમકમે ૨
કાચી કાયા પડી જવાની નહિ રહો તમો નહિ હમે,
ભ્રષ્ટ થયો જગતુંની માયામેં અગર ચડયો ટમટમે ૩
સતગુરૂ ચરણ શીશ નમાવી સદા રહોને તમે,
સ્વાસે સ્વાસે જાપ જપો જેમ લુહાર ધમેણ ધમે ૪
દયાળુ થઇને દયામેં રહેજો સા સારૂ લોકોને દમે,
તારી હકુમત કામ નહિ આવે ચેતી લ્યો સરૂ તમે ૫

સામળીઆના સ્વરૂપ સર્વ છે મારી આંખે જુઓને તમે,
જ્ઞાન ચક્ષુથી જયારે જોશે સરવં બ્રહ્માંરમે ૬
સ્વાસ સ્વાસ બસ રટન કહીયે અંતઃકરણ ધમધમે
બત્રીસ વાજાં છત્રીસ રાગની ભીનભીન ધમધમે ૭
ધ્યાન અગોચર ચઢો ગગનમેં મલો મોહનને તમે,
મનડું માહરૂં તેહમાં મોહ્યું નથી જાણુતા તમે ૮
કષ્ટ જેટલું અનુભવ કરતાં પડે તેટલું ગમે,
લીન રહો આત્મા દર્શમેં પર્મપદવી પામશો તમે ૯
આત્માજ્ઞાનની છુપી વાતડી મલે ભવિષ્યે સમે,
શુપ્રી સાહેબ બ્રહ્મ પદવીમાં ચૌદ ભુવનમેં રમે ૧૦

ભજન ૨ જું.

કયું નિંદ્રામેં સોયા ગાફીલ જાગ નહી હે ચોઘડીયાં
સચી બાતેં સદા હમારી કભી ન બોલે જુઠડીયાં ૧
ગુંગા બાત મરમકી ખોલે ચૌદા ભુવનકી બાતડીયાં
બેદ પુરાન ઓર સભી સાસતર ઉસકે સામને ચોપડીયાં ૨
હમને અપની નજરસે દેખા બજાએ હુંડા ઘંટડીયાં
ચાદા ભુવનમેં અવાજ પહોંચા બજાએ બીનસુખ બાંસરીયાં ૩
બાહેરાહો મસ્તાના ઝુમે નાચતહે બાન ટાંટડીયાં
સંત લોકોએ મર્મકુ બુઝે મુરખ ખાએ આંટડીયાં ૪
શુપ્રી સાહેબકી જ્ઞાનકી બાતેં સુને કોઈ બીન કાનડીયાં
દરશન વાકા વોહી નર પાવે જો આએ બનબીન આંખડીયાં ૫

ભજન ૩ જું

ગોદામ જ્ઞાનકી હમને ખોલી ધ્યાનકી માંડી હાટડીયાં
સુરા હોય સો કરે ખરીદી સોદાહે શીર સાટડીયાં ૧
અગમ ગઢકુ જીત લીયો બસ એક શબ્દકી સાઢડીયાં
સુરા મરદ વા ચઢે મેદાના ઝનાના (હીઝડા) મારે આંટડીયાં ૨
પાંચ પચીસ ચોરનકુ મારા દુશ્મન સારે ડાટડાયાં
નામરદોંસે મર્મ ન કહેના બહોત બીકટહે ઘાટડીયાં ૩
બ્રહ્મ સ્વરૂપ જલવાહી તુમહો ગફલત ભેંસ ઔર ગ વડીયાં
સતગુરૂ બાલક પંથ એ પાવા દાસ સંતોકે પાવડીયાં ૪
કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મન માયા ઇન પાંચોકુ કાટડીયાં,
શુપ્રી સાહેબકી ખુલી ગુદામેં જ્ઞાની બાંધલો ગાંઠડીયાં ૫

ભજન ૪ થું.

બાંધ કમર હીંમતકી પ્યારે એક શબ્દકી ઘોડલીયાં
ધ્યાન ગ્યાનકી લગામ પકડો માર પ્રેમકી કોડલીયાં ૧
કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મન માયા તોડ દે સારી ખોડલીયાં
હર હર સ્વાસા સુમરન કરલે સુરતા મનમુખ જોડલીયાં ૨
અકળકે ચલતાકે મદમાતા રખે બહોતસી ટોંડલીયાં
તોડ સભી એક દીન તુટેગેં સજેંગે માંસ ઔર હાડલીયાં ૩
ગાફીલ હો કયું સોયા બંદે પીયુસે પ્રેમ નહિં જોડલીયાં
દુનીયા મોહની માયા ડાકણી ડુબાયગી તેરી હોડલીયાં ૪

ગરીબ હોકર ગુરૂસંગ કરલે છોડદે સારે ભોડલીયાં
તેરા કપટ હસદ નહિ છુટા ગેરનકી ઢુંઢે ખોડલીયાં ૫
બીન મુરશીદ મૌલા નહિ પાવા તિર્થ જાત્રા દોડલીયાં
શુધ્રી સાહેબ મન સુરકા ખાદીમ બ્રહ્માંડ સારા ફોડલીયાં ૬

ભજન ૫ મું.

પુર્વ દેશસે ગુરૂ એક આયા માન મરતબા અજમતકા
હીફઝ મરાતીબ સબ સમજાયા રાઝ ખુલા કુલ વેહદતકા ૧
વેહદતુલ વજુદકે હે સબ પુતલે નમુદ બુરકા કસરતકા
સુહુદ ઉસકાહે હરજાઇ ખલલ હે તેરી નઝરતકા ૨
ઇદમ લદુનકા સબક પળાયા જામ પીલાયા વસલતકા
બને યગાના ઘુંઘટ તોડા મીટાયા ઝઘડા ખટપટકા ૩
નામરદોકા પંથ નહિં હે પંથ હે એતો તો લટખટકા
પંડ બ્રહ્માંડકુલ તોડ ફોડકે દરશન પાયા ઘટઘટકા ૪
ગુરૂ દેશકો ચલો ગુસૈયાં એ રસ્તા હે ઝટપટકા
ધરમ કરમકી હદોકો છોડો પોચ ગયા વો જો છટકા ૫
શુધ્રી સાહેબ અસલકા જોગીહે બેરાગી ઉલફતકા
સૈર કરનકું આયા જગમેં હુઆગોહે સબ ખલકતકા ૬

ભજન ૬ હું.

પુર્વ દેશકા જગતગુરૂજી ફીરે હે જોગી મુદદતકા
જોગ કરંતે સદા ફીરંતે દેખે તમાશા કુદરતકા ૧

કહી ફકીરી કહીં અમીરી બજાયા ડંકા અઝમતકા
અજર અમર અવિનાશી જોગી કરે નઝારા વેહદતકા ૨
હુકમ બજાનેકી ખાતીરસે આયે કસમ હે ઈઝઝતકા
તજદદુદે ઇમસાલમે આયે ફારેગ બાણા ફુતરતકા ૩
નહીં કીસીકા હમકો ખતરા નહી હે ઝગડા દહેશતકા
સુફી સાહેબ અસલકા જોગીહે દરજા એ કીસમતકા ૪

ભજન ૭ મું.

મોરા ઉપર મેરાજ પાઇ ગગન ગુફામે ચઢીઆં
સાન્તેર હજારાં પડદા તોડકે જઈ હજુરમેં અડીઆં ....ટેક
પીર પયગમ્બર રૂષી મુનીયાં સૌ રસ્તામાં મળીયાં,
હાથ મીલાવી મળી હલી સૌ સૌને પગે પડીયા. ૨
ડાંગીયારૂાં દરશન જોયાં અસલી આવી સુધ,
ત્રિકાળ જ્ઞાની થઇને રહયા ઇત્મલદુનો બુધ ૩
ચાંદ પૂર્ણીમાં ચૌદીશ ઉગો તેમાં આંખડી લાગી,
દ્રષ્ટી સાંધીને જોવા લાગો ભ્રાંતી સરવે ભાગી. ૪
સુફા સાહેબનો પંથ ન્યારો નથી એ કહેવા સરખો,
ૐકાર હું પોતે સ્વામી અનુભવીઓ એ પરખો. ૫

ભજન ૮ મું.

મૌલા હાજરા હજુર સાંઇ મૌલા હાજરા હજુર,
જ્ઞાની ચક્ષુકો દર્શન મેલા ચહુ ઓર દેખત નુર....ટેક

માટેમે મુરખ ફુલ યે મનમે છે મગરૂર,
નીચ ઉંચની ઉપાધીમાં સપડાયો ભરપુર. ૨
સચ્ચે ગુરૂકા બાળક હો જા કરદે સબકો દુર,
ધ્યાન ચક્ષુમાં લીન રહો તુમ બનોગે ચકનાચુર. ૩
યેહી હે પંથ સંતોકા સાધુકા ચમકે ચોદીશ નુર,
લગી આંખડી ઉસીમે સંતકી નહી અપ્સરા હુર. ૪
સુફી સાહેબ કરે ફકીરી મોલાકો મંજુર,
અનંત જુગોકે હમ બેરાગી સદા રહે હજુર. ૫

ભજન ૯ મું.

એ જગ દરશન મેલા ભાઈ, એ જગ દરશન મેલા હે.
એહ હે બસીરતકુ મેલા ઓર અંધે કો ઠેલા હે....ટેક
પ્રેમ ખુમારીમેં ઓ આયા બના મસ્ત મતવાલા હે
તરેહ તરેહ કે રૂપ રંગમે ખેલ વો અપના ખેલા હે ૨
હર ઘુંઘટ વહી બહુરૂપી બના આપ અલબેલા હે
દેખનેમેં જુદા જુદા વેહદતુલ વજુદ એકેલા હે ૩
સુફી સાહેબ ઇસ્તગરાકમેં વોહી ગુરૂજી ચેલા હે
જહાં તહાં સબ દેખો પરખો ઉસીકા સાયા ફેલા હે. ૪

ભજન ૧૦ મું.

સાધુ ઐસા આપમેં આપ સમાયા....ટેક.
નહીં હમે કોઇ બાવા ને માઇ, નહી કીસીકા જાયા
ન હમ કીસીકે ન કોઇ હમારા, ઓહોંમ બ્રહ્માસ્મી દીખાયા

નહીં હમ બનતે બંદે કીસીકે, તેઝેમેં તેજ મીલાયા
અસલી કી હે યે નકલે વમામી ચેહી અંજામ દીખાયા ૨
નહીં હુ મેં હાથ પાઉં બદનકુચ્છ, નહી હમારી યે કાયા
નહી હમારી હે સુરત સુરત, બેચું ચગુ હું કહાયા. ૩
સુફી સાહેબ પરમહંસ રસીલે આદા ભુતનમે સમાયા
આપ નિરંજન ન્યારા હે સબ હે બ્રહ્મ સ્વરૂપ અપના પાયા. ૪

ભજન ૧૧ મું.

સાધુ યા હમને ઉસીકુ હે પાયા....ટેક.

ઉસકે સીવા સબ વહેમો હુવા હે જીસને એ જલ્વા દીખાયા,
એકો હંસ બહુ સ્યામ બુઝે તત્વ મસીકુ ન પાયા. ૧
સુનકી હકીકત જાને કોઇ સંતા યોગી વિયોગીને પાયા,
સંતન સાધુકા બાસા વહાં હે જહાં ન ધુપ ન સાયા. ૨
ધ્યાન ધરો ઓર દેખો અબ સંતો કીસને યે ખેલ ખેલાયા,
દુજા નહી કોઇ નજરોમેં આવે દરશની નૈન જમાયા. ૩
મુરશીદે મનસુરે જામ પીલાયા મુડદા સજીવન બનાયા,
હદમ બેવાહી દર્સ પઢાયા સુફી સાહેબકુ સજાયા. ૪

ભજન ૧૨ મું.

સાધુ લેયા બોજા ઉઠાયા હે ભારી...ટેક

જામે અક્કલકો નાશ કરીયા સોયા હે ટાંગ પસારી
યાદ રખો વાકો ભુલ ન જાઓ દમોદમ સાંસસમારી. ૧

ભજન કરો વાકા ચોખી કરત હે આપસમે મોહની હો ભારી
ભવસાગરસે પાર ઉતરના હે સુનો સખી નર નારી. ૨
રોઝે અલસ્તોસે જોગી હુવા હે કેસે હુઇ અબ અંધારી
ચેતના હોય તો ચેતો હરીજન જીંદગી જાવત તુમારી. ૩
અપને કરન ઉસને તુજકો બનાયા, રચના રચાઇ એ સારી
મન પવન વશ કરો હરીજન ભજન કરો હલકારી. ૪
નકદી એ સોદા હે આવ ખરીદો નહી હે વાયદા ઉધારી
સંસારીઓ સબ સુણો મુનાદી કહેતા હું વારી વારી. ૫
સુફી સાહેબ ઇરશાદ કરત હે ધ્યાન ધરો મન મારી
કીસીકે બાનકરકે દાયમ રહીએ જીંદગી ઉસમે ગુજારી. ૬

ભજન ૧૩ મું.

સાધુ ભૈયા સેર કરોરે મેદાના....ટેક.

આજ કાલ પરસુ અતરસુ પાપી કરત હે યે બહાના
પીયુજીસે મીલનેમે સુનો સખીરી છોડી દીયો સરનામા. ૧
હુઓ મત ગફલતમે સંતો હમકુ હે યાદ દીવાના
ભવસાગરકા તારા હું યારો જાનત હું જહાજ ચલાના. ૨
ગુનીજન જાણે યા હરિજન જાણે સંત બીરાગી પીછાના
સુરા મરદકા રનમે ગુજરત હે ગાંડુ લડે ક્યા મેદાના. ૩
ભુત પલીતસે કાહેકુ ડરીયે ઇશકકી ધુમ મચાના
સુફી સાહેબ સતગુરકા આલક યાદ હે જામ પીલાના. ૪

ભજન ૧૪ મું.

સાધુ ભૈયા સુફી અઝલકે બૈરાગી...ટેક

કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મોહ માયા પાંચોમે આગ લગાદી
બેહદકે અંદર થા એ જોગી અકેલા ઈશ્કને ધુમ મચાદી. ૧
ધ્યાન જ્ઞાનકી ધુમ મચી હે અનહદ મોરલીયાં વાગી
કાલી ઘટાસે છુટી બીજલીયાં રહેમત બરસને લાગી. ૨
ઈશ્કકી લીજ્જત અજબ હે મીઠી જાને સાહીયર સોહાગી
ચેન નહીં બેચેની હે દીલકુ અંતર આગ જો લાગી. ૩
બાલેરે બાલે જપનારે જાગી અંતઃકરણથી સભાગી
સારંગીઆ જેસી બાજત હે જોગી નાડી નાડી સબ જાગી. ૪
સુફી સાહેબકી યે મર્મકી બાતે સમજે કોઇ સંત બૈરાગી
ઘર ગંભીરતાસે જાગ્યા કોઇ ગફલત અંધેરી સબ ભાગી. ૫

ભજન ૧૫ મું.

સાધું ભૈયા કલંદરે સુબહાની...ટેક.

સીકલ સુરત મુરત નહી હમારી જ્યોત હે મેરી નુરાની
હરહર શયમેં હરહર બદનમે જ્યોત મેરી પીન્હાની. ૧
યહી તજલ્લી મુતજલ્લી કુલ હે ફીરભી તો હુ બે નિશાની
લાખોમે કોઈ એક બીરલા જો બુજે પુરા અનુભવી જ્ઞાની. ૨
મકાન હમ હે મકીન હમ હે શાન મેરી બેનીશાની
નાજ નખરોંમે હમારા જલ્વા જયારે રહેલા મકાની ૩

એકત્ર સર્વત્ર સ્વતંત્ર જાનો પાક સીદ્દીક કસમદાની
સુફી સાહેબ સબમેં રમત ઘુમત હે ઢુંઢો પતા સંત જ્ઞાની. ૪

ભજન ૧૬ સું.

સાધુ ભૈયા હમ તો કરે રોજ ચોરી....ટેક.

ચોરી કરે સરજોરી બીકરીએ બાતે બનાવે લોગ મોરી
ધ્યાનમેં જ્ઞાનમેં દરશનમેં પરશનમેં તો દિવાની હું તોરી.૧
માહેલોકા પર હમ તો ફીદા હે ચંદા પર જેસી ચકોરી
ચોરી કરતે કરતે શાહી કમાયે બાજે હે ઘંટ ટીકોરી. ૨
મેહબુબીયતને જલ્વા દીખાયા અરસાપરસી મહોરી
નૈનસે નૈના ઝીપલાઇ સુધ બુધ ગવાંઇ મોરી. ૩
મઝહબ મીલ્લત સબ ઇસમેં ડુબો યા બાંધી હે પ્રેમકી દોરી
સુફી સાહેબ ધંધે ચોરી કે કરકે લીયા હે રાજકિશોરી. ૪

ભજન ૧૭ સું.

સાધુ ભૈયા સંતોકી ચલ હે ન્યારી....ટેક.

પંથ સંતોકા કુરબે ઇલાહી ઉલટા કહે સંસારી
કંથ સીવા વાકુ નૈનો ન આવે નૈનોસે નૈનો હમારી. ૧
ઉસકી હજુરીસે ગેબ નહી હે ખુબ બની પકકી યારી
આદી અનાદીસે મોહુ હે ઉસકે ચઢી હે પ્રેમ ખુમારી. ૨
પીયુ બીના ગોરી જીએગી કેસે ખાઇ પ્રેમ કટારી

ઘાવ લગા હે વોહ રૂઝ ન આવે જુહીં હયાતી ગુજારી. ૩
ભોગ કરે હમ ભંવરેકે માનીંદ ફીરભી રહે બ્રહ્મચારી
દરીઆમેં ડુબકીમારે નભીંગે સંતોકી ગત હે ન્યારી. ૪
સુફી સાહેબ કા પંથહે ન્યારા જાને ન કોઇ નર નારી
જાને અનુંભવી વિરલાહો કોઇ યહી હે હાલત હમારી ૫

ભજન ૧૮ મું.

મનવા મન રાખો ગંભીર, મનવા મન રાખો ગંભીર
ભવસાગરસે પાર ઉતરના ચલના હે ઉસ તીર ૧
સદા ફકીરી કરના બાવા મત હોના દીલગીર
ખાલે પીલે શુકરે ખુદા કર કયા હલવા કયા ખીર ૨
મુરશીદ કે ઇરશાદકે માનીંદ ચલીયે અય શુરવીર
ધ્યાન ગુરૂકા ધરલે જ્ઞાની હે હાજર તસવીર ૩
ચેન કહાંહે જીસકુ લાગી અબરૂકી શમશીર
નેન કટારી એસી લગ ગઇ ખાક હુઇ અકસીર ૪
ધ્યાન જ્ઞાન કે જોશ કે અંદર સુનમુખ લડે ફકીર
કાયા નગરકે ચોર મારકે જકડા હે જંજીર ૫
સુફી સાહેબ મસ્તે ઈલાહી પીયા હે નીરમલ નીર
આતમમેં પરમાત્મ પાયે અમ્મર હુવા શરીર ૬

ભજન ૧૯ મું

મનવા મતકર તું તકરીર, મનવા મતકર તું તકરીર
અમ્મર અપને આપકુ કરીએ, પીલે નીરમલ નીર ૧

આંખ ખોલ અંદરકી ’યારે ચમક રહી તનવીર
જીસને ઉસકી સુરત દેખી પલમેં હુવા ફકીર ૨
ચહાંપે આબ તીરના હોય તો ભવસાગરસેં તીર
દામ હમારા કેહ દેના હે પીર તેરી તગદીર ૩
મોહની મુરત નૈન જમા કે દેખો ઘર કે ધીર
હુકમ બજાના ચહીયે તુજકો મત કરના તકરીર ૪
સુરી સાહેબકી છુપી આંખડી ખોલા મુરશીદ પીર
સાંઇ મીલનકી દેર નહીં હે બગલમેં હે તસવીર ૫

ભજન ૨૦ મું

મનવા અબ તક યે તસવીર, મનવા અબ તક યે તસવીર
આસન મારા લીયા અનુભવવા ખુબ બની તનવીર ૧
મોજ સમા ગઇ જલકે અંદર કહાં મોજ કહાં નીર
ઘુલ ગઇ મીસરી દુધ કે અંદર કહાં મીસરી કહાં શીર ૨
રોગન ખાલી સાફ બના હે નહીં છાછ નહીં શીર
દુઇ ખુદીકા મીટા બખેડા ખુબ બને તતહીર ૩
મર્મ એ દેહરા જ્ઞાની બુઝે બુઝે સંત ફકીર
પારા જીસ વકત ઠેર ગયા તો બના નામ અકસીર ૪
છાગઇ હેરત હુવા અચંબા ભુલ ગયે તકરીર
સુરી સાહેબકા પતા નહીં હે બુઝે નહીં બે પીર ૫

ભજન ૨૧ મું.

મનવા કરીએ એસા જોગ મનવા કરીએ એસા જોગ
તન મન ધન સબ અર્પણ કીજે અપનાપી દે ભોગ ૧
યહાં નહી હે કુછભી તેરા કરે હે કીસકા સોગ
બીના નફેકા ધંધા ખોટા અજબ તરેકા રોગ ૨
નીરમાયા નિરસ્વાર્થી હોના અર ડુબે સંજોગ
નિરાકાર નિર્લેપન રહીએ ખરા યહી હે યોગ ૩
સબ કુછ કરીએ સબમેં રહીએ લગે જરા ન રોગ
પાક સાફ મીલ જુલકે રહીએ નહી તો ફીર સબ ફોગ ૪
સુફી સાહેબકી અજબ ફકીરી કરે અચંબા લોગ
જીવન મરન હાથમેં કરકે ખેલો સંતા ગોગ ૫

ભજન ૨૨ મું

મનવા કીયા ખુદીકુ દુર મનવા કીયા ખુદીકુ દુર
આંખ ખોલ બાતીનકી પ્યારે આ દીસ દેખા નુર ૧
મુરશીદ કામીલ જામ પીલાયા બન ગઈ ચકમાચુર
નસો નસોમેં રગો રગોમેં જોશ ઉઠા ભરપુર ૨
કાયા નગરી ગુલશન હો ગઇ બાજ રહા હે તુર
આરપાર સબ દેખન લાગે હુવા સભી બીલ્લુર
ફરશ અરશ સબ હુઈ રોશની જલા શમાઅકા નુર
યેહાં દેશમેં સદા પુનમહે કભી ન હો અંધુર

તીર કમાના તેગ તુપંચા માર લડે નર શુર
છુરી નિશાના ફરકને લાગી મોટા સબી ઘનઘુર ૫
હમકો અપને યારસે મતલબ નહી અંસરા હુર
આપહી આપસે મર ગયે બીલકુલ હરદમ રહે હુજુર ૬
ચોર શાહ દુમ પકડકે ભાગે ગડબડ હુઇ સબ દુર
ચલો યે દેશકુ સંત સાધવા મૌલાકુ મંજુર ૭
સુફી સાહેબ અરજ ગુજારે અય હજરત મનસુર
ચોદા તબકમે હુવા ઉજાલા સાફ સફા સબ નુર ૮

ભજન ૨૩ મું.

મનવા ધરો ગુરૂકા ધ્યાન, મનવા ધરો ગુરૂકા ધ્યાન
પંથ યેહી હય સબ સંતોકા સમજો ચતુરસુજાન ૧
ચલો બહાદુર કરો ચઢાઇ બાંધો તીર કમાન
ઝનન ઝનન અબ નોબત બાજે અનહદ ઉડે નિશાન ૨
શબ્દ ગુરૂકા કરો જામુગરી ઉડ દીયો તોફાન
હુસદ બુગઝ ઓરકીન કપટકે માર દીયો શયતાન ૩
સુન મહા સુન સહી કીયા ઓર મારલીયા મયદાન
મોતકીભી મોત યહાં આઇ બને અવિનાશી શાન ૪
ભૂલગયે સબ ખેલ ખેલાડુ બીલકુલ હુવે બેભાન
પંછી હવા જહાંન જાવે સુના વહાં કુરઆન ૫
સુફી સાહેબ કી અજબ સાહીબી આસન મારા ધ્યાન
મનસુર શાહકી ફોજમે એક યેહી લડા મયદાન ૬

ભજન ૨૪ મું.

મનવા બન બેઠે દુરવેશ મનવા બન બેઠે દુરવેશ
નહીં કીસીસે હમકુ માયા નહીં અકારબ ખેશ ૧
નહા પટેલીકા કુછ ગુમાના લીયા ફકીરી લેશ
પઢા લીખા મકતબકા ભુલે જે રજગાર ઓર પેશ ૨
ફુલણુજી માયામેં ફુલા રખે બહોતસા દ્વેશ
અપની શેખીમેં તું ફુમા ન પોંહચા અસલો દેશ ૩
મસ્જીદ ઓર મંદિર છોડકે બેઠે છેડા દેવ ગનેશ
અપને આપકો હમને પાયા દુર હુવા અંદેશ ૪
પાતાળ ભુમીએ જઇ કરીને નાથ્યો નાગન શેષ
જગત સ્વર્ગને તજી કરીને પેહના ફકીરી ભેશ ૫
સુફી સાહેબ કરે ફકીરી પાક દીલ દુરવેશ
નકલ દેશકો ભુલાયા બીલકુલ પોચે અસલી દેશ ૬

ભજન ૨૫ મું.

મનવા બાત હમારી માન મનવા બાત હમારી માન
એ દુનીયાંકી માલ મતા સબ પલમે હોવે ફાન ૧
કચ્ચી કાયા જુઠી માયા છુટેગી સબ જાન
કુટુંબ કબીલા સંગ ન આવે છુટેગા જબ પ્રાણ ૨
કહાં તલક તુજકુ સમજાવું હે બીલકુલ નાદાન
સંતસમાગમ કરતે બંદે રબકા કરલે ધ્યાન ૩

ધ્યાન ધરો ઓર દર્શન દેખો બાંધો સાત કમાન
ચાંદ પુનમકા પુરા ઝબકે સુરત પાકપેહછાન ૪
દેહમેં દરશન દેખો સંતો તોડ માયા અભિમાન
પંડ બ્રહ્માંડ વેહદહુત્ત વજુદ હે સબ હકકાની શાન ૫
સુરી સાહેબ કરે ફકીરી ફુલ ફક્કા સુબહાન
મેહેરકીયા જબ પાક ખુદાને નિરમલ હુવા પરાન ૬

ભજન ૨૬ મું.

મનવા માન મેરા ફુરમાન મનવા માન મેરા ફુરમાન
ઇચકીચકી ગહી માયા મત ફંસ અય નાદાન ૧
પાંચ દિનકી પ્રીત કે અંદર મત કરના અભિમાન
ધન દોલત ઓર સબી હકુમત વબાલ ઓર તોફાન ૨
જોરૂ બચ્ચે ખેશ સગાઇ તેરા તન મન જાન
કોઇબી તેરે સંગ ન આવે છુટેગા જબ પ્રાન ૩
નાભે કમલ એક હંસ બસતહે તુ ઉસકુ પહેચાન
હત્યા ઇસ હંસાકી મત કર બુઝ કદર ઓર શાન ૪
નાભે કમલ એક જોત હે રોશન ઉસકા ધર લે ધ્યાન
હત્યા ઇસ હંસાકી મત કર બુઝ કદર ઓર શાન ૫
નાભે કમલ એક જોતહે રોશન ઉસકા ધર લે ધ્યાન
વહી જોતસે રોશન આલમ ઉસીમેં ગુનહો માન ૬

અનહદ મોરલી કહાં બજતહે ધરો ઉસકુ કાન
મસ્ત બનો મતવાલે ઉસકે હો ઉસપર કુરબાન ૭
સુરી સાહેબ કરે ફકીરી બને બડે સુલતાન
પરમહંસ મહાપદમેં પહોંચે મીલી સનદ ફરમાન. ૮

ભજન ૨૭ મું.

મનવા દયા ધરમ રખ મનમે મનવા દયા ધરમ રખ મનમે
કામ, ક્રોધ, તૃષ્ણા મન માયા છોડ રહો સુમરનમેં ૧
ખાલે પીલે ઓર ખીલાલે રહે સંગત સંતનમેં
કોડી કોડી જમા કીયા વો છીન જાએગી છીનમેં ૨
એ જગ દરશન મેલા ભુજો સદા રહો દરશનમેં
ઇધર ઉધર કયા છાનતહે તું છાન કરો તુમ તનમેં ૩
ધ્યાન ધણીકા ધરલે મુરખ કયા ભટકે બનબનમેં
તેરી મુરખતા તુજે નડેગી રહો ભજન કીરતનમેં ૪
બીના ગુરૂ એ પંથ ન પાવે સબ કુછ હોગા મનમેં
ચઉદ ભુવનકા હે એ નમુના દેખો અંતકરનમેં ૫
ઉપર ઉપર ન કર બનાવટ રહો પાક બાતીનમેં
દાગ જરાભી ના લગનેદે ઇસ દીલકે દરપનમે ૬
સુરી સાહેબ કરે ફકીરી સદા રહે આનંદમેં
સતસમાગમકા હે એ ફલ રહે આતમ દરશનમેં ૭

મનવા કરલે દિલકી સેર મનવા કરલે દિલકી સેર
ગફલતમેં કબતક ભટકતહે હે એ કયા અંધેર ૧

ભજન ૨૮ મું.

તીરથ જાત્રા ઇસીમેં સારી ઇધર ઉધર મન ફેર
ગોકુલ મથુરા ગંગા જમના કાશી ઓર અજમેર ૨
મક્કા ઓર મદીના ઘુમાં સુખા દીયા તુ પેર
અપને અંદર ધ્યાન કરો તુમ દેખો પડે સબ ઢેર ૩
સંત લોકકી સેર હે યે તો હે અધેકુ દેર
ઘાસ ખાતે શરમ ન આઇ હે તું અસલી શેર ૪
કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મોહ માયા એ પાંચે કર જેર
અપને આપમેં ગોતા મારા દેખ લીયા સબ લહેર ૫
નહીં કીસીસે દોસ્તી હમકો નહીં કીસીસે વેર
સુફી સાહેબ સેરકુ આયા માંગે સબકી ખેર ૬

ભજન ૨૯ મું.

યે કોન બોલતા હે યે કોન બોલતા હે
બુરકા પોશ હો રહા યે કોન બોલતા હે ૧
ન શબ્દ હે હુ હક્ક હે ન સુન પડે અવાજ
મખફી મખફી મર્મકુ એ કોન બોલતા હે ૨
હુ હુ કે એ મસ્ત પ્યારે ખોલે હે ભેદ ન્યારા
ભર ભર શરાબે વેહદત, એ કોન બોલતા હે ૩

મયખાનેમેં ભરે હૈં બોતલ અય ધ્યાની લોગો
મસ્તાના જામ પીકે એ કૌન ડોલતા હૈ ૪
સોદા હૈ જાન બાજીકા પ્રેમીજન જાને હરિજન જાને
અર્પન કરે જો સીરકા સૌદા વોહ મોલતા હૈ ૫
હીકમતકી નહેર છુટી ઇલમે લદુન્ન પઢાયા
નૈના ખુલી તો પાયા વો આપ બોલતા હૈ ૬
ફકીર સુફી સાહેબ મનસુરકા દીવાના
સુમરન મેં નામ અપના વો આપ રોલતા હૈ ૭

ભજન ૩૦ મું

વીરા મારા શબ્દ સમરો તો સાંઇ જોશો-ટેક.
ખેતી વાડી કૈયાં કામ ન આવે કામ ન આવે ડોસીડોસો
મનુષ્ય થઇને થયો જનાવર જન્મ અકારત ખોશો ૧
એકવીસ હજાર છસો દમ વહે છે શબ્દ મોતી ક્યારે પોશો
પંડ છોડી બ્રહ્માંડે ચઢી જુઓ મોહી પડે નગારીની ઘોશો ૨
તેજ નુરાની ઝળકી રહ્યાં છે આંખો વીના કેમ જોશો
સુફી સાહેબની જ્ઞાનની વાતો નહીં સમજશો તો રોશો. ૩

ભજન ૩૧ મું.

વીરા મારા સતગુરૂ ચરણમાં રહીએ-ટેક.
અંતઃકરણમાં મેલ ચઢયો છે શબ્દ સમરી નીરમલ થઇએ
મોટેમ મગરૂરી છોડી કર્તાને ઝીણામાં ઝીણા થઇને રહીએ૧

સુરતા તસંબુર સાધી કરીને શીશ અગોચર જઈએ
અમરતનું ટીપું ટપકે તે પીને ત્રીકાળ જ્ઞાની થઈએ ૨
ગેબી તમાશાની શુક્ષ્મ છે વાતો એ ભેદ છાના કોને કહીએ
રૂપા સોનાના નાણાં સરવે નકામા શીશ સાટે મલે તોબી લઈએ
અજર અમર સદા આનંદમાં સંતો અવિનાશી અખંડ થઈએ
સુફી સાહેબની ખરી ફકીરી સુરતા રમે મારે હૈયે. ૪

ભજન ૩૨ મું

સંત શું કરવા ડરશે, ભૈયા, સંત શું કરવા ડરશે
સંત ફકીરી સૈથી ન્યારા તે શું કરવા ડરશે ૧
કરણી તેવી પાર ઉતરણી કરશે તેવું ભરશે
ઢોરાં અંતે ઓખરી ખાશે હંસો મોતી ચરશે ૨
સંતોની સેવામાં રહીએ એમાંથી કંઈ જડશે
સંતોને જે કોઈ સંતાપે તે તો નર્કે પડશે. ૩
મુવો માયામેં માય નો જીવડો લાચારીથી રડશે
સુફી સાહેબ સંત ફકીરા કહેતાહે સુ સમસે. ૪

ભજન ૩૩ મું.

રેઓ સંતો મારા નામ કભી ના છુટે-ટેક.

સાંસ સાંસસે રટનમેં રહીએ તાર કભી ના તુટે
યહી સુમરન હે સબસેં સાચી લુટન વાલે લુટે ૧
ગગન ગુફામેં નરડી લટકે દુજે ખેલ સબ જુઠે

નીચે ઉપર બાજારે બાજા સ્વામી મનાવા રૂઠે ૨
ધીરજ સાથે રહો રહેણીમાં અગર એ સરવે રૂઠે
શા સારૂ ડર રાખે કોઈનો સામગ્રીઓ છે પુઠે ૩
જે કોઈ તેનો થઇને રહેશે તેને તે કોણ લુંટે
જમરા સરખા અદગ કરે તો લોકોથી શું છુટે ૪
સુફી સાહેબ કરે ફકીરી લોકો માથું કુટે
વિના અનુભવ સભી દિવાના અનુભવી રસ લુંટે ૫

ભજન ૩૪ મું.

અજ્ઞાની લોકો નિંદા કરો શું હમારી. ટેક
હસી મશ્કરી કરો હમારી શી ગતી થાશે તમારી
અનંત જુગોના હમો જોગીડા સેર છે એવી હમારી ૧
પાક નાપાક વળગે નહીં હમને સુનો તમે નર નારી
નિરદોશી નિરલોગી સ્વરૂપ હમારા અવિનાશી શાન હમારી ૨
આત્મ સ્વરૂપ નહીં સુજ્યું તમને માયાની ચાવી અંધારી
ઓહંમ બ્રહ્માસ્મી હું પોતે સ્વામી ઘટે ઘટનો વિસ્તારી ૩
કર્મ અકર્મથી હું અળગો છું હું તો છું આત્મા અવતારી
સંતોના પંથો છે ન્યારા સુફી સાહેબની ગતી ન્યારી ૪

ભજન ૩૫ મું

રે એ સાંવરા હાથે ઝાલીને ન છોડો. ટેક.
પ્રેમની દોરી પ્રેમી બાંધી હવે શું કરવા તરછોડો ૧

હું છું તમારો સદાનો સેવક મુખડું કેમ મોડો
ભુલચુક હમારી ક્ષમા કરો હસી હસી નૈના જોડો ૨

છાતી સરસો દાબી કરીને આપ્યો વિજાણીક ઘોડો
રાક્ષસી દુશ્મનોને હણવા મારી કુમકે દોડો ૩

મનની સાથે મન બંધાણું નનાની સાથે નૈના
જુદાઈ સરવે દુર થઈ છે હવે ડરૂં હું થોડો ૪

સુફી સાહેબ કરે ફકીરી બીજા પર મન નાંહી
નનાની સાથે નૈના જોડી હવે શું કરવા તોડો ૫

ભજન. ૩૬ સું.

રે ઓ સાંવરા તારી એંધાણી મને લાધી
અંતઃકરણમાં સુરતા દીઠી તે સુરતાને સાધી....રે.

મનની સાથે મન જોડાયું નનની સાથે નના
ગગન ગુફાને ફોડી તોડી ટીક ટીકી તો બાંધી....રે.

દુરીજનોનો નાશ થયો છે ચૌદ ભુવનમાં પોતે
ઓમકારમાં એકમેક થઇ ઇશ્વરી પ્રસાદી ખાધી....રે.

રાજા પ્રજા પોતે બહુરૂપી ભાનુમતિનાં ધંધા
અનુભવીને દરશન મળો પોતેજ કૃષ્ણને રાધી....રે.

સુફી સાહેબ સાહેબીમા હમ તો કરે ફકીરી
ચૌદ ભુવનમાં રમતો જોગી નજર બરાબર સાંધી....રે.

ભજન ૩૭ મું.

રે ઓ સત્તાના કેફી સંતોને શું કરવા દુભાવો,
નર્કવાસમાં જઇને પડશો શા સારૂં મનડા દુખાવો. ૧
સત્તાની તને ચઢી ખુમારી ખરૂ ખોટું નહીં સુઝયું,
અંતઃકરણમાં દયા નહીં છે ખોટું શું કરવા સમજાવો ૨
સંતોને સંતાપે નાહક શ્રાપ લાગશે તુજને,
અકકલ વિનાનો થશે દિવાનો પોયરાં કરશે પથરાવો ૩
છતી આંખોએ થયો આંધળો પોતાના મનનું કરવા
સરસુ નરસુ કાંઈ ન સુઝે ગરીબોને શું કરવા ફસાવો ૪
મુંઢ મતીએ સત્તાનો કેફી શાણુ વિનાનો અંધો,
શાણો હાકેમ ભાણુના જેવો દેખાશે શોભાવો ૫
સુફી સાહેબ ફકીર કહે છે સત્તા શાણુથી શોભે,
શાણુ વિનાની સત્તા માઠી અંતે નર્ક નો ખેચાવો ૬

ભજન ૩૮ મું.

રે ઓ સાચાના સાથી મારી સાચને શોભાવો,
સાચા સાથે તમો રહો છો કુરઆનનો પુરાવો
દગા બાજોનું જોર વધ્યું છે સાચાના બેલી કહાવો ૧
છું અપરાધી તારો પ્યારા ખોટું ખરૂ તમો જાણો
ક્ષમા માંગું છું શીશ નામીને ડુબતી નાવ તરાવો ૨
હુસદ ખુગજથી તોહમત જોડાં મોટાં મોટાં મારે માથે

કોઈ વાતની કસર ન રાખી સામર્થ સ્વામી બચાવો ૩
પાંચ વખતની નમાઝ પઢતો વઝીફાનો નહી ટોટો
શરારતોનો શયતાન પુરો એવું તે શું કરવા કરાવો ૪
કામ બધાં શયતાનીનાં છે કહેવાડે અહુમક આંખો
રદ બાતલ એ બંદગી સારી ખાલી લોકોનો દેખાવો ૫
સુફી મીસ્કીન કરે બંદગી સલ્લીમ સલ્લીમ યારબ્બી
દગાબાજથી કરો બચાવો સત્યને ઉપર ચઢાવો ૬

ભજન ૩૯ મું

રે ઓ સંતોના સાથી તમને બશારત છે મોટી
સબર ગફરથી કામજ લેજો સ્વર્ગને લેજો ઝોંટી ૧
સંત સમાગમ સ્વર્ગની ચાવી સંદેહ નથી કંઈ એમાં
અહુમકોથી દુરજ રહેજો વાત ન જાણુ ખોટી ૨
સંત સમાગી આગળ વધશે મહા પદવી મેળવશે
દીલ દરપનમાં દરશન જોશો ખાશો હરિપ્રસાદી રોટી ૩
દરશનમાં દીવાના થઈને હરિ ધ્યાનમાં રહીએ
અદેખાઇથી આંધળા લોકો વાતો બનાવે ખોટી ૪
સુફી સાહેબ દાસ સંતોના પદવી સંતોની લીધી
અંતઃકરણુના હમો શિકારી તીર હમારો ચોટી ૫

ભજન ૪૦ મું.

એક ઝુવા હમ ખેલ ચલે જો કુછ થા સબ હાર ચલે
દુનીઆમેં એસે ફસ ગયે કુછ કર ન ચલે બેકાર ચલે ૧

ગફલતમેં ગાફીલ હો સોયે અસલી ખજાના સારા ખોયે
અંજામકુ સરફોડકે રોયે હોકે બીજલગ્રીયાકાર ચલે ૨
જામે અલસ્તો પીકર આયા કાલુ બલાકા વાઅદા કરાયા
ઉસકુ જરા તું ધ્યાન ન લાયા સીરપર લેકર બાર ચલે ૩
સુફી સાહેબ ધ્યાનમેં રહીએ આફત બલાકુ ખુશહો સહીએ
દોનો જહાંસે મોંહકો ફેરે. પકકે હોકર યાર ચલે ૪

ભજન ૪૧ મું.

એસા જુવા હમ ખેલ ચલેજી દોનો જહાંકો હાર ચલે
દુનીયા હમ હોકે ચલે એ કરકે હમ બે પાન ચલે ૧
ઈસ્કમેં સબકુ ભુલ ગયે આપકુભી હમ ભુલ ચુકે
ન કુછ યાદ રહા સબ ભુલ ગયે પાહલેકે સનમ દીદાર ચલે ૨
જોગી જુગત સબ એસા કહીએ મોતસે પેહલે કાહે ન મરીએ
એ ભવસાગર જબ તો તીરીએ આર ન કુભી તાર ચલે ૩
સુફી સાહેબકી પકકી ફકીરી કબ મારત હે શાહી અસીરી
બનદન ચલેત હે સાંજ સવેરી આજુ હમ હદપાર ચલે ૪

ભજન ૪૨ મું.

કસમહે સુજકો રબકી હે દુનીયાં સબ મતલબકી
બાતચીત મીલઝુલ કરને હે મીઠે મીઠે લબકી ૧
હરકોઈ અપની મતલબ ખાતીર સલામ કરતે હે ઝુકઝુક
નીયત ઉસકી હમ જાનતહે હે યે ખુસામત ઢબકી ૨

કીસી બશરકા ન કર ભરોસા મરમકી બાત ન કહેના
હે તુજકો કયા ઉનસે મતલબ ફોડેંગે સબસબકી ૩
મતલબ કરતે બેટા બેટી ચેલા ચેલી સાસ બહુ
સબ મતલબીયે દગાબાઝહે જુઠ પેલાનત રબકી ૪
દુનીઆસે મનને ન લગાના ઇસ કસબનકાં સંગ ન કર
મસ્તાના મૌલાકા હોના યહી સનદ મશરબકી ૫
સુફી સાહેબ કરે ફકીરી છોડ ન રહેની અપની
હરકે દહનકી જુદા મોરલી ખુદખુદકે મઝહબકી ૬

ભજન ૪૩ મું.

ગુરૂજી પ્યારા મોક્ષનો મર્મ બતાવો
હું કોણ છું દેહ કોણ ફોડ પાડીને સમજાવો
વિસાલ કોને કહીએ પ્યારા ઠેઠની વાતો સુણાવો ૧
સુખી દુખી પોતાને માન્યો હું ભ્રાંતીમાં ડુબ્યો
જોરૂ બચ્ચાં માતપીતા એવા કઠણ બંધનથી બચાવો ૨
મન ભુતે ભોળવ્યો વ્હાલા છુટવાના મંત્ર ભણાવો
વિજોગી ને સંજોગી કરજો મુરદા સજીવન બનાવો ૩
ભવસાગરમાં ઝોકાં ખાતી મારી નાવડી તરાવો
શીશ નમાવી કહું છું વહાલા રૂઠેલા નાથ મનાવો ૪
સુફી મીસકીન દાસ તમારો જીવત દાન અપાવો
પરમકૃપાળુ પરમદયાળુ દીનાનાથ કહાવો ૫

ભજન ૪૪ મું.

સંતો મારા મોક્ષનો મર્મ બતાવું
ભ્રાંતીમાં હુવા તુ બંદા સાચા સુખન સુનાવું
જીસને ઢુંઢા ઉસને પાયા ભેદ છુપા બતલાવું ૧
નહીં તું કાયા નહીં તું માયા તું હે સબસે ન્યારા
ન તું કીસીકા ન કોઈ તેરાફીઅન ફેસેકુમ પઢાઉંરે ૨
જબ તું ખુદસે ખુદ મીટ જાવે વિસાલ ઉસકુ જાનો
સચ્ચીદાનંદ સ્વરૂપ તું હે યેહી આનંદી બસાઉંરે ૩
સબમેં તું હે સબ કુછ તું હે ન્યારાભી કહેલાવે
અજર અમર અવિનાશી આપીલા ખૌફ બનાવુંરે ૪
નહીં કીસીકા બાલક બચ્ચા નહિં કીસીકા તું જાયા
જો ધ્સ્કિમે તુંહી નીકલાયે સબ તેરીપર છાઉંરે ૫
તુંહી ગુરૂજી તુંહી ચેલા તુંહી ખુદા ઓર બંદા
સુફી સાહેબ દુર થઈ જા તું જોશ વેહદતકા ચઢાઉંરે ૬

ભજન ૪૫ મું.

સાધુ ભૈયા પડે હે આપ સુબહાના
ધ્યાન ધરી જુવો અનુભવ વીના સૌ દિવાના
અપને આપકા મર્મ જો પાયા અપને સે આપ ગુમાના ૧
ગોકુલ ઢુંઢે મથુરા ઢુંઢે તુને ન આપકુ જાના
દ્વારકા ઢુંઢે મક્કા ઢુંઢે અપનેકું તું ન મીટાના ૨

આંખો વિનાના ભુલા પડીઆ પંડ મરમકું ન જાના
ખુદી તજે તો ખુદા હો જાવે બસ ઈતનાહી હે સમજાના ૩
અનુભવી હોય વાતને બુઝે મુરખોસે શીશ ફીરાના
સુફી સાહેબ કહે પંડને ખોળો બંડે બંડ આપ દીગાના ૪

ભજન ૪૬ મુ.

ગુરૂજી દેવા ભ્રાંતી મારી સર્વે ભાગી, રૂમેરૂમે યાદ જાગીરે ટેક
દયા કરીને દરશન દીધાં દર્શનમાં આંખ સારી લાગી
પંડ બ્રહ્માંડ સર્વે રચના દેખાડી અખંડ મોરલી વાગી ૧
દયા ઘણેરી છે આજીજ પર મલી જે કાંઈ વસ્તુ માગી
પ્રેમ ગલીમાં પાંચે પકડી છે અખંડ કીધી સોહાગી ૨
ગુણ ગાતાં તો પાર નહિ આવે ક્ષમા માગું પાય લાગી
સુફી મીસ્કીન તમારે ચરણે ભ્રાંતી મારી સરવે ભાગી ૩

ભજન ૪૭ મું.

અમને ક્ષમા કરોને ગુરૂદેવ હું અપરાધી છું મોટો
તમો દયાના છો ભંડાર તમને તે શાનો છે તોટો ૧
અંતઃકરણમાં દરશન દીધાં આંખ વિનાની ખોટો
માયા બતાવી મોહની દીધી લાગી શબ્દની ચોટો ૨
નગરીના ચોરોને પકડીને વશ કર્યા મારીને સોટો
અમૃત રસના જામ પીવાડા પુરી કરી સર્વ ખોટો ૩
સર્વ વાતે તમો છો મોટા અપરાધી હું છોટો

તન મન ધનના માલીક તમો છો બોલ નથી મારો ખોટો ૪
સુફી મીસકીન દાસ તમારો ભવસાગરની ખોટો
જે કોઈ ચઢશે પાર ઉતરસે અમરાપુરીમાં ચઢી ઓટો ૫

ભજન ૪૮ મુ.

અનહદ બાજા વાગે એનો રણુકો રંગીલો
રાગ રૂપાળો જેનો રચીયો રસીલો ૧
એમાં વાગે એક રવીલા સુરનાઈ
સરણાઈ તો જેસા બજાવે કોઈ નાઈ ૨
ઘંટાનાદ શંખનાદના રણકારા
નુરની તજલ્લીયોના થાય ઝળકારા ૩
મોરલી મૃદંગ બાજે ગાજે મેહબાદુ
સનમુખ થઈને સાંભળો અનુભવી સાધુ ૪
બાલે બાલે પ્રેમ ખુમારીની લહેરો
તેનાથી આગલ જુઓ અમૃત કુંડની નહેરો ૫
કૌસર અમૃત જામ પાએ કોઈ બંદા
અંજલી અબ દીયો હો જાય અમર જીંદા ૬
બાજે ગાજે નુર તુર હુરો જન્નત પાયા
વહાંસે ચલકે અપને આપમેં સમાયા ૭
સુફી મીસકીન હદ બેહદસે અનહદ સુનંતા
મનસુર પ્યારા મુરશીદકી સેવા કરંતા ૮

ભજન ૪૯ મું.

દેહામેં દરશન કોઈ દેખત નાંહીં
રોશનહે પર કોઈ લેખત નાંહીં ૧
ચમક રૂપ અપના દીખાવે
આંખે બીના કોઈ પાવત નાંહીં ૨
ઉસકા સરાપાહે જલ્વા તમામી
નાજો અદા સમજાવત નાહીં ૩
પાનીમેં ભી શાને હૈયુન હે વાઠી
પીવત સબ કોઈ છાનત નાહીં ૪
નારકે અંદર તજલ્લા જલાલી
દાન એ હીકમત જલાવત નાહીં ૫
ખાને વ પીને મેવા હલાવત
ગરવો ન હો તો ધરાવત નાહીં ૬
મરદો ઝનાંમે હે ઝાએકા ઉસસે
એ લીઝઝત ઉસબી ન કોઈ પાવત નાહીં ૭
ચૌદા તબક નુર રોશન ઉજાલા
દેહામેં હે કોઇ જાનત નાહીં ૮
હર કોઈ બોલત હે એક હે અલ્લાહ
બોલત હે પર કોઈ માનત નાહીં ૯
વેહદતને કસરતકા બુરકા હે પેહના
ઘુંઘટમેં વો હે કોઇ પાવત નાહીં ૧૦

સુફી સાહેબ તો હે મોહલીક ઉસમેં
કહીં જાવત નાહી વ કહીં આવત નાહીં ૧૧

ભજન ૫૦ મું

દેહામેં દરશન દેખો મેરે જ્ઞાની
કાહેકું ચહુ ઓર ફીરતી દીવાની
અલ્લાહુ અલ્લાહ હર સાંસા રટલે
અંધેરી નગરી હો જાવે નુરાની
નુરાની મીસબાહે ફીઝજોજાજા
નુરૂન અલા નુર જલ્વા હે જાની
શીશ મહેલમેં અનહદ હે બાજા
ઉસસે પરેહે વોહ જાને જહાની
નઝીરા મેહમુદા ઓર મુન્તેહાસે
હદસે બેહદ હો ગયા લામકાની
હુરો મલાયકકા દેખા સબ જોબન
સબકો ફરામોશ કર પાક ધ્યાની
અપને કોભી ભુલજા તુ અય બંદે
આપ મીટે અન મીટહો અરાની
જહાંતરે ધ્યાની યહાં ધ્યાન ચુકેહે
અટક ગયે હો ગયે યહાં દીવાની
ધ્યાન ધરો તુમ મોહલીક હો જાવો
ચૌદા ભુવન પતી આપ સુબહાની

સુફી સાહેબ સેર હકકાની પાયે
શાન બની લાસાની નીહાની

ભજન ૫૧ મું.

રે આ મધુરી મોરલી વાગી હું તો નિદ્રાથી જાગીજી
પ્રેમ ખુમારી ચઢી જોરથી નાડી નાડી જાગી
શામળીયાના મુખડા જોયા હરખાવા હું લાગી ૧
અંતઃકરણમાં સુરત દીઠી તેમાં આંખડી લાગી
પ્રેમ વસ્લની લીજ્જત લીધી જાણે કોઈ સહીયર સુહાગી ૨
પ્રદક્ષિણા સાત આંટા ફરીને મલી જે વસ્તુ માગી
અનુભવીએ મરમ તે જાણે જાણે કોઈ સંત બેરાગી ૩
મનડું મારૂ તેમાં મોહયું ભ્રાંતી સરવે ભાગી
સુફી સાહેબ એ સેર અજાયબ જાણે એ કયાંથી અભાગી ૪

ભજન પર મું.

જ્યું મોસમ બાદું ગાજ રહી વોહ મોરલી મધુરી બજ રહી
મસ્તાને સબ ઝુમ રહે હે રકસમેં મજનું ધુમ રહે
જઝબ વજદકી ધુમ રહી વોહ મોરલી મધુરી બાજ રહી ૧
યાદ થા સો ભુલ ગયા ઓર ભુલા થાસો યાદ હુવા
દુનીઆં કહે બરબાદ હુવા પરઆશકે તો આબાદ હુવા ૨
કયા મોજે ખુમારી આજ રહી વોહ મોરલી મધુરી બાજ રહી

વરબાર સબી તારાજ હુવા પરઆશકે કો મેરાજ હુવા ૩
ખલકતકા મહારાજ હુવા ફોકરાઈ સીરપર તાજ હુવા
ચોદા ભુવનમેં લાજ રહી વોહ મોરલી મધુરી બાજ રહી ૪
ધુન ધુન કયા ધુનકાર હુવા ઝુન ઝુન કયા ઝુનકાર હુવા
ઓફિસમેં અપને તાર હુવા કુછ હકકાની ગુફતાર હુવા ૫
નિંદ્રાએ બે આવાઝ રહી વોહ મોરલી મધુરી બાજ રહી
મોહ મોહનમેં મોહ રહી નોશા નશીંદર ખોહ રહી ૬
હરજાઈ ઝલક વોહી વોહ રહી હું ઉસમેં ગુમરાહી રહી
સુફીકું એશાહી છાજ રહી વોહ મોરલી મધુરી બાજ રહી ૭

ભજન ૫૩ મું.

અજ્ઞાની જીવડા તન તારૂં જોઇલે તપાસી
સતગુરૂના દાસી થશો તો થાશો અવિનાશી ૧
તીરથ જાત્રા જઈ જઇને ભટકે છે ગોકુળને કાશી
અંતરજામી સમર્થસ્વામી ઘટે ઘટનોરે છે રેહવાસી ૨
દરશન તારૂં તુજ કરી લે ચોદાભુવનમાં પ્રકાશી
તે તો છેટો નથી અજ્ઞાની તે તો છે તુજથી પાસી ૩
ઉત્તર દક્ષિણ પુર્વ પશ્ચિમ ચારે તરફ તુ જાસી
તારા સિવાય કોઇ તને ન મળશે ફરશે તુ ધરતી અકાશી ૪
ચાંદ સુરજમાં તેજ છે તારૂં નવ ગ્રહો ને બારા રાશી
સુફી સાહેબ બોધ કરે છે સમજે કોઈ સતગુરૂના દાસી ૫

ભજન ૫૪ મું

દર્શનકા માંગું હું દાનરે મનમોહન પ્યારા
તન મન ધન કુરબાનરે મનમોહન પ્યારા

સાખી-દર્શનકા ભોગી હું મે પીઉકા હે તરસાવે
રો રો નૈના બલ ઉઠી ઓર જીવડા જલ જાએ
કેહના મેરા સચ્ચા માનરે મનમોહન પ્યારા

સાખી-હમ હે પ્રેમી દર્શકે ફીર આયે દેશ બદેશ
તનકા બેશ પટેલકા ઓર દીલ ફકીરી વેશ
નૈનામેં ઘુમે તેરી શાનરે મનમોહન પ્યારા

સાખી-પપૈયા પ્રેમી મેહકા ગીરજનકા પ્રેમી મોર
પરવાના પ્રેમી તેજકા પ્રેમી ચંદ ચકોર
રૂહો રવા કુરબાનરે મનમોહન પ્યારા

સાખી-ભંવરા લોભી ફુલકા, લજ્જતકી ઝંબુર
આહુ લોભી નાદકા, મદહોશા ચકમાચુક
ભુલ ગયા સભી ભાનરે, મનમોહન પ્યારા

સાખી-આશેક હોકર ડર ગયા, આશેક ઉસે ન બોલ
દુનીયાંદીકે વાસ્તે, કોલ અપના મત રોલ
હાજર હે મેરી જાનરે, મનમોહન પ્યારા

સાખી-સુફી સાહેબ ઇશ્કકા, ઓર આશીકકા દાસ
હીએ મંઝીલ કર સહી તાકે બને અવિનાશ

અલ્લાહુ બજા તાનરે, મનમોહન પ્યારા

સાખી—દર્શન બીના ભઇ બહાવરી હીજર સહા નહી જાય
ઇશ્કકી આતશ લગી, સબ કુછ હીજલ જાય
મીટા નહી અરમાનરે, મનમોહન પ્યારા
બુલબુલ હુવા નાલાનરે, મનમોહન પ્યારા

સાખી—દયા કરો હમપર મીયાં, દર્શન દીજો આય
નૈનસે નૈન મીલાય કે, દુગ્ધા સુખ મીટ જાય
નૈનોસે ચલા બારા નરે, મનમોહન પ્યારા
આશીલઓંપર જાનરે, મનમોહન પ્યારા

સાખી—જોગી ભયા તુજ કારને, રંગીન બનાયો ભેશ
આકાશો ધરતી ફીર ચુકા, ફીરાહું દેશ બીદેશ
કામીલ હે તેરા ધ્યાનરે, મનમોહન પ્યારા
આંખોમે તેરી શાનરે, મનમોહન પ્યારા

સાખી—સારંગી દમકી બજે, કાનનમેં કીરતાર
બાલ બાલ મસ્તી તેરી, જાપો હયે હરદવાર
મીલા દર્શની દાનરે, મનમોહન પ્યારા
પાકીઝા હુવા ઇરફાનરે, મનમોહન પ્યારા

સાખી—તુજ સીવા કોઇ નહીં, ચૌદ ભુવનકે બીચ
ઇન્સાન પરી જીન્નો મસક, કુલ બરતનકે બીચ
રહા નહિં દરમ્યાનરે, મનમોહન પ્યારા

તેં તેંકા બજા તાનરે, મનમોહન પ્યારા
સાખી—ખોફ ખતર સબ છોડકે, શીરકરદે બક્ષીશ
ઇસી તરાહસે શુભ હોકે તુરત મીલે જગદીશ
મેં મેં મીટા અભિમાનરે, મનમોહન પ્યારા
ભુલા હું મેરા ભાનરે, મનમોહન પ્યારા
સાખી—પ્રેમરસ ચાખે વોહી, ઉસે મીલે વો ધામ
સતગુરૂ ચરને સર ધરે, તયોહો સભી મુકામ
નિર્મલ હુવા મેરા પ્રાનરે, મનમોહન પ્યારા
ડુબ ગયા દર ધ્યાનરે, મનમોહન પ્યારા
સાખી—સુફી સાહેબકે નૈનમેં દુજા નહીં નીગાહ
ફીસ્સમાએલાહુ વ ફીલ અરદે ઈલાહ
કલંદરે સુબહાનરે, મનમોહન પ્યારા
શીહદીકે સમદાનરે, મનમોહન પ્યારા

ભજન ૫૫ મું.

સુફી સાહેબે વેણુ વગાડી જગતને જગાડી
હરિપ્રસાદી જમજો જલદી મુકી છે તમો અગાડી ૧
ચેક ચકયતા કરવા સારૂ અને ભિન્નભિન્નતા મટાડી
એક ઇલાહી જ્ઞાનમાં રહેજો ઝગડાઓ સર્વે નસાડી ૨
નિચ ઉચનો ત્યાગ કરી દો અભડછેડને ઉડાડી
નિર્ભય થઇ આનંદમાં રહેજો સર્વેને નાંખો પછાડી ૩

મતો મતોના દુખ ન વેઠો નાંખી દીયે એને ખાડી
એક ઇશ્વરી તોહીદ ઈલાહી નથી પકડતા અનાડી ૪
એક ઈલાહી જ્ઞાનની આખર સાંભળો મોરલી વજાડી
અસલ રૂહાની છે એ મોરલી રોજે અઝલથી નચાડી ૫
પોથાં થોથાંની તકરારો મુકોને આગમાં લગાડી
વિદ્વાનોએ ઉંધે માર્ગે જગતને બુરાડી ૬
ચૈતન્ય સ્વરૂપ આત્મા ધ્યાનમાં હૃદયને દેજો ગાડી
ગુરૂ સ્વાહેબે કરી મુનાદી લીધા છે સૌને અગાડી ૭

ભજન ૫૬ મું.

માયામેં લુભાયા મેરા મનવા સેલાની
એકો બાત મેરી તુને નહિં માની ૧
જરજમીન જોરૂકી માયામેં તું સબ ગંવાયા
નાહક ગંવા દીયા જીંદગાની ૨
એશઆરામકુ જરદોલત ચહીયે રોબ ચહીએ અમીરી
મેજખુરસી ઘરકી રોનક ચહીએ
કાકુરી ચહીએ ઉપર શમેદાની ૩
છતરપલંગ તુજકો સોનેકો ચહીએ
ઉપર ચહીએ મચ્છરદાની ૪
જનાન ખાનેમે ત્રીયાબી ચહીયે મહવશાની
વો બી અપ્સરા યા ઇન્દ્રાની ૫

હાથી ઘોડા તુજકો ચઢનેકો ચહીએ
દબદબા બી હોના સુલતાની ૬
રકસ મોગન્નીકો અપ્સરાએ ચહીએ
લોંડીયાં ચહીએ મહુવે શાની ૭
પાન દાની ચહીએ ચાહદાની બી ચહીએ
સ્વતંત્ર ચહીએ હુકમરાની ૮
મખમલ રેશમ ઝરીયાં પેહનનેકુ ચહીએ
ચાંદીકી ચહીએ ગુલાબદાની ૯
ચાહ હુકકા તુજકો પીનેકો ચહીએ
પિલાનેવાલી બી હો કોઇ નુરાની ૧૦
આતમજ્ઞાની બંદા કીસતરહસે હોગા
કીસ તરહસે વો હોગા હકકાની ૧૧
સુફી સાહેબ જીસકા એસાહે મનવા
ઉસને જીંદગાની ગંવાની ૧૨

ભજન ૫૭ મું

મુની મૌન ધરા કીસ કારનકુ ઠગનેકે લીયે સંસારનકુ
મુની હુવા પર મર્મ ન જાના અફસોસહે મૌનન ધારનકુ ૧
મુંહ બંદ કીયા ઓર મૌન લીયા પરમનકુ ન તું ખામોશ કીયા
મનકુ નહીં કાબુમેં લીયા ફીર મૌન હુવા બેકારનકુ ૨
મનકુ જો તુને માર દીયા સો મુંહબી હો તો વો મુની હુવા
કયા ખાલીકને યેહ ભુલ કીયા જો મુંહ દીયા જખમારનકુ ૩

મુની હુવે કુઠસ્થ હુવે અજ્ઞાની મનસે ન ફુવે
કુમારીકા નંગી ભોજન જમાડે ભગદર્શન અવતારનકુ ૪
સહસ્ત્ર ભગદરશનાનં મુકતી વામ માર ગીયો કીયે ભક્તી
સુફી સાહેબ યે કેસા ધરમમે લાનત ઇસ અવતારનકુ ૫

ભજન ૫૮ મું.

જોગી જુગતકા પંથ ન પાવા જોગ લીયા હે જગત ઠગાવા
કપડે રંગાએ ગેરવે બાવા મન તો રંગા નહિં ઢોંગ બનાવા ૧
સારંગી તુને ચુંચું બજાયા પરદમમે નહીં તુને હુંહુ જમાયા
સારંગી અનહદકી ન પાયા જોગી એ કેસા જોગ ધરાયા ૨
જોગીજી સાંઇકા જોગી જો હોતા આપસે પેહલે તું આપકો ખોતા
વહાંપે નીકલતા તુમારકે ગોતા ન પ્રેમ ખુમારીકી લહેરે ચઢાવા ૩
સુફી સાહેબને જોગ કમાયા સારા ગંવાયા અપના પરાયા
નૈનનમેં સાંઇ સાંઇ સમાયા ગર જોગન યું હો તો સારા ભુલાવા ૪

ભજન ૫૯ મું.

જગતમાં ચાલ્યું છે ભયા કેવું આ કહેવાણું
અબ્વરવાણી એવી સરવે સમજો ચતુરસુજાણું ૧
નાના લીયે તે લાંચ કહેવાયે મોટા લીયે નજરાણું
મોટા કરે તે લીલા ગણું અને નાનો કરે તે છીનાળું ૨

નાનો ભુલે છો તે ગુન્હો ગણું અને હજુરની સુરતા ચુક
વાઘને જઈ કોણ કહેશે કે તારૂં મહોં છે ગંધાણું ૩
નાના ઉપર ચાલે હકુમત રોબ દાભમાં દાબે
મોટાનું કઈ કરી શકે નહીં કઠણ છે રહેવાણું ૪
ઇન્સાફ કરે છે તાઈ તંબોલી ઘાંચી મોચી દરજી
ભીખારી ગાદી ઉપર બેઠા નવસે નવ્વાણું ૫
ગુન્હેગારોને છોડી દે છે ને મરે આબરૂવાળા
ખરા ખોટાની શોધ કરી નહીં રહ્યું ન ઠેકાણું ૬
સુફી સાહેબ અંધેર નગરી કહીએ તો હવે ચાલે
કાનના કાચા હાકેમ થયા છે ચલાવે છે એ કહાણું ૭

ભજન ૬૦ મું

પ્યાસ બુઝાદે સાકી એક લબરેઝ પીયાલા શરબતકા
લબરેઝ પીયાલા શરબતકા કુલ ભેદ ખુલે સબ વેહદતકા ૧
જલભુનકે સબ ખાક હુવે ફીર પાક હુવે બેબાક હુવે
ચુપચાપ રહો દરજાય રહો ફીર દેખો તમાશા હેરતકા ૨
દેખ લીયા ખામોશ રહો પુર જોશ રહો બાહોશ રહો
દેખ ફસમ્મવજહુલ્લાહ બાઝાર લગાહે વજહતકા ૩
અવ્વલો આખીર ઝાહીર બાતીન વોહી હે હરએક તરફ
સાંઈ નીકલા સેરકો અપની પેહનકે ચોલા કસરતકા ૪
દરશાની મેલા ખુબ લગાહે રંગહે કુલ બે રંગીકે
યગાને ગતમેં મોહલીક રહીયેં સુરત પરદા સીરતકા ૫

ચગાને ગતમેં મોહક્કીક હો ગયે કુલ કુફ્લા હે હેરતકુ૬
આપ મીટો તો અનમીટ હુઈહો યેહી મર્મ હે વસલતકા ૬
રબ્બેઅરની લનતરાની તરફેં દોનો ચઢાં હે ગુમ
સુફી સાહેબ કયા કહીએ અબ ફૈઝાહે યે એહદીયતકા ૭

ભજન ૬૧ મું.

અય દીલબર જાની મેંતો હું તેરી દિવાની
સબ જા દેખા કહીં ન પાયા મીલી નહીં તેરી નિશાની ૧
બાસમીલ ઘાયલ તળફ રહા હે બેચેની યેહ દીલકુ
ઘાયલકી કોઇ ઘાયલ બુઝે કીસકો કહું યેહ રામકહાની ૨
દીલ જલતા શમ્અકે માનીંદ અરશફરશ રોશન બીલકુલ
માશુકકા જલવા નનોમેં હે હેરતપર ખાસ હયરાની ૩
તું અપનેપર આપ લુભાયા અપને મેં આપ સમાયા
સુજકુ અપને આપકે ખાતેર સુફી સાહેબ ફરમાની ૪

ભજન ૬૨ મું

જાગરે ગાફીલ સોવત કાહે
ઓર વકત અપના તું ખોવત કાહે ૧
કીનકપટ સબ દૂર હટાના
ગર ખુદી દુઇ સબકો ગંવાના

યાદમેં અપને મનકુ લગાના
અફસોસ કર કરકે રોવતકાહે ૨

જાપ અજંપા ધ્યાનસે કરીયે
ઓર નૈનનમેં ગુરૂકો ધરીયે

મઝા મીલે જેસી કુછ ચહીયે
પંથ ફકીરી ખોવતકાહે ૩

સુફી સાહેબ ગુરૂકા દીવાના
યાદખુદ કાહે મસ્તાના

તન મન ધન સબ ઉસમેં ગંવાના
પત્થરમેં તુખમ તું બોવતકાહે ૪

ભજન ૬૩ મું.

યા ગોસ આઝમ જેલી, હું આપકી મેં ચેલી,
જામ વસ્લકા પીલા દીયા હે કીયા હે મુજકો ઘેલી. ૧

જુલમાતકે દરિયામેં પડી હે મોરી નૈયા,
તુમ બીન નહીં યહાં કોઇ બેલી. ૨

વસલકી લઝઝત ઉઠા ગઇ સબ સૈયાં,
એક મહજુર પડી રહી મેં છેલી. ૩

આપકે મજનુંનોમેં મુજે ભીગીન લીજે,
દસ્તબસ્તા ખડા હું મેં બર દેહલી. ૪

આ ગોસ આઝમ ઇસ્મ આઝમ આપકા શીરી,
જામ વેહદત પીલાકે મુજકો કર દીયા છકેલી. ૫
સુફી મીસ્કીન તુમારા બંદા અરજ કરે યું પ્યારા,
બુગદાદ બુલાલો હીંદમેં પડી હું મેં અકેલી. ૬

સાખી

મીટા દીયા જુલમાતકો રોશન કીયા હે દીન,
હો આલમકે પાદશાહ ગોસ મોહીયુદ્દીન.
કાદેર ચાદર રહેમતી અય આશીક સચ્ચા માન,
પોશીદા ઉસમેં હુવા હુવા ઉરૂસ પહેછાન.
મુરીદી લા તખફ્કા ડંકા દીયા બજાએ,
હે બશારત બહેસ્તીકી જો કાદેરી કહેલાએ.
ઇસ ઘરકે કુત્તેભી હે શેરોં કે સરદાર,
એ સુફી મીસ્કીનશાહ મફતું હે હરબાર.

ભજન ૬૪ મું.

જીસ ગુફામેં હમ રહેતે હે વાકીડગરી ભારી હે,
વહાં નહીં પેદલ જા સકતા નહીં કોઇ અસ્વારી હે. ૧
ચાંદ સુરજ નવલખ તારોંકીભી વહાં નહીં ગુજારી હે,
ફીરસ્તાભી હેરાન વહાં હે ગીલમાં હુર બેકારી હે. ૨

જોગી જતી મુની તપસ્વી સંન્યાસી બ્રહ્મચારી હે,
ધ્યાન સમાધીભી નહીં પહોંચે ખ્યાલકે ભી દુરવારી હે. ૩
પાની પવન ઓર સાતો ગગનકીભી વહાં નહીં ગુજારી હે,
નહીં પરીંદ દેવ જીન ગુજરતે ઓર પરીભી હારી હે. ૪
નહી જહાં આકાસો ધરતી રેહની વહાં હમારી હે,
સુફી સાહેબકે જેસા કોઇ આત્મા અવતારી હે ૫

ભજન ૬૫ મું

પંથ ફકીરી સબસે ન્યારા કોઇએક બિરલા જાનેહે
સંસારી ક્યા જાને ઉસકુ અંધે ક્યા પેહચાનેહે ૧
પાની ઉપર ચલત ફિરતહે ઉસે ઔલીયા કહેતેહે ?
ઉસસે ભી બડહુકે ઓર ચઢકે મચ્છી મેંડક રહેતેહેં ૨
લકડે પત્તે સબી દેખીયે પાનીપર સરસર બહેતેહેં
ફના ફકીરી ઇસે ન કહીયે બાજીગરભી કરતેહેં ૩
અલોપ હોજાવે આંખોસે જો ઉસે ઔલીયા માનતહે
નઝરોંસે શયતાનહે ગાયબ ઉસે નહીં ક્યા જાનતહે ૪
લાનત ક્યું વાપર કરતેહે ક્યું ન ઔલીયા માનતહે
બોલે ભુલેપર ભીરમાએ મર્મ અસલ નહીં જાનતહેં ૫
જો કોઇ ઉડતે હવાપે દેખે વલી ઉસે ગર બોલેહે
મગસ મછ્છર સબ ઉડે હવાપર પડે જમીંપર ઓલેહે ૬
ચીટીયોંકે ટીડીયોંકે દેખો ખીલામેં ટોલે ટોલેહે
યારો એતો સબી ગપાટે ગોલ ગોલ સબ ગોલેહે ૭

૬.વતી હાવત ૫ઢ૫ઢ થકે મગર નહીં પાયે ફકર
ફીયે વઝીફે ફીરાઇ માલા કીયા બહોત કુછ છુમંતર ૮
ચીલ્લે અરબાંઇત ખેંચખેંચ કર તીર્થ યાત્રા કઇ ચકકર
ઘરઘરકું હાળે ખાઇ ઠોકરેં લગી બહોતસાં કુછ ટકકર ૯
પંથ ફકીરી જીસને જાના વો જીંદા જાવીદ હુવા
ફના બકાસે ભી બાલાહો બીલકુલ વો બેકેદ હુવા ૧૦
હુદસે બેહદ ગુજર ગયા વો હેરતસે દીલ છેદ હુવા
સુફી સાહેબ જો મર્મ ન પાવા સમજો વાકુ ખેદ હુવા ૧૧
પાક સાફ હો વજુદ ઉસકા બેચું સરરે ફકીરીહે
લામકાન બે નીશાન મોહલીક યહાં ન તેરી મેરીહે ૧૨
ક્યા હલાવત બયાં કરૂં મે ન અયસી શાહી અમીરીહે
બહેશતમેં ભી ન ઔક અયસા જયસા પંથ ફકીરીહે ૧૩

ભજન ૬૬ મું

ધ્યાન રખે પનિહારી ઓર ચાલ ચલે લટકારી
ધ્યાન ધરો યું ધારી સુરતાસે સાંસ સમારી ૧
સખીયનસે લેવે તાલી ઓર સીરપરહે બોજા ભારી
ફીર ભી હે હુશિયારી સુરતાસે સાંસ સમારી ૨
બેહતી સાંસ ન જાવે ખલકત નહીં જાન ન પાવે
ગગન ગુફામેં ધાવે સુરતાસે સાંસ સમારી ૩
ખલકતકુ જાહેર સુઝે, બાતીનકા હાલ ન બુઝે,
સંત હંમેશાં પુંજે, સુરતાસે સાંસ સમારી. ૪

સખી સુહાગન આવો, પીયુજીસે ધ્યાન લગાવો
માલા ઘટકી ફિરાવો, સુરતાસે સાંસ સમારી. ૫
સુરતાકી લાગી દોરી, જ્યું ચંદ ધ્યાન કોચરી
પીયુ પીયુ ચહું ઓર ગોરી, સુરતાસે સાંસ સમારી ૬
હીસ્સ ખમ્સ બંદ કીજે, ઓર ધ્યાન બરાબર દીજે
માહે ચારદાહ લીજે, સુરતાસે સાંસ સમારી. ૭
ઝર કંકરકુ છોડો, સુરદારસે મુખડા મોડો
નૈન પીયુસે જોડો, સુરતાસે સાંસ સમારી. ૮
તુંહી તુંહી દીલ બોલે, સો પરદે દિલકે ખોલે
હો મસ્તાના ડોલે, સુરતા સે સાંસ સમારી. ૯
જાને વલી ઓર જ્ઞાની, હે એ રમ્જે પીનહાની
કલંદરે સુબહાની, સુરતાસે સાંસ સમારી. ૧૦
અરે પ્રેમ પીયો ભરપુર મદ હો શા ચકમાચુર
ચઉદીશ દેખો નુર સુરતાસે સાંસ સમારી ૧૧
ગેર ખુદી કરો દુર ફીર દેખો વેહદતનુર
કયા નજદીકો દુર સુરતાસે સાંસ સમારી ૧૨
કેફ ખુમારી આવે સબ ખતરે પથરે જાવે
હુજુર હાજીર પાવે સુરતાસે સાંસ સમારી ૧૩
સુરત નુરતકા પાસ હે યહી પાસ અનફાસ
કામ હુવા સબ રાસ સુરતાસે સાંસ સમારી ૧૪

દીલ દરપનમેં દેખો વો જાને જહાં કો લેખો
બીલકુલ પાસહે દેખો સુરતાસે સાંસ સમારી ૧૫
દરશન વેહદત ચીન અય સુફી મીસકીન
છોડો નકશ નગીન સુરતાસે સાંસ સમારી ૧૬

ભજન ૬૭ સું.

સહીયો મેં તો સાંઇ પર ફીદા હું રે.....ટેક.
જાહેરમેં દેખો તો હું પુતલા ખાકી
બાતે ન મેં વોહ શાને ખુદા હું રે. ૧
આઠ પહરીયા સાંઇસે ધુન લાગી
સહીયો મેં ન સાંઇસે જુદા હું રે. ૨
મનસુર મેરા મુરશીદ દાતા
રોઝે અઝલસે ઉનકા ગદા હું રે. ૩
ખતરોંકી નમાઝમેં પડું નહીં
કરતા દિલ હુજુરસે અદા હું રે. ૪
અલખ નિરંજનકી મેરી ધુન લાગી
ઇલલ્લાહુ કરતા નિદા હું રે. ૫
હીરસો હવાકી બદબો મિટાઇ
ઇશ્ક તઅરશુક અંદર લદા હું રે. ૬
સાંઇ બીના તો મુજકુ કુછ ન સુઝે
ફના હુવે દાયમ અબ બકા હું રે. ૭

સુફી સાહેબ સાંઇમેં મોહું હું
હમસું શીરો સક્કર મીલા હું રે. ૮

ભજન ૬૮ મું.

સહીયો મેને સુરીજન પાયા,
ખુદકો ખોયા જલવા દીખાયા રે. ૧

હરહર રૈ મેં ઝળકી નુરી જોત
નૈનસે જબ નૈન મીલાયા રે. ૨

બુલબુલ હું મે ગુલશને વહેદતકા
શજરે તુબા આશીયાં બનાયા રે. ૩

કુદરતી તંબુરા બજને લાગી
હફ્ત ગગનસે બાલા ચડાયા રે. ૪

કોહતુર તજલ્લી ચમકી ચહુ ઓર દેખો
સીજદા કરને કી જાય ન પાયા રે. ૫

ચારો તરફસે નુરૂલ્લાહો નુર
સુફી સાહેબજા ઉસમેં સમાયા રે. ૬

ભજન ૬૯ મું.

સહીયો સાંઇ સાંઇ દીખાયાં
ઉસ બીન દીગર કોઇ ન પાયા રે ૧

નહનો અકરબ આપહે બોલા
    આપકે અંદર આપ સમાયા રે. ૨

ફનો ફખતો ફ્રીહે મીરફહીબુઓ
    ફીઅન ફોસે કુમ આપ સુનાયા રે. ૩

અવવલ આખેર ઝાહેર બાતે ન આપી
    વાઅબુદકા ફરમાન ખુદ બજાયા રે. ૪

ફીસ્સમાએ ઇલાહુ વફીલ અરદે ઇલાહા
    વહદતને કસરતકા ઘુંઘટ લાયા રે. ૫

સુફી સાહેબ મનસુરશાહ કહેનનકે
    આરેફો માઅરૂફ કહાયા રે. ૬

ભજન૭૦ મું.

સહીયો મર્મ અપના હું પાયા
    બહુરૂપી હું આપ દીખાયા રે. ૧

દેખ ફીરસ્તે આદમ અંદર મુજકુ
    સીજદા કરતે શીશ ઝુકાયા રે. ૨

ઇશ્કને આતશ એસી લગાઇ
    ખુદી વહશતી બીલકુલ જલાયા રે. ૩

ગીલાફ અપના હમને નિકાલા
    ફીર દીખા તો આપ ખુદાયા રે. ૪

આહદીયતકા રાઝ હુવા હાંસિલ
 ઝગડા રગડા સારા ઉઠાયા રે. ૫

ખીલ્લત કલેમત રૂહીયત લમામીયત
 મેહબુબીયતકી સેર કરાયા રે. ૬

આપ સીવાય કુછ બીન ન પાયા
 આપકે અંદર આપ સમાયા રે ૭

સુફી સાહેબ આપહી મોસુફ
 નાહક કીસકુ કટવાયા મરવાયા રે. ૮

ભજન ૭૧ સું.

અલ્લાહ અલ્લાહ ધુમ મચાયા
 સાકીને વોહ જામ પીલાયા રે ૧

સુરીજન મેરા મેં હું સુરીજનકી
 અરસા પરસી દોનુ લુભાયા રે. ૨

હુરો ગીલમાંકો મેં કરૂં કયા
 જલ્વા પાક નૈનોમેં સમાયા રે. ૩

કપડે રંગે ભગવે જોગન બનકે
 હરદમ દમકી સારંગી બજાયા રે. ૪

મંચને અપની છોડી પટેલી
 દરશન ઉપર જીયું લલચાયા રે. ૫

સુફી સાહેબ શયના હે અઝલકા
અલ્લાહ અલ્લાહ નામેરે લગાયા રે. ૬

ભજન ૭૨ મું.

સહીયો લાગી પ્રેમ કટારી
તીર નજરનો વાગો મને કારીરે. ૧

જા બજાવો પીયુજી દીખાયા
બાલે બાલે પ્રેમ ખુમારી રે. ૨

સુન મેહાનમેં ઝલકી નુરી જ્યોત
નુરાની ઉડતી પીચકારીરે ૩

જો દેખાસો કેહનેમેં નહીં આવે
જાને કોઇ મૌલાકી પ્યારીરે ૪

સહીયો દેખો ગયબી તમાશા
લેકીન ચશ્મે આમા તુમારીરે ૫

શીશ મહેલમેં બાજા બાજે તુરી
બાજે તાલ મર્દંગ નકકારીરે ૬

ગયબી રચના સારી દીખાઇ
મનસુર દાતા તન મન ધનસે વારીરે ૭

દુર નહીં હે પાસ હે બીલકુલ
ખોલકે દેખો અંખયા નર નારીરે ૮

પીરો મુરશીદ રાહ દીખાવે
દુર કરે વો દીલકી અંધારીરે ૯
સુફી સાહેબ બીસમીલ વાકા ઘાયલ
તીરછી નૈના કરકે ચોટ મારીરે ૧૦

ભજન ૭૩ મું.

સહીયો મે તો સાંઇકા ફહાનું
યાહુ યાહુ ગુન દમેદમ ગાવુંરે ૧
સાંઇ બીના સુઝત નાહીગર કોઈ
અલ્લાહ અલ્લાહ ધુમ મચાવુંરે ૨
નસો નસોમેં યાદ સમાઈ
દુનીયા ઉકબા દોનોકુ ગંવાવુંરે ૩
જામે મોહબ્બત જાનાને પીલાયા
અદમસ્તાના આપકુ નચાવુંરે ૪
જોશીલી વોહ ધુમ મચીહે
રગો રગોમે બાંગલ બજાવુંરે ૫
ઉલફત એસી પ્યારેકે સંગ લાગી
યે નેનનસે નેના મીલાવુંરે ૬
નાસુર પડાયે બીલકુલ બેદવાહે
ઘાયલ હોવે ઉસકો દીખાવુંરે ૭

રગો રગોમેં મોરલી મધુરી બાજી
એકવીસ હજાર અપસરાકુ નચાવુંરે ૮
નહીં યહાંપર કોઇ હમ જોલી મેરી
સુફી સાહેબ ફીર કીસકુ સુનાવુંરે ૯

ભજન ૭૪

ઘુંઘટમાં શું છે ગોટાળો તેની સમજ નથી પડતી
ઘણા દિવસથી ગોરજ કરીયે ગુહ્ય વાત નથી જડતી ૧
હરીજનોને હુરજ કરીયા પછી લીધી છુપી રીતે ઝડતી
જ્ઞાન ચક્ષુ ખુલી બરાબર નથી કાંઇ અડચણો નડતી ૨
સમજાવી સમજાવી થાકયો પણ આંખ નથી ઉઘડતી
તું તારા અંદર સંતયો બીજી વાતો મુકો પડતી ૩
સર્વ આત્મા પરમાત્મારૂપી તેજ તેજસ્વી ઝગઝગતી
ફનો ફખતો ફીહિ મીર રૂહીની નોબત પુર જોશે ગડગડતી ૪
સર્વ સેજપર તે જઈ સુતી હર જાઇ હડહડતી
તો પણ તે નથી વ્યભીચારીણી પવિત્ર છે કડકડતી ૫
એ ઘુંઘટના ઘોટાળામાં જગત ભુલમેં તડફડતી
સુફી સાહેબની વાણી નીર્મલ વગર સમજણે બડબડતી ૬

ભજન ૭૫ મું.

સાધુ ભૈયા ભટકે શું કરવાને વનમેં
હું તો મળીશ તને તારા તનમેં ૧

આકાશ પાતાળ ચઢે ને ઉતરે
હું તો નથી પાતાગે ગગનમેં ૨

અંતઃકરણમાં હું અંતરજાતી
જુવો દરશન દરપનમેરે ૩

ટીલારે ટપકાને રૂદ્રાક્ષની માળા
પાખંડી થઇને બેઠા રટનમેરે. ૪

તત્ત્વ મસ્તમાં પ્રલય પોતે કર
શ્વાસેશ્વાસે રહોને ભજનમેરે. ૫

ભજન રટન કરવાં કોઇ ન જાણે
કુષ્ટી કરી કરીને દમે તનમેરે. ૬

ઈંગલા પીંગલા સુખમણા બંક
તત્વ ઓગાળી ઉડો પવનમેરે. ૭

વસ્તીમાં રહીને મસ્તીમાં રહીયે
પાણીમાં રહીયે નહી લાગે બદનમેરે. ૮

ખટકર્મ કરી કરી ભ્રમણા ન ભાગી
સુફી સાહેબ છે સુમરન મેરે. ૯

ભજન ૭૬ સું.

સાધુ લૈયા પાંચે તત્વોને ઉડાયો,
અપની આપની જાયપે સમાયોરે. ૧

હવા હવામેં પાનીમેં પાની
અગ્નિમેં અગ્નિ ગંવાયો રે. ૨
મીટ્ટીમેં મીટ્ટી આકાશમેં આકાશ
આત્મા પરમાત્મામેં ધાયો રે. ૩
મુસાફરો સૌ વતનમાંરે પોહોચ્યા,
ઓમ બ્રહ્માસ્વામી સમાયો રે. ૪
હસ્તી ગંવાઈ હસ્તીયે હકમેં
બીલકુલ હું મેં તેં ખોવાયોરે. ૫
શોધતાં શોધતાં પોતે ખોવાયો,
ત્યારેજ સર્વત્ર દેખાયો રે. ૬
મીસ્કીન શાહ સુફી ચૌદા ભુવનમેં
રમી રહયો છે ભવાયો રે. ૭
અનેક વખતોમેં લીલા બનાવી
હવે કલંકી કહાયો રે. ૮

ભજન ૭૭ મું.

સાધુ ભૈયા હમો આદિ અનાદિના જોગી,
પ્રેમ અગ્નિના બી રોગી રે. ૧
જુદા જુદા જુગમાં લીલા રચાવી,
ભમરો જેમ ફુલોનો ભોગી રે. ૨
અનેક લીલા એ ક્રીડા હમારી,
દર્શન કરે સંત વિયોગી રે. ૩

જોગ બી કીધા ને ભોગ બી રમીઆ
જાણે શું માયાનો રોગી રે. ૪
એકાદશી હવે પુરી થઇ છે,
મુદ્દત તમામી પુરી હોગી રે. ૫
ઉપદેશ કોના રૂપીયો વેદોના,
રાજા પ્રજાના સંજોગી રે. ૬
અવસર કેવો આ આવ્યો તમોને,
ગોથાં ખાશો ફરી ફોગી રે. ૭
આશીર્વાદો આપી જગતુંને તારી,
અનંત કાળોના ભોગી રે. ૮
સુફી સાહેબ સાહેબીમાં રમે છે,
જુગો જુગોના છીયે જોગી રે. ૯

ભજન ૭૮ મું

જુવો શામળીયાના વેશરે, ભલી ભલી ભાતના છે,
અનેક ઘુંઘટ એકના જુદી જુદી જાતના છે. ૧
અઢાર વર્ણોમાં આત્મા જોતી,
ધ્યાન કરી જો પોતાને ખોતી,
લીલા પીલા ગ્લાસના રંગ જોતી,
અખંડ એકજ જ્યોતીરે એક જાતના છે. ૨
બહુરૂપી થઇ લીલા રચાવી,
પોતે પોતાની ક્રીડા સજાવી,

ઓમ બ્રહ્માસ્મી મોરલી બજાવી,
પોતેજ રાસ રમાવીરે નવ કોઇ સાથમાં છે ૩
પોતાનું જીવન મુઠી પુતલી નચાવી,
અલ્લાહુ અલ્લાહુ નાદ મારે વાતે વાતમાં છે ૪
શામળીયા વીના નથી બીજો કોઈ,
સર્વમ રૂપ અરૂપી આવ્યો કોઇ
અંતઃકરણમાં બોલી રહયો કોઇ
તેજ એકજ સાતે સાતમાં છે. ૫
સુફી સાહેબ સાહેબી સૌ તેહની
બીજો નથી હવે કોણ છે કેહની,
મારે શામળીયે કરી મોહનીરે જાતે જાતમાં છે. ૬

ભજન ૭૯ મું.

સાધુ ભૈયા કામક્રોધને મારો,
તૃષ્ના મોહ માયાને બાળેરે ૧
જીવત મરવાને અમર થાવો,
અનુભવીયો એ જ્ઞાન વિચારોરે ૨
મન પવનને કાબુમાં લઇને,
ગગન મંડળ પર સિધારોરે ૩
પંડ છોડીને બ્રહ્માંડે ચઢવા,
અગમ્ય અગોચર દિદારોરે ૪

મનને મારવું એ કામ કઠણુ છે,
જોર જુલમ નથી ચારોરે ૫
ઉપર જઈને જો જો લાલચ ન કરતા,
પડતા ન લાગશે વારોરે. ૬
એકજ સુરતાથી સનમુખ નિરખો,
પ્રેમ અગ્નિમાં સૌને બાળોરે ૭
સુફી સાહેબ મનસુરના સેવક
ભવસાગરનો મહાન ઓવારોરે ૮

ભજન ૮૦ મું.

સાધુ ભૈયા ઢુંઢો હમારી એંધાણી,
જ્યાં જોઇએ ત્યાં પાણી પાણીરે. ૧
ડાબે બી પાણી ને જમણે બી પાણી,
આગળ પાછળ પાણી પાણીરે. ૨
આકાશે પાણી ને પાતાળે પાણી,
ચૌદા ભુવન પાણી પાણીરે. ૩
સ્વર્ગ નરક ચૌદા ભુવન ડુબાવ્યા,
ડુબાવી અપ્સરા ઈંદ્રાણીરે. ૪
પ્રેમ અગ્નિના તાપોના બળથી,
પાંચે તત્વોને કરવા પાણીરે. ૫
મુંઢ મતીયા અજ્ઞાની શું જાણે,
અનુભવી પુરૂષો સમજે વાણીરે. ૬

મારો પતો મને નથી જડતો,
નથી જડતી કાંઈ નિશાનીરે. ૭
સુફી સાહેબ સાહેબીમાં સમાયા,
હવે કયાંથી જડવાની એંધાણીરે. ૮

ભજન ૮૧ મું

કામક્રોધ તૃષ્ના મોહ માયા ઈન પાંચો કો મારો,
ઇન પાંચોકો મારો સંતો આત્મા ઉગારો. ૧
સનમુખ ધ્યાન ગુરૂના ધરજો શબ્દગુરૂ લલકારો,
ઓહુમ સોહુમ જાપ અજપા જપી કરો ઓધારો. ૨
ગંગા જમના જહાં મલે છે સરસ્વતી ચમકારો,
માણેક મોતી મળશે તેમાં ઢુંઢો ડુબકી મારો. ૩
અધર સોનાની સાંકળ લટકે પકડીને ગગન સીધારો,
સ્વર્ગ નરકને પડતા મુકો અમરાપુર પધારો. ૪
લાલચને પણ છોડી દો સંતો ધાક ધોકાને બારો,
કારકુન મેતા પોલીસ શું કરશે જ્યારે છે બાદશાહ તમારો ૫
સુફી સાહેબ સાહેબીમાં મોજ કરે છે યારો,
એ માયાના મલીન જીવડાં સંતો સંગે આત્મા ઉગારો. ૬

ભજન ૮૨ મું.

લકડકી માલા પત્થરકી મુરત તીરથ હે સબ પાની,
રામકૃષ્ણ ઔતારા મર ગયે અરે મર ગયે બેદ પુરાની. ૧

પીર પયગમ્બર સબ કોઈ મર ગયે નહી રહી નિશાની,
ઉસકી પુજા કાહેકો કરીયે જીસકી મૌત હે આની. ૨
મરનકા ખટકા લગાહે સબકો મુસલીમ યા હીંદવાની,
યહુદ નસારા બૌધ મજુસી કયા ચીની જાપાની. ૩
મૌતકા પંજા પડે હે સબ પર હે સબકો હયરાની,
ઉસકી પુંજા કયું નહીં કરીયે જીસકી મૌત નઆની. ૪
પાંની પત્થર કે તીર્થ જાત્રા કયું કરતી હો દિવાની,
તેરે આત્માકા કરલે દર્શન અનુભવ કરલે જ્ઞાની. ૫
મોક્ષ દાતા કોઈ નહીં હે કયા રૂષી રૂષીઆની,
જીતે ગુરૂકી કરલે સેવા સચ બાતેં સમજાની. ૬
ચરન ગુરૂકા સબસે બેહતર સેવા કર અય જ્ઞાની,
સુફી બાવા કહે અય લડકો છોડી દીયો નાદાની. ૭

ભજન ૮૩ મું.

અય મેરે જાના અય મેરે જાની,
મેં તો હુઇ તેરી બીરહા દીવાંની. ૧
દીવાની યા તેરી બોહતેરી હો ગઈ,
મુજસી દીવાનીકી બતલા નીશાની. ૨
આબરૂ ઈજ્જત સારી લુટાઈ,
લુટા દીયા સારી જોબન જુવાની. ૩
આદિ અનાદિ એ હાલત હમારી,
પુરી ન હોગી હરગીજ રામ કહાની. ૪

તન મન ધન ઓર ખુદ મેંભી કુરબાન,
જોગીજી બનકરકે ધુમ મચાની. ૫
સુફી બાવા જોગી અઝલી બેરાગી,
દમબદમ અલ્લાહુ બીન બજાની. ૬

ભજન ૮૪ મું.

નમાઝની હું ભણું કેફીયત સુણો નમાઝી મારી,
હજુર મનની નમાઝ પઢીએ જુવે છે ગફફારી. ૧
હુજુર સાહેબમાં ભરૂ હજુરી મોહમાયાથી મનમારી,
તુ જેમ તારો સાક્ષી છે તેમ તેથી વધુ તે ધારી. ૨
જ્ઞાન ચક્ષુ મોહન પરોવો એ મન ભટકતું મારી,
પ્રિતમમાં આત્મા પરોવો દેહને તો નાંખો ઉતારી. ૩
એવી રીતે નમાઝ પઢતાં મેઅરાજ મળે છે ભારી,
સુરતા બાંધીને ચઢો તે ઉપર બીજલી માફક ઝબકારી. ૪
ગગન ગુફામાં થઈ શીખરે જઈ પોહચો હરદવારી,
તેને તું બેઉ મરી જશો તો થઈ જાશો એકાકારી. ૫
સદરતુ મુન તહા મુકામ મહમુદા સ્વર્ગ અપસરા સારી,
એ માયાના ઘરો તજીને અરે સંતોએ હદવારી. ૬
નમાઝ એવી નથી પઢાતી સાંભળજો સંસારી,
ભટકતું મન ઢોરના જેવું એ નમાઝ નહીં જખમારી. ૭
અલ્લાહો અકબર કેહુતામાં તો ફરી જાય તલવારી,
પોતે પોતાથી મટી ગયો તો પછી મળતાં તે શું વારી. ૮

નમાઝીયો એવી નમાઝ પઢજો હુઝુર હાજર યારી,
વધુ કેફીયત નથી કહેવાતી નમાઝ ન્યામત ન્યારી. ૯
સુફી બાવા નમાઝ પઢતાં નુર વરસ્યું ચોધારી,
તેમાં લીન થઇને રહયા તમો આંખે અંધારી. ૧૦

ભજન ૮૫ મું.

સંતોની ગતિ ન્યારી તે શું જાણે સંસારી,
પોતાના જેવા સમજીને કરે છે લોકાચારી. ૧
એક રાધાએ કાબુમાં કર્યો શામળીયો ગીરધારી,
અનેક પદમણી ત્યાં હતી પણ કોઇને નવ ગણકારી. ૨
પતીને વહાલી તેજ પદમણી ગમે તેવી હોય નારી,
તમો તેઓના ચક્ષુથી જુવો તેવી આંખડી નથી તમારી. ૩
સંસારી સ્વપ્નામાં જુવો સંતો જુવે જાગૃતમાં વારી,
સંતો સાથે કરી બરાબરી તે મુર્ખે જખમારી. ૪
ચલો ફકીરો સંત સાધવા દુરવેશો લલકારી,
યકતાઇમાં તંબુ ગાળો એહી હે પક્કી યારી. ૫
સંત ફકીરો અગમદેશકુ ચલો કરો તૈયારી,
અસલ વતનકી મુસાફરી હે નહીં જાણે સંસારી. ૬
આંખડી સાથે લાગે આંખડી થાય છે ચમકારી,
ઝબોઝબ એક ચંદ્ર ઝબુકે ઉપરાપર ઝબકારી. ૭
નમાઝ પઢતા નુર ઉતરીયું ચારો તરફથી ઘેરી,
સીજદાની તો જગા નથી રહી યાદબુદ ચોધારી. ૮

.દ નથી તે વખતે રહેતું ઘર ધંધો ઘરવારી,
તેજ હુમારો તવાફ કરે છે કહે સુરી બાવા વારંવારી ૯

ભજન ૮૬ મું.

તેગ કમાને જોગી નીકલા દુર દેશશે આયા,
લીલાકી લાલચમેં ડુબા માયામેં બીરમાયા. ૧
.લના તેરી તુજે લુભાવે ભવસાગર ડુબાયા,
કરની રહેની દોનો ચુકા ગુન્હાકા બોજ ઉઠાયા. ૨
.કરાર કીયા માલીકસે બંદે ફીર કૈસે ભુલાયા,
સફર તેરી અબ પુરી હુઈહે કુછભી નહી કમાયા. ૩
.ગ ભોગમેં સબ જુગ ખોયે હાથ નહી કુછ આયા,
કચ્ચે પુતલે પીગલ જાએંગે ફીર પીછે પસ્તાયા. ૪
.ુરી બાવા અસલકે જોગી સુમરની સ્વાસકી ગાયા,
મોહની માયા પટક મારકે પરમ ધામકો ધાયા. ૫

ભજન ૮૭ મું.

.નીયા તો જખ મારેરે કોઇને એ કરવા નહી દીયે,
.જન ભકતી જે કોઈ કરતા હોયે તેને એ કરવા નહી દીયે ૧
.કટાઓમાં નાકવાળો જેમ નકારો લાગે,
.ાક વઢાવી નકટો કરશે સુખેથી રહેવા નહી દીયે. ૨
.મા સંસારી માયામાંની ને મમતાથી જે છુટે,
.વસાગર જે તરતો હોય તેને પણ તરવા નહી દીયે. ૩

મરણુ પથારીએ જે કોઈ પડયો તેને પણુ દુખ આપે,
અલ્યા મને તું ઓળખે છે કે પણુ નિરાંતે મરવા નહીદીયે ૪

સારા મનુષ્યો ગાંડા અને કુતરાં લાગે ડાહયા,
પોતે આંધળો નથી સુજતું પણુ અંધો તો કહેવા નહી દીયે ૫

જ્ઞાન ગર્થનો છુપો ખજાનો અખંડ તે એ નવજાણે,
ઢંઢેરો પીટીને કહુ છું સંસારી તેને જપવા નહી દીયે. ૬

બચ્ચા બાલા બેન બાયડી એ પુતલા માયાના,
નખે લોભાતા એની સાથે સુરી બાવા કહી દીયે. ૭

ભજન ૮૮ મું.

નૈનાંસે જો કોઈ નૈના લગાવે,
ઝાયેકા વસ્લકા કુછ વોહી પાવે. ૧

ઉસકી ઝલક ચારોં તરફ દીખાવે,
બીના ચક્ષુ તુજે કૈસા દીખાવે. ૨

પતીવૃતા પત્નિ સતીયાં કહાવે,
પીઉજી સીવા કોઈ નજરોં નહી આવે. ૩

વેહદતને કસરતકા ઘુંઘટ હે પેહના,
વૈરાટ અંદર સબ વોહી દીખાવે. ૪

ધ્યાન જમા કરકે દેખોરે ગોરી,
બીના સુરીજન દીગર ન પાવે. ૫

જુઠી માયામેં મોહી શું રહયો,
જીવન પોતાનું નાહક ગમાવે. ૬
અમૃત પ્યાલાએ મસ્ત બનાવ્યો,
ઐાસાફ બશરી તો સારા મીટાવે. ૭
મીસકીન શાહ સુફી આવા યું બોલે,
મનકુ જો મારે વોહ દરજાએ પાવે. ૮
અંતરજામી સર્વે ધામી સર્વજ્ઞ સામર્થ સ્વામી,
સર્વમ ચરાચર બ્યાપક તું છે ગામી કે પરગામી.
પોતાના સ્વરૂપથી પુતળાં ઢાળ્યાં સર્વ આત્મા મસ્તાની.
મોહી રહયો પોતાપર પોતે સમજી લે દીવાની.

ભજન ૮૯ મું.

જાગરે મુરખ સોવત કાહે સબ કોઈ ઉઠકે જાગેરે,
સુમરન સાહેબકે હરકોઈ કરતે સબકુછ ઉસસે માગેરે ૧
મીર રહુ યા હક કુમરીયાં ગાવે ઝુમત ઘુમત નાચેરે,
હુ હુ કબુતર ભજન કરતહે સબ કોઈ હરકુ જાચેરે. ૨
રબહે તુ યા ઉઝકુ રૂલ્લાહ મુરગે સહર બી બોલેરે,
ચીડીયા ચકવા તુહી તુહી બોલે જીભ ભજનમેં ખોલેરે. ૩
ધ્યાની બી બેઠે ધ્યાન કે અંદર જ્ઞાની આનંદ માનેરે,
યોગી સમાધી લે કરકે સુનહે પશુ પક્ષી ઉસકુ જાને રે ૪
હરકોઈ ઉસકા ગુન ગાવનમે કવ્વે બી કાંકાં પઢતેરે,
કોયલ મોરીલા કોઇ હે સીવાઓ પુછતે એસા તુમસેરે ૫

ગાફેલ માનસ કુછ નહી સમજે ખાવે ને ઉંધા સોવેરે,
જાગા ઉસને માગા વો પાયા સોવે ઓ સબ ખોવેરે. ૬
જાગના હોય તો જાગલે અબ સુબ્હે સાદીક પ્યારારે,
બહુમન બેદ પુરાનકો પઢતે મુલ્લાંજી બાગ પુકારેરે. ૭
મુરખ જાવે સોવે તીરીયા સંગ રાત તમામી ગંવાવેરે,
સુફી બાવા કહે જબ મારી ઉસને પીછેસે પસ્તાવેરે. ૮

ભજન ૯૦ મું.

પેશો પશો નિચે ઉપર ડાબી જમણી જ્યાં જોઇએ,
જહાં જોઉં ત્યાં તેજ છે તેમાં પોતાને ખોઇએ, ૧
ચારે બાજુએથી નુરના તેજ જલવા ઘુમે છે,
મોહીની હાલતમાં મચી મસ્તાની ઝુમે છે. ૨
એમાં લાગી મારી આંખડી પછી સુરતા કેમ ચુકે.
નમન કરૂં પછી કેમ કરી મને વહાલો નહી મુકે. ૩
દેહ ભુલાવી છોડવી બીલકુલ નિર્મલ બનાવી,
પોતાના અસલી રૂપમાં મને લીધો સમાંવી. ૪
એક રૂપી થઇ અપાર થયા અહાહા હવે શું કહેવું,
એવી ગતી અપારમાં જગમાં મુશ્કેલ રહેવું. ૫
લોકો કહે મારી વાતડી તેઓને તે શું કહેવું,
એઓને સુઝે તેવું એ કહે ચુપ ચાપ થઈ રહેવું. ૬
લોકો વખોડે કે વખાણે તેઓને કેમ કરીએ,
ફેરવે જેવા ઘાટમાં તેવા થઇ થઇને ફરીએ. ૭

સુરી બાવા જોગી જોગટા સરવે રંગોમાં રહીએ,
પોતે પોતાના રંગમાં રંગ રમી ભમી જઇએ. ૮

ભજન ૯૧ મું.

મોરી નૈનોમેં સુરતા તોરી,
મંય તો હું દિવાની તોરી. ૧
પ્રેમ ઇશ્કકી અગ્નિ લાગી,
જલ ગઈ ચુંદર મોરી.
જીધર દેખા ઉધર તેરા તજલ્લા,
નજર ન ચુકે મોરી. ૨
ઢુંઢત ઢુંઢત મેંતો ખોવાયા,
તુજે ધ્યાન ઓઈ મોરી,
હાડભી જલ ગયે માંસભી જલ ગયે,
જલ જઈ ચુંદર ચોરી. ૩
ગીનતી હમારી રહી ન બીલકુલ,
મીટ ગઈ સબી બરજોરી.
સુરી બાવા હે વૈરાગી તોરા,
તુ હે ચંદા મેં ચકોરી. ૪

ભજન ૯૨ મું.

અનુભવીયો મનવા આવો અવસર નહીં આવે ફરી,
મનુષ્ય દેહી અમુલ્ય વસ્તુ મલસે નહી તને ફરી ફરી. ૧

પાન ખરનો મહીનો આવે છે સર્વે જાશો તમો ખરી,
આંકડાના તુરની માફક ઉડી જવાના ઝરી ઝરી. ૨
અકલ આવડત તર્ક વિચાર તને આપ્યા સર્વે હરી,
તેમ છતાં તું થયો આંધળો પસ્તાસે તું અફસોસ કરી. ૩
કુદરત વેગે આગે ન આવો કુતરાંને મોતે તમે જાશો મરી,
અણુધાર્યું તે ધણી કરે છે જુઓ સુક્ષમ નજર કરી. ૪
શબ્દ ગુરૂના તાર બાંધીને બેસો તેના ધ્યાન ધરી,
અખંડ તંબુરો અનહદ વાજુ ચમકી જ્યોતી વરી વરી. ૫
આગળ ચાલો ત્યાંથી હરીજન સુપ્રી બાવા ભણે વાત ખરી,
અનુભવી તમો જમો પ્રસાદી દર્શન જુવો મન મારી કરી. ૬

ભજન ૬૩ મું.

પાંચ તત્વ દસ ઇંદ્રિયો ત્રણસે સાંઠ નાડી કરી,
પંદર બારીનો બન્યો બંગલો અજબ બની કારીગરી. ૧
ત્રણ ગુણોને ત્રણ અવસ્થા પંચ વાયુ ભરપુર કરી,
ઈંગલા પિંગલા સુખમણા બંક તેજે તેજસ્વી કરી. ૨
ચૌદ ભુમિકા તેમાં રચાવી બ્રહ્માંડની સરવે શોભા ભરી,
પોતે તેજસ્વી થઇને વસ્યો ચરાચર સર્વે હરી હરી. ૩
જ્ઞાનેશ્વરો યોગેશ્વરો જાણે જાણે કોઈ પ્રેમીજન હરી,
સુપ્રી સાહેબ સાહેબ રૂપે ચૌદ ભુવનમાં ઝરી ઝરી. ૪

ભજન ૯૪ મું.

મુજે ઘડી પલક મત ભુલ મેં તેરા હું,
તું હે ખુશબુમેં તેરા ફુલમેં તેરા હું. ૧
દુહો—ફુલોમાં સુગંધી તું સર્વસ્ય રહો સમાય,
ભમરો લોભી તેહનો મસ્તાનો સુંધી થાય,
ચહચહા રહા યું બુલબુલમેં તેરા હું. ૨
દુહો—ચકોરી પ્રીતાહે ચાંદપર સારી રેન ગંવાય,
સુરતાકો ચુકે નહીં ગીરે ઉડે પછડાય,
કભી આકાશે કભી ધુલમેં તેરા હું. ૩
દુહો—રખ્એ અરનીકી સદા શોક ઝોક લહેરાય,
જનત રાનીકી નીદા ભેદ ભરી ફરમાય,
પકડ વસીલા અય રસુલમેં તેરા હું ૪
દુહો—પહાડ મુરાદ બરઝખસે હે દેખ નજરકુ બાંધ,
હસતી ઉસમેં ગુમ કર સુરતા પકડી સાંધ,
ખુદી હો સારી તેરી ધુલમેં તેરા હું. ૫
દુહો—તજલ્લી ચમકી યારકી મુસા હુવા બેહોશ,
બે ખુદીમેં પાલીયા કુલ હકકાની જોશ,
અજબ બની રમ્ઝ વસુલ મેં તેરા હું. ૬
દુહો—મુસા મુસા નહી રહા પહાડ બદઝુખ મહાન,
હલાક મુસા જબ હુવા તુરત મીલા સુબહાન,
ચેહી હે ઝોકે સુમુલ મે તેરા હું. ૭

દુહો—આશેકકો યે ઝોકહે આરેફકુ હે રાઝ,
તુ ઉતાર અપની કાંચલી ખુલંદ હો પરવાઝ,
તેરી હસ્તી હે પાપકી મૂલ મેં તેરા હું. ૮

દુહો—કુલ્લો શૈઇન હાલેકુન ઈલ્લા વજહહુ પેહચાન,
કુલ્લો મન અલયહાફાનવયબકાવજહહુકર ધ્યાન,
સુફી બાવા હોએ મશગુલ મેં તેરા હું. ૯

ભજન ૯૫ મું.

નાથ બીગરી કોન સુધારે,
નાથ તુમ બીન કોન સુધારે. ૧

જહાજ પડા મંઝ ધારે, નાવ ખુદાભી હારે.
કોન લે જાયે કિનારે, નાથ તુમ બીન કોન ઉતારે. ૨

કીતના બી કોઈ ધારે, અકલ ચલાકર હારે,
સીરપર હાથકુ મારે, નાથ બીગરી કોન સુધારે. ૩

દયા કરો અય પ્યારે, ડુબતેકુ તુહી તારે,
ભય ભરાહે ભારે, નાથ તુમ બીન કોન ઉતારે. ૪

સબ તેરેહી આધારે, કીસ્તી લગા ઓવારે,
દેખો ન જુર્મ હમારે, નાથ બીગરી કોન સુધારે. ૫

કામ કરો કીરતારે, સુફી મીસકી યું કારે,
બીગરી કોન સંવારે, નાથ તુમ બીન કોન ઉતારે. ૬

દરીયાકી મોજે' ભારે, ઇધર ઉધર દે મારે,
અરજ સુનો એ પ્યારે, નાથ તુમ બીન કૌન સુધારે. ૭

અરજ સુની કીરતારે પોહુચી નાત્ર કીનારે,
ખુશીકા નાઅરા મારે, નાથ તુમ બીન કોન ઉતારે. ૮
રાત અંધારી ભારે, ઘટા અબર ચમકારે,
ડુબે ચાંદસિ તારે, નાથ બીગરી કોન સુધારે. ૯
સાત સમુંદર તારે, પોહોચ ગયે હરદવારે,
આનંદી શુકર ગુજારે, નાથ તુમ બીન કોન ઉતારે. ૧૦

ભજન ૯૬ મું

મસજીદમાં મુસલ્લી બેઠો મન માયામાં ફરતું,
આ ઉકરડે પેલે ઉકરડે જેમ ગધેડું ચરતું. ૧
ધ્યાન ધણીની સાથે તારૂં એક પલક નહીં ઠરતું,
સમક્ષ છે પણ બહુ આઘો છે જ્ઞાન વિનાનો ખરતું. ૨
બીજાઓની ભુલ શું કાઢે તપાસ તારૂં ઘરતું,
કાલે દેહ આ પડી જવાની જેમ પાદડું ખરતું. ૩
અગમ અગોચર બ્રહ્મ ધ્યાનમાં બ્રહ્માંડ અંદર ધરતું
એકમેક થઇ તેમાં અંદર જ્ઞાન સાગરે તરતું ૪
સુફી સાહેબ મય મારીને પ્રેમ અગ્નિમાં બરતું,
નુરની અંદર નુર મેળવે તોજ ખરો છે નરતું. ૫

ભજન ૯૭ મું

સાધુ ભૈયા જામ પીઓ હકકાની,
પ્રેમ ખુમારીમેં દર્શન કરીલો જોતમેં જોત મીલાની,

રૂહાની જલવા નુરાની પર તો લૌ મે લૌ સમાની. ૧
અલ્લાહુ અલ્લાહુ સાસોમેં સુમરન ધ્યાન ધરો ઉસમેં ધ્યાની,
ગુરૂકી મુરતમેં મોહુ હો જાના આંખોંસે આંખ લડાની. ૨
સુફી સાહેબ લેહર બેહરમેં રહેના હાલત હુ એ મસ્તાની.
ચંદેકે ઉપર જેસા ચકોરી હુસ્નકે ઉપર દિવાની. ૩

ભજન ૯૮ મું.

સાધુ ભૈયા ધ્યાન ગ્યાનમેં રહેના.

સબમેં રબકા દરશન કરના સબર ગફુરસે સેહના. ૧
આસ દુનીઆને કીસે ન છોડા જો આયા કુચ લાયા,
નબી વલી ઓર મહાત્મા રૂષી સબને રંજ ઉઠાયા. ૨
તુજકો ચાહીએ તુહી દુર હો ભવસાગર હો ઉતરના,
અપને રૂપમેં આપ મોહુહે ધ્યાન ધણીકા કરના. ૩
દુનીઆ અપના કામ કરેગી લાન તાન ઇસકી સેવા.
તુ અપની સુરતા મત ચુકે જ્ઞાનકા ખાલે મેવા. ૪
સુફી બાવા હુવા જો ફારેગ સ્વર્ગ અપ્સરા છોડા,
ઉસને અપને આપકો તરા નૈન નેનસે જો । ૫

ભજન ૯૯ મું

વહાલે મારે મુલાકાત લીધીરે ધારેલી વાતડી કીધીરે ૧
દયા કૃપાની મોજ જો ઉઠી અમૃતની પ્યાલી પીધીરે ૨
મંજધારે મારી નાવ લણાતી નાવ ખુદા બની કરી સીધીરે ૩

નજરો સાથે નજરો જોડીને
મને પોતાની માનીતી કરી લીધીરે ૪
ફડાક લઈ દરવાજો ઉઘાડયો
હું તો એકાએક ચમકીને લીધીરે ૫
સુફી સાહેબનો સ્વામી રસીલો
દરશન આપીને રાજી કીધીરે ૬

ભજન ૧૦૦ મું.

માયાકી મુરતીકો તોડા, કામક્રોધ તૃષ્ના છોડા,
મોહકુ ડાટા ખોદકે અંદર, પાંચો પર મારા જોડા. ૧
કોટુથાક એક ખેલ હે હાથકા, મોહના હે ઉસમે ખોટા,
ગાફેલને સબ ભુલમેં ખોયા, બેપાર કીયા પાયા ટોટા. ૨
બાજીગરને જાલ બીછાઈ, ખીલોને લાયા એસા,
અકલ છીનલી તેરી ઉસમેં; મોહ મોહ ખોયા પેસા. ૩
આખર કુછભી હાથ ન આયા, ખાલી હાથ ચલે સાહબ,
ભવસાગરમેં ડુબકી ખાતે, ડુબ ગયે બીલકુલ ગાયબ. ૪
લલના તેરી તુજે લુભાવે, ચમાર કુંડ આગે લાવે,
ઉસમેં ગોતા તુજે ખીલાવે, ભુલમેં ડાલે ભીરમાવે. ૫
એતો ધંધે ખોટકે સાહેબ છોડ દીયા સુફી સાહેબ,
જબતો પુરા જોગ કમાયા ખુબ હુવે પકકે સાહેબ. ૬

ભજન ૧૦૧ લું.

સમય એક એવો આવશે, સુફી સાહેબ ગયા ફરી ફરી,
પાન ખરના દિવસ આવશે પડશે પાદડાં ખરી ખરી. ૧
વખત ભયાનક ભયંકર જોશો, કલેજા થામશો ડરી ડરી,
જેમ અગ્નિમાં લોહ ગલાયે તેમજ ગલાસો ઝરી ઝરી. ૨
સર્વે ચેતજો સાફ કહું છું કરેલું પામશો ભરી ભરી,
સુફી સાહેબના પંથમાં રહેશો નિર્મલ જાશો તરી તરી. ૩
કલંકી આવ્યો કલંક લેવા પવિત્ર કરવા હરી હરી,
અખંડ જ્યોતી રોશન કીધો મનન કરો સૌ વરી વરી. ૪
નિચ ઉંચ મનમાંથી મુકો સચ્ચીદાનંદ છો ચરી ચરી,
તેજ ધ્યાનમાં લીન રહો તો અમર થાશો મરી મરી. ૫

ભજન ૧૦૨ જું.

હમ તો હે પરદેશી બાવા હમ તો હે પરદેશી,
નહી હમારા કોઇ એશીરે બાવા હમતો હે પરદેશી. ૧
જુઠા દાવા હમ નહીં કરતે જુઠહે લાનતકે લાયક,
જુઠી માયામેં સબ ભરમાયે કરતે હો દાવા સ્વદેશી. ૨
માલ મીલકત ઓર બાલ બચ્ચે સબ તનમનધન નહીં હમારા
હમ ન કીસીકે ન કોઇ હમા સચ્ચી હે એક દુરવેશી ૩
ઇલમ પઢે પર બુઝન આઇ આત્મ જ્ઞાન ન પાયા,
હરસે હેત ન સાચા લગાયા તેરી ચતુરાઇ કૈસી. ૪

ઈધરસે લુટા ઉધરસે કાટા કરતે હેં જેસકસાઇ
નંજાના ન ખુઆ કહેલાએ મૈલાના હોગી ફજેતી ચહીયે વેસી ૫
સુફી સાહેબ આત્મજ્ઞાની કે દોનો જહાન હે દાસા
આત્મ દર્સી હુવા નહીં તું તો છોડ દે એ જુઠી ટેશી ૬

ભજન ૧૦૩ જું.

જ્ઞાની સમજો ચતુરસુજાનીરે જ્ઞાની સમજો ચતુરસુજાની-ટેક.
માયા મમતા ન છુટી તમારી એથી છે હેરાની
લાખો બીદાય તારી આગળ થયા તારી એ ગતિ થવાની ૧
સરદારો સાથે બરાબરી કરતાં આવી પડી પરેશાની
છતી આંખોએ આંધળો બીલકુલ વાતો કરે મનમાની ૨
કૃપા દ્રષ્ટિ ગુરૂજીની નથી તો કોઇની ન થાય મેહરબાની
પોતાના ગુરૂજીને હલકો જે સમજો પંથ તેનો શૈતાની ૩
ગુરૂજી ચઢાવે ને ગુરૂજી ઉતારે ગુરૂજીની શાન સુબહાની
ગુરૂજી મારે ને ગુરૂજી જીવાડે ગુરૂજી વીના ધુલધાની ૪
તન મન ધનના માલીક હમારા મનસુર ગુરૂજી નુરાની,
મીસ્કીનશાહ તેજ સુરતા સાંધીને પુરા થયા તેના ધ્યાની. ૫

ભજન ૧૦૪ થું.

બદમાસોની ખાલ ઉતારૂં મીસકીન નામ હમારૂં
નર્કસ્થાનોના જીવડા થઇને ખુવો છે સરવે તમારૂં. ૧
તમો ફરાસતથી છો અજાણ્યા બોલો મોટેમી બોલ,

તમારી હાલતથી નથી હું અજાણ્યો ખામોશ બેઠો ભાઈ ૨
સાહેબના જોતાં પાપ કરો છો સાંભળતાં બોલો વાકું,
કઈ જગ્યાએ જઈને ઉભા રહેશો ફુટયુ છે હૈયું તમારૂં. ૩
હવે તો હદ ઉપરાંત થયુ છે સત્યાનાશજ થાજો,
ચૌદા ભુવનમાં કોઇ નવ સંઘરે સૌકો થશે મારૂ મારૂં. ૪
ફારેગ બાબા શ્રાપ દીએ છે કલંદરી તલવારે,
ચારે તરફથી સરવે સફાચટ ઉજડ થાવો તમારૂં. ૫
અત્રે કોઇનું કામજ નથી ભુમી ભક્ષજ તમામી,
આજેજ છોડી દીધી કાલ માતા ભક્ષણ કરશે તમારૂં. ૬
સીદ્દીક સમદાની કોપ કરીને શ્રાપ દીયે છે છેવટનો,
ઉજ્જડ ગામ થાજો તમામી તેમાં ધામ રહેશે હમારૂં. ૭

ભજન ૧૦૫ મું

એ નથી જોતા અનાદિરે, જ્ઞાની શું જાણે સંસારી....ટેક
જોગણી કરીએ ને ભોગમાં કરીયે અપસરા સારી ભોગવીએ,
ચૌદા ભુવનમાં રમતા ભમતા કહેવાઇએ બ્રહ્મચારી. ૧
ચોસઠ જોગણી બાવન વીરા મહાત્મા રૂષીને દેવા,
ત્રેત્રીસ કોટી દેવતા સર્વેમાં ફરતી આણ હમારી. ૨
પીર પયગમ્બર ગૌસ કુતુબ એહલે વીલાયત કુલમાં,
દુનીયાની સરવે હકુમત ભીતર ફરી રહી દુહાઇ હમારી, ૩
ટોપીવારો હમણા રાજ કરે છે તે તાજવાળાને સહારી,

મહાત્મા મૌલાના તમામી થાકી ગયા જખમારી. ૪
એવી સજા ફરી આપશું એને કરશે ફરી ડાંડાઇ,
જે સજા થાશે તે અબદી થાશે સાંભળો સૌ નરનારી. ૫
એકાદશી ચક્ર આવ્યો ખુદાવંદ બેઠીયા ખંડ ગુજરાતે,
કલંક સર્વના હરણાને તેરવવા સુપ્રી સાહેબ કહે લલકારી. ૬

ભજન ૧૦૬ હું.

ગુરૂજી પ્યારા કોઈ એસાં કરો તદબીર, પીલાવો અમૃત નીર. ટેક
અમૃતકા પ્યાલા ભરકે પીલાવો, અમર કરોને શરીર,
દરશનકા હું મેં તેરા દિવાના, દીખાવો નુરી તસવીર. ૧
ક્ષમા કરીને નિગાહ કરજો માફ કરો તકસીર,
ચરણકમલમાં માથું પડયું છે, મારો જીવાડો મારા પીર. ૨
દુનિઆની માયા નર્કની જાયા, બચે કોઈ મહા વીર,
સુપ્રી બાવા કહે સતગુરૂ ચરણે રહીને જુવો તન વીર. ૩

ભજન ૧૦૭ મું

તેરા કોઈ નહીરે તેરા કોઈ નહી,
એતો કુલ માલીકકા માલ. ટેક
ઉસકી સબ પર હાથ હકુમત,
ક્યા ભુપ ઓર કંગાલ. ૧
જેસા ઉસકા હોય ઈશારા,
એસી ચલે સબ ચાલ. ૨

સબકા દાતા વોહી બીધાતા,
વોહી સબકા રખવાલ. ૩
ઉતપતી પાલન પ્રલયકા અધિકારી,
વોહી હે ઝુલ જલાલ ૪
સુફી બાવા તેરે મનસુબે,
જાને ફુલ ચોહવાલ ૫

ભજન ૧૦૮ મુ.

તેરા કોઈ નહીરે, તેરા કોઈ નહીરે, એતો સબ માયાકે લાલ. ટેક
કોઈ લલનાકા કોઈ સ્વર્ગકા, કોઈ બંગલેકા બાલ,
કોઈ હુકુમત કોઈ રીયાસત, કોઈ ચાલે જાહોજલાલ. ૧
કોઈ ઘોડેકા કોઈ હાથીકા કોઈ ખેતીકા જાલ,
નિર્મલ ખાલેસ કોઈ ન પાયા, સબકી જુદા હે તાલ ૨
કોઈ હસબકા કોઈ નસબકા મગરૂરો મતવાલ,
એસે પાજી ફકીર સબ કોઈ ફીરભી બજાવે ગાલ. ૩
સુફી બાવા ફકીર તેરા કહે અય અમ્મેનવાલ,
ન કોઈ તેરે તુસબકા રબરહમાન રહીમ કમાલ ૪

ભજન ૧૦૯ મું.

સુફી બાવા અગમ દેશ સીધારો. ટેક
જગતની માયા મોહની સરવે ભુતોને મુકો ઉતારો.

કરોળીઓ બહુ તાર બાંધે છે એવા છે મનના વિચારો ૧
સંકલ્પ વિકલ્પ તર્કવિતર્કમાં વખત વીતી જાય છે તમારો,
મન ભુતનો મંતર શીખ્યો પછી મરે ન કેમ એ ધુતારો. ૨
તમો તમારી આત્માજ્ઞાનમાં લીન રહો એકાકારો,
બીજો ત્રીજો ચોથો છોડો નથી કોઇ ચડ્યાં તમ રો. ૩
મોહની કાપી મનને મારી આત્મા ઉગારો,
અમરનગરના અમરસિંહ થઇ મોટે નાદે લલકારો. ૪
સ્વર્ગ અપ્સરાને બાળી મુકી નિકળી રહી છે વરારો,
સુફી સાહેબ નિર્મલ રૂપે તેજમે તેજ ઝબકારો. ૫

ભજન ૧૧૦ મું.

હસ્તી લીધી મસ્તી આપી ચઢાવી પ્રેમ ખુમારી,
અમર પીયાલો ભરીને પાયો મોતથી લીધો ઉગારી. ૧
પ્રસન્ન થઇને દર્શન આપ્યા વિજોગડાં સર્વ કાપ્યા,
નિરખી પરખી હરખી હું તો ગાઉં છું ગુણો લલકારી. ૨
સખી સાહેલી સરવે છુટી સ્વાર્થી માયા તુટી,
સ્વામી અંતરજામી મળ્યા, અલ્લાહુ અલ્લાહ સમારી. ૩
સુફી બાવા કલંદરે આઝમ ખુદાવંદે વકતે ઝમાના,
દરશન કર્તા સ્વર્ગ ભોગવે મટશે સૌ વિપતિ તમારી. ૪

ભજન ૧૧૧ મું.

બંદા નથી હમો કોઈના નથી કોઈની ઉમમતમાં
મઝહબ મશરબ નથી કોઇના નથી કોઇની મીલ્લતમાં. ૧
ખીલા મીલાસે બીલકુલ ન્યારારે પર્મહંસોકે સરદાર
અવિનાશી અમરાપુરવાસી ચૌદ ભુવન સૌ ખીજમતમાં. ૨
નબી વલી ઓર ગૌસકુતુબ મજઝુબો મજનુન તમામ
ઇશ્વરાવતારો રૂપી દેવતા એ સર્વ છે દોલતમાં. ૩
રાજા બાદશાહ વજીરશાહાં હે કાયમ સબ ફરમાંસે
હકુમત સબપર ચલી સ્વતંત્ર મુનકેર છે સવલાનતમાં. ૪

ભજન ૧૧૨ મું

એ મુરખા તે મુરખાઈ ન છોડી, ટેક
શીયાળનો જેણે વાઘ બનાવ્યો તેનાજ ઉપર તું ધાયો
છેવટ પરિણામને નહી સમજો આખર રીછ કહેવાયો. ૧
હાથી આલોકે ટેકીંગલાય છે જ્યાં લાખો માખી મચ્છર મરીજાય
તેનો તે પાપ હોય કોને માથે લાખો વખતે કચરાય. ૨
હાથીઓના જ્યાં તોલજ ચાલે ઉંટડા ઘડામાં ગણાય
મોટા સાથે બાથ ન ભીડીયે મુરખાનો મુરખ ગણાય. ૩
ભસ્માસુરની અકલ બગડી તો પોતેજ ભસ્મીત પામ્યો
ભોળા!શંભુનું તેમાં ગયું શું તે શું પારવતીજીને પામ્યો. ૪

હીંમતવાળાએ હજુ પી સમાલગો થોડો ઘણો છે જે બાકી
સુફી સાહેબ સાચ સુનાવે છેવટે મુકશું હાંકી.   ૫

ભજન ૧૧૩ મું.

રે જોગી ધ્યાન ધરો હર ધુનમે. ટેક
શ્વાસ શ્વાસ સારંગી બજા તું રહો સદા સુમરનમે
ગગન ગુફા અંધ્યારા ફીડો જલીએ પ્રેમ અગનમે   ૧
સ્થુલ સુક્ષ્મ લીંલને કારણ આનેદો મત મનમે
દરપન દીલકા સાફ બનાલે ડુબ રહો દરશનમે   ૨
તીન ગુન ઓર તીન અવસ્થા કોઇ નહીં ચૌદા ભુવનમેં
આપ સાહેબી અપની કરીએ જમે રહો આસનમે   ૩
સડ જાવે યા કે ગડ જાવે લગાદે આગ ઈસ તનમે
સાફ કુંદન બનકે રહોગે મોહુ રહો મોહનમે   ૪
સફી સાહેબ કરે સાહેબી બેઠ અપને આસનમે
ખેલા મેલાસે સબસે હો નિર્મલ કુચ કરો દરશનમે   ૫
સંબોધક કલંકી સાહેબ ગુર્જર દેશમાં જન્મ્યા છે,
ગુર્જરેશ્વર કહેવાયા એકાદશી પુર ભમ્યા છે.
ગુજરાત સરવે ન જાત પામી ચલો પુરબકો અય બાબા,
સબકુ ઉસકા હક પોહચાદો નકલંકી હો જગત બાબા.

કલામ સંગ્રહ

કલામ ૧ લું. પ્રાર્થના.

મુજકો હિદાયત દે ખુદા મેરી રહેની ન છોડું,
જો કુછ હોના હોયરે લેકીન મોહ ન મોડું.
સાચા સાહિબ આપ હો મેરા ટેક નિભાવો,
લોકોં કે મકરો ફંદસે આપ મુજકો બચાવો.
લોકાં તો જાને જુઠ હે ભેદ દિલકે તુમ જાનો,
પ્રેમ ખુમારીની લહેરોમાં હું તો તેરો દિવાનો.
મેં તો હું આજીજ કમતરીન મીસકીન કહાયા,
દોનો જહાંમેં કી માયાસે અપને મનકો ઉઠાયા.
હમ હે દિવાને આપકે લોક કાહેકો બોલે,
જેસા હું વેસા આપકા આપ મત ભુલે.
તોહમતાં તાના બોલીયાં ઘોલ ઘોલ પીલાયા,
તુરશી શીરી ગરમો શરદ નોશ કરકે રીઝાયા.
આપકો સબમેં દેખકે હમને નેન ચુરાઈ,

ગેર ખુદી હુઇ મર ગઇ સબકી ખેર મંગાઇ.
ખોફ રખું અબ કીસકા લાખોફજ ભાખુ,
સામર્થ સ્વામી! માથે છો લીજજત પ્રેમની ચાખું.
સુફી સાહેબ કાદરી મસ્ત રોઝે અઝલકા,
આપને મુજકો કર દીથા બોના અપની અસલકા.

કલામ ર જું.

મનસુર દાતા વારી રે પ્રેમ રસ પીલાયા,
પ્રેમ પીલાયા પ્રેમસે અવિનાશી બનાયા.
હાથ જોડી શીશ નામીને દાસ હોકે સદા રહું,
રાહ દીખાઇ અગમદેશકી બલીહારી હે તુમકુ,
મુરદા પડા થા ગોર મેં આપને આ જીલાયા,
મેરે મસીહા આપ હો લાખોફ બનાયા.
નામ તુમારા શીરીં હે રાહતે જાં હમારા,
આપ હમારે શાહ હો મેં હું નોકર તુમારા.
મે તો હું આજીઝ કમતરીં મેરા કામ સંવારા,
ગીદળકો કરના શેરરે યે હે કામ તુમારા.
અય મેરે દાતા આપને મેરી બીગડી બનાઇ,
મોહ માયા સબ દીહટા રગ રગ પ્રેમ ચઢાઇ.
સારી ઉમર મેરે પીરજી આપકે ગુન ગાઉં,
ફીરભી અદાં ન હોય રે મુરશીદ સાચા સુનાઉં

મીસકીન સુફી આપકા મેરે મનસુર દાતા,
ભેદ અનલહક સમજાયા ઓર કીયા મદમાતા.

કલામ ૩ જું.

અમેરે જોગી અગમદેશના આવો જોગ શિખાવું,
પ્રેમીજનોને પ્રેમીઓ પ્રેમ રસડો પિલાવું.
અમૃત ભરી છે મારી તુંબડી એમાં નથીરે વટારો,
લાખો કરોડો અબજો પીયે તો પણ નથીરે ઘટારો.
વર્ણ અઢારોનો હું ગુરૂ જગત ગુરૂજી કહાઉં,
એકાદશી મારો ચક્ર છે સમજો તો સમજાઉં.
અનંત જુગોનો હું જોગીડો બદલી વેશને રહીએ,
મર્મી હોય તે બુઝશે બીજાને કોને કહીએ.
હું તો નિરાકારી રૂપ છું સરવે રૂપ હમારા,
સુફી સાહેબ સર્વત્ર છે કામ સૌથી છે ન્યારાં

કલામ ૪ થું.

જોગી હમો જુગો જુગના રમતા ફરીએ અવિનાશી,
સારંગી હરદમ વગાડીએ અમરાપુરીના વાસી.
અલખ ધુનો લગાવીઓ દેશાટન કરતા ફરીએ,
બોધ સરા મુમુક્ષોને મોક્ષ મારગ દઇએ.
અમૃત ભરી મારી તુંબડી પીતા થાશો સજીવન,
એમાં વટારો કંઇ નથી પીયો ભંગી બરેહમન.

સતજુગ દ્વાપર ત્રેતા કલીયુગ સબ જુગ હમારા,
સરવે જુગોનો હું જોગીડો બહુ સ્યામમ હમારા.
જ્ઞાન ચક્ષુ જ્યારે ઉઘડે થાશો ત્રિકાળ જ્ઞાની,
ગુપ્ત વિદ્યાની પ્રાપ્તિ થશે સાંભળશો દેવ વાણી.
જ્ઞાની અનુભવનું સુખડું સરવે સુખથી અનુપમ,
સુફી સાહેબ સાચુ ભણે અનુભવીઓ પુરૂષોત્તમ.

કલામ ૫ મું.

સાચુ કહોને સાહેલડી રાત સારી જાગાં,
લાલ તમારી છે આંખડી કોની સાથે મન લાગાં.
આવો સોહાગણ બેનડી આપણે ગોઠડી કરીએ,
જ્ઞાન ગરથની વાતડી એકાંતોમાં કરીએ.

કલામ ૬ ઠું.

સહીયર હમારી સાંભળો પીયુ દેશમાં ગયાથાં,
રાત તમામ દરશન પરે નજરો જોડી રહયાં થાં.
હેતેથી હાથે ઝાલીયાં સીના સાથે દબાવી,
ડર રહયો નથી મને કોઇનો પીયુને લીધો મનાવી
છાની વાતોમાં ગુજરી રાતડી કેફ આંખોમાં એની,
લાલ છે હમારી આંખડી બીજી સહીયર તે શેની.
એક રાતનું શું પુછવું અનેક રાતો ગુજારી,

મસ્તાની અઝલો અબદની તેની છે આ ખુમારી.
સુફી સાહેબ પરમહંસ છે એને ચારો છે મોતી,
શ્વાસે શ્વાસોના તારમાં એ મોતી હું પરોતી

કલામ ૭ મું.

જહાંરે દેખું વહાં વોહ બસે મેંને દુજા ન પાયા,
બહુરૂપીયાં સાંઈ જાબજા સ્વાંગ અપના દીખાયા.
હરેક રંગોમેં વો રંગીલેને જલ્વા અપના દીખાયા,
અલ્લાહો નુરૂસ્સમાવાતો, વલઅરદો સમાયા.
બુલબુલો, કુમરી, ફાખતા ઓર હુ હુ કબુતર,
તીતર, બટેરાં, કોયલાં સબ રબ અલ્લાહુ અકબર.
ઇન્સાનો, દેવો, જીન્નો, પરી, હુરો, ગીલ્માનો, વીલ્દાન,
નારો, જન્નત, લોહો, કલમ, અર્શો, કુરશીમેં સુબહાન.
શજરો, હજર, ખુશ્કી, તરી, ઓર આલમ તમામી.
સબમેં મેરા સાંઈ બસા માઆબુદ ગીરામી.
ચાંદ સુરજ સબ તારો મેં ઓહી પાક ચમક હે,
આશેકોંકે દિલમેં તડફ હે વોભી વોહી તડફ હે.
રંગ રાગો જઝબો વજદમેં રકસમેં સફીયોમેં,
નુરાનીઓ, રૂહાનીઓમેં કુલ કુદસીઓંમેં
બહુરૂપીઓંકે રૂપમેં એક એ સુફી સાહેબ,
મનસુર શાહ સૂફી મોહીયુદીન જુદા જુદા હે નાએબ.

કલામ ૮ મું.

સંત સમાગમ કીજીયે તુમકોં સંત બનાવે
સંત સમાગમ બંદગી બડી સબમેં કહાવે.
સંત હમારા હે ગુરૂ હમકો સંત બનાયા,
સબસે જો ન્યારા પંથ હે વોહી પંથ બતાયા,
આઝાદ આબાદ કર દીયા પરમહંસ બનાયા,
પુનમ જહાં પર હે સદા વાંહી બાસા બસાયા.
અબ તો બને કુછ ઓર હમ આજતક થે હમ બંદે,
કાયા, માયા, સ્વર્ગો, નરક જલ ગયે સબ ફંદે.
સદગુરૂ પારસ હે મેરા મુજકો પારસ બનાયા,
રાઝ નીયાઝ કુલ બાતેની રમ્ઝ ખોલ સમજાયા.
આંખોકી દેખી બાતહે જુઠ હરફ ન બોલું,
સુરતા તસવ્વુર ખેચકર નકશા રૂહોંકા ખોલું.
સુફી સાહેબ કાદરીકા હે મુરશીદ રંગીલા,
સંતને મુજકો કરદીયા પરમહંસ અલબેલા.

કલામ ૯ મું

તેરી બગલમેં સર્પ હે ઉસકો કયું તું રમાવે;
કાટે બીના એ તો નહીં રહે દુધ મીસરી પીલાવે.
દુશ્મન તો દુશ્મની કરે દોસ્ત હરગીઝ ન હોવે,
દુશ્મનસે ગાફેલ જો રહા અપની ઈજ્જત ખોવે.

દુન્યવી સાપાં ગર કાટે તો ફ્કત દેહ ગુમાવે,
બગલી સાપાં કાટે તો દીન ઇમાં ગંવાવે.
ઉસકે દો જેહરી દાંત હે સંતોને વો ગીરાયા,
સંતોને ઉસકે તોડકે નામ અમર બનાયા.
મંત્ર ગુરૂકા સાધવો સાપ કાબુમેં આવે
કાબુમેં એસા આવે જો ફીર શીશ ન ઉઠાવે.
એ સાંપકો મત પાલીઓ ઉસકો કાબુમેં કીજો,
સુફી સાહેબ કાદરી કહે તામીલ કીજો.

કલામ ૧૦ મું.

ધ્યાન હમારા હે વહાં જહાં ધુમ મચી હે,
તસ્વીર નુરી યારકી ચૌદીસ ઘુમ રહી હે.
નુરી તજલ્લીયાં એકપે એક ઝુમ રહી હે,
ચૌદ ભુવનમેં અલ્લાહુ અલ્લાહ ભુમ રહી હે.
કેફ ખુમારી પ્રેમકી રૂમે રૂમ રહી હે,
તકદીર તાબેદાર હો કદમેં ચુમ રહી હે.
પ્યારા હમારે પાસ હે આવો સહીયો મીલાવું,
ભર ભર કટોરા પ્રેમ રસ મેરે સંતો પીલાવું.
દુઈ ખુદી વ્હેમ ગેરકે તુક્ષાં માર હટાવું,
ઇશ્ક મોહબ્બતકી ચાશની બાલે બાલે ચઢાવું.
જાપ અજંપા જાપકુ કર દુ દીલ બીચ જારી,

મઝહુરે જાના હે ચેહી સુન મૌલાકી પ્યારી.
પ્રેમ કટારીના ઘાયલી ખ્વાબ ગફ્લત ન આવે,
વજદકે ઉપર જઝબહો દરજા હુકકાની પાવે.
મુસા ગયે કોહ તુર પર મેરા કોહતુર સીના,
ગુઠનો કે આંદર સીર ઝુકા દેખ મેઅરાજ લીના.
મેઅરાજે કુકરા હે ચેહી સુપ્રી સાહેબ પાએ,
સતીઆ હમારી દેહ હુઈ ખુબ કુલે ફલે હંએ.

કલામ ૧૧ મું.

ઉગેલાં કરસણ સુકીયાં મૌલાજી ભેજો રેહમત
રેહમતભી હો તો એસી હો જીસ્મેં હો ખુબ બરકત.
કાચા કરસણ લાગા સુકવા એને જોઇએ છે પાણી,
સબક તો રહમતી બર ગઝબ તારી શાન છે જાણી.
પૃથ્વીને કરજો સોહાગણી એવો ઝેવર પહેનાવો,
બરકતી રેહમત મોકલી એને ખુબ સજાવો.
લાજ મારી તારા હાથમાં મારી બ્હારેરે ચઢજો,
લાજ મારી તેજ તાહરી મૌલા મંજુર કરજો.
સુપ્રી સાહેબ કાદરી જેસે પ્રેમ રસ પીતે,
એવાજ સૌને પીવાડજો મુવે કરસણ હો જીતે.

કલામ ૧૨ મું.

મૌલા ઝરૂખે બેઠ કર સબકા મુજરારે લેવે,
જેસી હો જીસ્કી ચાકરી વેસા દેખકે દેવે,
જેસા કરોગે વૈસા પાઓગે ખાસો આમ સબ જાને,
બંટાઓવે ગીહું કયું ઉગે આકીલ લોગ ન માને.
મીસરી મીસરી મુંસે કરે મુંહ મીઠા ન હોવે,
દાગ લગા વોહ કયું મીટે સાબુ દેકર ન ધોવે.
જબ તક નૈના તેરી ન ખુલે કયું કર મીટે અંધાપા,
હુશીઆર હો જાવ ભાઇઓ આન પોહચા બુઢાપા.
ઝંગી શમશીર કયું સાફ્હો શીકલીગર જો ન પાવે,
પાવે શીકલીગર જો તુજે સાફ કરકે દીખાવે.
ખીજમત તો એસોકી કીજીયે ખીજમત દુજોકી છોડો,
શીશ ઝુકા તન મન ધન પ્રીત એસોસે જોડો.
એસે સંતો કો દીલ દીજીયે તાકે સંતોષ હોવે,
સુપ્રી સાહેબ, શીશ માંગે તો શીશભી અપના ખોવે.

કલામ ૧૩ મું.

વાજાં વાગે રંગ મહોલમાં હું તો સુતેલી જાગું
શીશ નામી હાથ જોડીને દાન દરશનનું માગું
દયા કરી દરશન દીધારે મૌલા તું મારો બેલી
હું તો તમારા પ્રેમમાં પીઉજી થઈ છુંરે ઘેલી

પ્રેમ ખુમારીની લહેરોમાં પીયુજી થઈ મદમાતી,
પ્રસન્ન થઈ દરશન દીધારે મને કીધી રંગરાતી.
ફરિક મોહબ્બતમાં રાખજો મુજને દીન રાતી,
હું તો છું દરશનની લાલચુ તારા મુખડાની માતી.
જોશ વાપ્યો મને પ્રેમનો સુમરન તારૂંજ ભાવે,
સુફી સાહેબ કાદરી ગુણુ તારારે ગાવે,

કલામ ૧૪ મું.

ઓહુંગ સોહુંગને હું શું કરૂં કલમો છે મારી પાસ
કલમાને સુરતે સમારીએ જારી પાસ અનફાસ.
સાધુડા ભસ્મ ચઢાવીને ભટકે, દેશ વિદેશ,
ખાલી જનમારો ગુમાવીઓ પાયો ના અગમદેશ.
ટીલાં ટપકાં બહુ તાણીઆં રૂદરાક્ષની માળા,
સમાધી પ્રાણાએમ ખેચીઆં નહી ખુલા ઘટ તાલા.
રામ લછમન સીતા શું ભજો ગોથાં ખાઇને મરશો,
એલ્લલ્લાહુ શબ્દ સમારશો તોજ ભવસાગર તરશો.
સાધુએ કલમો જાપતાં તારી મટશે ચોરાશી,
તમને ઉતારે અમરાપુરમાં જ્યાં છે અલખ અવિનાશી
પરદો જ્યારે તારો તુટશે તેજ તું થઇને રહેશે,
તત્વ મસીના અર્થમાં જુદો તું કોને કહેશે.
સુફી સાહેબનો મશરબ કાદરી કલમા તૈયબ સમારી,
સચ્ચીદાનંદ નિર્મળ થયા મટી ગઈ સબ અંધારી

કલામ ૧૫ મું.

ઘટમાંહી બેસીને બોલતા પીયુજી નિરવાણી,
નિરવાણી પીયુજીની વાત છે સંતો અનુભવીયે જાણી.
શબ્દને ઘોડે બેસી કરી ધ્યાની અગસ ધાસો,
ચાંદ સુરજ બેને એક કરો શબ્દ ચાલે શ્વાસે શ્વાસો.
નાભેથી શબ્દ ઉઠાવજો શિખર ઉપર ચઢાવો,
ઉલટી નેતર અપની કરો જીભ તાળવે લગાવો.
ધ્યાન ધરો સનમુખ ધ્યાનીઓ મેદડ માયાને મારી.
પાંચ પચીશને વશ કરો મટશે વિપત્તિ તમારી.
હીંમત ચલાવો પ્રેમીઓ જીવત મરી મરી જુવો,
અવિનાશી થાવું હોય તો હસ્તી પોતાની ખુવો.
તરવેણીના ખેલ ન્યારા છે જાણે અનુભવી કોઈ,
સતગુરૂ બાલક વીરલા તેજ એ ખેલ જોઇ.
શીશ અગમ ગઢપર જઈ કરી જોયા અનહદ તમાશા,
નોબત નગારાને વાંસળી શંખ મૃદંગ તાસા.
સી-તેર હજાર પડદે તોડકે સુરી સાહેબ ધાયે,
દાગ જુદાઇ મીટ ગયા નૈન નૈન મીલાયે.

કલામ ૧૬ મું.

પ્રિતમથી અપની પ્રિત છે સુરતે શબ્દ રમાણું,
સાતે કમાનના દરવાજા ઝટ લઇને ઉઘાણું.

પ્રેમ ખુમારીની લહેરોમેં ધ્યાન સુન મહી લાગે,
કાયા નગર થાશે જાગતું ચોર સૌ પલમેં ભાગે.
વગર અવાજના શોરમાં અલ્લાહ અલ્લાહ ઘુમે,
દરશન નિરાકારી તેજોમાં મસ્ત હો કર ઝુમે.
શાહી વગર હરફ પડે અલ્લાહ અલ્લાહ નુરાની,
ઘેલી હું તો તેમાં મોહી રહી દરશન તણી દીવાની.
સાચી સખી અપને પીયુજીસે યુંહી ધુમ મચાવે,
પ્રેમ ખુમરીની મોજોમાં સુફી સાહેબ પાવે.

કલામ ૧૭ મું.

શબ્દ ગુરૂજીનો સાધવી સુરતે શબ્દ સમારો,
મન પવનને વશ કરો કામ ક્રોધને મારો.
કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મન માયા એ પાંચોને માંરી,
એ પાંચે મરે તો તું નિપજે વાત માનો હમારી.
જ્ઞાન ઇંદ્રીઓ બીજી પાંચ છે મારો મનને ઠરાવી.
જીસમ છોડી ઇસમ સહી કરો સુરતા ઉપર ચલાવી.
જીસમ ઇસમને પડતા મુકીને ત્યાંથી આગળ ચાલો,
નિર્મલ થાશો ત્યારે તમનેરે મળશે નિર્મલ વ્હાલો.
સાતે દરવાજા બંધ કરો નુરી શાન દેખાશે,
સુન સુન સુરતા રાખશો ચાંદ પુનમનો ભાસે.
તેમાં દેખાશે એક સુરતી જેની છે સુરતા મીઠી,

ખુનકી આંખોમાં આવીરે તેને નજરેરે દીઠી.
નેનાથી નેના મેળવી તેમાં પરવેશ કીધો,
યકતાઇ પુરણ મેળવી પાછો ઈમસાલ ધરીઓ.
ઉપદેશ ખાતર ઈમસાલમાં આવી વેશ બદલીઆ,
એકાદશ એવા રંગથી જુગો જુગ ગુજરીઆ.
સુનને મહાસુન સહી કરો તમો ગગને સીધારો,
ગગન મંડલ એક તેજ છે સ્વામી નીરાકાર મારો.
સુફી સાહેબ કાદરી ખાસ દરશને મોહુયા,
દરશન જોઈ જોઇને મોહુયારે પોતે પોતાને ખોયા.

કલામ ૧૮ મું.

ઇશ્કકુ આયા જોશ તો દીલ ધડકન લાગા,
નિંદ ભાગી મેરી નેનસે ઉઠ ફડકન જાગા.
માલ મતા સરવે દુશ્મનાં જોરૂ ફરજંદ બેડી
દિલ તો થયું છે મારૂં ઘાયલી શું કાઢશો છેડી
જોવાને લાગી માછલી ચૌદીશ પાનીરે પાની
બીજુ ત્રીજુ નથી સુઝતુ સબરબ નુર નુરાની
લાજ છોડી સરવે લોકની થઈ રહી અલબેલી
જહાંરે દેખું વહાં વોહ બસે હું છું દરશનની ઘેલી
સુફી સાહેબ મોહયા મોહમેં મેં હું સચ્ચા દિવાના
અરદો સમા મેં અલ્લાહુ અલ્લાહ નજરે આમાના

કલામ ૧૯ મું.

સંસારનું સુખ સ્વપ્નું છે ભુલા ભટકી ન ભુલો
એમાં જે આવી ભુલીઓ તે તો આખરે ડુલો
જાકર કબરમેં સડ ગયે કેસે કેસે કુલ બુટે
શેરભી હો ગયે જેરરે સબકે અરમાન તુટે
માયા મોહનીયાં હે ડાકણી ઝટલે સબકુ ખાયા
સંતોને ઈસકુ તર્કકી વાકો હરનામ ભાયા
નર હે દિવાના નુરકા ખરસુસોંમેં ભમતા
પર્મહંસા જોગી દાયમી ચૌદા ભુવનમેં રમતા
અંતઃકરણુમાં હર બસે સુપ્રી સાહેબ બુઝા
મુરશીદ કામીલ સેવીઆં ગેબી તમાશા શુઝા

કલામ ૨૦ મું.

નૈન પિયાજીની કારમી લાગી દીલ બીચ ગોરી
નારૂલ્લાહ સળગી જોશસે ભડકી ચૌદીશ હોળી
સંસારનું સુખ દુખ તો સરવે નાખ્યું મેં ચોળી
કાસન દેહાકા નાશકર ગાંઠી પ્રેમની દોરી
પ્રેમ રસનો હું છું લાલચું હું છું દરશનનો ભોગી
વગાડી અલસ્તો વાંસળી હું છું તેહનો જોગી
પ્રેમ પિયુનો વહાલો છે બીજું કડવું રે લાગે

નુરી તજલીય આવીને મારી આંખોમેં વાગે
ડાબી જમણી નીચે ઉપર નુર નુરજ જોઈએ
એવી હાલતમાં કેમ કરી કોને સીજદો કરીએ
સંસારના સુખને શું કરૂં ખાલી ખાવાના ગોથાં
એમાં મને શું ભુલવો એ તો છે ખાલી થોથાં
રાજ નિયાજની વાતમાં રૂબરૂમાં રહીએ
નુરી સાહેબ ઇસ્તેગરાકમાં મર્મ એ કોને કહીએ

કલામ ૨૧ મું.

જ્યારે જોઉં ત્યાં પાણીરે નથી જડતો કિનારો
જહાજ મારૂં તેમાં ચાલીઉં મુરશીદ પાર ઉતારે
શબ્દની લાગી ચોટરે ઘાવ કારી ન રૂઝે
સંસાર જુવે બહારથી અંદર ઘાવ ન સુઝે
હું છું દિવાનો આપનો બીજાનો નહિં કહાઉં
સોના ચાંદીના ઢગ વાળે તો પણ મન નહિ ડગાઉ
પીયુજીસે લાગી આંખડી મારૂં મન તો નહીં માને
મન તો નહિં માને માહરૂં છે હઠીલું દિવાને
પ્રેમ કરતા પીયુજી મળ્યા નુરી દરશન જોયા
દરશન જોઈ જોઇને વ્હાલમાં મારા મનડારે મોહયાં
મેં તો જે જોયું તે સત્ય છે જુઠ સંસાર જાણે
છેલ છબીલી ગોરીયાં હોય તો મોજેરે માણે

સુફી સાહેબ તારો ફાંકડો તુજથી રંગ લાગો
દોડતા ઘોડા બાંધ્યા હાથમાં આવી બાગો

કલામ ૨૨ મું.

સંત સમાગમ કીજીયો તન મન ધન ઉસકું દીજે
જાન માગે તો જાનભી ઉનકો બક્ષિશ કીજે
રાજી તેરેસે સંત હો જાન કિસમત જાગી
તેરી અલાબલા નેહુસીયત જાન લે સબ ભાગી
મુરશીદકી સુરતા સાંધકર ધ્યાની ધરોરે ધ્યાના
જો કુછ હે સબ ઇસ્મેં હે સાબીન કરોરે ઈમાના.
સુફી સાહેબ કાદરી ધ્યાન મુરશીદમેં મસ્તા
ઢોંગ ધતુરે ઓર સબ કાહેકો કાયા કસતા

કલામ ૨૩ મું.

પ્રિતમ પ્યારા પાસ હે દુર કાહેકો જાવે
આપકો ઉસમેં ગુમ કરો ખાસ વોહી દીખાવે
ખેલ રહા સાંઈ સંગમે જાને પ્યારી સોહાગન
આંખે હો જીસ્કી અંધીઆં જાને વો કયા અભાગન
આંખે તુમારી અંધીઆં દરશન કેસે દેખાવે
ખફ્ફાશ હો કે શમ્શ કયું નુર નજરો ન આવે
ખફ્ફાશ કે મન હે યુંહી સબ જગતહે અંધા
શમ્શ હે તાબાં દો પહર જાને અનુભવી સંધા

હો કોઈ સાહેલી અલબેલી વોહી આંખ લગાવે
આંખ લગાવે આંખસે ઝબકને ન પાવે
સુનરે સખી મેં હું પીયુજીકી પીયુજી મેરા કહાવે
અરસા પરસી મોહીયાં એ તો હમકો સોહાવે
સુફી સાહેબ અલબેલડા પીયુસેં મીલઝુલ રહેવે,
ઇસમે હલાવત જો મીલી હોઠ ચાટકે રહેવે.

કલામ ૨૪ મું.

પ્રીતમ પ્યારા પ્રેમમાં બીના પ્રેમ નહીં પાવે,
પ્રીત કરો મેરે પીયુજીસે તુમકો જલવા દીખાવે.
પીયુજી ભોગી મેરા પ્રેમકા બીન પ્રેમ ન રીઝે,
પ્રેમ પીયુજીસે કીજીયો તન મન ધન અર્પણ કીજે
ભંવરા લોભી ફુલ કારે કલી કલી બાસ લેવે,
ખુશબુકી અંદર જાન દે જબ ભી મોંહ ન ફેરે.
પીયુ પર વારી મેં જાઉરે મુજકો અપના બનાયા,
જલવા દીખાયા નુરકા પાક દરશન દીખાયા.
મેં હું દીવાના નુરકા સાંઇ બીન કુછ ન સુઝે,
આરેફે બિલ્લાહ હોયરે અપના મર્મ વો બુઝે.
હીંમત કરતે હર મીલે ઓર સબ કુછ પાવે,
તોહમત તાના મશ્કરી ઓર મનમેં કુછ ન લાવે.
બોલી કરે તો કરને દો દેખો ગફલત ન હોવે,

નેનાસે નેના લડગઈ વહાંસે હટને ન પાવે.
આરેફ વાકેફ ક્યું ડરે મર્મ ગુપ્ત સબ જાને,
સુફી સાહેબ સાહેબી માંહી મસ્ત દિવાને.

કલામ ૨૫ મું.

આશક જમાલે ખાસ હું બર તુર ખોરામી,
કોહ તુર સીના હે મેરા રબ્બેઅરની કલામી. ૧
શયદા જમાલે પાકકા હુયે મુસાકે માનીંદ,
દેખા જમાલે ખાસકુ દીલકો જબસેહે આનીંદ. ૨
ઝલકાર નુરૂલ્લાહકા આવી આખોમેં વાગે,
ઝોકે ચગાને ગતમેં હું ગેર ખુદ સબ ભાગે. ૩
ધ્યાનકે અંદર ગઈ હો કરકે સુરત ચલાઈ,
ગગનો ગુફા તોડ ફોડકે લા મકાનોપે ધાઈ. ૪
નુરકે શોઅલે ઉડ રહે દેખ નૈના જમાઇ,
અરસો કુરસી ફરશો જમીં એકાએક દીખાઈ. ૫
ઈરિશાદે મુરશીદ હક હે દુજે મનસુબે છોડા,
મેહરાબે અબરૂ દેખકે ટીક ટીકી ઉસમેં જોડા. ૬
શાને ઇલાહ હર શાનમેં જલવા ખુબ દેખાઈ,
આશીકોંને ઉસકુ દેખકે રકસ ધુમ મચાઈ. ૭
મન અરફકો બુઝકે ફકત અરફ પર પોંહચા,
નહુનો અકરબકા મર્મ યા અપની મતલબકો પોંહચા. ૮

સુફી સાહેબ કાદરી રૂહુલ આઝમ કહાયા,
કલંદરે સુબહાનીકા દરજા બઢકે પાયા. ૯

કલામ ૨૬ મું.

સેરા મેં સેર બઢકે હે સબસે સેર વજુદી,
ખેરસે સેર વોહ કરે મહા સંત શુહુદી.
આંખ તસવ્વુરમેં લગે શ્વાસે શબ્દ સમારા,
ઉલટી આંખે ઉપર ચઢા અનુભવી ગગને સીધારા.
નાભે કમલ આસન કરા દર સબ બંધ કીજે,
સુન સીખરસે ભી ઉપર ખેંચ ખેંચ કર લીજે.
ચાંદ સુરજ જબ એક હા રસ્તા સાફ હા જાવે,
સીધી સડક ...જકા મીલે કાઇ પેશ ન આવે.
ઇંગલા પીંગલા નાડીયાં સાયમ સુખમણુ નાડી,
ઇસસેભી ઉપર દેખીયા ચાથી હે બંક નાડી.
સાયકે સુરાખસે ભી હે વાકા સુરાખ જીના,
ઉસમેંસે નિકલે કાઇ ફાંકડા ચશ્મ દીલકી હા બીના
વહાંસે ભી ઉપર તુમ ચલા ઘર પાંચવાં આવે,
છઠી ભુમીકા હે વાહી જો લાહુત કહાવે.
આનંદી નાદાકા શાર હા બેહદ હા રણુકારા,
નુરન અલા નુરે ખુદા ખુબ ઝબકે ઝબકારા.
ફીરભી વહાંસે ઓર ચલા ધ્યાની અટક ન જાના,

નુરીં મે ભાજે મે જો ફૂંસા ઉસ્ને વસ્લ ન પાના.
મુરશીદ કામીલ અનુભવી હો ઉપર ચલાવે,
છોડવાવે ફાની દેહકો વિદેહી મુક્ત બનાવે.
છોડો નસીરાબી યહાં મેહમુદા સીધારો,
સાતવાં ઘર યેહ ખુબ હે અરશો કુરસીને ઝારો,
અરશો કુરસીકો છોડકર એહલે ઝોક આગે ચલીયો.
બેચું ચગુની શાનમેં તુમ જા આગે મીલીયો.
મેઅરાજે અહલુલ્લાહ યે હુયતે હકમેં ગુમ હો.
બીલકુલ જુદાઈ ન રહે વસ્લ કેહતે હે ઉસકો.
સુફી સાહેબને કર લીયે સેરહક્કાનીયે કુલ,
દેખા જો દેખા કયા કહું અલ્લાહુ અલ્લા બીલકુલ.

કલામ ૨૭ મું.

સુન મંડલ એક દેશ હે જામે સેર કરંતે,
પાની પવન વહાં ન જા શકે ઓર ન પંખી ઉડંતે.
ચાંદ સુરજ વહાં ગયે નહીં નહીં નવલખ તારા,
અરહે હકકાની હી વહાં જાકે મારે નઝારા.
કુલ સીરૂ પ્રીલ અરહે જો કહા વોહીએ સેર કામીલ,
સેર ઉલુહીયત હે યે કહે અનુભવી વાસીલ.
ઇશ્કકા દીવા સંગ હો કુટે સુન અંધારા,
કતરા દરીઆમેં જા મીલે ભાગે વહેમ તુમારા,

સુનમેં જાકે જો ઘુસા મહા સુનકો દેખા.
હદ બેહદ છોડા અનહદી અલખ અવિનાશી લેખા.
સુફી સાહેબ કાદરી કર લીયા મોજ પુરી,
યકતાઈ હાસીલ હો ગઈ નુરી અલ્લાહુ નુરી.

કલામ ૨૮ મું

કોઈ કદરદાન હે નહિં પ્રેમ કીસકો પીલાવું,
બાતે મેરી બુઝે નહિં ભેદ કયું સમઝાવું.
આબેહયાત અપને પાસ હે પીતેહી હો સજીવન,
ફીરસે કભી વોહ નહિં મરે યાદ રખ્ખો હરિજન.
ચાહતા હું અપની કોમકો મૌલા રાહ દીખાતું,
શીરી મોહબ્બત ચાશની બાલે બાલે ચઢાઉં.
કોમે બ વાહેર દાના હે લેકીન મગરૂરભી હે,
બાહિાશભી હે બેઅદબ પુરે પુરા સબી હે.
દીજે હીદાયત કોમકો મેરે હાદી ઈલાહી,
આજાએ રાહે રાસ્ત પર છોડ દે ગુમરાહી.
હાદી હીદાયત દીજીયે આપસે ઈશ્ક લાગે,
કદરે આઈના કયું કરે હોવે અંધો કે આગે.
જાને જહાંસે ઈશ્ક કરો મેરા ઈરશાદ માનો,
શીરકો દેતે હર મીલે બીલકુલ સસતા માનો
સુફી સાહેબ કાદરી નુરી દરશન કુ દેખા,
માન સરોવર બોલતા હંસા અવિનાશી લેખ.

કલામ ૨૯ મું.

આયોરે લાલન ઘરમેરે તુજથી રંગ લાગો,
નીંદ નહી મેરી આંખમે પ્રેમ ઈશ્કમે જાગો ૧
કામ ક્રોધ વશ કીયા મેં વાસ કીયા દુર,
તૃષ્ણા મન માયાકુ તર્કકી હુવા તેરી હુજુર. ૨
મેં વાસ માર મેદાન કીયા ગેરખુદીકા નાશ,
દીનો છમાંસે હું પ્રીદા તુજસે હે મેરી આશ. ૩
ગેર ખુદી આપા વહેમ કે સબ ભગા દીયે ચોર,
ધરમો કરમ સબ ખોચુકા બાંધી પ્રેમકી દોર. ૪
સુફી સાહેબ કાદરી વજહુલ્લાહકા ખ્વાહાં
કરમ કરીમા કીજીયે દરશન દીયો દીલમાહાં. ૫

કલામ ૩૦ મું.

નેન કટારી લગ ગઇ ઘવ લાગોરે કારી,
નાસુર ભીતર પડ ગયા સુન મૌલાકી પ્યારી.
સુનરે સોહાગન લાડલી પીયુ પીયુહી સુઝે,
સતીયાં સોહાગન હે વોહી પ્રીતમ પ્રિતમહી બુઝે.
કારી લગા હે ઘાવરે અલ્લાહ કયું કર રૂઝે,
ઈશ્કસે વાકેફ હો કોઈ સખીયાં તો વોહી બુઝે.
નૈના હો જીસકી ઢેરીયાં એકકા દો દીખાવે,
ઢેરેસે આંખે સાફ હો એકા એકહી પાવે.

આવોરે પીયુજી મેહમાન મે તો તેરી કહાઉં,
સેજ બીછાવું નૈનકી નૈનો મેં સુલાઉં,

આપ મેરે સીરતાજ હો મેં હું રાજ દુલારી,
હર હર શ્વાસો શ્વાસસે પીયુ પીયુ પોકારી.

દોઝખસે યે કયું ડરે જણ જન્નત ન ચહે,
નેન હટે નહિ નેનસે ફુરસદ કાહેકો પાવે.

આવોરે સહિયરો પ્રેમસે મેરા પિયુજીકો દેખો,
કયા કયા મઝા વો ઝોકહે નૈના જોડકે દેખો.

લાલનસે લાગી આંખડી દુખડાં સરવેરે ભાગે,
કીસમત જાગે ખુબરે સુખ સારા રૂગે

પીયુ પ્રેમીને તો કદી પિયરીયું ન છાજે.
પીયરીયામાં પડી રહીયે તો પિયરીયો ના લાજે.

સુનરે સહિયર મારી બેનડી પીયુ બીન કેમ રહીએ,
પીયુ બીન રહીયે તો પછી કહો કોને ઘેર જઇએ.

સુફી સાહેબ પીયુજીકા જગમેં આશીક કહાયા,
પીયુજીસે પીયુ મીલ ગયા લીજ્જત વસ્લકા પાયા.

કલામ ૩૧ મું.

આવો મોહન મારા મોહોલમાં હું થઇ રહી છું અકેલી.
દરશન આપો દાસીને પ્રેમની છું છકેલી.

સરવે સાહેલીના સાથને મેં તો મુકયો અડસેલી,
મોહન તારા મોહમાં મોહી રહી હું તો ઘેલી.
પ્રેમ લક્ષણા પ્રેમદાને તે શું સમજે પેલી,
મોહન મોહનના નાદમાં નાચી રહી અલબેલી.
તન મન ધન અરપી કરી થઇ છું રંગ રેલી,
મજનુના શબ્દે શબ્દમાં પ્યારી લેલીજ લેલી.
પ્રેમ રસની લજજત શું જાણે પેલી છે હઇયા મેલી,
સુફી સાહેબની રીતને જાણે સોહાગણ સાહેલી.

કલામ ૭૨ મું.

લાહુતી બાજાં બાજીયાંરે આઇ કેફ ખુમારી,
શોર બોહતેરા હોયરે વહાં સુરતા હમારી.
જોશ વહેદતકે જોશશે સબ હોશ ભુલાયા,
દારૂએ વસ્લ નોશકર મદ હોશ બનાયા.
નુરસે નુરસે જબ ચલી અપની આગે સવારી,
હુરોને મંગલ ગાયારે રકસમેં આઇ સારી.
હુરાં આઇ સારી રકસમેં ગાયન કરતીથી ખાસા,
બત્તીસ બાજે છત્તીસ રાગની ખુબ દેખા તમાશા.
મઆગલ બસરોકે ઉપર હમને અમલ બજાયા,
એઈ તમાશોમેં નહી કસે કુછ ધ્યાન ન લાયા.
ગગન ગુફામેં જબ ચઢે મર્મ મેઅરાજ બુઝા.

રૂઅવહા અબ્દેહિમા અવહા ઇદમ લદુન્ની સુભા.
મોતકા ખટકા થા મીટા મોતકી મોત આ ગઇ,
હુકે અંદર હુ હુવે હુયતમેં સમા ગઇ
કતરા ગીરા એક આબે હયાતકા મેરે હલકેમે આયા,
ઉસકી હલાવતને હમે ત્રિકાલજ્ઞાની બનાયા
અયસી બની બુલંદ જા જહાં ધુપ ન સાયા,
યતજલ્લાહો હવલકા મોહુ હો કે સમાયા
પુતલી કા ભેદ ન્યારા હે કરચા પાતર ન આવે,
એ દરજે કો વોહી ચઢે જો કોઇ આપા ગંવાવે.

હશર કરે બરપા આપ પર હક્કાની હે કે રહેવે,
રૂહાનીયાં નુરાનીયાં કુદસીયાં શીર ઝુકાવે
હેરત પર હેરત હુઇ ઓર કુછસી ન દેખા,
દેખા તો અપને આપકુ યોઅતરાફ દેખા

કોહતુર સુજકો જાબજા છુટતી હે તજલીયાં,
આંખે હુઇ મસ્તાનીરે ખુબ ઝબકી બીજલીયા.

સુફી સાહેબ કાદરી ખુબ કુદરત હે ન્યારી,
પંડે આદમ બ્રહ્માંડ હે ઇસમેહે ઇસમે હે મોજ સારી.

કલામ ૩૩ મુ.

દરીઆકી મોજાં જોશમેં ચૌદીશ પાનીરે પાની,
દુજા નહિં કોઇ સુઝતા અયસી હું મેં દિવાની.

બીજલી ઝબુકે કર રહી ગગન ગાજને લાગા,
છુટી ચોતરફસે આંધીયાં ભાગી ચીડીયાને કાગા.
ઝલઝલા આયા બરજમી દુનીયાં હોવત ફાની,
એસે સપાટોંમે વોહ ટકા જો હે લામકાની.
ફાનીમેં બાકી વો રહા જો હે પુરા ધ્યાની.
વનો દેખા ફીસ્સુરે હે યેહી મોકા બક્ષે અમાની.
ગફલતસે તું હુશીયાર હો ખ્વાબ હે યે જમાના,
ગફલતકી મત કર દોસ્તો ઉસમેં મત હો દીવાના.
યહ હે વો આબાદ હે ગાફેલ બરબાદ જાનો,
મન અરફકો બુઝકર ફકદ અરફ પીછાનો.
અલખ નિરંજન એક હે વાકે ઘુંઘટ અનેક,
બહુરૂપી રૂપ દેખાયકે આખીર એક કો એક.
સુફી સાહેબ કાદરી ચલીયો તે કરકે સબકો,
ફએઝા ફરગતા ફન સબા જા, મીલો અપને રબકો

કલામ ૨૪ મું.

ચલનેકી ચીંતા કીજીયો તાલેબઅબી હે સવેરા,
ગફલતકે અપની દુર કર રોશન કરોરે અંધેરા.
નાસુત સે તું જા ગુજર પ્રેમ મલકુતી આવે
મલકુતકા જોશ જબ ચઢે ઇલલલ્લાહુ ભાવે.
મલકુતકે આગે ચલો જોશ જબરૂતી મોહે,

શીશ મહેલમેં દેખીયે પ્યારા નોસા હી જોહે.
જબરૂતકા જોશ મસ્તાના હોશ સારા ભુલાવે,
ગેન કા નુકત્તા દુર હો એ ન સારા દીખાવે.
જબરૂતસે આગે ચલો મદહોશ ન રહીએ,
લાહુતમેં લાહોજીયે હાહુત હુ હોઈએ.
ગંજે ખફી અસલીમકા અપની અસલમેં જઈ હો,
દરમ્યાન ન અટક ગયે દેખો ફીર ફસી જઇ હો.
અસલમેં વાસીલ હો ગયે દુઇ પરદારે તુટા,
જીસને એ મંજીલ સહી કીયા પરમહંસહો છુટા,
સુફી સાહેબ કાદરી ઉસકે અંદર મચે હે,
વસ્લકા દારૂ નોશકર મસ્ત હોકર નચે હે.

કલામ ૭૫ મું

અય મેરે મૌલા હે મુઝે દિલસે પ્યારી ફકીરી,
ચહીયે ન દોલત દુનયવી ઓર ન મખમલ હરીરી,
કરકે ફકીરી પા ચુકે કામીલ ખેર કસીરી,
હીકમતકી નહેરે જોશમેં પાયે મુલકન કબીરી.
મુતુકબ્બલ અન્તમુતુ હુવે પાયે અમર અમીરી,
રોશન હુવે બિલ્લોરસે કલ્બે રોશન ઝમીરી.
ગેર ખુદી દુઈ માર દી દેખા માહે મુનીરી,
ઇલ્મે લદુન્ની સબ ખુલા તેરા લુત્ફે ફકીરી.

ગંજે કીના અત સબકા બક્ષા મૌલા કદીરી,
હમકો બરાબર હે સબી રૂખા સુખા ખમીરી.
સુફી સાહેબકી નૈનમેં બક્ષા નુરૂલ બસીરી,
કીલ્લા અગોચર જીતીઆ પાયે ફત્હા નસીરી.

કલામ ૩૬ મું.

રસ્તો નિરખી પરખી ચાલવું સુરતા કાયમ રાખો,
બંક નાડીએ ધ્યાન દો અનુભવી રસ ચાખો.
પ્રેમ ખુમારી ચઢ ગઈ રૂમે રૂમેરે વ્યાપી,
જીસમ છોડી ઇસમ સહી કીયા જાય અજંપાજાપી.
છોડી ખુદી બેખુદ હુવે હુવા ધરતી કંપારા,
પાસ અનફાસની દોરીએ જઈ પોંચે હરદવારા.
અલ્લાહુ અલ્લાહુ શબ્દ ઉઠે ફાની કરોરે આતનકુ,
મગન થઇ આનંદીઓ સીધા ચઢોરે ગગનકુ.
જીસમ ઇસમ બેવને તજો તોડો પરદે તમામી,
ભુત પલીતસે શું ડરો એ સૌ કરશે ગુલામી.
સુફી સાહેબ કાદરી રમ્ઝે કુદરત હે ન્યારી,
કાલ બે આદમ મેં ખુદા બોલે મૌલાકી પ્યારી.

સલામ ૩૭ મું.

શોર કરે જહાં સરમદી વહાં ધ્યાન હમારા
વજદો જઝબો કે જોશમેં ચહુઓર દીસ્યા દીદારા.
એક તજલ્લી દેખ કે મુસા હોશ ગંવાયા,
જીસકો ઈશારે રાજ હો ઉસને કેસા સમાયા.
કયા કયા મઝા વો લુત્ફ હે કેહને મેં નહીં આવે,
જાને સો જાને યે મઝા પીયુસે આંખ લગાવે.
જો હોય સોહાગન લાડલી પીયુકે સંગમે રમતી.
યે બાતે તો હેગી કઠીન વોહી જાને જો ખમતી.
અર્શ કંગુરે ઝલકેરે ઉપર ચઢ કર કે દેખા,
સન્નારા સાલસીલે જર્સકા વાકા પાર ન લેખા.
સદરતુલ મુન્તેહા પર ગયે દેખે ફરીશ્તે નુરી,
તસ્બી ખ્વાની મે હે સબી વહાંસે પોંચા હુજુરી.
સેર બેહરનોકી કીયા દેખા હુર કુસુરો,
શજરે તુબાકી શેરકો દેખા ખુબ ભરપુરો.
યે સબ તમાશા દેખકે લા મકાનમેં ધાયા,
અસલમેં જા વાસીલ હુવે બુંદ સમન્દર દીખાયા,
હુલ્હા હુલ્હારી મીલ ગયે એશકકી મેં કહું કયા.
કેહનેમેં આતા નહિં જો રસ મેને લીયા.
સુફી સાહેબ કાદરી નુરી જલ્વા કહાયા,
દુર હુઇ સબ અબદીયત અહદીયત દીખાયા.

કલામ ૩૮ મું.

ચૌસર બાજી ઇશ્કકી ખેલોરે મેરે ખેલારી,
સુરત નુરત કે દો પાસોસે જ્ઞાની ખેલો વિચારી.
જ્ઞાની અનુભવી વીજ્ઞાની ખેલે એ સખ્ત ચૌસર,
ઉસકી નીગાહમેં આઇ રે ચૌદા ભુવનમેં હરહર.
ચૌસર હે એતો પ્રેમકી પ્રેમી સહીયાં ખેલારી,
આમને સામને જલ્વા દે ખેલે દુલ્હા દુલ્હારી.
હું મેં સોહાગન સાંઇકી સુનો સહીયર પ્યારી,
બાજી બીકટ એ ખેલીઆં ધ્યાન પક્કા સમારી.
પૌ બીન એ બાજી નહિં ચલે ખેલ હરગીજ ન ચાલે,
જીસકુ મીલી પૌ સબ મીલા પુરા ધ્યાન જમા લે.
ધ્યાન જ્ઞાનસે ખેલસે નરદ અપની ચલાવો,
સુરત નુરત કે પાસોસે દુજી નરદ હટાવો.
અપની નરદ પીછે નહીં પડે હરીફાં કો હરાના,
સુરતાસે પાસા ડાલકે નરદ આગે ચલાના.
પાસા ફેંકો મેરે ધ્યાનીઓ પૌ ઓર બારા આવે,
માચે પે પકડો તુમ જગે કોઇ પાસ ન આવે.
મેરા રસીલા મોહના ખેલવે રાત સારી,
ખેલને આઇ સાહેલીયાં ખેલ ખેલકે હારી.
ઇશ્ક મોહબ્બત કે જોશમેં હમને ખેલીએ બાજી,
નેના સે નેના મીલાયકે બુઆરાકો નચાજી.

વેહદાનીયત હાસીલ હુઈ એસી આંખ મીલાઈ.
બાજી એ પુરી જીત લી વજદો જઝબમેં આઈ.
આગા વોહી પાસા પડા જીત હુઈ અપની કામીલ
નરદ નિરંજન મેં મીલી પરદા તુટા હુઇ વાસીલ
બારા માગે ઓર નવ પડે ઉસકી કીસમત ફૂટી
નરદે તુમારી દેખનાં દીગર નરદે હે છુંટી
મંઝીલે સાઝી તૈ હુઇ ખુલા ઇલ્મે લદુન્ની
માશુક આશીક એક હુવે પુરી હુઇ સબ કહાની
બાજી હે એતો ઇશ્કકી સુફી સાહેબ બુઝા
ખેલ એ ઝાહેર કા નહી ખેલ બાતે ન બુઝા

કલામ ૩૯ મું

ભગતાજી ઢોંગ તમામીએતેરે, ભગતાજી ઢોંગ તમામીએતેરે,
બુઝા બીના શીશ ફેરે, ભગતાજી ઢોંગ તમામીએતેરે.
ગાંજેકી ચીલમાં ભર ભર પીવે, ખોફ નબીકા ન લાવે,
જગત દીખાવેકુ મસ્ત હો ડાલે, ભેદ અસલ કયું ન પાવે. ભ
ભંગી શરાબી હોકે મુનશ્શી, કેફી હો તાર લગાવે,
જગત યું જાને કે હે કોઇ મસ્તા, લોકોકુ કયું ભરમાવે. ભ.
ગાવે બજાવે સે મૌલા જો પાવે, તો કવ્વાલ કુલ મોક્ષ પાવે
અવિનાશી હંસા યું નહી પાવે એતો સબ ઢોંગ કહાવે. ભ.

પ્રેમ ખુમારી ઇસકુ ન કહીએ, એતો ખુદી કહેલાવે,
દીન નબીજીસે મરદુર હો ગયે, ભુત એ ખાસ કહાવે. ભ.
તુંહી તુંહી બાજે દમકા તંબુરા. ગુનગુન હાનો કીરતારા,
પ્રેમ ખુમારી લહેરાં જો ઉઠે, તો જા પોહચે હરદુવારા. ભ.
આપ મીટઈહો અનમીટ હુઇ હો, અવિનાસી હંસ હોજાવો,
સંતોકો દેખા દેખી ન કરના, સતગુરૂકે દાસ કહાવો. ભ
સતગુરૂકા ફરમાન હો વો બજાવો, મર્મ છુપા જબ તો પાવો,
ઈરશાદ મુરશીદસે મુંહ ફીરાયા ધોકાહી ધોકા ખાવો. ભ
ગાંજા ભગત ઓર વાજા ભગત જગમે ભગતાકા નહી તોટા,
સુફી સાહેબ યું કર કહેવે, એ ધંધા સબ ખોટા. ભ

કલામ ૪૦ મું. પરભાત.

દીલ આશીકકા આરસીરે, કયું ન નિરંજન સુઝેરે,
મુરશીદ અંજન આંજીયાંરે, ઝાહેર બાતે ન સુઝેરે.
આંખકે પડદર ખુલ ગયેરે, દરશન ઝલમલ ઝલકેરે,
બીજલી કરે ચમકારરે, ભાઇ દેખત અખીયા ફરકેરે.
અનહદ ગુંજા ખાયરે, સન્નાટા હોય અપારારે,
ગગન ઘટા ચોતરફથી ઉઠી, મેવલો મુસળધારારે.
દરશન દીલમેં દેખીયેરે, ભુલા હે સંસારારે,
ધ્યાન કરી જો અંતરજામી, દેહ માંહી હરદવારારે
સુફી સાહેબ યું કહેરે, સતગુરૂ બક્ષા પ્યાલારે,
ઝુલમત સારી દુર હટ ગઈ, પુનમ હુવા ઉજયાલારે.

કલામ ૪૧ મું. પરભાત ૨ જું.

સુરત તેરીસાંવરારે લાગી મુજને પ્યારીરે
તુજ પર વારી જાઉરે તોરી બતીઆં સબસે ન્યારીરે
તન મન ધન સબ દે દીયારે આપ કરો દીલ દારીરે
દીલબર તુજસા કોનહેરે સો સો જાનસે વારીરે
દરશન તેરા દેખતેહી આશીક હુવા મદ માતારે
જબ તું મેરા યાર હોતો ફીર હું મે કબ ડરતારે
સુરત તેરી દેખસેરે આત્માદરસી વીરલારે
આતમા દરસી દેખસેરે મોહસે અરસાપરસી રે
સુફી સાહેબ યું કહેરે, હું ઉસકા મેં જોગીરે,
દરશનનો છું લાલચુરે, છું મુખડાનો ભોગીરે.

કલામ ૪૨ મું. પરભાત ૩ જું.

સતગુરૂ એસા સેવીએરે, મુરદા મન જીવડાવેરે,
દીલ દરપનકુ સાફ કરકે, મોહી મુરત દીખલાવેરે.
મુરશીદ હોવે મેહેરબાં તો, રાજી હોય રેહેમાનારે,
જો કરના હોય સો કીજીયેરે, પીછે હોય પસ્તાનારે.
અંતઃકરણુકો સાફ કરકે ઉસમેં દરશન દેખોરે,
નિરવાણીસે બોલતા હે વોહી નીરંજન લેખોરે.
જોત નુરાની ક્યાનીયોરે, રહયા છે પરકાશીરે,
દૂર નહી હે જાનીયોરે, વો હે તુજમે આસીરે.

અંતરજામી આપ સ્વામી અનુભવીઓએ દીઠારે,
મનડુ મારૂં મોહ્યરે મોહનીઓ બહુ મીઠારે.
સુફી સાહેબ યું કહેરે સતગુરૂ મનસુર કહેવેરે,
સંત કે જેસા હોયગારે જો સંતનકુ સેવેરે.

સાખી

તત્વમસીમાં લીન છું ઓમબ્રહ્માંસ્મી હોયો,
બહુ સ્યામમ રચના રચી સર્વ બ્રહ્મને જોયો.
કોઇ હે મુલ્લાં પઢાવે ઇલ્મે લદુન્નીકે સબક,
ઇલ્મ ઇલાહીકા સબક યા ઇશ્ક ઇલાહીકા સબક.

કલામ ૪૩ મું પરભાત ૪થું.

ગગન મંડલમેં નુરકી જોતી નુર નિરંજન ન્યારાંરે,
વોહી સોહાગન સાંઇકી સાચી તનમન ધન જીસને વારારે.
સુરતા સુરતકી ચાલ ચલાઇ અગમ અગોચર ધ્યાનારે,
તહાં પર તેજ કરે ઝબકારા વહાંસેભી ઉપર જાનારે.
નુર નિશાની ચમકે જોતી વીજલી કરે ચમકારારે,
નુરાની મોતી નેનોસે ચમકે અનહદના રણુકારારે.
જાપ અજંપા ત્યાંરે જાગી એહ્લાહુયા તારારે.
એસે તમાશોમેં અટક ન જાના આગે કરો ધસારારે.
ગે .. નગારાં નોબત ગગડે ગગન મંડલ ગાજી ઉઠયાંરે,
પ્રેમેથી પીયુજીને લીધો મનાવી આવી મળાં સૌ રૂઠાંરે.

મનસુર શાહ પીર હક્કાની મુરશીદ કામીલ પીર બનાયારે
રંગ વેહદત ખુબ ચઢાયા ભેદ છુપા બતલાયારે.
સુફી સાહેબકો હરજાઇ બુઝો અય મેરે સંતો જ્ઞાનીરે,
આત્મા દરશી ભેદ એ પાવે દુજી તો હોય દીવાનારે.

કલામ ૪૪ મું. પરભાત ૫ મું.

જાગો સહીયેરો ગફલત છોડો પીયુજીસે નેના જોડોરે,
પ્રીત કરી પ્રેમે પીયુને મનાવો માયાસે મુંહ મોડોરે.
સતગુરૂ સંતના સંગજ કરીએ મુરશીદના ઘર સાચારે,
ગુરૂ વિના ગોથા ખાસો અજ્ઞાની ખાસો માયાના તમાચારે.
મુરશીદ ચરણે શીશ નમાવો દાસ થઇને રહીએરે,
કોણ તમો છો તે ઓળખાવે દાસ હરીના થઇએરે.
પીર પ્રીતમજીસે પિત બંધાવે મુરદા મન જીવડાવેરે,
કાયા નગરીઆ રોશન થાશે ચોર તમામી ભાગેરે,
પંડ બ્રહ્માંડ સબ એક દીખાવે પરદા તમામી તુટેરે.
જ્ઞાની અનુભવી આનંદી યોગી તેજ એ ભંડાર લુટેરે.
સુફી સાહેબ કહે અય મેરે મોલા મેં હું તેરા દિવાનારે,
એલ્લલ્લાહુકી ધુમ મચાઈ રૂમ રૂમ હુવા મસ્તાનારે.

કલામ ૪૫ મું.

સુફી સાહેબ સાચા સુનાવો સાચા સુનાવો,
કબસે હુવે આપ પયદારે, જાગ્રા.

કૈસે બને હો કૈસે હો આયે,
ફીસપે હુવે આપ શયદારે, બાવા.

કૌન નગરીઆસે આયે પીઆરે, આએ પીઆરે
કૌન નગર હોગા બાસારે, બાવા.

કીતની ઉમર આપ પાયે સુનાવો, પાયે સુનાવો,
કીસકો ભજો હર સાસારે, બાવા.

થા નહીં ચંદા થા નહિ સુરજ, થા નહિં સુરજ,
થે નહીં નવલખ તારારે, બાવા.

પાંચ તત્વો મેં સે કોઇ નહીં થા, કોઇ નહી થા,
સુન્ય મયદાન અંધારે,

જ્ઞાની ઢુંઢો હમારી નીશાની. ટેક.

નઇન્તેદા મેરી, ન ઇન્તેહા મેરી, ન ઇન્તેહા મેરી,
હરહર ઘટકા બાસીરે, બાવા.

નહનો અકરબ મીન હબલીલ વરીદા, હબલીલ વરીદા,
અસલ મેરી અવિનાશીરે, જ્ઞાની.

સર્વત્ર પ્રગટ પ્રત્યક્ષ આપ પ્રત્યક્ષ આપી,
સ્વયંભુ જુર જુરાનીરે બાવા.

બલહુમફી લબસીમ મીન ખલકીન જદીદા, ખલકીનજદીદા,
ખલકત શું સુરતા સુકાનીરે, જ્ઞાની.

ચૌદા ભુવનમેં કોઈ નહીં થા, કોઇ નહીં થા,
ત્રિકાલકી નહીં નીશાનીરે બાવા.

કુતમસ્સલલહા બશારન સવીય્યા, બશારન સવીય્યા,
રાબ્બચલહકમરરઆનીરે. જ્ઞાની.

અહદીયતમેં થા આપ અકેલા, આપ અકેલા
કસરતમા ઘુંઘટ લે આયારે. જ્ઞાની.

કઅન્નહુ હોવા જલ્વા તમામી, જલ્વા તમામી,
આપહી આપ હો આયારે. જ્ઞાની.

નારૂલ્લાહ જો લાગી ઇશ્કકી, લાગી ઇશ્કકી,
ફખલકતુલ ખલક બહુરૂપારે. બાવા.

ખાલીકને ખલકતકા પેરહન પેહના, પેરહન પેહના,
એ પરદોમે હે આપ છુપારે. જ્ઞાની.

તશુખ્ખુસાત અપના આપ રચાયા, આપ રચાયા,
ખલકત નામ ધરાયારે બાવા.

અવવલો આખીર ઝાહેરો બાતીન, ઝાહેરો બાતેન,
આપહી આપ નચાયારે. જ્ઞાની.

બેચું ચગુની હે શાન હમારી, શાન હમારી
નૈનોમેં બીલકુલ ન આંવરે બાવા.

સબમેં ચરાચર રહેતા હું ન્યારા, રહેતા હું ન્યારા
ચામકી અંખીયા ન પાવેરે. જ્ઞાની.

કહીંસે ન આયા કહીંએ ન જાઉંગા, કહીંએ ન જાઉંગા
હુર જાઈ નામ હુમારારે બાવા.

અલ્લાહી અલ્લાહુ હે નામ હુમારા, નામ હુમારા
રટન રટે હુર સાસારે. જ્ઞાની.

એ પુતલીઓંકી રચના હમને રચાઈ, હમને રચાઈ
એ ધુંમ સબ હમને નચાયારે બાવા.

હાથોમે અપને હે કુલ દીલકી દોરી, કુલ દીલકી દોરી,
ચાહા વેસા નચાયારે જ્ઞાની.

વનોફ્ખ્તો ફીહે મીરરૂહી હે હમ, મીરરૂહી હે હમ,
એ મોરલી તો હમને બજાયારે બાવા.

કુદસીયાને જબ યે સુન પાયા ડંકા, સુન પાયા ડંકા
આજીઝ હો સીરકુ ઝુકાયારે. જ્ઞાની.

ચાંદ સુરજ નવલખ તારોમેં, નવલખ તારોમેં
ચમકે હે તેજ હુમારારે બાવા.

ચૌદા ભુવનપતિ આપ હું જ્ઞાની, આપ હું જ્ઞાની
આરેફોને દમ ન મારારે જ્ઞાની.

સુફી સાહેબ સાચા સુનાવે, સાચા સુનાવે
શોર કરો મત કોઈરે બાવા.

જો કોઇ જાને પેહચાને હમકો, પેહચાને હમકો
અમર જુગો જુગ હોઇરે. જ્ઞાની.

કલામ ૪૬ મું.

જાને હમે કોઈ નાહીંરે, હમકો જાનત હે ના કોઈ,
હમકુ જાને વોહી નરસોહીરે હમકો જાનતહે ના કોઈ. ટેક
હમ નહીં જીતે હમ નહીં મરતે હમ નહીં ખાવે ન પીવેરે બાવા
હમ નહીં જાવે હમ નહીં આવે અવિનાશી હંસ કહાવેરે. હમકો.
હમ ન કીસીકે બાલક બચ્ચે હમ ન કીસીકે જાયેરે બાવા
હમ નહીં તુટે કુટે જ્ઞાની હર હર શે મે સમાયારે. જ્ઞાની.
હમ નહીં બોલે ચાલે જ્ઞાની જન્નત દોઝખ ન સેવેરે બાવા
અનંત જુગોસે જોગી હો ફીરતે ભેસ બદલકર રહેવેરે. જ્ઞાની.
નહીં જોગી મુની તપસ્ત કહાવે નહીં મુલ્લાં નહી કાજીરે બાવા.
બીન હરફોંકી ભેદ પઢે હમ સોહમ શબ્દેસે રાજીરે. જ્ઞાની.
નહીં હમ ગ્રહસ્થી નહીં બ્રહ્મચારી નહીં વાનપ્રસ્થ સન્યાસીરેબાવા
સબ રંગોમેં રંગ હમારા કેહલાવે અવિનાશીરે હમકો.
ભેદુ હમારી બાનીકો બુઝે દીગર કોઈ ન બુઝેરે બાવા
બાતી ન હકીકતકા મર્મ ન બુઝે ઝાહેરમેં મીટ્ટી સુઝેરે હમકો
સુફી સાહેબકી ઠેઠકી બતીયાં સંત મહા સંત પાવેરે બાવા
ખોજ કરે ઓર મર્મ એ જાને વોભી અવિનાશી કહાવેરે હમકો

કલામ ૪૭ મું

હમકો સુઝ પડે ના કોઇરે, ફીરમેં કેસે ઠરાવું દોઈ. હમકુ
ખલક કહે ખેત ચીડીઆં સમાલો, ખાવે જરાયત બોઈ,

કીસકુ સમાલુ ને કીસકુ ઉડાવું હે ન યહાં પર કોઇરે. હમકુ
કીસપર હુકુમત અપની ચલાવું ધમકી દે કીસકુ ડરાવું,
કીસકુ બચાવું ને કીસકુ મેં મારૂ ગેરમે કીસકુ ઠરાવું. હમકુ
ગેરખુદી હુઈ જલ ગઈ સારી જો કુછ હે સબ તુહી
દીલપર હમારે હેરત છાઇ દરશન મેલાપર મોહીરે. હમકુ.
ખલક કહે સબ હાહા કરૂં મેં ઝગડા મેં કીસસે મીલાવું,
હાથોસે હાથ કાટા ન જાવે એ ભેદ કીસે સમજાવુંરે. હમકુ.
ઢુંઢત ઢુંઢત આપ ખોવાયા, જો કુછ હે સબ સોહી,
સુરી સાહેબકો ઇસિ બીન ન સુઝે અકલ યહાં ગુમ હુઇરે. હમકુ

કલામ ૪૮ મું.

કીસે પુકારૂં મેં કીસે પાઉં આપ હું હરજાઈ. ટેક
મેનેહી બહુ રૂપ હો અપને કારને રચાયા કુલ સંસાર,
ઇન્સાનો દેવો જીન્નો પરી સબકા હું મેં અસરારરે. આપ
સેર તમાશે કે લીએ એકસે હુવા અનેક,
તસુખો સાત દીખાયકે આખર એક કો એકરે. આપ
જોશ હુવા જબ ઇશ્કકા જું દરીઆ લહેરાય,
હેરત મેં ખુદને કહા એ સબ કયા દીખલાયરે. આપ
મન પવન કો વશ કીયા ખતરોંકા કીયા નાશ,
દેખા જો અપને આપકુ આપહી હે અવિનાશરે. આપ
તત્વ મસીમાં લીન છું ઓમ બ્રહ્માસ્મી હોયો,
બહુ સ્યામમ રચનાં રચી સર્વ બ્રહ્મને જોયોરે. આપ

ફીરીસ્તોને સીજદા કીયા આદમ હમારા નામ,
ખીલ્લત કલેમત રૂહીયત સબમેં હમારા મુકામરે. આપ
હકીકતે ઈન્સાની ખુલી હુવા બખેડા સુન,
અબ્દ રબ દો ગુમ હુવે નહી પાપ નહી પુનરે. આપ
લોહ મહફુઝ મગ્જ હે બેહરફી પઢું કુરાન,
વહીઓ ઈલહામો નીદા દુઈકા પરદા જાનરે. આપ
ખુદા ખુદા સબ કોઈ કહે મર્મ ન જાને કોઈ,
લોક કહે યું મેં કહું કાફેર મુશરેક હોઈરે. આપ
કેહના હમારા સીદક હે લાવો સુન ઈમાન,
શક ઈસમેં જો કોઈ કરે ગુમરાહ હે ના ફરમાનરે. આપ
પ્રેમ ખુમારી મોજમેં ભેદ હુવા સબ બ્યાન,
લી મઅલ્લાહુ વકતમેં ગેર હે સબ કુફરાનરે. આપ
કુદસી હે ભાષા મેરી ખાકી ન પાવે કોઈ,
એ ભાષા બુઝે વોહી જો કુદરત સ્થાનકા હોઈરે. આપ
સુફી સાહેબ આપહી આપહી શાહ મનસુર,
ધરમ કરમ કા મરમ મીટા નુરૂલ્લાહ હે નુરરે. આપ

કલામ ૪૯ મું.

સાચામાં સાચું નામ સાહેબનું બીજું તો સરવે ખોટું રે,
સાચાને છોડી જુઠાને ભજશો કોણ છે તેનાથી મોટું રે.
સાચાને છોડી જુઠાને ભજશો ભજશો તો ભટકી મરશોરે,
ભ્રમણામાં ભટકી જનમ ગુમાવો પસ્તાવો પાછળ કરશોરે.

ભગતો ભજો ભવતારણ મૌલા સ્વાસો સ્વાસ સમારીરે,
કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મન માયા એ પાંચોને મારીરે.
પીર મુરશીદનો દામન પકડો ધ્યાન અગોચર ધરવારે,
એકત્રતાઈ કરવી હોય હાંસીલ મનમારી જીવત મરવારે
જીવત મરી મરી અમર થાશો અમર નગર કરો બાસારે
મહા પદવી પદ મળશે તમોને અનુભવી જુવો તમાસારે
સુફી આદમ દમને દમીને દમને તો કીધો છે સીધોરે
સમર્થ સ્વામીનો પ્રેમ રસડો હેત કરીને પીધોરે.

કલામ ૫૦ મું.

સુન સખી હું છું પીયુજીની પ્યારી નિર્મલ પાણીમેં પીધારે
મનમોહન પર મોહી રહી છું તન મન ધન અર્પણ કીધારે
લન તનાલુલ બેરરાહત્તા તુનફેકુ મુજબ અમલ પુરા કીધારે
લોકોના તાણા મેણાં સહીને કડવા મીઠાં ઘોરી પીધારે.
ખુશીથી ઘેર આવો પીયુજી હમારા નસીબ થયા હવે સીધારે
માયા મોહનીયે બહુ લોભાવા ધ્યાનમેં કોઇને નવ લીધારે
દીલાસો દઇ દઈ મુને સમજાવી ઉદાહરણ બહુ દીધારે.
સુફી સાહેબ હેત કરીને કામ તમામી કીધારે
હું તો હવે નથી ડરતી કોઈથી તન મન ધન સરવે દીધા

કલામ ૫૧ મું.

દારૂ પીલા કર પીરે મુઆને દીલકો હમારે ઉછાંલારે
મસ્તી સરાપા ખુબ બઢાઈ, સાકીને હાલત સમાલારે
મયખાના સાકીકા ખુબ ભરાહે આશેકા પીતેહે લાલારે
પ્યાસ લગીહિ તુજકો એ પ્યાસે ખુમ કે ખુમ નકાલારે
જોગ કરંતે જોગી બીહારે હારે ફીરા ફીરા માલારે
અયસે તો પ્યાસ ન બુઝે તુમારી ચોર ન ખુલે પટતાલારે
દુરવેશી હમકો પ્યારી લગનહે ચઢીએ નશાલ દુશાલારે
પ્રેમ ખુમારીકે જોશકે અંદર ચૌદા ભુવન હે ઉજાલારે
અયમેરે સંતો સત સંગમે રહીએ ઈરશાદે મુરશીદ બજાલારે
પુનેમચંદ હે માથે પર રોશન તુને ન દેખા હે હાલારે.
સુફી સાહેબ તો છે સાહેબના પ્યારા બક્ષા હે નુર જમાલારે,
ગેબી ખજાનોકે માલીક બને હે બક્ષા હે કામીલ કમાલારે.

કલામ ૫૨ મું.

ધ્યાન ધરીને ધણીને નિરખ્યો રૂપ નિરાકારી પરખ્યોરે,
તેજમેં તેજ મિલંતો સંતો હૈયા હમારા હરખ્યારે.
સાત કમાંનકો શીશ મહેલ હે ડુંગર ઉપર દેખાય,
બીના ચોબકી વહાં નોબત બાજે જેનો ઝણકારો.
રણુ ઝણુ રણુ ઝણુ ણું ણું ણું. ટેક
પોંહચે નહીં જહાં પવન પાની નહી ચદો પહોંચે સુર,

બીન બાંસ બીન મુરલી બજત હે જેનો રણુકારો
રણુઝણુ રણુઝણુ ણું ણું ણું ટેક
લંગડા વહાં પર લાગા નાચને બહેરા હુવાં મસ્તાન.
ઠુંડે વહાં પર ઢોલ બજાવે જેનો ધનકારો
રણુઝણુ રણુઝણુ ણું ણું ણું.
સુફી સાહેબ કી બાતોકે ઉપર કરો અચંબા ન કોઈ
બીન અવાજે વાજુ એ વાગે જેનો ઝણુકારો
રણુઝણુ રણુઝણુ ણું ણું ણું.

દુહો.

ગગન મંડલ સૌ ગાજીયા બીજલીના ચમકારા
મેવલો વરસ્યો જોરથી વરસ્યો મુસલ ધારા.
સમયોમાં રૂડો સમયએવો નવ આવે
સુફી બાવા સાચુ ભણે ઈચ્છાપુર પાવે

કલામ ૫૩ મું.

સહીયર મારીછે અલબેલી સૌ સેજડીએ સુતીરે
ચતુરાઈના ચારેત્ર એવાછે હજુતો અછુતીરે
કુવડ સખીયા છીનાલ જાણે પતીવૃતા સતી કયાં થીરે
ઘેલી ઘેરે ઘેર સાસરીયાં પવિત્ર રહે તે કયાં થીરે

અપાર લીલાની ગતી ન્યારી સર્વની નજરો બાંધીરે
જોઇએ છે પણ નથી સમજાતું ક્રીડા એવી બાંધીરે
નાજ અદાને નખરો ચસ્કો લટકો કોઇ નવ પરખેરે
વેશ પહેરી આ તરેહ તરેહના અનુભવી સાચો નિરખેરે
નિરખી પરખી સૌસ્વાંગોમાં હરખી આનંદ માતીરે
ધ્યાને લીલા દીઠી મીઠી બેઠી થઈ મદ માતીરે
સુરત અંદર મુરત જોઇ તનમન ધન સૌ વારીરે
તે મુરત નહીં હાથમેં આવે છે નિરમલ આકારીરે
સુંદર અલકીને દેખડાવે છયે તરફમાં સરખીરે
પરમપવિત્ર નિર્મલ સુંદર જ્ઞાનેશ્વરોએ નિરખીરે
અપાર લીલા સુક્ષમક્રીડા પાર ન કોઈ પાસેરે
બાનુંમંતીના ખેલ તમો છો અકળીત ક્રીડા નામેરે
સહીયરની સૌ લીલા પરખી ચરિત્ર ક્રીડા જાણીરે
સુફી બાવા સહીયરમાં મોહયા પવિત્ર મોજો માણીરે

ગરબી સંગ્રહ

ગરબો ૧ લો.

સખી ગુરૂજીને નામી શીશ ગરબો બોલુ રે
સખી જ્ઞાન ગરથની વાત મુખથી ખોલુ રે ૧
સખી મુરશીદ આવા ઘેર કીસમત જાગારે
સખી મલ્યા સુરીજન સ્વામી વજોગડાં ભાગારે ૨
સખી નાભે કમલ ઘરમાંહે હંસો બોલેરે
સખી ઇલલ્લાહુની કેફ ખુમારીમાં ડોલેરે ૩
સખી તાર ન તુટે એક ધ્યાન ન છુટેરે
સખી રટન રટે હદ શ્વાસા દરશન લુટેરે ૪
સખી નાભે કમલમાં એક દીપક જલતોરે
સખી પંડ બ્રહ્માંડ સૌ માંહી તેને પરતોરે ૫
સખી ચાંદ સુરજ કરો એક સુખમણાં હાલોરે
સખી હરી સાથે કરી હેત સુખડાં મહાલોરે ૬
સખી તરવેણી ઘરમાંહે ચંદા ઝબકેરે
સખી ઝબકે પુનમનો પુરો નુરી ભપકેરે ૭
સખી પુર્ણીમાંનો ચાંદ કામેલ જોતીરે
સખી ઝલમલ વરસે નુર ચમકતા મોતીરે ૮

સખી તેમાં છે મુરત એક મનડું મોહ્યું રે
સખી મ્હુરાસન પર બેઠી નજરે જોયું રે ૯
સખી ત્યાંથી આગળ ચાલો મકામ નસીરા રે
સખી અનહદ વાગે તુરના રણુકારા રે ૧૦
સખી ત્યાંથી આગળ ચાલો હ્યાં નવ અટકો રે
સખી અટકો ચડ્યાં જે કોઈ તે તો ફટકો રે ૧૧
સખી મકુમુદા મુકામ પર જઈ અડવાં રે
સખી અરસો કુરસી છોડી ઉપર ચઢવાં રે ૧૨
સખી ચાલો તમે લામકાન સૌને છોડી રે
સખી પંડ બ્રહ્માંડી તમાશા સર્વે ફોડી રે ૧૩
સખી પીઉજીની નૈના સાથે નૈના જોડી રે
સખી જે જે મનાવીએ શો તે સૌ થોડી રે ૧૪
સખી હેતે કરીને હરિએ ઝાલી હાથે રે
સખી પ્રેમ કરીને બીડી મુજને બાથે રે ૧૫
સખી તન મન થયાં બેઉ એક ભાગી જુદાઈ રે
સખી મોહ્યાં અરસાપરસી એક દીખાઈ રે ૧૬
સખી હમો અસલના જોગી દરશનના ભોગી રે
સખી બીરહા અગનના છીએ જલાયા બીરોગી રે ૧૭
સખી કોઈ સોહાગણ હોય મર્મ એ જાણે રે
સખી છેલ છબીલી ગોરીયાં મોજો માણે રે ૧૮
સખી મનડાં હમારા મોહ્યાં દરશન દીઠાં રે
સખી મનમોહનનાં મુખડાં લાગાં મીઠાં રે ૧૯

સખી મનસુર મુરતી દરશન નીરખી પાસીરે
સખી પર્મહંસા રૂપ થયા અવિનાસીરે ૨૦
સખી ફતેહ શાહફતહુલ બાબ સાફ મેદાનારે
સખી હમો ખરાબાતીમાં ફરીએ દીવાનારે ૨૧
સખી સુફી સાહેબ મનસુર ગુરૂના દાસારે
સખી ઈલ્લલ્લાહુ હુ જપત હર શ્વાસારે ૨૨

ગરબો ૨ જો.

સખી નણંદના વીરાને સખી જ્યારે મનાવી લીધોરે
ચઉદા ભુવનમાં થઇ માનીતી અમૃત રસડો પીધોરે ૧
સાસુડીના છોરાની સાથે હલી મલી બેઉ બેઠાંરે
અરસાપરસી મોહી રહયાં કોઇએ નવ જરી દીઠાંરે ૨
સુખડું એવું મલ્યું અનુપમ બીલકુલ સર્વે ભુલાંરે
મા બાપ ને બહેન સાહેલીએ પણ સર્વે ડુલાંરે ૩
સ્વર્ગ નર્કને દીધાં છોડી ભય કોઇનો નવ રાખ્યોરે
નિર્ભય થઇને ચાલો સાહેલી અમૃત રસડો ચાખ્યોરે ૪
સુફી સાહેબે નિરખો પરખો જોયો અંતરજામીરે
સર્વ ચરાચર રહયો વ્યાપી તેજ હમારો સ્વામીરે ૫

ગરબો ૩ જો.

તનમન ધન સૌ અર્પણ કીધાં થયા પીયુજી પરશનરે
પ્રેમ રસની ચઢી ખુમારી મજને આપા દરશનરે ૧

સર્વે તરફથી માયા તોડી સંતોના સંગ કીધારે
સંતો સંગે રમતા ભમતા પર્મ મહાપદ લીધારે ૨
સંત હમારા ફતેહમહંમદ શાહ હમારા પેહલારે
આવી મલીયા પીરો મુરશદ મનસુરશા અલબેલારે ૩
કૃપા તમારી સદગુરૂ દાતા ધન્ય વાદછે તમનેરે
સરવે વાતે પૂર બનાયા ચકમા ચુરજ હમનેરે ૪
સુફી સાહેબદાસ તમારો વિનવે હાથો જોડીરે
રજા હવે તમે હમને આપો રહી છે મુદદત થોડીરે ૫

ગરબો ૪ થો.

સાહેલીઓ સંતો સાથેરમજો ભોગ ભવિષ્ય તમે ખમજો
અમૃત પ્રસાદી તમો જમજો સાહેલીયો સંતો સાથે રમજો
ઇનનલ્લહા માઅસ્વાબેરીન, ઇન્નલ્લાહામા અસ્વાદેકીન
વખતગુ છે વસીલો આરેફેની સાહેલીગો સંતો સાથે રમજો
સાસેબ સત્યની સાથે છે સ્મર્થજ તે સ્વામી માથે છે
સત્સંગે રહેવા ફરમાવે છે સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
મૌન તપસ્યા મૂકો પડતા ભોગ વૈરાગ્યમાં ન સડતા
સંતોના ચર્ણોમાં જઇ પડતા સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
હાથ જોડીને પાયે નમજો ભમરાની માફક પાછળ ભમજો
ચઊદ ભુવનમાં પછી રમજો સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
પ્રદક્ષિણા ફરી ક્ષમા માગો માયા મલીનતાથી ભાગો
પ્રેમ ભક્તિમાં સદા જાગો સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો

સંતોની સંગત મહાપદવી પામશો સહેલાઇથી પદવી
એકયતા ઇશ્વરીની પદવી સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
અલ્લાહુ અલ્લાહુની દોરી પ્રેમ પીયુની સજાગી દોરી
પીયુજી મનાવી લો ગોરી સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
ભુલી પડી સાહેલી છે ભમતી મજને એ વાત નથી ગમતી
પીયુ ઘેર પોંચાડીએ નમતી સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો
તત્વ મશીમાં પ્રલયે થજો ઓહમ બ્રહ્માસ્મી રહેજો
સુપ્રી સાહેબ ઓકારા જો સાહેલીઓ સંતો સાથે રમજો

ગરબો ૫ મો,

સતસંગ વિષે.

જીજ્ઞાસુઓ સતસંગમાં રહેજો,
મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો,

હરિ ન મળે કાયા દમતાં હરિ ન મળે વનમાં ભમતાં,
મળે ગુરૂ ચરણે નમતાં મુમુક્ષો ગુરૂ ચરણુમાં મરજો.
ખટ કર્મો કરી કરીને મરશો કુંભક રેચક પુરક સઉ કરશો,
કસ્ટે ન ભવસાગર તરસો મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો.
રાત બધી તું ઉંધો લટકે નટડી વાંસ પર જેમ લટકે,
સતસંગથી દુઃખ સૌ અટકે મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો.
સતસંગ ઉત્તમ ભકિત છે એને તાબે સર્વે શકિત છે,
સંતજ ભગવાની વ્યકિત છે મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો.
સંતોના ચર્ણોમાં નમજો ખમવું પડે તે તમો ખમજો,

આનંદ અનુભવિ થઈ રમજો મુમુક્ષો સતસંગમાં રમજો.
સંતોની દૃષ્ટિ અમૃત છે સર્વે ગુણોમાં તે સમર્થ છે,
સંતો નામનો ઉંડો અર્થ છે મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો.
કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મોહ માયા એ પાંચોમેં આગ જલાયા,
સતસંગી બી સંત કહેવાયા મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો.
તન મન ધન અર્પણ કરવા સંત સમાગમમાં મરવા,
ભવસાગર સતસંગે તરવા મુમુક્ષો સતસાંગમાં રહેજો.
સંતોના દર્શનમાં રહીએ પર્શન સંતોના મન કરીએ,
ત્યારેજ ભવસાગર તરીએ મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો.
સંતોના દાસ જે કહેવાયા તે સર્વે સંતો જન કહેવાયા,
કાયા તજીતે મુકી માયા મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો.
સુપ્રીશા સંતોને ચર્ણે શીશ નમાવી રહ્યા શરણે,
ત્યારેજ નાથ નાખ્યો નયણે મુમુક્ષો સતસંગમાં રહેજો.

ગરબો ૬ ઠો

બારામાસી

કારતકે કંથ ગયા મેલી બની તેહના વીજોગમાં ઘેલી,
મજનું વિના ફરે જેમ લેલી ભર જોબનીયામાં હું અલબેલી
મારી ખબર આવીને લેજો
દરશનીયાનો લાભ મને દેજો, ૧

માગશરે ઠંડ ઘણી વાએ નાથ વિના નીંદ નવ આવે
મહેલ અગાસી ખાવા ધાએ એખલડાં તે કેમ સુવાએ
દયાળુ દયા કરી અહીં રહેજો
દરશનીયાનો લાભ મને દેજો. ૨

પોષે તે જોસ ઉઠા ભારી ટાઢની ચઢી કંપારી
વીજોગે રહી બહુ મન મારી દુનિયામાં એવી કેવી યારી
કૃપાળુ આ સુની પડી સેજો
દરશનીઆનો લાભ મને દેજો. ૩

માહ ચોથો આવ્યો ન તમે આવ્યા મારા દુઃખનો અંત ન લાવ્યા
સુનો આજીજી મારી મન ભાવ્યા તન મન ધન વારૂ જોધર આવ્યા
મંદરીયામાં રાત વાસો રહેજો
દરશનીયાનો લાભ મને દેજો. ૪

ફાગણે ફાગ રમે સર્વે પોતાના પીયુજી સાથે ગર્વે
અબીર ગુલાલ મારે હળવે તે જોઈ તમ વિના જીવ બર્વે
સ્વામી એ આનંદ મને દેજો
દરશનીયાનો લાભ મને દેજો. ૫

ચૈતરે ચીત ચુકી દુઃખ પામી ઘેર પધારો વહેલા સ્વામી
ક્ષમા કરો મારી સૌ ખામી લોંડી તમારી છું હું સ્વામી
અખંડ સુખડાં મને દેજો
દરશનીયાનો લાભ મને દેજો, ૬

વૈશાખે વાય વંટોળ આંધી બીહામણો દીસે જાણે ખાધી
અપવાસી છું ખાતી નથી રાંધી નિખું છું સુરતા તો તમ આંધી

મળવાનો દિવસ મને કહેજો
દરશનીયાનો લાભ મને દેજો. ૭

જેઠે તો સૌના સ્વામી આવ્યા નવાઇ નોખાઈ લેતા આવ્યા
સોળ શણગારો સજાવ્યા પોતાના પતીયોને રીઝાવ્યા
મારી તો સુની રહી સેજો
દરશનીયાનો લાભ મને દેજો. ૮

અષાડે ઘટા વીજળી ચમકે આકાશ ઘેરાઇને ધમકે
ગગન મંડલ ગાજીયાં ઠમકે મોરલીયાં ટહુકે ઠુમકે
મુશળધારા શું હું જો
દરશનીયાનો લાભ મને દેજો. ૯

શ્રાવણ આવ્યો અરે સ્વામી આટલી બધી વાર શુકામી
ઠાઠરમાં ઝુજું હું બદનામી તમો રહયા છો અંતરજામી
ઘુંઘટ ખોલ્યો સખીએ જો
દરશનીયાનો લાભ મને દેજો. ૧૦

ભાદરવો તો ગાજી રહયો જેહવો શીશ મહેલ ગાજે છે તેવો
બીજલી ઝબુકી રહી અહીંયા દરશનીયાનો આપો મને મેવો
વિજોગડાં ગઈ વસી સેજો
દરશનીયાનો લાભ મને દેજો, ૧૧

આસોએ આસ પુરણ થઇ વાહલા ગોઠડીયો થઈ
જુદાઇની આફ્ત સબગઈ એકા એક થઇ તૃપના મટી ગઈ
સુફ્રી સાહેબ સાહેબ પ્રશન છેજો
દરશનીયાનો લાભ મને દેજો. ૧૨

ગરબી કુહણીઆમાં ૭.

પીરો મુરશીદ આપજી હું શાશરીયે નહી જાઊંરે,
શાશરીયામાં જાઊ તો હું દુખીયારી બહુ થાઊંરે. ૧
શાશરીયામાં શાશથી બુરી શાકુડીની શૂળીરે,
શશરો માહરો તેથી ભુંડો જાણે ખુની કુળીરે. ૨
ધણી મારો કુડા જેહવો કાળુમાં બહુ રાખેરે,
નણદી મારી વાંકુ દેખુ ગાળી મારી નાખેરે. ૩
પીરો મુરશીદ અરજ હમારી ધ્યાને પુરી ધરજોરે,
દુખીયારીને દયા કરીને પીયરમા રહેવા દેજોરે. ૪
સુણો હમારી શાણી દીકરી શીખામણ આ માહરીરે,
દીકરી માહરી અણસમજુ છે અક્કલ ગઈ તારીરે. ૫
પીયરીયાના સુખડાં મીઠા શાશરાના દુખ મીઠાંરે,
કોઈના દાહડા પચરયામાં જાતા કોણે દીઠારે. ૬
પેણા તાહરો શાનળીયો છે પણ છે કામણગારોરે,
વેણા સાથે નેના જોડો દીવસ જશો સારોરે. ૭
શાશુ નણદી શશરો એહની ધાક શું કરવા રાખોરે,
છોને શરવે ટક ટક કરતાં ગંણુ ગંણુ કરતી આંખોરે. ૮
વેણા સાથે નેણા જોડો કાલે થાશો પનોતારે,
શામળીયો બળીયો છે શશથી જીંદને નવ જોતારે. ૯
આવભાવને હેતપ્રીતથી રહેવામાં જશ તાહરોરે,

પતીવ્રતાના ધર્મ જાળવે૦ પતીને શવમા ભાસોરે. ૧૦
કંથ કહે તે પંથ ચાલવા તેહને કરજો રાજીરે,
પતીને પત્ની વાહલી છે શું કરશે મુલ્લાં કાજીરે ૧૧
સતી ધર્મ છે દીકરી એહવો પતી કહે તેમ કરવાંરે,
તન મન ધન અને ધર્મ આત્મા શરવે અર્પણ કરવારે. ૧૨
પતીને રાખો રાજી રાજી એ ધર્મ સતીને સાચોરે,
લોક વખાણે તેમાં શું વળીયું સાંભળ ઉપદેશ સાચોરે. ૧૩
તને વખાણે કે વખોડે જગત તેહને શું કરવારે,
પીયુજી સાથે પ્રેમ નજરથી ઉમંગે દર્શન કરવારે. ૧૪
પીઊ પ્રેમમાં લોક વગોવે તો પણ ડરવાં નાહીંરે,
પીઊ પીઊજી રટન પ્રેમથી રટો સુરૌદા માહીરે. ૧૫
નજર જહાં જઇ પડે તમારી સઘળે પીઊજી ભાશેરે,
શશરો શાશુડી નણુદીના ભુત એ શરવે ના હશેરે. ૧૬
શામળીયાના દર્શનીયામાં પ્રલય તમારો પાશેરે,
શુશ્રી મીશકીન અમર થઇને અમરાપોર તે જાશેરે. ૧૭

સાખી

કલંકી આવિયો જગત તારવા સર્વ જગતને તારી
ભુલ ભુલાવણીમા ગુંચવાયા જાણે નહી સંસારી.
આપખુદીમા શહુ મસ્તાની કરે છે ખેંચા તાણી,
ગુર્જરેશ્વર કલંકી ભુમી જાણ્યા વીના જખમારી.

ચોપાઇ કક્કો.

સુપ્રી સાહેબનો કક્કો ખરો બ્રહ્મ જ્ઞાનમાં પક્કો ખરો
કૃપા દીયા સાહેબની વાણી સર્વજ્ઞ સામર્થ તે મોટો ધણી
કક્કા :–કામ ક્રોધને મુકી દે તૃષ્ના મનમાયા તજી દે
કલ્પના રૂપી વહેમ તમામ ઉપદેશકનું સત્ય કલામ
કઠોર મનને કરતું ઠોર મન તાહરૂં છે હરાયું ઢોર
મનને તેં વશ કીધું નથી શું કરવા અમથો મરે મથી
લાખો વરસ કરે તું જોગ મન વશ કર્યા વિના સઉ ફોગ
મન પવન વશ જ્યારે થાએ ઘટમેં પરગટ સાહેબ થાયે
પ્રેમની દોરી દીલમાં બાંધ સુરતામાં સતગુરૂને સાંધ
સાખી:–સુપ્રી સાહેબ સાચુ ભણે માનજો આટલી વાત
એટલું કરે હર નહિ મલે માર પીઠ પર લાત ૧
ખખ્ખા:–ખંત કરી ખાલીકને ભજીયે તે વિના સૌને તજીએ
ખોટું તને કહેતો નથી શું કરવાને મરે મથી
શબ્દ તાર અંદરથી સાંધ નાભે કમલ અલ્લાહુ બાંધ
શબ્દ સીડીયે શીખરે ચડે શીશ અગોચર જઇને અડે
સાધો શબ્દ ધરીને ધ્યાન આત્માની કરો પેહચાન
રૂહ હકિકત મલે નિશાન કામીલ થાશે તાહરૂં ઇરફાન
અનુભવ પુરો તુજને થશે ભુત પ્રેત ખતરા સૌ ખસે
સાખી:–રમજ સમજીને રહો બુઝ અનુભવી સાર
ભવસાગરસે પાર હો જા પહોંચે હરદ્વાર ૨

ગગ્ગા:- ગુરૂ વિનાનો ગોથા ખાએ તુ કોણ છે તે મર્મ ન પાએ
ગાંઠ ગુરૂના શબ્દને તુ ધ્યાની ધ્યાન ધરીને તુ
ગુરૂ કહે તેમ આસન માર ગગન મારગે થા તૈયાર
દેખા દેખી નો કરતો મહેનત કરીને નો મરતો
દેખા દેખી કરસે જોગ ઉત્પન્ન થાશે નબળા રોગ
મુરશીદને ચરણે જઈ રહો ધીર ગંભીરતા રાખી રહો

સાખી:- હાજી સાહેબ સચ કહે વાણી સાચી એમ
સતગુરૂ સેવ્યા વિના મોક્ષ પામશે કેમ ૩

ઘઘા:- ઘટના પટ ઉઘાડે પ્રગટ જ્યોત ત્યારે જળહળે
તૃષ્નાઓ છૂટે તાહરી ઝમે ઝમે પ્રેમ ખુમારી
પ્રેમ ખુમારી લહેરો ખાઓ સુરતા શાનસુખ દોડી જાએ
યાહુઅલ્લાહ હરદમ જપે આપો આપ સાહેબ પરગટે
ઘટઘર ઘટની ખબર પડે ખોવાણો હીરો તુજને જડે
માયામેં ગુંચવાણો તું અંધારૂં જેથી થઈ ગયું
પોતાના તારમાં કરોળીયો જેમ ગુંચવાણો તું ગુંચવાયો એમ

સાખી:-તારૂં ઘર તું તપાસજે બીજાને શું કરે
હાજી સાહેબ તું તેજ છે પણ જ્યારે જીવત મરે ૪

ચચા:-ચૈતન્ય સ્વરૂપ છે તાહરૂં તને નડીયું તારૂં અંધારૂં
સચીદાનંદ સ્વરૂપ છે તું જ્ઞાન ચક્ષુથી જોજે તું
ગેરખુદીને ખોયા વિના દુઃખીયો છે અનુભવ વિના
ઉપદેશ હમારો માને તું બતાવું તેમ જો ચાલશે તું

જાગ અજંપા દીલમાં જાપ મટી જાશે સંધા સંતાપ
નષ્ટ થઇ જાશે સર્વે પાપ સાહેબ મોજુદ આપોઆપ
મુહમંદોલત બોલે તમે રૂમે રૂમ અલ્લાહુ સમે
સાખી:—માયાએ ભીરમાવ્યા મોટા મોટા ભૂપ
અંધાપો આણીને નાખ્યા મોટે કુપ ૫

પ્રશ્ન:—છેક તું નાદાન થયો હજુ વાકેફ નહિ થયો
સારૂં વાછરડું ખોવાય ફાળે ફાળે શોધવા જાય
એટલો માલા વાહલો નથી શું કરવા ખાલી મરે મથી
મહપીત કેરમી ખોયું સઉ માયામેં મન લલચ્યું બહુ
જોબન જોતાં જોતાં ગયું મુખડું તારૂં ફીકું થયું
ભવસાગર જો તરવું હોય સદ્‌ગુરૂ સમાગમ કરો સૌ કોઇ
હાથ જોડી શીર પાયે નામ લઇ પહોંચાડે અલ્લી ધામ
સાખી:—માયા બડી બલવાન હે સબકુ લીયા લપેટ
ઉમ્મર સબી પુરી હુઇ તોબી ભરા ન પેટ ૬
જવાબ:—ખોટું કહેતો નથી પ્રેમ તમારા દીલમાં નથી
માયા મમતા જુઠી સૌ સાથે નથી આવવાનો જવ
તને માયાએ લીધો લુંટી અંતે મરશો માથું કુટી
જોતા રળીયામણા ફોકટીઆ હાથ મારે તો ખાલી હાથ
રામકૃષ્ણની મુરતી જોય તેથી કાંઇ દરશન નહિ હોય
એ જોતાં નહિ થાએ દરશન મલે નહિ રામ નહિ કરસન
એ ધંધા નકામાં સર્વ નકામો છે તેના પર ગર્વ

સાખી:—અજ્ઞાનતા સબસે બુરી અયસા બુરા ન કોઈ
અસત્ય સત્ય બુઝા નહિં નાહક ઝઘડા હોઈ ૭

ઝઝા:—ઝલઝલાટ સર્વત્ર નુર એક નુરનું અનેક ઝહુર
અનેક જોવામાં છે પણ એક મર્મ બુઝ અય બારેક નેક
પડળ આંખે એ ફરી વળ્યા નુરાની તેજ નજરે નહિ પડયાં
ઝલઝલાટ ઝલકે સર્વત્ર નુર ચંદ્ર પુનેમનો છે ભરપુર
મારી સર્વે દોહ્‌લ ભાગી અખંડ યાદ અંદરમાં જાગી
અહંકાર અંદરથી ખોતું જ્ઞાનચક્ષુથી આપને જો તું
માની લે આ વાતને તું પહેલો ખો પોતાને તું

સાખી:—જ્ઞાનચક્ષુ જ્યારે ખુલે ચૌદીશ સુઝે રામ
સુફી સાહેબ અનુભવી યહી આત્મારામ ૮

ટટ્ટા:—ટુંકી વાત વિચાર જો ભજવા હોએ કીરતાર
જા સતગુરૂનો કરી લે સંગ ચઢાવશે વહેદતનો રંગ
પોથાં થોથાં છોડો ગ્રંથ ગુરૂ કહે તે ચાલો પંથ
એહદીયતનો રંગ ચડે ફ્સમ વજહુન નજરે પડે
આંધળો રસ્તે ચાલે કેમ દેખતો બતલાવે જેમ
મુરશીદ કામીલ કરે મદદ પામે તું અલ્લાહુસ્સમદ
ઉપાધીનો આવે અંત સતસંગે તું થાશે સંત

સાખી:—મુરશીદસે મૌલા મીલે મુરશીદ તારનહાર
દયા કરે જો સદા ગુરૂ ભવસાગર હો પાર ૯

ઠઠ્ઠા :–ઠાઠ આટલો સો પર કરે તારૂં મારૂં કરીને મરે
ભવસાગરમેં ઠોકર ખાય નર્કસ્થાનમાં સુખે જાય
સ્વપ્નામાં લોભાઈ રહયો સુખો કેવળ મુખો રહયો
હંસાને તેં ખોયો સહી જન્મ વ્યર્થ ગયો વહી
જે જે કારણે જનમ્યો અહીં તે તો તેં કાંઇ કીધું નહીં
સાખ સંતોની માનતો નથી માથું અમથો ફોડે મથી
પુરૂ સાર્થ કરવો જોઈએ યોગી અનુભવી થવું જોઇએ

સાખીઃ–શ્રેષ્ઠ પદવી જન્મ સર્વથી પુરૂષોત્તમ કહવાએ
પુરૂષોત્તમ તમો નહિ થયા પાછળથી પસ્તાએ ૧૦

ડડ્ડાઃ—ડહાપણ તુજમેં હોય આત્મ સ્વરૂપ શું છે તે જોય
આત્મદર્શી વીરલો કોઇ પ્રમાત્મા દર્શી હીરલો કોઇ
રૂહાની ઈતિહા જયારે મલે બંધન સર્વે તારાં ટલે
જ્ઞાન ઉત્તમછે અય સંત મહા પદનો છે ન્યારો પંથ
પુરૂષાર્થ કંઈ પૈસોનથી પુરૂષાર્થ કંઈ જથ્થો નથી
પુરૂષાર્થ સમાયો કયારે અખંડ જ્ઞાની થયો ત્યારે
મન અરફને સમજે તું ફકદ અરફને પહોંચે તું

સાખીઃ–ડાપણમેં ડુબી મુવો મલ્યો ન સીધો પંથ
તત્વમશી બુઝા વિના કબી ન આવે અંત ૧૧

ઢઢ્ઢાઃ–ઢમકી ખોયા જનમ તેં તારો ખોજ્યો નહિ મરમ
તીર્થ જાત્રા શું કરવા કરે અર્થ તાહરો એમાં નહિસરે
ઢાલ જ્ઞાનની હાથમાં હોય શંકાઓ નાસે સૌ કોઈ

ફરાસું ઢોર ઠમકીને મરે ભાન વિના એ ભાનું ફેરે
શબ્દનો ખીલો નાખે આળ તશબ્જરે સુરતીને ભાળ
શબ્દ બોલે બોલ જપે કુદરતમેં તુંની બોલે
પહેલો તું પોતાથી મરે બ્રહ્મ પતરીમાં જઈ ઠરે

સાખી:—ઠમકીને ભટકે સદા જેમ ફરાસું ઢોર
બાહિરથી તું સાધવે અંદર છે ચિત ચોર ૧૨

ણણણ:—ણીની મોહટી વાત સુક્ષ્મ સરવમાં તેની જાત
અનુભવો બુઝે સાક્ષાત આરેક બોલે જાત ગીતાંત
ઉડી ગયાં કરોડો શીશ તે પો નહિ પામ્યા જગદીશ
સંત અવલીયા જુવે પંડ આપ જાણ્યો પાંડ પંડ
પંડેથી બ્રહ્માંડે ચડે અગમનીગમનો ખબર પડે
ધણીની સુરતા નજરે પડી અંત ફરાસુમાં આવી અડી
તેને જોતાં થયો ફકીર ભુલ્યો સર્વ ભાન શરીર

સાખી:—વાત માનજે માહરી ધીરજથી ધરી ધ્યાન
ભાન ભૂલશો તાહરે દેખ પડે સુલતાન ૧૩

તત્તા:—તર્ક વિચાર તું શાને કરે મોક્ષ મળશે નહિ બીન મરે
જીવત મરે તો અખંડ થાએ પતીત ભુત જમરા નીઠ જાએ
જુઠી માયા ને સાચો પ્રેમ પ્રેમ વિના પીવુ મળશે કેમ
પ્રેમજ જેના દીલમાં નથી તે સંસારમાં આણુસ નથી
પ્રેમ ઇશ્ક વિના સૌ ધુળ વિશ્વેશ્વરનો જગ છે મુળ
મુળમાં જ્યારે સુગાજ નથી શું કરવા ખાલી મરે મથી
પાયા વગર કાચું સૌ કામ કાંથી મળશે અસલી ધામ

સાખી.—પ્રેમ વિના પ્રેમી જનો પીયુ મલવાનો ના એ
સુફી સાહેબ પ્રેમમાં પીયુ વસ્યો કહેવાએ. ૧૪

અર્થઃ—થાએ કેમ હવે તાહરૂં તું કહેછે માહરૂં માહરૂં
જ્ઞાન ચક્ષુથી તું જો ખતરા તારા મનના એ
માયાની તુટે સૌ જાલ તુટે હેલાહો ખુલે જમાલ
આંખો છે તારી આંધળી પ્રગટ જોને ચક્ષુંવા જયાહુળી
ખફાશી, આંખો લાયક નથી સુર્ય સ્વરૂપ જોવાતું નથી
સર્વ સ્વરૂપ સર્વે ભરપુર ચોથે આસમાન છે નુર
સુર્ય તેજે સઘળું દેખાય જ્ઞાન સુર્યે બધું પરખાય

સાખી:—પ્રકાશીત સર્વત્ર છે શંભુ શ્રી ને ફકીર
મન પવનને વશ કરે ધ્યાન ધરો ધરી ધીર ૧૫

અર્થ:—દુઃખીયો શા માટે થાએ જ્ઞાન વિના ગોથાં ખાએ
કેફ હકિકત જાણ્યા વિના બ્રહ્મ સ્વરૂપને પામ્યા વિના
દુઃખ બધું જે ઉત્પન્ન થયું જ્ઞાન વિનાનું તે આવ્યું
બીરાગ વિનાનું સુઝે નહિ પાસે હોય પણ બુઝે નહિ
બીરાગ અંધારૂં હરે રોશની મહા પદની ચાખે આગની
બીરાગ અખંડીત છે દરજ્ઞાન ત્રિભુવનનું સુખ છે જ્ઞાન
જ્ઞાન સુર્ય ઉગ્યો છે આજ ત્રિભુવનના થયા માહરાજ
સાખી:—આંખ ખોલ ચર્મચક્ષુંમાં કરજે ખુબ તપાસ
તુજમે નાશ કોણ છે અને કોણ છે અવિનાશ ૧૬

ધ્ધ્ધ:- ધ્યાન કરી મનને કર ઠોર તન નગરીના પકડો ચોર
ચોર મરે તો નીરભય થાએ નીરભય થાએતો સંકટજાએ
કઠોર મનને કરતું ઠોર પ્રેમની દીલમાં બાંધી દોર
ચંદા ઉપર ચકોરી જેમ એમ થતો નથી તું કેમ
એ સીડી મુરશીદથી મલે તે સીડીએ આકાશે ચડે
શીખરે ચઢો મરદાના સુર સર્વ બ્રંહ્મ નુરજનુર
ભગવાન સ્વરૂપ અવિનાશી થશે વિજોગ મટી સંજોગીથશે

સાખી:-નિર્ભયતાથી ખેલજો ચોસર બાજી આજ
શુફી સાહેબ ખેલકર લીયા ફકીરી તાજ ૧૭

નન્ના:-નિરમલ તું સર્વથી નિર્લેપી સચીદાનંદ સર્વથી
બ્રહ્મ સ્વરૂપ પોતે ખરો પોતાનો અનુભવ નહિ કરો
મટી જાય સર્વ તું ને હું જ્યાં જોઇએ ત્યાં તું ને તું
તું સંતાયો બાહરા માંય એ અચંબા જેવું દેખાય
નિરાકાર સર્વમાં વસ્યો માયા મોહીનીમાં કેમ ફસ્યો
નિર્લેપી લેપાઇ ગયો બ્રહ્મ જ્ઞાનમાં બ્રહ્મા નહી થયો
કોણ સત્યને મિથ્યા કોણ અજ્ઞાને વળ્યું એ રોહણ

સાખી:-કસ્તુરી મૃગ નાભામાં જાણે મૃગ નહિ જેમ
જીયુમેં પીયુ વસ્યો રહયો અજાણ્યો એમ ૧૮

પપ્પા:-પાંચ તત્વથી તારી દેહ તારાથી સા જુદા એહ
દ્રષ્ટા તું તો સર્વનો છે દ્રષ્ટા ન્યારો સૌથી રહે

અદ્રશ તું અવિનાશી હંસ નથી તારો કોઈ વારસ વંસ
નિરાકારનો પણ તું છે અંસ અવિનાશી નિર્મલ નીસંસ
અદ્રષ્ટ નિરાકાર ભગવાન સ્વરૂપ તુજથી ચમકે સાચોને ધુપ
ચેતન્ય સચીદાનંદ તું ખરો તત્વમશી પુરો તું ખરો
આત્મા મનનમાં લીન નથી અનુભવ કર્યો તેં તારો નથી

સાખી:–પાંચ ભુતથી દેહ આ નાડી ત્રણુસે સાંઠ
એનાથી જુદો છે તું અખંડ જાત દેખાત ૧૯

ફફફા:–ફાંફાં શું કરવા મારે મળે નહિ અવિનાશી સારે
દેખાદેખી કરવા જાએ તે મૂર્ખ મૂંઢ તો ઠેસવા ખાએ
ઠેસવાં ખાસે પડશે કુપ પામે નહિ પર્મહંસા રૂપ
ફરી ફરી આ જન્મ રતન મલે નહિ કરે લાખ જતન
મનુષ્ય દેહ ભવતારણ નાવ આત્મહત્યાનો કર તું રાવ
કરવું હોય તે હમણા કર આજ કાલ પરસું નો કર
અસલ ધામ આત્મા જઇ ઠરે અમરાપુરમાં વાસો કરે

સાખી:–મોક્ષ મેળવે માનવી નહિ તો ઢોર કઠોર
સુપ્રીસાહેબ જન્મ ગયો તો પણ થયો ન સીધોદોર ૨૦

બબબા:–બ્રહ્મ વિના બીજું કંઇ નથી હંબ્રહ્માસ્મી જુદો નથી
તત્વમશીને સમજ્યો નથી બ્રહ્મ સ્વરૂપ સાક્ષાત તુંથી
ફીઅન ફેસે કુંમ સમઝી તું તત્વમસી બુઝી લે તું

ફનો ફનતે: મીરર રૂહીમાન નહનો અકરબો એલેહેજાન
લાએલાહ કે માને બુઝ ઈલ્લલ્લાહકી આવે સુઝ
ફકરમે જ્યહુઉલ્લા દેખાય સર્વ બ્રહ્મ જ્ઞાન સમજાય
ગેરબુદ્ધીને ખોતું હવે પકડી લગામ ઘોડો કર સવે

સાખી:-ધરમ કરમના ભ્રમમાં બંધન ન રહ્યું હવામ
માયા ડાકણીએ તને રાખ્યો કરી ગુલામ   ૨૧

ભભ્ભા:-ભ્રાંતીમાં બ્રહ્મા ભૂલ્યો પોતાની અસલને ભલ્યો
અરેરેરે નખ્ખોદ ગયું હાય હાય સત્યાશ થયું
ચમકેલી રેત પાણીનું ભાન એવો તુંબી થયો નાદાન
જ્યારે મૃગ્યો પાસે ગયો રેતી જોઈ શરમાઈ ગયો
પોતાનું માનવું ફોગટ ગયું તૃષ્યા મટી નહિને મરવું થયું
મૃગ નાભે કસ્તુરી ભરે ભ્રમમાં ભૂલી ભટકી મરે
ઘટમેં સાહેબ હુઠે હુર સુફી સાહેબ હાજરાહજુર

સાખી:-ભ્રમમાં તું ભૂલ્યો નડ્યો છે તારો ભ્રમ
સુફી સાહેબ સચ કહે મળશે પછી કેમ બ્રહ્મ   ૨૨

મમ્મા:-મગરૂરી સર્વમાં તું અનુભવી થઈને જો તું
તાહરૂં સુરાતન ક્યાં ગયું જોબન તો જોતામાં ગયું
જીવત મરે તો નીપજે તું મટી જાય સર્વમ તું હું
ઇશ્વરય પ્રાપ્તી હાંસીલ કરો ઐકયતાઈ હાંસીલ કરો

મુતુકબલે અન્ત મુતુમાન નબીસાહેબકા હે ફરમાન
દાસ ગુરૂનો થાએ તું પરમધામને પામે તું
સુરી સાહેબ ગુરૂનાદાસ અત્માદર્શી થયા અવિનાશ

સાખી:-જ્ઞાન ધ્યાન બતલાવીને દરશન આપે તેહ
ભવસાગરથી તેરવા કૃપાળુ લાવે છેહ ૨૩

સવૈયા:-થારી પરનારીની છોડ પ્રેમ નૈનસે નના જોડ
સાંઈ સમાગમે સદારહી ભવિષ્ય ભોગ સર્વને છાંડી
કાયર થઈને નાસવું નહિ યાચક થયા તો હટવું નહી
શીર સાટેતે સાહેબ મલે સસ્તો છે તું જાણ ભલે
પ્રેમરાજ ગાવે અનુભવીપીર ગગન ગુફામાં ચઢ અગમ્ય
જગદરશન હરસાંસાઈ ચોગે શું જાત છે સાહેબ નહીં મળે
જાપ અજંપા જપ્યા વિના ચોર જરે નહિ દોલતના

સાખી:-મૌલા પુગે માંહરબાન નિગાહ મુરશીદ હોઈ
મુરશીદસે મૌલા મીલે શંકા કરો ન કોઇ ૨૪

સરસા:-રાઝ નિયાઝનો છાનો ભેદ સમાજ્યો નથી ત્યાં સુધી ખેદ
અઢાર પુરાન ને પાંચો વેદ આત્મજ્ઞાન વિના સૌ ખેદ
રાઝ નિયાઝ સુક્ષમ છે વાત અનુભવી જાણે સાક્ષાત
જે સમજયો તે થયો ખામોશ સમાવવો હુક્કાની જોશ
અનલહક મનસુર પુકારા હું બ્રહ્માસ્મી બજા નકારા
મારેફત મહારદ હાસીલ કરો ચૌદ ભુવનમાં રમતા ફરો

મુસફીલમાં મુસકીલ છે ઘાટ ગફલતમાં વળ્યો સૌદાટ

સાખી:—ગફલતમાં ડુબી મુવો વાળ્યો સત્યાનાશ

સુફી સાહેબ સુમરન કરો તુટે ન પાસ અનફાસ ૨૫

લલ્લા:—લીંગવાસનાને વશ કરો પરસ્રી નજરે નવ ધરો

દસે ઇંદ્રિયોને વશ કરો છોગાળા થઇને બધે ફરો

ચરાચર ચૈતન્ય સો જુઓ સર્વ બ્રહ્મમાં પોતાને ખુઓ

તિર્થ જાત્રા એ શું થાયે નજદીક સુફી દૂર કેમ જાયે

કેડમાં છેયું શહેરમાં સાદ મૂર્ખા આતે શું બેદાદ

ષટકર્મે શું મલશે શ્યામ કભી ન પહોંચે અસલી ધામ

બનાવટી નખરાં તું છોડઢોંગ ધતુરા પાખંડ છોડ

સાખી:—ધ્યાન ધરો મન ઠેરવી ગુરૂ પર હો વિશ્વાસ

કેફ પ્રેમની લહેરમાં દરશન જુઓ બ્રહ્માસ ૬૨

વવ્વા:—વેહદતમાં વાહેદજ થવું ખોવાય સો જુનું ને નવું

સ્થાવર જંગલ સર્વે છોડ જુડી માયા માથા ફોડ

ધ્યાન ધરીને ગગને જાવ અગમ અગોચર ત્યાંથી ધાવ

એકત્ર સર્વત્ર થઇ રહો હું તું ત્યાં કાંઇ નહિ રહ્યો

ઐકયપણું જ્યારે તું લે મોક્ષ મર્મનો આવે છેડ

દ્વૈત ઉદ્વૈત સઉ જાએ મટી મોહમાય સઉ જાએ હટી

કેહવા સરખો નથી ભેદ કેહતાં દીલમાં થાએ છેદ

સાખી:—સુફી સાહેબ પ્રતિજ્ઞા કરે જબ તક ઝુકે ન શીશ

દરશન મેલા કયું ખુલે મીટા નહિ પાંચ પચીસ ૨૭

સસ્સા:—સાચી વાત કહું સુરાતન તાહરૂં કયાં ગયું

પહોંચી ગયા મેદાને ખુદા તુંમ કયું પડે રહે હો સદા
ડાહ્યપણ જુઠાં કરતો ફરે હીજડો નામર્દ થઈ શું ફરે
પુરૂષ તણો પહેરીને વેશ પુરૂષાર્થ કર્યું નહિ લેસ
સાધન સર્વે આપ્યા તને છતાં તાહરાથી કાંઇ ન બને
યાદ ખુદમાં દાયમ રહી અલખ નિરંજન કરવા સહી
અંતઃકરણને કરો પવિત્ર છોડો મનથી ચિત્ર વિચિત્ર
સાખીઃ–સુધી સાહેબ પહોંચ ગયે અગમ અગોચર ધામ
અવિનાશી પોતે થયા જીંદા હુવે દવામ ૨૮
શારશાઃ–શોર ઘણેરો છે ભરપુર નોબત નગારાં મૃદંગ તુર
ગગન ગાજે ભાદરવો જેમ અનહદ ગગડી ઉઠો એમ
અપાર જોયાં નુર જહુર દરશન જોયા હાજરા હજુર
સુરતા ઉલટી ઉપર ચડાવ સાચા મનથી રાખી ભાવ
નુરી ચાંદ ઝલકારા ખાએ ચકોર તે પર લહેરા ખાએ
તે ચાંદનો હું છું ચકોર ઉંધે મસ્તકે લટકે ભોર
પંડ છોડી બ્રહ્માંડે ચડે ઠેઠ અંડે જઈ નહિ નીચે પડે
સાખીઃ–અનહદ વાજાં વાજીયાં સુધબુધ સબ બિસરાઇ
રગેરગોમેં રાગ હે જયું દરિઆ લહેરાય ૨૯
ષષ્બાઃ–સુષુપ્તી સ્વપન નિદ્રા ત્રણે ઘર માયાના ફંદા
એ ત્રણે અવસ્થા કહેવાએ એથી તું ન્યારો કહેવાએ
નિર્લેપ છે તું અજર અમર અજ્ઞાન છે તું બે ખબર
અનુભવ હોય તો બુઝે ખરો
યા અનુભવીયોની ખીજમત કરો

તત્વમસી મહા વાકયનો સાર સમજે તો સઉ આવે પાર
ઉપદેશ સત્ય તું માનતો નથી સતસંગે રહેતો પણ નથી
કહીયે તેમ જો માનો તમો તો સાહેબ મેળવી આપુ હમે.

સાખી:–દર્શન કરશન પોતે છે તું અસ્તિત્વ રહો અવિનાસ
નિરાકાર ન્યારા થઇ અમરાપુરી કરો વાસ ૩૦

હદહ:–હઝરત મોહંમદનો કલમો પઢો એકલેમાંથી હેઠ ચઢો
લાખો વરસ કરે તું જોગ મોહંમદી વચા વિનાનો રોગ
જોગી જતી સાધુને સંત મોહંમદી થાએ તો આવે અંત
સંન્યાસી બ્રહ્મચર્ય પંથ મનમાન્યા મુકે બહુ કંથ
શરીક ફકીર થઇને મરે પેરવિ મોહંમદી નાહ કરે
સંબોધક એવો કોઇ નથી દરજે ચઢો હદ્દ પઢી
નબીજીએ પુરી મદદ કરી દરશન જોયાં જીવન મરી

સાખી:–નબી મોહંમદ મુસતફા ચઉદ ભુવન મહારાજ
એનો બોધ જેણે તજ્યો તે સહાણે થયો તારાજ ૩૧

બાજબા:–જીવ જીવમાં ખોયો જન્મ બુઝયો નહિ તો ફિર મર્યો
મહા પદ પામ્યો નહિ ધામ રઝળો ભટકી ઠામો ઠામ
ઘંટ વગાડે ફુંકે સંખ આંધળી થઇ તાહરી અંખ
મૂર્તિ પુંજાએ શું વળે આબાદ તે નહિં સંચરે
પાણી પથરા પુજી કરી નર્કમાં બેઠા વાસો કરી
સદ્ગુરૂના થાઓ દાસ બુઝો પછી થાશો અવિનાસ
જગત લજ્યા રાખે શું બને આ હેલી વાણી કહું છું તને

સાખીઃ—નબી મોહંમદને ચર્ણે છૂટે સૌ સંસાર
પીર પયંબર દેવતા ફુલરૂપી અવતાર ૩૨

ક્ષઃ—ક્ષેત્રફળ આનનું જો સમચોરસ માપીને જો
આ તનમાં સર્વે છે ખેલ ચમત્કાર કુદરતનો ખેલ
એ ઇશ્વરી ઘુંઘટ છે ખરો અનુભવીઓ પરીક્ષા કરો
દર્શની મોજમાં રહો દાયમ અય આશકે સ્વાદીક આદમ
અય આશીક સ્વાદીક દુરવેશ દરશની મોજમાં રહો હંમેશ
મુરશીદ મનશુરે કરી મહેર સર્વત્ર થયું લીલા લહેર

સાખીઃ—તન નગરી હર દ્વારહે સચ હે હરકા ધામ
ડુબકી ઇસિમે મારીયો મીલાહે પતા તમામ ૩૩

જ્ઞાઃ—જ્ઞાન વગર ટોટો છે તને ખરી વાત જો પુછે મને
જ્ઞાન થાએતો દૂઃખડાં મટે મોહમાયા જંજાલ ઘટે
સાહેબ સ્વરૂપ પોતે થઇ રહો સર્વ બ્રહ્મ જ્ઞાની જુઓ
ખુદી તજેતો મલે ખુદા મુરશીદ પ્યારા નુરલ હુવા
જ્ઞાન ગર્થના આપ્યા ભેદ તોડી નાખી સર્વે કેદ
મોક્ષ ધામને હાંસીલ કરી વાસીલ થઇને બેડા ઠરી
વ્યાપક સર્વત્ર થઇને રહ્યા અજર અમર અવિનાશી થયા

સાખીઃ—જ્ઞાન ગર્થના સારને જાને હરિજન કોઇ
શુધી સાહેબ જ્ઞાનમેં મસ્તર હો હર કોઇ ૩૪

ચોપાઇઃ—શુધ્ધી સાહેબનો કક્કો ખરો જ્ઞાની વાંચીને ગોરજ કરો
કક્કો પુરો કર્યો બયાન મગજમા રેફ્રત તોહીદ અયાન

મોક્ષ દ્વારનો ખોલો પંથ હરદ્વારે પહોંચાડે અંત
મુમુક્ષોનો મોક્ષ જરૂર અંધારેથી ઝબકે નુર
હસીના મોતી છે એહ બનાવી દીધી આત્મા દેહ
કોણ મીથ્યા ને કોણ છે સત્ય બતાવ્યું સઘળું તે જનેતત્વ
ફના બકાનો ખોલ્યો ભેદ જ્ઞાનીજનો ને છે આ વેદ
મુમુક્ષક્ષોને મોક્ષની વાત સમઝાવી સર્વ જાત સીફાત
કક્કામાં જે છે ઉપદેશ ધ્યાન દેશોતો થશો દુરવેશ
સમઝે વાંચીને જે સાર તે ઉતરે ભવસાગર પાર
અજ્ઞાની છે જેવા ઢોર યકીન ધરતા નથી ઢોર
વાછારડું પરોટા ચસમે પથ્થર પોડીયા કેમ પરોડીયે હમે
મર્મની વાતડી સમઝે નહિ સમઝેતો મોક્ષ પામે અહિં
અલ્લાહુ જાપ અજંપા જયે પ્રત્યક્ષ આપ સાહેબ પરગટે
પ્રત્યેક્ષથાએ જ્યોતી નુર મૌલા મલે હાજરે હજુર
સ્વામી જેને ચાહે સહી તેજ સુહાગણ થાએ સહી
સુફી સાહેબ આદમ નામ વીલેજ કોસમડી મુકામ
તાલુકો અંકલેશ્વર ખરો જીલ્લો ભરૂચનો નક્કી કરો
ચોક ટેકરી જેનો વાસ અખંડીત આત્મા અવિનાશ
પાવીયોમાં પાતેર શું કરે નકટાઓ નાકની નીંદા કરે
મુરશીદ મનશુરશાહ ફકીર આશીક સ્વાદીક કમાલપીર
હું છું તેમનો સેવક દાસ ઘણો મને તેમનો વિશ્વાસ
મહાપદનો દેખાડયો પંથ નમસ્કાર કરૂં મહાસંત
તમારો હું આજીજ મીસ્કીન મને તૃપ્ત થયું તસ્કીન
ગુંણ તમારોગાયા કરીશ જ્યાં સુધી જગતુમાં રહીશ

ભવસાગરના તારન હારા કેમ ના ગાઉં ગુંણુ તમારા
ચર્ણોમાં પડયો છું દાસ દાસને દેખાડયો અવિનાસ
દયાળુ કૃપાથી પ્રતાપી મહાન ચૌદ ભુવનનું આપું દાન
તોવો પણુ બદલો નહિ વળે તન મન ધન અર્પી ટળવળે
પ્રદક્ષિણા કરી તવાફ કરૂં તમ મન ધન સૌ અર્પણુ કરૂં
ક્ષમા ક્ષમા ક્ષમા મહારાજ ક્ષમા તમારૂં મોટું રાજ
આ સર્વ તમારા બોલ એ બોલનો સમજું છું તોલ
આ કકામાં જે છે ઉપદેશ બુઝી સર્વે થાઓ દુરવેશ
આ કકાનુ બયાન કીધું હતું ૧૯૫૬ નુ વરસ હતું
દુકાળ કોલેરાનુ જોર તોએ પણુ નહી શમજ્યો ઢોર
સ્વાન પૂછડી વાંકી તે વાંકી બાર વરસ રાખોને જાકી
વીરા ઓ વીરપણુ રાખજો સ્વધામે જવા હીમત દાખજો
સ્વનીતી મુકી કનીતી થયા ભુલ ભુલાવણી મા બેભાન થયા
સંચીદાનંદ અસલીરૂપ ધ્યાન ગ્યાનથી પામે સ્વરૂપ
હાથ જોડીને અરજ કરૂં આ કકકો હવે સમાત્પ કરૂં
ચોપાઇ સાખી સર્વ ગણી ત્રણુસે શોળ વાણી ભણી

સાખી:—આદમજી અભરામજી શુફી મીશકીન સાહેબ નામ
કૃપા કરી જો સદગુરૂ તો જોયા સર્વ ધામ
તુમ જેસા દાતા નહિ અય દાતા મનસુર
શુફી સાહેબ પ્રેમમાં થયા છે ચકમાચુર
આદમજી અભરામજી જપતહે હુકુ નામ
મોહુ હુવા હુઇયત મને શુફી મીટા તમામ

૧ ધોર

શુફી સાહેબ સેઝે અઝલતા વૈરાગીરે
કામ ક્રોધ ત્રસ્નામન માયાના ત્યાગીરે ૧
એકાદશી ચક્રની વાણી આકળી ચેરે
જુદાં જુદાં વેશ બદલી હમો રહીયેરે ૨
સાચે સાચી તદન વાણી હમારીરે
અનુભવી જાણે શુક્ષ્મ વિવેક વિચારીરે ૩

વરસ
પહેલો ચક્ર વસિષ્ઠરૂશી થઇ આવારે ૧૦૦૦૦૦ શીલોન

વરસ
બીજો ચક્ર સ્વતંત્રરાજ ચલાવારે ૩૦૦૦૦ પ્રલ્ય ૪
ત્રીજો ચક્ર સુમેર પર્વતમાં યોગીરે ૨૦૦૦૦ તૂર
ચોથો ચક્ર કૈલાશવાશી વિયોગીરે ૨૦૦૦૦ પુરાશદમ ૫
પાંચમો ચક્ર મોહન મોરલી વારારે વંદ્રાવન
છઠ્ઠો ચક્ર હીરા પર્વતોમા ગારારે ૬
સાતમો ચક્ર પાવાગઢ આબુમાં બેઠારે
આઠમેં ચક્રે તારાગઢ ઉપર સુતારે ૭
નવમેં ચક્રે સુરજવંશી કહાયારે
દશમેં ચક્રે દેશ રટનમેં ગવાયારે ૮
એકાદશી શુફી સાહેબ થઇને આવારે
મનશુર શાહકો મુરશીદ અપના બનાવારે ૯
સૌ ફેરાથી ફેરો આ શ્રેષ્ટ છે જાણોરે

આશીર્વાદો દેઇ દેઇ ભવસાગર ઉતારારે ૧૦

દોશ દુશમન સર્વેને લાભ છે સરખોરે
આંખો હોયતો દરશન જોઇ જોઇ હરખોરે ૧૧

હેતે જોસે સ્વર્ગે તે જાસે બહુ સુખેરે
શુફી સાહેબ સાહેબરટો સર્વે મુખેરે ૧૨

એ ચક્કોનો હેવાલ બધો નહિ બોલુંરે
ગ્રંથ મોટા મોટા લખાય જો ખોલુંરે ૧૩

એક મીનીટને સારૂ હમો અહીં આવારે
દોશ દુશ્મન સર્વે લોકોને બક્ષાવારે ૧૪

શુફી સાહેબ છેલ્લે ચક્કાવો આવારે
હવે જાશે ત્યારે પરલે સમઝો બાવારે ૧૫

---

૨ ધોર.

વરતો ચાલ્યો છે પરણવા વાંકાજ વાજીંતર વાજીયાં
જોવા ઉઠી સુહાગેણ આજ વાજીંતર વાજીયાં
વરનો ચેહરો ચૌદમો ચાંદ છે
એનું ચૌદ ભુવનમાં બહું માન છે
એને માથે હરીયાલો સોનેરીયો તાજ વાજીંતર વાજીયાં ૧

વરનો જામોતો ખુશબોમાં મશમસ્યો
ચકચકતા કમરમાં પટો કસ્યો
એ ત્રીલોકનો મહારાજ વાજીંતર વાજીયાં ૨

એની સુરમેલી છે બન્ને આંખડી
એની જુલ્ફો તો છે કાલી નાગેણી

એની સ્વારીમાં છે ગૌહરે તાજ વાજીંતર વાજીયાં ૩
એના પગમાં છે ઝરદોજી છે જોડલો
એને ગગને ઉડતો છે એ ઘોડલો
એના સાજનીયા જાંદરીયા નાનારાજ વાજીંતર વાજીયાં ૪
હું તો એ રૂપમાં મોહી રહી
ચારે તરફ જોઉં છું વહી વહી
વરને જોવાને મેં તો મુકી લાજ વાજીંતર વાજીયાં ૫
ઉઠો જુઓ વરઘોડો પેલો આવે
એવો અવસર ફરી ફરી નહિ આવે
છોડી બેઠી છું સર્વે કાજ વાજીંતર વાજીયાં ૬
એવા વરની માનીતીની કીસમત
ચૌદ ભુવનમાં પામે અઝમત
પ્રેમીજનોની મેરાજ વાજીંતર વાજીયાં ૭
હાથ જોડીને શીશ નમાવીને
એવા વરને લીધા છે મનાવીને
હવે બેઠા સમારીને સાજ વાજીંતર વાજીયાં ૮
શુફી સાહેબ એ વરના દીવાના છે
મારી આંખોમાં વરજી સમાના છે
સર્વે પ્યારા છે નાજ અંદાજ વાજીંતર વાજીયાં ૯

---

૩ ધોર

શુફી સાહેબની સંતા ગોબડી
ચૌદ ભૂવન ફરીઆવા રમતારે સંતાગોગડી

જ્ઞાની અનુભવી વીરલા ભમતારે સંતાગોગડી ૧
અજલો આ દીઅનાદી અબદનો એ ધધો છે
એ વાતો શું જાણે જે અંધો છે
દ્રષ્ટી અગોચર દરશન કરતારે સંતાગોગડી ૨
શણગાર જે જે પહેરાવિયા
તે તે પહેરી તે વેશ ભજાવિયા
સસાર ભવસાગર પાર કરતારે સંતાગોગડી ૩
જુગો જુગના જોગી હમો રમતા
નીરમલ નિર્ભય થઇને ભમતા
સારંગી દમો દમ વજાડી ફરતારે સંતાગોગડી ૪
નિર્લેપ નીરમાયા થઇ રહીયે
હમો સૌ મે વશીને ન્યારા થઇએ
સ્વર્ગવાશી સૌને કરતા ભરતારે સંતાગોગડી ૫
જ્યાં જ્યાં રહીયા તે સૌયાદ છે
શું શું કર્યાં તે સર્વ આબાદ છે
ખંડે ખંડરમી ભમી ફરીયા ધરતાં સંતાગોગડી ૬
ત્રીલોકોમાં જેનુ રાજ છે
એ મર્મ મેવાલો તે તો આજ છે
એકો હંમ બહુસ્યા મંમ કરતારે સંતાગોગડી ૭
દોસ્ત દુશ્મન સર્વ સમાન છે
સર્વ હમં પર્મ ધ્યાન છે
ઓહંમ બ્રહ્માસ્મી ધ્યાન ધરતારે સંતાગોગડી ૮
શુફી સાહેબ સાહેબીમાં રમતા

એ અનંતકાળોથી છે ભમતા
અજ્ઞાની તો ખાલી બળતા ઝરતારે સંતાગોગડી ૯
આશિર્વાદો આપવાને કારણે
તાળુ વાસવા નર્કને બારણે
સૌ દર્શન કરી સ્વર્ગ જાઓ મરતારે સંતાગોગડી ૧૦

બૈતુલ મામુર ગુલશને વહુદત ઓફીસ
દરશાની મંદીર કોસમડી

---

૪ ઘોર

નબી મોહંમદ રસુલ આવારે મારે મંદીરે
પાક નબીજી મકબુલ આવારે મારે મંદીરે ૧
સાથે સાહબાની મેહફીલ છે
એ મેહફીલનો ખુલ્દે મંજીલ છે
સંગમાં સર્વે રસુલ આવારે મારે મંદીરે ૨
શાબાનની રાતે ચંદરમી
તેર ચૌદને પંદરમી
થયો યહાંપર સૌનો નોઝુલ આવારે મારે મંદીરે ૩
શીશ નામી પાયે લાગીને
અદબ બજાવા સર્વ જોગીને
ફાતેમા બીબી બેતુલ આવરે મારે મંદીરે ૪

સર્વે સાહેબોથી હલી મલી
કર્યા મુશાહફા હયદર અલી
ત્રણે સારી રાતો રહયા મશગુલ આવારે મંદીર ૫

ઘણાં ઘણાં રાઝ નીયાઝોનાં
ભેદ છૂપા ખોલ્યા રાઝોનાં
તમો મહેબુબે બારી મકબુલ આવારે મારે મંદીર ૬

તમો કલંદરે શુબહાની છો
તમો સીદીકે સમદાની છો
એ ત્રણે દરજા બા વેસુલ આવારે મારે મંદીરે ૭

એ આપી બસારત મેહફીલ ઉઠે
હું મસ્તી મેં ચાલ્યો પુઠે પુઠે
લોકો જાણે છે આવાતો ધૂલ આવારે મારે મંદીરે ૮

ચૌદા ભુવનમેં શુફી સાહેબ
પીર પયંબરોમાંના એબ
દનિઆમો દફિરામો કુલ આવારે મારે મંદીરે

---

૫ ધોર

સાહેબના સુમરત દમોદમ કરી લેજો
અંતર જામી દરશન દમોદમ કરી લેજો ૧

સંસારી માયા તને નડવાની
એ હડકા કુતરાની પેઠે કડવાની

સાહેબતો શુમર નથી પરશન દમોદમ કરી લેજો ૨

સંત નથી કોઇથી ડરવાના

જે સંતાપસે તેજ ભરવાના

એનો બદલો તો મલસે કઠન દમોદમ કરી લેજો ૩

સંતોના પંથ ન્યારા છે

એતો ભવસાગરના ઉવારા છે

એવા પમાં હંશોના દરશન દમોદમ કરી લેજો ૪

ભવસાગરના એસંતોતો તારા છે

સાહેબથી એ મેળવનારા છે

એતો દરશન જોવાના દરપન દમોદમ કરી લેજો ૫

સંસારમાં શું કમાયો છે

જન્મ નકામો ગમાયો છે

છેવટે કરશો રૂદન દમોદમ કરી લેજો ૬

મારીસાહીયો પીયુજીનેરાજી કરજો

એટલુ પહેલું કરીને પછી મરજો

અલ્લાહ અલ્લાહ હુના ભજન દમોદમ કરી લેજો ૭

સંસારી જીવડો ડુબી મુવો

જોયું નથીતો હવે જુઓ

પછી જાશો તમો કોનીકન દમોદમ કરી લેજો ૮

હવે મુદતે જીંદગી છે થોડી

ઉમેદો લાંબી નથી કોડી

પહેરશો કાલે કફન દમોદમ કરી લેજો ૯

શુફી સાહેબ કહે સર્વ જાણુજો
ઉપદેશ આ મનમેં આણુજો
અલ્લાહુ અલ્લા રટન દમોદમ કરી લેજો ૧૦

૧ પદ

સગી નણુંદના વીરાને સખી જ્યારે મનાવી લીધા રે
ચૌદ ભુવનમાં થઈ માનીતી અમરત રસડો પીધોરે
સાસુડીના છોરા સાથે હલી મલી બેઉ બેઠાં રે
અરસઃ પરસી મોહીરીયાં કોઇએ નવ નજરે દીઠાં રે
સુખડું એવું મલ્યું અનોપમ બીલકુલ સર્વે ભુલાં રે
મા બાપને બેન સહેલી એપણુ સર્વે ફુલાં રે
સરગ નરકને દીધાં છોડી લૈ કોઇનો નવ રાખ્યો રે
નીર્ભે થઇને ચાલો સહેલી અમર રસડો રાખ્યો રે
સુફી સાહેબે નીરખો પરખો જોયો અંતર જામીરે
સર્વ ચરાચર રહ્યો વ્યાપી તેજ હમારો સ્વામીરે

૨ પદ

તન મન ધન સૌ અર્પણુ કીધાં થયા પીયુજી પરસન રે
પ્રેમ રસની ચઢી ખુમારી મજને આપા દરશન રે ૧
સર્વે તરફથી માયાતોડી સંતોના સંગ લીધાં રે

સતો સંગે રમતા ભમતા પર્મ મહાપદ લીધાં રે ૨
સત હમારા ફતે મહંમદશાહ જહાંમેં પેહલા રે
આવી મલીયા પીરો મુરશીદ મનસુરશાહ અલબેલા રે ૩
કૃપા તમારી સદગુરૂદાતા ધન્યવાદ છે તમને રે
સર્વે વાતે પુર બનાવ્યા ચકમા સુરજ હમને રે ૪
સુફી સાહેબ દાસ તમારો વીન બે હાથે જોડી રે
રજા હવે તમે હમને આપો રહી છેમુદત થોડી રે ૫

૧ કવિત

દેખનેમેં આપ નહિં કેહનંનમેં આય કયા
કેહનંનમેં આપ નહિ સમઝનમેં આય કયા ૧
સમઝનમેં આપ નહિં કેહનંન કા કામ કયા
ગદ્ધા કયા જાને કે અમરત કા જામ કયા ૨
સુફી સાહેબ તેરી બતીયાં હે જ્ઞાનનકી
ઈશ્કે મોહબ્બત મે ડરનેસે કામ કયા ૩

૨ કવિત

ભોગીતો ભમતા ભલા જોગીતો રમતા ભલા ૧
પાનીતો ચલતા ભલા ઝાડતો ફલતા ભલા ૨
સુફી સાહેબ સચ્ચા કહવે આશીકતો જલતા ભલા ૩

૩ કવિત

નંગકી બસ્તીમેં ધોબનકો કામ નહીં
પવિયનકી નગરીમેં કસબન કો માન નહીં ૧
ખારે મોગીલામેં કોયલકો ઠામ નહીં
બદમો ખબાસતમેં ભ્રંવરોકા ઠામ નહીં ૨
અહમકકી મેહફીલમે જ્ઞાનીકા રામ નહીં
ગાફીલકે દીલમેહો મૌલાકા નામ નહીં ૩
સુફી સાહેબ તેરી બતાયાં હે જ્ઞાન કી
ગધ્ધેકુ અતલસકી ઝુમનસે સાન નહીં ૪

સાખી:—હીરા પત્થર એક હે બેકદ્ર શોકે પેશ



૧ હોરી

સાંવરા તુને મોરલી બજાઇ રગરગમેં આકે સમાઇ ૧
ઝમી આસમાંમેં નવો ચૈન પાવે જીસને તુજસે પ્રીત લગાઈ
તીલ તીલ પ્રીતકુ હમસે બળાકે છતીયાકુ અપની જલાઇ ૨
મોરલી બજાકરકે છીન લીયા દીલ ઇશ્કકી ધુમ મચાઇ
મોરલી બજાકરકે મુરદે જીલાએ કલેમા તૈયબ પઢાઇ ૩
ચાંદ સુરજ દોનો હોગએ અખીટ દેખે. કીયામત આઈ
સુફી સાહેબ હદ છોળકે નીકલે દેખા પાક લેકાઇ ૪

૨ હોરી

સાંવરા તોરી નૈના હે કારી અબરૂ હે તેરી કટારી
ઘાયલ કીયા મેરા દીલ વ કલેજા નૈના જો દુરસે મારી ૧
જોબનકી ન મોજેં બેહતી હી જાના જોશો મોહબ્બત હે ભારી
તેગ તોપંજાકી ચોટોસે બચગએ નૈનાનેતો માર ડારી ૨
તીરછી નજરસે જો દેખાતુને સુધ્ધ બુધ્ધ ભાગી હમારી
કામીલ કશીશ એતે હાદીપું હોઈ તનમન ધન જાંસે વારી ૩
સાંવરા હમસે હોરીતો ખેલો ગઇહે વસંત ઋતુ સારી
સુફી સાહેબ મસ્તાના હે તેરા નૈયાં મોરી પાર ઉતારી ૪

૩ હોરી

સાંવરા હમસે ખેલોને હોરી કાહે રખત હો ચોરી
પેતો તેરી એક હે કાલી કુબડી આપકુ ચહીયે ગોરી ગોરી ૧

સરમ રખોમત આ હમસે ખેલો પહેલું મે તોરે બસોરી ૨
શબ્દ મુરશીદકી ઊળતી ગુલાલ અનહદકી બાજે નકોરી
અરસશે ફરસ સબનુર નુરાની ઉડતીહે નુરી પીચકારી ૩
હોરી ખેલનકે કારન તુમસે ચુંદરી મોરી રંગમેં બોળી
ગોરી ગોરી ચનસે એ કાલી હે બળગઇ દીલો જાનંનસે હું મે તેરી ૪
કોઇ ન ભાવે તુમ બીન મુજકુ ન આવે નૈનનમેં ઓરી
સુફી સાહેબ ખેલત હોરી તુ ચંદા ઓર મેં ચકોરી ૫

૪ હોરી

સાંવરા મોરી પ્રીત નીભાઇ બીગડી હુઈ મોરી બતીયાં બનાઇ
કાલી કુબડી મકબુલ કીયાતુ ગોરીયાં કરત હાઇ હાઇ ૧
અવ્વલો આખીર જાહેર બાતીન ચમક તુ અપની દીખાઈ
દુર મીટાઈ પાસ બીઠાઇ જામે વસ્લ પીલાઇ ૨
દુરવેશ હું મેં તુ બાદશાહ હે એ સબહે તેરી ખુદાઈ
ચ ગાયા બનાયા સબકુ ગવાંયા દુર હુઇ સબ જુદાઇ ૩
પાસ અન ફાસકી બંદગી હે જારી નસો નસમેં ખુબ સમાઇ
બાલોં બાલોંમેં કેફ ખુમારી ફરીગઈ હે તેરી દુહાઇ ૪
તેરીહી હસ્તી અબતો રહી હે રેલ ગયા હા હુવહાઇ
બુંદ સમાયા દરિયકે અંદર સુફી સાહેબકુ પાક બનાઇ ૫

૫ હોરી

શાંવરા આપહો રજાઈ હરએક શખીકુ રઝાઈ ૧
હરએક શુહાગન પુંજાતી હે કે મુજશે પ્રીત સગાઇ

ફાશહુવા જબ પરદા તુમારા હરએક શજામે પાઈ ૨
કેશા અચંબા એો કેશી હૈરત અરે કયા ક્યા તુરંગ રમાઇ
હોરી ખેલન કે કારન તુંમને ધુમ એ શારી મચાઇ ૩
તનહાય મેં એૈશા રંગ ન પાયા નહી એૈશી મોજેં મનાઇ
ઇમશાલી બુરકે પેહન કે તુને લજત કામીલ ઉઠાઇ ૪
હરજાઇ હરજા ખેલ રહાહે મુરખ કુ નહી દીખાઈ
ચાતુરને ચતુરાઈશે પાયા ફુહળ શખી ગભરાઈ ૫
શુફી મીશકીન ચાતુર શખીને અલબેલી હોરી બનાઇ
અલબેલી શખીયાં ખુશહો શમન્કે સમજ સમજ મુશકરાઇ ૬

૬ હોરી.

હરજાઇ હો કે પાક રહત હો એ કૈશી તેરી ચતુરાઇ
ચતુરાઇ તેરી કીબશહદ હોગઇ શમજ પડે નહીં હાંઇ ૧
પી અન ફોશી કુમકા રાજ ખુલાતો શબ કોઇ હે તેરી શગાઈ
શગાઇ બી એૈશી શાફ શફાઈ એકરંગ શબકો રંગાઇ ૨
હોરી ખેલન કો શખીયાં શંવારી નાજે અદાશે બનાઇ
ચરીત્ર અબકુ અપના શીખાયી લીલા એ ખુબ દીખાઇ ૩
લીલા ચરીત્ર મે ભુલી પડકે ઇધર ઉધર અથડાઈ
અપની અંદર ખોનુરી તો ભેદ ખુલા હરજાઇ ૪
અલબેલી રંગરશીલી શખીયાં પ્રેમ રશીયા ચખાઈ
પ્રેમ ખુમારીમા શુફી શહી હે ભર ભર જામ પીલાઇ ૫

૭ હોરી

શાંવરા તોરી કયા ચતુરાઇ લીલા ચરીત્રકા મર્મ ન પાઈ
હર હર સેજોમેં જાકર શોયા ફીરભી દાગ નખાઈ
અલબેલા રશીયા રસ સબમેં ચાખે રસ અપના સબકુ ચખાઈ
શબશે નિરાલા નિર્મલ રશીયા શમજે શુહાગન બાઇ
લીલા ચરીત્રકો જો શખી સમજી હોરી ખેલનકુ વો જાઇ
ખેલત કુદત નાચત હશતી હસતીકો અપની ગવાઈ
અલબેલા સંગે અલબેલી રમતી ભમતી વ લાજ ,મીટાઇ
શીરી સાહેબ અલબેલા ફકકળ, નૈનશે નૈના મીલાઇ

૮ હોરી.

શાંવરા તુકો તેરી દુહાઇ ભેદ મેરા ખુલ ન જાઈ
નાચત કુદત લીજત લેવત બીલકુલ રહી ન જુદાઈ
મેરી શેજડીયે જબ આપ આએ બેહોશ મુજકો બનાઈ
આપને અપના કુલ રશ ચાખા હરજાકે કાહે દગાઈ
રશીયાને જોબન રશ શબ ચાખા તુને મહબુબા અપની બનાઇ
ઐબ, હમારી શબ દુર કરદી બક્ષી હૈ ખુબ શફાઇ
તેરા મેરા, બેશક ઓર ન જાને ઝાફા ફતમેલીની છુપાઇ
ચદ્રબદન તોરા મુખડા નુંરાની ઝુલફામે લી, ઉલઝાઇ

હરએક તરફસે પ્રેમ છોડાકે અપનીહી ખાતર રખાઈ
તેરી મેરી પ્રેમરસ લીનકી રીત જાહેર નહી હોને પાઇ ૫
શુફી શાણી અલબેલી સહીપર કર જોડી યું અરજ સુનાઈ
તુ મેરા હે પ્યારા મે તેરી હુ પ્યારી દીજે હંમેશાં નિભાઇ ૬

---

૯ હોરી.

શાંવરા મુજશે નૈન લગાઇ સોનેશે આકે જગાઇ
નૈન લગાયા ચૈન ગંવાયા દીલકુ ચુરાયા નીંદ ન આઇ ૧
નૈન કટારી નખરેસે મારી તોરી બલીહારી તુજપર વારી
ઐસી ભુલાઈ ફીર ન હટાઇ ઘડી ન જુદાઇ ખુબ રીઝાઇ ૨
પ્રેમ કટારી પ્રેમસે મારી બનાઈ દુલારી ચઢાઇ પ્રેમ ખુમારી
જોબન અર્પન દીલ હુવા દર્પન દેખલાયા દર્શન ખુબ શફાઇ ૩
પ્રેમરસ ચાખા કશર ન રાખા સુન મોરી ભાખા અલબેલી શાખા
શુફી મીશકીનકા સંયાં સુન મોરી સહીયાં આનંદ સૈયા સાચ સુનાઇ ૪

---

૧૦ હોરી.

પીઊ કુ કયા મોહ દીખાઈ સખીયોએ કયા ગે વફાઇ
પીઊજીકી નગરી ચલો સખી શગરી કાહેકુ બીગરી લાજ ન આઇ
ઓરસે નજરી મુશરીક ફકરી કહિ ઓ ડગરી નામ લજાઇ ૧

ગૌરશે માયા તુને લગાયા કૈશે યું ભાયા લાજ ગમાયા
પીયુજી બુલાવે કયા મુંહ દીખાવે કયુ કર જાવે શર્મ ન આઈ ૨
સબ ઘટ વોહી ઓર ન કોઇ વાકુ ન જોઇ જન્મ તુ ખોઇ
આંખમેં દેરા કાન હે બેહરા રોશન ચહેરા નજર ન આઇ ૩
સખી બેલો હોરી કાહે કુ ચોરી લાજકુ છોરી સુન બાતેં મોરી
શુકી સાહેબકી સખીયો પ્રેમરસ ચખીયો લાજ ન રખીયો ખુશીયાં મનાઈ ૪

૧ છપ્પો.

સત્યને માથે છે દુઃખ એ દુઃખ નથી છે કસોટી
સત્યને અંતે જે જય સત્યની પરીક્ષા મોટી
સત્યને અંતે જે જય જુઠાનો તો ક્ષય જાણો
સત્ય સાથે છે હરિ કુરઆન સાચું જાણો
સત્ય સચીદાનંદ સ્વરૂપ સત્ય સંગે સાહેબ મલે
સત્ય સર્વે તે તારે સત્યની મેખ નવટલે ૧
સત્યમાં રહી શુફી સાહેબ સત્યસંગોમાં રમજો
સત્ય સાહેબને ગમે રેણીમાં રહી સત્યને નમજો
સત્યને નહી છોડતા સત્યનો લેજો લાહવો
સત્ય સ્વરૂપ શાહેબ તણુ પછી કરશો પશતાવો
સત્યનો છપ્પો અનાદી તે કદી નવ ઉખડે
સત્યનો મહીમાઓ હશે કદી નિચો નવ પડે ૨
સત્ય શર્વ ગમાકે નર્કમા જ્યો જોવામા આધે
નિચ ઊંચ મનથી તજી જઇને ભેટ જોભાવે

૨ છપ્પો.

જુઠ કદી નવ ભાખો જુઠાનો સંગત છોડો
જુઠો સરવત ખોટો જુઠાપર લાનતનો કોડો
જુઠા પર ફીટકાર છે એ વાતતો સર્વે જાણો
જુઠા પર લાનત છે કુરઆન પાક કહે જાણો ૩
જુઠા પાસે નવ જવુ અને નવ કરવો વિશ્વાસ
જુઠો ઉપરથી રૂડો જોવામાં સાફ ગલાસ
જુઠો ચોર ઢોરથી બુરો શયતાનનો સરદાર
જુઠોથી સો ગાઉ રહો સુફી કહે સમજો નરનાર ૪



૧ દુહા

સ્વારથમાં તું ડુબીયો સેંકડો કીધાં ખુન
અમર રાજ મળ્યું નહિં નાહક થયો જણુન
તારી સ્વાર્થ સાંધતા બીજાનો કર્યો નહિ ખ્યાલ
બીજાઓનું બગાડયું તું પુરો ચંડાલ
પરમાર્થી પર સ્વાર્થી બડા બહાદર જાન
વાકા મીશકીન શુફી યા ભલા કરે ભગવાન
શીર સાટે સરતો મલે તોપણ સરતો જાણુ
લંનતનાબુલ બીરરા હત્તા તુન ફેકુ પરમાણુ
તત્વ મશીમાં લીન છું હમ બ્રહ્મારમી હોયો
બહુ સ્યામંમ રચના રચી સર્વંમ બ્રહ્મને જોયો
શુફી મશકીન કયા કહે હે હક્કાની બાત
જુજકુલ સબમેં દેખીયે હે સબ ઉસકી જાત
નંગેસે નંગા મીલા કોન કીસીકી લાજ
એક મેક દોનો હુવે ચૌદા ભુવન માહરાજ
જમીન આવે જોશમેં બારાં હોવે નુજુલ
ધાંસ પાત નીકલે સભી નીકલે ફલ ઓર ફુલ

જનો મરદ ઉરીયાંન હો બને ખુબ સંભોગ
અયસા સબસે પાકહો સાફ સુફ સંજોગ
આહાં મઝાનો ખુબ છે હે દોનો લબે બંદ
સુમ્મુન બુકમુન ઉમ્તકી યહી મહબુબ પસંદ
રાજ નીયાજની વાતડીમાં ગુજરી સબ રાત
લયલતુલ મેઅરાજ છે પંદરવી શબરાત
પંદરવી શબરાતકા જો જો હુવા ઉરૂજ
રૂમે મરતબે સબ મીલે ટુટે સબી નરૂજ
અબેયાં વ ઓલીયા જ્યારત હુઇ બસીબ
સુફી મીશકી મુશાહેફા કર પોહચે કુરબો કરીબ

૨ દુહા.

ઢુંઢેશે મીલતા નહી બીન ઢુંઢે મીલજાએ
આપ મીટે અનમીટ બને આપ આપ આપ હો જાએ
મારેશે મરતા નહી બીન મારે મરજાએ
અઇશુફી મીશકીન શાહ વહી અમર કેહવાએ

ઢુંઢે વાકી ભુલ હૈ નહી ઢુંઢે ચૈદી જાન
શુંનમુન હો શાહેબ બને શમજો ચતુર શુંજાન ૩
બેરંગી કા રંગહે એ સારા બહુરૂપ
રંગ બે રંગીમે મીલે બનીહે અશલી રૂપ ૪
તું ઓર ઓ એક રૂપ હૈ દેખન મેં દો દો
એક કો એશબ મીટો નિરાકાર દીહો ૫
તત્વમશી બ્રહ્માસ્મી શર્વંમ નિર્મલ રૂપ
એ લીલાકી લેહેર હૈ નહી નાલા ઓર કુપ ૬
એ લીલાકી લહેર હે અ રૂપી રૂપ અનેક
શમ દ્રષ્ટી ચહીયે તુજે ગુપત જ્ઞાન વિવેક ૭
ઓનોર કલંકી બાનવા સંસાર તીરાવન હાર
અપને અપને વહેમ મે ભુલત હે સંસાર ૮
પવીત્ર આતમા હૈયહી એહી મહદીયા જાન
કંલંકી બાનવા આ ગયો જગત રહી નાદાન ૯
શુફી શાહેબ નામ હે જન્મ ભુમી ગુજરાત
મોજે કોસમડી સહી અંકલેશ્વર પ્રખ્યાત ૧૦
ગુર્જર દેશ અવતાર લે તારે કુલ સંસાર
પીર પયંબર રૂપીયાં જાત ન હે અસરાર ૧૧
બીન બજા યકતાઇકી પર્મ પવીત્ર ઊપદેષ
ઝગઝતા જયોતી લીપો બનો પાક દુર્વેષ ૧૨

શીદ્દીક કે સમદાની હે કલંદરે આઝમ
કલંદરે સુબ્હહાની હે સર્વમસુ આદમ ૧૩
હીંદુ મુશલમાં પારશી ખ્રીસ્તી બૌધ યહુદ
ખુદ પસંદગી આપહી મે હોવેંગે નાબુદ ૧૪
બીશતર લપટેંગે હમ બાદ અજ બર્સાં પચાસ
મહા પર્લય આવે સમય સબહી હોવે નાસ ૧૫
એક ઇશ્વરી જ્ઞાન ધ્યાન મેં રહેના સબ તલ્લીન
વહેમ તમામી છોડદો યહી હે સચ્ચી બીન ૧૬
ઝતઝગતો જ્યોતી અખંડ જગ તારન કે કાર
કલકી બાનવા કુદીયો જાત પાક કરતાર ૧૭
ઇશ્વરી વાક્ય સબ હેં વહી આકાશી હે વચન
સબ હીવા ઉપર ચલો એકહો સબ બર્રનન ૧૮
કલંકી બાનવા યું કહે હેએ છેલ્લી બાત
મનને કરો કલ્યાણ હો દેખો ન જાત કજાત ૧૯
કહીં તો પેગંબર થયા કહી થયા અવતાર
રૂપાંતરે કપડાં પહેરીયાં જગતને આધાર ૨૦
આદીથી કરતો રહયો અનાદી સુધી જાણ
સર્વ રૂપ છે માહરાં સમજીને મોજે માણ ૨૧
આદમ રૂપ ધારણ કરયું સર્વ જગતનો તાત
ઇચ્છા રૂપ હવ્વાં થઇ જગમાતા સાક્ષાત ૨૨

હરી ઇચ્છા તે હુંજ છું હું પોતે સર્વરૂપ
બ્રાહમણ સૈયદ ઢેડ ચમાર રંકકે ભુપ ૨૩
આદમ એક અનેકમાં આદમને રૂપે
સમજે જ્ઞાની વિરલા આદમ બહુ રૂપે ૨૪
યહવા વહોવા ગૌડ અને ગૌશ ફેઝુલ
અલ્લાહ ૐ ઇશ્વર સકળ ક્યા હું સર્વ કુલ ૨૫
ઉત્પતી પાવનને પ્રલય એ માહરૂ પ્રારબ્ધ
તીન લોક ચૌદા ભુવન હું સર્વમ સંકલ્પ ૨૬
જાત કજાતનો નિંચ ઊચ સર્વમ વ્યાપક હુ
પછી તે કયાંથી આવ્યો પેલો હું ને તું ૨૭
તું તુજમે તલ્લીન થા તો તું પરગટ હોઈ
તું જ્યારે તુંજ જનથી રહયો પછી નહી કોઈ ૨૮
આઘો પાછો દોળીને શોધે છે શું કરવા
તું તુજમે તલ્લીન થાજો ચાહે સુધરવા ૨૯
સુધરેલા તો તેજ છે બીજાતો કહેવાના
વીદવાન બારીસ્ટર થયા જગતને દુઃખ દેવાના ૩૦
ઇશ્વર કે અલ્લાહને શોધે શુ કરવા
ઢુંઢ પહલો તું તુજને શુરી કહે સુધરવા ૩૧
અહીં આઓ અશરાહેયા અલક્ષ ગુનોકે નામ
નામ ગુનસેં ન્યારા હે અલક્ષ ભુલા ધામ ૩૨

૩ દુહા

કયું સખી બેચૈનહે કીન બતીયાં દુઃખ દીને
પીઉશે કુચ ખટપટ ભઇ ગંગ જમન હે નેન ૧
ઝારી તો વોચીજ હે હો પથ્થર લુહા મોમ
પ્રેમ લક્ષણી પ્રેમદાથી ઉપર વારી હોમ ૨
પીઉ કેશે રાજી ન હો પ્રીયા બની કીશ કાજ
પ્રેમ રસ ચાખનકુ હે યા દેખન કે કાજ ૩
પીઉ લોભી હે પ્રેમકા સખી પ્રેમ લક્ષણી હોઇ
ઉસ શેજડીયે પીઉ ન હો ફીર એતો અચરત હોઇ ૪
પીઉ પીયુ બકતી ફીરે દીલમે ન હોવે ચાહ
એ બકના કીસ કામકા એ નૈના કેસી આહ ૫
જીશ નેનનમેં પીઉ નહી ઓર મનમે નાહી મોહ
ઉસસેં તો ફુટી ભલી પડ મરતી અજ કોહ ૬
અઇ શુફી મીશકીનશાહ મર્મ હમારા ખોજ
મર્મ ખોજ મર્મિક હુવા મોજ મોજ દર મોજ ૭

૪ દુહા

શોળસો ગોપીનો નાથ વગાડે ઉભો વાશળડી
બનાવ્યાં કહેવાં સારાં રૂપ રમાડે કેહવી રાશળડી ૧

માથે મુગટ શોભતો પહેરયો પીતાંબર લાલ
પગ ઉપર પાની ધરી કૃષ્ણ કનહીયા લાલ
કુદાવી નચાવી રહીયો લાલ વજાડી રહયો વાશળડી
શખીયો કરે સેવક લોલ બજાવી રહી છે ડાંડળડી ૨
મુખથી વજાડે વાંસરી કહે હાથે ઇશારા ટચકારી કરી
જુવો પેલો કુણ આવ્યો કલંકી અવતાર ધરી
એના દર્શન કરો ને શવર્ગનીવો પેહરોને એહની આશળડી
કલજુગ કલંકીનો પુરો વાગશે એહની કાશળડી ૩
જગતનુ તારણ કરે અવતાર ધરે ગુજરાત
તમો શાંતી લો સર્વ ગોપીયો હમો બે રૂપે એક જાત
નાંમ દેહ જુદા ધરી આવ્યા અનેક ધાટળડી
નથી હમારા કોઇ માંબાંપ નથી રે કોઇ જાતળડી ૪
પીર પેગંમબ્ર દેવી દેવતા શર્વે મોહરા રૂપ
માતા જોગણી વેતાળ કે કંગાલ હોઇ કે ભુપ
એ શર્વમાં રહુ છું હું આપ જુવે ન કોઈ આંખળડી
એકાદશી ઔતાર નશીબ ગુજરાતળડી ૫
કલકી આવ્યો ફરવા હરવા કલંક સર્વેના હરવા
અજ્ઞાની શું જાણે આંધળો ફુટીરે એની ઝાખવા
જ્ઞાની ચક્ષુરે જેહના હોઇ જુવે તે છુપી જાતળડી

એકાદશી રે પુરી થઇ જોશોરે કોહની વાટળડી ૬

તન પર કફની પહેરીયાં માથા ઉપર તાજ

ઉપર પટકા બાંધીયો ચવદ ભુવન મહારાજ

આવ્યા છે ન્યારેરે રૂપે પરખેરે ગુહ્ય આંખળડી

પાશે છતા ન પરેખે કોઇ શંશાર એહવી આંધળલી ૭

લુંગ લટકતો પહેરીયો કંઠમા માળાહાર

કમરબંધ હીંમતે બાધીયો જગત તારવા ભવપાર

ઝગઝગતો જયોતીનો નાથ પહેરી છે પગે ચાખળડી

હાથોમા રૂડો ખુનકીદાર કહું છું સાચી વાતળડી ૮

ઝીલ્લીમ મમદુદનનો પતી સર્વેનો આધાર

નીરખો પરખો હરખજો આ છેલ્લો ઓંકાર

કલંકી ગયા કેડે વરસે પચાસે વાશેરે મોહેટી વાવળલી

પ્રલય થાશેરે મહાન શુફી બાવાની ગુપ્ત જાતળલી ૯

કલંકી આવ્યો જગતમાં કલંક સર્વના લીધાં

ઢેડ ચમાર બ્રહમ ક્ષત્રી સર્વંત્રે જેણે એહના પાણી પીધાં

સમમ રૂડો આવ્યો જગત હાથ ઝાલોરે એહની આંગળડી

આનંદ મનાવો સર્વે કોઇ સાંભળો એની વાંશળડી ૧૦

---

૫ દુહા.

હુ હુ કે મૈદાનમેં હુ હુ કા બજો સાજ

ફેજાએ હુએત અંદરૂં ઊડા કોઇ શાહબાજ ૧

શુફી સાહબ યું કહે છોડ તુ અપના નાજ
હીંમત કુવ્વત પાંખશે હો વહાં પર વાજ ૨
અજીબ હે યેહ કૈફીયત અજબ હે ઊસકા રાજ
આપ મીટે અનમીટ બને પાવે રાજ નીયાજ ૩
સાંપે છોડી કાચલી ઊડ ગએ ઝીલ્લી પીયાજ
શુફી સાહેબ કહી ગયા બુઝો એમ અંદાજ ૪

અશઆર.

ઇબાદત તો કરતે હેં સારે બશર હજુરી સિવાહે સભી એ વકર ૧
હુજુરી ન હોતો હલાવત નહિ હલાવત ન હોનો શાવાકત નહિ ૨
કરો ઐસી કોશીસ કે પાયે હજુર હજુરી ન હોતો ફીરતો તો ખાલી મજુર ૩
હજુરે ઇલ્લાહીમેં હોજા હલાલ મુગરરક તું હો ઉસમે અયજાને પાક ૪
ફુરકાનસે પહોંચે કુરઆનમેં તું કર ફહમ એ ગેહરે તીબાયાનમેં ૫
હસ્તીસે બે હસ્ત હો તું તમામ યહી અસલહે તેરી અય નેક નામ ૬
તેરા માઅદન અસલી હેગા યહી, બુજુગોંને ઇસકુ કીયાહે સહી ૭

અય શુફી સાહેબ રહો દર હજુર નુરે હકાએક હો સારા જહુર ૮
ગયા દોર સબકા તેરા દોર હે શહબાઝે વકતેસ્ત શાહઝોર હે ૯
મગર ચશ્મે આ અમાહે સારે ગવાર જરાઝે ઈલાહી ન કોઈ હૂશિયાર ૧૦
અઈ શુફી સાહેબ રહો ખોજમેં એહી ખોજમેં ઓર વહી મોજમેં ૧૧

મુશાહેદાત

અગર હફ્ત દોજખ હો હમપર હલાલ
મુસાહેદા હો તેરા તો ફીર કયા મલાલ
અગર બે મુશાહદાહો જંનત તમામ
દોજખસે બદતર હે ફીર વોહ મકામ
મેરી દો જહાંમેં હો આપહી મુરાદ
મુશાહેદા હો તેરા તો હરજા હું શાદ
યહી મુદુઆહે યહી આરજુ
મુશાહદા બદરશન રહું રૂબરૂ
મેરી આંખ રોઅય્યતમે દીલહો હજુર
કાનોમેં હો શમઆ તેરા જરૂર
જબાંમે હલાવતકા હો ઝાએકા
ખવાશે બશરીયત પે હો બારેકા
મેરી નેસ્તી તેરી હસ્તી મેં હો
અજલે અબદ યુંહી મસ્તી મેં હો

મહી રાજે એહદીયતો ફુલીયત
તજરીદો તફરીદો દર એહદીયત
મીશકીન સુફી કલંદર તેરા
કતરા બદરીયા ચકંદર હુવા

૧ સાખીઓ

ચોપડા તાહરાં છોપડાં પોથાં તો સર્વે થોથાં
સદ્ગુરૂ સેવ્યા વિના ખાલી ખાવાના ગોથાં ૧
આખરૂં પેલું ખરૂં પોથામાં ગુચવાયો
તાહરો નિવેડો નહી આવીઓ તું ખાલી વગોવાયો ૨
એકડો તો ખરો કરયો નથી બગડો તગડો શું કરે
ચોગડા પાંચડા સર્વ ચાંચડા કરડીને દુઃખી કરે ૩
એકડે એક એકજ ખરો એકમા એક મેક થવું
પછી જે થવાનુ તે થશે પણ એકડામાં એકજ થવું ૪
આદમજી અભરામજી હુંવેણુ સાચુ ઓચરૂ
ગુરૂ વિના ગોથા બધાં બાળયુ તાહરૂ ઓતરૂં ૫
એ ઝગડા સંસારના રગડાની નથી ખોટ
જન્મારો વિતે બધો આખર ખોટની ખોટ ૬

ફાંફાં મારે શુ કરવા એહમાં કાંઇ નહિ મળે
ગુરૂ ઉપદેશ શ્રેષ્ઠ શર્ત્થી દુઃખડાં સર્વ ટળે ૭

ચોપડાં પોથા બ્રહ્મણુને અર્પો કીતાબો અરપો મુલ્લાંને
તન મન ધન ગુરૂને અર્પો પછી જુવો કુલ કલ્લાંને ૮

આદમજી અભરામજી તુ વચમાંથી જા નીકળી
ચૈતન્ય ચરાચર થઇ રહો લુણુ માફક પીગળી ૯

પોથામા જોયું ખોયુ બધું સવનાજ ઝઘડા જુદા
ચોપડાં જોઇ માંથુ ચઢ્યું છોડી દે ભુંડા ૧૦

કુરઆન કીતાબ ને વેદ સવે બરહક માની
પણ તાહરા કામની નથી અઇ અનુભવી જ્ઞાની ૧૧

દરશન જોવાં રૂબરૂ પછી નમન કરૂ શુ કરવા
નમ નમ ભજન ને રટ નમ નમ એ સર્વ તેહમા ભરવાં ૧૨

છેવટીયો જે થઇ રહ્યો પંડ બ્રહ્મમાંડ પોતે
આકાશ પાતાળ મૃત્યુ બધે જળ હળપો જોતે ૧૩

ભકત ભગવાન ભેગા મળ્યા અંતર જામી ચીત્ત
ભગવાન ભગવાન તે શું કરે શમજો જ્ઞાની હીત ૧૪

આદમજી અભરામજી ભજન રટનથી તે ન્યારો
પ્રેમમાંજ પરોવાયો પ્રેમમા પ્રેમીનો પ્યારો ૧૫

પાંચ તત્વઃ—

૧	૨	૩	૪	૫
પાણી,	પવન,	માટી,	અગ્ની,	આકાશ,
કામ,	ક્રોધ,	તૃષ્ણા,	મોહા,	માયા,
ગુસ્સા,	હસદ,	કપટ,	કીના,	ઇર્ષા,

કર્મની પાંચ ઈંદ્રીયો

૧	૨	૩	૪	૫
હાથ,	પગ,	ગુદા,	મૈથુન	જીભ્યા,

જ્ઞાન ઇંદ્રીયો.

૧	૨	૩	૪	૫
જોવુંદ્રષ્ટા	શ્રોતા,	ગેરૂધ,	સ્પર્ષ	સ્વાદ

૧	૨	૩	૪	૫
નાસુત,	મલકુત,	જબ્બરૂત,	લાહુત,	હાહુત,

૧	૨	૩	૩	૫	૬
અકલ,	વહેમ,	ફીકર	ખીયાલ,	મુશવ્વેરા,	હાફેજા,

૭	૮	૯	૧૦	૧૧
મુદરેકા,	નફસ,	કલ્બ,	રૂહ,	કીયાસ,

૧ સાખી.

નકટાઓના ગામમાં નાકવાળાની થાએ હસી
નાગાઓના ગામમાં કપડાંવાળાની ગણુતી કસી ૧
પાવીઓની વસ્તીમાં પાતરનું શું માન
મુંઢ મુર્ખા જહાં વસે ત્યાં જ્ઞાનીતો હયવાન ૨
કાગડા રૂપે કોયલી પણુ સ્વરમાં કોણુ મધુર
સુફી સાહેબ કહી ગયાં સમઝો નર ચાતુર ૩
ઉપર દેખે આંધળા દુનિયાદાર ખવીસ
ભીતર ભેદ સુઝે નહિ માયા માંહે નજીસ ૪
કેટલો મોટો આકેલ લાંબી નજરનો હોય
પાંચસો કોસ જુએ ગીદળાં ધ્યાંનજ ઢાંઢે હોય ૫
દુનિયાતો મૂરદાર છે ઢાંઢા જેવી માન
ઢાંઢાને વળગે કુતરાં નબી સાહેબ ફુરમાન ૬
ગાફેલ દીલ દુનિયામેં ફસ્યું આંખો એ અંધારી
સુફી સાહેબ કહી ગયા તેણે રાત દિવસ ઝખમારી ૭

૨ સાખી.

ચેલા બન આવે કોઈ લે જોવે વો જ્ઞાન
મુરશીદ બને ટકટક કરે પાવેગા અપમાન ૧

જોરૂ બને આવે અગર પીયુજી દેવે વીસાલ
સુફીજો હરજાયહો દેના ઉસે નીકાલ ૨
બેટા બને ખીદમત કરે વીરસા પુરા પાએ
સરદાર બને ઇન્સાફ બીન વો ગધા ધક્કે ખાએ ૩
જ્ઞાનીકા ગુલામ બન અજ્ઞાનીસે ભાગ
સુફી સાહેબ કહી ગયા ખ્વાબ ગફલતસે જાગ ૪
મુખોંનો સરદાર નબન હો આકિલકા દાસ
સુફી સાહેબ સચ્ચ કહે હે મુર્ખો બદમાસ ૬

૩ સાખી.

સાખીઃ—હીરા પત્થર એક હે બે કદરોકે પેશ ૧
સુસ્મુંન બુકમુ ઉમીયુન બને અય સુફી દુરવેશ
બીંગલ બાજા જોશકા સુદ્ધ બુદ્ધ સબ બિસરાએ
સુફી મરદ મયદાનહો વોહી રનમેં ઝીપલાએ ૨
પારસસે સોના બને વો પારસતો કચ્ચા હે
પારસસે પારસ બને વો પારસતો સચ્ચા હે ૩
તત્વ મશીમાં લીન છું ૐ બ્રહ્માસ્મી હોયો

બહુ સ્યામંમ રચના રચી સર્વ બ્રહ્મને જોયો ૪
કોઇ મુલ્લાંહેં જો પઢાવે ઇલ્મે લદુન્ની કે સબક
સરફ નહો છોળકે દે મોહવે ઇલાહીકે સબક ૫
સબ જોગન કો જોગહે શબ જ્ઞાનનકો જ્ઞાન
સબ શીધકો સીધ્ધહે આપેકુ પહચાન ૬
ચાર વેદકા ભેદહે ગીતાજીકા જીવ
પહેચાન અપને આપકુ બ્રહ્મ બ્રિશ્ન તુંહી શીવ ૭
સબ સાધનકો સાધહે સબગ્યાનકો ગ્યાન
આપ મીટે અનમીટ બને હો પુરી પહચાન ૮
નાભ કમલમેં સાંસમેં અલ્લાહહુકો સાંધ
શીશ અગોચર જાઇએ ધ્યાન ગુરૂકા બાંધ ૯
સબ ધ્યાનંનકો ધ્યાનએ સબ જાપન કો જાપ
સુફી મીરકીં આપસે મીટે હો આપે આપ ૧૦

૪ સાખી.

સતા આગળ શાણુ ચાલે નહી લગાર
હોઇ સંતોમા શાંણુતો શોભે અપરંપાર ૧

સતા વાળો માનવી વિના શાંણુ નકામો જાંણુ
હોઈ સત્તામા શાણુતો દીપે ચંદ્ર પ્રમાણે ૨
સત્તાવાળાને ફરજ છે લીયેશાંણાની રાય
જજજ આપે ઇન્સાફ લીયે શાણાનો અભીપ્રાય ૩
શાણો સર્વત્ર શોભશે કરશે સારાં કામજી
સત્તા તેહની શોભશે કહે આદમજી અભરામજી ૪

૧૭ ગરબી કુઢણીઆંમા.

પીસે મુરસીદ બાપજી હું શાવરીયે નહી જાઉરે
શાવરીયામાં જાઉતો હું દુઃખીયારી બહું થાઉરે ૧
શાવરીયામા સવથી બુરી શાશુડીની શુળી રે
સાસરો માહરો તેથી ભુંડો જાણે ગુની કુળીરે ૨

પૈણાં મારો હુંઠો જેહવો કાબુમાં બહુ રાખે રે
નણદી મારી વાંકુ ટેળુ બોલી મારી નાખેરે ૩
પીરો મુરશીદ અરજ હમારી ધ્યાને પુરી ધરજોરે
દુઃખીયારીને દયા કરીને પીયરમા રહેવાદેજો રે ૪
સુણો હમારી શાણી દીકરી શીખામણ આમાહરીરે
દીકરી માહરી અણશમજી છે અકકલ બગડી તારીરે ૫
પીયરયાના સુખડાં માઠા સાસરાના દુઃખ મીઠાં રે
કોઇના દાહડા પીયરયામા જાતાં કોણે દીઠાં રે ૬
પૈણાં તાહરે સામળીયો છે પણ છે કામણગારો રે
પૈણાં સાથે નૈના જોડો દીવસ જોસો સારોરે ૭
સાસુ નણદી સસરો એહની ધાક શુકરવા રાખોરે
છોને સરવે ટગ ટગ કરતાં ગંણુ ગંણુ કરતી માખોરે ૮
પૈણાં સાથે નૈણા જોડો કાલે થાસો પનોતારે
શામળીયો બળીયો છે સવથી બીજાને નવ જોતાંરે ૯
આવ ભાવને હેત પીતથી રહેવામાં જશ તાહરોરે
પતી વૃતાના ધર્મ જાળવો પતીને શવમા ભારોરે ૧૦
કંથ કેહેતે પંથ ચાલવો તેહને કરજો રાજીરે
પતીને પતની વાહલી છે તો સું કરશે મુલ્લાં કાજીરે ૧૧
સતી ધર્મ છે દીકરી એહવો પતી કહે તેમ કરવાંરે

તન મન ધન અને ધર્મ આત્મા સર્વે અર્પણ કરવારે ૧૨
પતીને રાખો રાજી રાજી એ ધર્મ સતીનો સાચોરે
લોક વખાણે તેમાં શું વળીયું શાંભળ ઉપદેશ સાચોરે ૧૩
તને વખાણે કે વખોડે જગત તેહને શું કરવારે
પીયુજી સાથે પ્રેમ નજરથી ઉમંગે દરસન કરવારે ૧૪
પીઉ પ્રેમમાં લોક વગોવે તોપણ લટવા નાહીરે
પીઉ પીઉજી રટન પ્રેમથી રટો સુરૈહા માહીરે ૧૫
નજર જહાં જઈ પડે તમારી સઘળે પીયુજી ભાસેરે
સસરો સાસુડી નણુદીના ભુત એ સર્વે નાહશેરે ૧૬
શામળીયાના દર્શનીચામાં પ્રલય તમારો થાશેરે
સુફી મીશકીન અમર થઇને અમરાપોર તે જાશેરે ૧૭

કલંકી આવિયો જગત તારવા સર્વ જગતને તારી
ભુલ ભુલાવણીમાં ગુંચવાયા જાણે નહી સંસારી ૧
આપ ખુદીમા સવ મસતાની કરે છે ખેંચા તાણી
ગુર્જરેશ્વર કલંકી ભૂમી જાણ્યા વીના ઝખ મારી ૨

મનસુરશાહની ચેલીરે કરજોડી ને કહું છું
હું છે ઉ તમાહરી ઘેલી રે નમન કરીને કહું છુ ૩

મજનું આંખમાં લેલીરે કરજોડીને કહું છું
શું જાણે રંગ એ પેલીરે નમન કરીને કહું છું
મદદ કરો પીર વેહલીરે કર જોડીને કહું છું
તમો હમારા બેલીરે નમન કરીને કહું છું ૫
મુસાફરી આ છેલીરે કરજોડીને કહું છું
રાખો નંબર પેહલીરે નમન કરીને કહું છું ૬
શાંભળ શહીયર માહરીરે દુઃખ જાણીને કહું છું
સંભાળ તુ આબરૂ તાહરીરે હેત કરીને કહું છું ૭
માયાની ખેંચાતાણી ખરાબ કરશે કહું છું
માહરૂ માહરૂ જાણીરે દુઃખાયારી છે કહું છું ૮
પીલાઈ અંદર ઘાણીરે ઝેહર હળાહળ પીધું
પીધું ઉજળું જાણીરે તે નહી કરવાનું કીધું ૯
સુફી બાવાની વાણીરે સમજી નહી અવળુ શીધું
કરીયું શવ ધુળ ધાણીરે પતીવ્રત નવ લીધું ૧૦
સુફી બાવા થયા બાવારે પાક મલ્યું શોધું
પ્રસાદી જમ્યાં વાલારે ગોઠડીયે સુખ દીધું ૧૧

ચોપાઈ.

શુરસે કપટ યારચે ચોરી
યા અંધા હો યા હો કોળી ૧

જો શતગુરૂશે રાખે બૈર
ઉશપે કયું ન બરશે કેહેર ૨

મા બાપકા ખાદીમ ગુરસેનેહ
ચૌદા ભુવનમે ખૈર સેરેહ ૩

ઉપદેશ ગુરૂકા ધ્યાને ધરે
ઓ બાલકા ભૌંશાગર તરે ૪

નગુરા કૈસાબી હો આકેલ
ઉઠાયા જાયગા બીલકુલ ગાફેલ ૫

ગુરકે નૈનસે નૈના જોડા
ઉસને સારા બરઝખ ઝોડા ૬

મુરશીદ કે મુખડે પર મોહા
સુફી સાહેબ બનાવો વોહા ૭

૧ ભજન.

જોગી બેઠા હે જોગ લગાઇ ચૌદા ભુવન મે અલખ જગાઇ
સારંગી દમકી બજાઇ અલ્લાહુ અલ્લાહ રટને જમાઇ ૧

ભીક્ષા દર્શનકી હોના મોહનીયા ઇસકે કારન બનીહું જોગનીયા
જોતશે જોત મીલાઇ હમનેહમને સારંગી દમકી બજાઇ ૨
ધ્યાનકા ધુના લગાયા જ્ઞાનકા જોત જલાયા
સંત બેઠા અગંગ લગાયા હમને સારંગી દમકી બજાઈ ૩
પ્રેમ અગનીકો જલાયા સારી બલાએ ભગાયા
અખંડ મોરલી સુનાઇ હમને સારંગી દમકી બજાઈ ૪
પંડ બ્રહ્માંડ શબ દેખા પર્મ હંશા પ્યારા દેખા
પ્રેમ ખુમારી ચડાઇહમને સારંગી દમકી બજાઇ ૫
માયાકુ માર મીટાયા નિર્મલ હુવા નિર્માયા
યકતાઇ રંગ રંગાઈ હમને સારંગી દમકી બજાઇ ૭
ગુર્જરને ગુજરી મીલાયા તાલ મીલાકર ગાયા
પરસન હો દરશન દીખાઇ હમને સારંગી દમકી બજાઇ ૮
આપેકુ જબ અપને મારા રોશન હુવા ખુદ દીદારા
જોગીજી જોગ કમાઇ હમને સારંગી દમકી બજાઇ ૯
સુફી સાહેબ સાહેબીમા રમતા ચૌદા ભુવનમા ખેડર ભમતા
માયા મોહનીકુ જલાઈ હમને સારંગી દમકી બજાઈ ૧૦

દોહો

માયા મોહની ડાકણી કલેજુ કાહડી ખાઇ
સુફી સાહેબ કહી ગયા બચજો બેહન ને ભાઈ ૧૧

૨ ભજન.

શહીયર માહરી છે અલબેલી સર્વ સેજડીએ સુતી રે
ચતુરાઇના ચરીત્ર એહવા હજુતો છે અચ્છુતી રે ૧
ફુવ્વડ સખીયાં છીનાળ જાણે પતીવ્રતા સતી ક્યાંથી રે
ઘેલી ઘેરે ઘેર સાસરીયાં પવીત્ર રહેને ક્યાંથી રે ૨
અપાર લીલાની ગતી ન્યારી સવની નજરો બાંધી રે
જોઇએ છીયે પણ નથી સમજાતું ક્રીડા એહવી બાંધી રે ૩
નાજ અદાને નખરો ચશકો લટકો કોઇ નવ પરખે રે
વેશ પેહરયા તરેહ તરેહના અનુભવી સાચો નીરખે રે ૪
નિર્ખાં પિર્ખીં સવ સ્વાંગોમાં હરખી આનંદ માતી રે
ધ્યાને લીલા ડીઠી મીઠી બેઠી થઇ મદ માતી રે ૫
સુરત અંદર મુરત જોઇ તન મન ધન સવ વારી રે
તે મુરત નહી હાથમે આવે છે નિર્મલ આકારી રે ૬
સુંદર ઝલકીને દીખડાવે છે યે તરફમાં સરખી રે
પર્મ પવીત્ર નિર્મલ સુદર જ્ઞાનેશ્વરીએ નિરખી રે ૭
અપાર લીલા શુક્ષક્રીડા પાર ન કોઇ પામે રે
ભાનુમતી ના ખેલ તમો છો અકડીત ક્રીડા સામે રે ૮

શહીપરની સવ લીલા પરખી ચરીત્ર ક્રીડા જાણી રે
સુફી બાવા શહીયરમા મોહયા પવીત્ર મોજો માણી રે ।

ભુજંગી છંદ.

જલ્વે જલાબ પરતવ ફેગન જુલ જલાલમાં
શાહેએ કમાલ ખુબી મસ્તાનોના હાલમાં ।
ઝલકારો ઝબકારો શર્વે જઝબો વજદો હાલમાં
હમો મોહાજેર છીયે તમારા યકતાઇ વિશાલમાં :
દુનિયાના જે બાદશાહો રઇયતના રખવાલમા
ઇનશાફ આપો દાનીશ આપો રાખો રૂડી ચાલમાં :

---

૬ ધોળ

હમો પોતે પોતાના પ્રેમે દરશન જોવા આવીયા
એકલાં બની શકે કેમે દરશન જોવા આવીયા...૧
પ્રેમમેં અલમસ્ત પોતે થયો
ઇશ્ક અગ્નિમેં જાતે જાતે થયો

એકોહં મ બહુસ્યાંમં મેં દરશન જોવા આવીયા...૨

માયાની રચના રચાવી છે
સરવં મ બ્રહ્મ ભજાવી છે

ચરા ચર પોતે ઠામે ઠામ દરશન જોવા આવીયા...૩

પોતે પોતાપર લોભાયા છે
બહુરૂપી થઇ થઈ આવા છે

રૂપે જુદા જુદા નામે દરશન જોવા આવીયા...૪

એકલ પણે નહિ બની શકે
પોતે બહુરૂપ થઇને બસેકે આસકે

મોહીત થયા ખુદપે પોતે દરશન જોવા આવીયા...૫

પોતે પોતાના દરશન કરીયાં
સુરત રચનાના દરપન કરીયાં

ખુદાઈ હુકુમત.

ખુદાઈ હુકુમત જ્યોર્જ પંજમ ચમકી બાલે બાલામાં
દુનીયામાં, વાગ્યો છે ડંકો કામેલ ખાલે ખાલમા ૧
શેહનશાહત ખુદાઇ એ છે સમજો આ સવાલમા
એહની શામ્મા જે કોઇ થાશે ગણા શો ચંડાલમા ૨

ખ્રીટીશો આવી પડવા લાગ્યા જ્યારે પાએમાલમા
બાદશાહોની ચઢાઇ ચઢવા અંધા ધુંધી ભુચાલમા ૩
માહતમાઓ મોલાનાઓ અધિક નિકળો કાલમા
ખુદાઇ જ્યોર્જના તરફેણુમા છે નથી કોઇના ખીયાલમા
કલંકીને ફર્માનજ કર્યું રૂહાની ઇમસાલમા ૪
ઝીલ્લીમ મદદ પકડી ઉઠયા છાયો કર્યો વિશાલમા
શલાહ શાંતમાં શાવને આણ્યા રૂહાની કમાલમા ૫
ઇગ્રેજોની તરફેણુ કરવી કુદરતે કપાલમા
એહને નિચો કોણુ પાડે કોણુ લાવે ઝવાલમા ૬
આત્મીક શકતીવાળો ખુદા તરફનો ન્યાલમા
તેહનિ પાશે રક્ષણુ કરાવ્યું ઇગ્રેજો અબદાલમા ૭
બારમી ડીસંબર ઓગણીશ અગીયારીની સાલમા
તાજ પોશી મહારાજાનિ મોહટા જાહો જલાલમા ૮
દીન દીન ઝબકતો સીતારો છે બોલંદે અકબાલમા
ખુદાઈ છાયો છત્ર પકડી રહયો છે રખવાલમા ૯
ઇગ્રેજોની રાજ્ય રૂઢી પોલીટીકળ ચાલમા
ફેરશતા જેહવા છે રૂડા સદા છે આઅમાલમા ૧૦
મહાજ્યનો પરતવ ચમકયો આકાશો પાતાલમા
રીયાસતનિ રેહણી શરખી ભુપોમા કંગાલમા ૧૧

સર્વો પરીની રાજ્ય શોભે પુનેમ રૂપે ઉજ્યાલમા
બીજી બાદશાહીયો તુટી કુડાં કપટી ખીયાલમા ૧૨
બુરી નજરે એમને જોશે તે પાશે બુરા હાલમા
પટકાશે છુંદાશે ને પીટાશે કચરાશે વબાલમા ૧૩
બ્રીટીશ હુકુમત હાનીશથી શોભે ચળકે જાહો જલાલમા
જેથી શર્વાપરી બીરાજે સુલતાનોના હાલમા ૧૪
મોહટા મોહટાઈ નવ ચૂકે ચતુરાઇની ચાલમા
ફેરા કુડા કર્મ બતાવે અકર્મી કુડી ચાલમા ૧૫
સર્વા પરી મોહટાઇ જાળવી માહાત્મીકોની જવાળમા
મોહટાઓને પકડી જકડી સમજાવ્યા નિકાળમા ૧૬
માહાત્મા ને મૌલાનાની વાતો રહીગઇ ગાલમા
રક્ષિત રાજા વચ્ચે રોપ્યાં વેરાએ દજ્જાલમા ૧૭
મોહટાઓની નીગાહ મોટી દુર અંદેશી કુડા કાલમા
આબરૂ સાથે શવને રાખ્યા પૂરે પૂરી સંભાલમા ૧૮
પોતે કષ્ઠ ઉઠાવ્યુ માથે નિર્ભેયથી હર હાલમા
ગંભીરતાથી ધીરજતાથી થોભ્યા મહા જંજાલમા ૧૯
નથી કોઇના દીલ દુખાવ્યા ન્યારા રહીયા લાલમા
નિર્લેપી નિર્લોભી શોભે થોભે પોતાની હાલમા ૨૦
હીમ્મતે બહાદુર થઇને ટકયા અંધાધુંધી બે હાલમા

ઇન્શાફી દાદો શવ આપે પકડયા છોડયા તાલમા ૨૧
પોતાની ઇન્શાફી રેહુણી ચુકયા નહી શંભાલમા
રોબ દાબ દબદબા તન તના પૂરા જાહો જલાલમા ૨૨
રૂશી ચીના જાપાની જર્મની ને ઇતાલમા
ભુત ભવિષ્યે વર્તમાને આવ્યા શવ આમાલમા ૨૩
આંખોમાં રયૈતને રક્ષી છપનીયા દુકાલમા
વિકટોરીયા દૈવીક માતા મોહટાઇ દીયાલમા ૨૪
યૂરૂપ અમરીકા અફ્રિકા નાટાલો ટ્રાન્સ વાલમા
ઓહોળા રાજ્યનો ફેલાવો ખંડે ખંડે ઘંટાલમા ૨૫
ઇશીયા ખંડે સર્વત્ર બ્રહ્મમાને બંગાલમા
હીંદુસ્તાન મુલતાને નેપાલો ભોપાલમા ૨૬
આશુષ્ય વધજો રાજ્ય તપજો કામેલો કમાલમા
દાયમ કાગમ જ્યોર્જ મેરી રેહજો માહાલા માલમા ૨૭
સુર્ય તારાઓમા તપે છે પોતાના જલાલમા
જ્યોર્જ શેહંશાહ પંચમ તપજો રાજાઓ ભૂપાલમા ૨૮
નિર્લોભી નિસ્વાર્થીયો છું આનંદી એહવાલમા
અંકલેશ્વર કોસંમડી ગામે ગાવું છું લાલ ગુલાલમાં ૨૯
દુવા માંગી ખેર મનાવું જ્યોર્જ મેરી જમાલમા
મન હર છંદ બનાવી ગાયું પોતાની ધમ્માલમા ૩૦

શુફી સાહેબ કહે લલકારી પ્રેમજની પ્રેમાલમા
ટેકરીના ઉપર રહું છું મસ્તાનોના તાલમા ૩૧

વાર જુમા તા. ૨૧ જીલહજ ૧૩૪૨ હીજરી
શુફી સાહેબ કલંકી કલંદર આમદ.

દુહા.

શતા આગલ શાંણુ ચાલે નહી લગાર
હોઇ સત્તામાં શાંણુતો શોભે અપરમ પાર ૧
શતાવાળો માનવી વિના શાંણુ નકામો જાંણુ
હોઈ સત્તામા શાણુ તો દીપે ચંદ્ર પ્રમાણુ ૨
સત્તાવાળાને ફરજ છે લીયે શાંણુાંની રાય
જજ આપે ઈન્સાફ લીયે શાંણુાનો અભીપ્રાય ૩
શાણો શર્વત્ર શોભશે કરશે શારાં કામજી
સત્તા તેહની શોભશે કહે આદમજી અભરામજી ૪

મુર્ખો.

મુખાને સત્તા મળે મોહટે મે ફુલાય
ગણુકારે કોઇને નહી પોતાના જશ ગાય

મુર્ખો મનમા મોહટડો માંગે મોહડે માન
શન માન હરકોઇનુ નહી ન આપે કોઇને માન ૨
મન મશતાનો મુર્ખો ગણે ન આપ સમાન
કહે આદમજી અબ્રામજી ભણ્યો છતા અજ્ઞાન ૩
મુર્ખાને સતામળી ગાંડાને હથીયાર
દારૂ પીએ વાદરો ઘેલીને ઝમકાર ૪
કરણકળો હળખો થઓ પછી શુ કહેવાનુ
વર્ણકણી દીકરો જણી પછી શુ પુછવાનું ૫

દુહા.

શુફીને નિશવાશ છે સો વસા પુરા
હું મીશકીન છું તાહરો તુ છે પાક ગર્હુરા ૧
તાહરો ડ્રેસ પહેરાવીયો હવે એને શોભાવ
મીશકીન ફકીર છે તાહરો તુજપર શાચો ભાવ ૨
નગુરા તો કરે મશકરી મનમા રાખે ખેદ
પણ તુતો શર્વજ્ઞ છે જાણે મનના ભેદ ૩
તુ કયારે દેખાડશે દરવશ નૂરાની
ફુકરાઇ શોભાવશે તેજસ્વી હકકાની ૪

એખલ ટેખળ કા અલ્લા બેલી બેઠો તુજ ભરોશે
લાજ માહરી તુ રાખજે શદા શેવકી હેશે. ૫

રાગ લાવણી.

નથી હમો ઊમ્મતી કોઈના નથી કોઇના મજહબમાં
નથી કોઇના ચેલા બાલકા નથી કોઈના મશરબમા ૧
નબી વલીને રૂષી દેવતા ચૌદ ભુવનમા ફરી ફરી
હમને સોધવા મેહનત લીધી મલ્યો પતો નહી જરી જરી ૨.
શર્વે માનવી મોહમા મોહયા માહા જાલ માયા માહરી
માયા જાલમા શવ ગુચવાણા સત્ય અસત્ય માહરી તાહરી ૩
પરતો માહરો શર્વમા ચમકયો વ્યાપક શર્વત્ર ચરાચરી
સચીદાનંદ સ્વરૂપ નિર્મલ કરો અનુભવ ધ્યાન ધરી ૪
તું તે પહેલો કયાંથી આવીયો ખોટા દાવા કરી કરી
પોત પોતાના વાડા બાંધીયા જગતને ગોંધી વરી વરી ૫
અશલ વાત વિસારી મુકી સ્વરૂપ ન જાણ્યું ખરી ખરી
શુફી શાહેબ સાહેબી ગમાંઇ જાવો પોતાથી મરી મરી ૬
સર્વ ધામી અંતર જામી છું મન મારી જોવો ઠરી ઠરી
કામ ક્રોધ તૃષ્ના મોહ માયામા તમો પીડાશો બરી બરી ૭

જગત બીચારી અધ્ધરમાં લટકી ધરમ નિયમથી ડરી ડરી
એક ઇશ્વરી તેજ ગમાયું જેથી જવાએ તરી તરી ૭
હદો બાંધી અટકાવા શવને અનહદ પોહચ્યા હરી હરી
નિરમલ નીર્લે જ્ઞાન આત્મા અશલ વકતએ ખરી ખરી ૮
નથી નિશાળમાં ભણ્યા નથી ગયા કોઇ મતકબમાં
ગૃપ્ત વિધ્યા ઘણી ભણાવી અમૃત પીધાં હકાની મશરબમાં ૯
ચૈતન્ય ચરા ચરા વ્યાપક સર્વ રહું છું શવના મતલબમાં
શર્વ મુજમા હું છું શર્વમા ઢુંઢી લીયો હમને શબમાં ૧૦

લાવણી,

રામ કહાની કૃષ્ણ કહાની અઢાર પૂરાન કી શબબાની
શીવાએ આત્મા મનન અઇ શાધુ સબકુ ચહેરાની ૧
કસસ અબીયાકી રસ્મા ઓલીયા હકકાની મસતીશે દૂર
અશલ મર્મ મતલબ નહી જાના જુમલા નાદાની ૨
તેરી આત્મા મનનમે કુલહે જ્ઞાનનમેં શબ કુચ માવા
મીલ્લે વજીફત તંતર મંતર પાખંડા પન ભીરમાની ૩
નિજાત મોક્ષ કુલ જ્ઞાન આત્મા દરશન આત્મા શર્મમે

એ હીરા હાથોમેં આવે બને ચોકસી બાસાની ૪
હવસ હુરમે સ્વર્ગ સુખમે ફરીગઇ શબ શંશારી
શીવા આતમા મનન નીકમ્મા સ્વર્ગ અપસરા ઇંદ્રાની ૫
શંશારી કુલ ગુમાન અંદર જ્ઞાન ગર્થ નઇ કોઇ પાએ
દીમાગ અંદર સુરાગ ખોયા ખસલત હૈવાની ૬
આહ હશરત હજાર અફસોસ કરકે કહેતાહું
અભીમાની બેઇમાની હે લછમી આઇ નહી જાની ૭
ગપ શપ અંદર જન્મ ગંવાયા મોહ મોહની મેં મોહે
ગુર્જર નોશીશે ગાફેલ મુરખ મશત હે અભીમાની ૮
બાપ દાદોકે ગુનાહ ગાવે ઓર ઉશકે અવગુન જાંચે
ફુલણજી ફુલા ન સમાયા રહા સદા હો અજ્ઞાની ૯
કામ કરે સૈતાની સારે ઇનશાનીકે દાઅ વેમેં

આરતી કલંકની.

પુરૂષોત્તમ પર્માત્મા પોતે પ્રત્યક્ષ થવા જોવા પોતે
અખંડા નંદી નિર્મલ ન રૂપી દરશન કરવાને જોતે ૧
પોતે પોતાના દર્શન કરવા સંકલ્પ કરી કલ્પી સુરત
પોતાની સુક્ષમ મુરતી ઉપરથી પડી તે છબી તુરત ૨
હએ છએ પોતાના જેહવી પુરૂષ નારાયણ નુર
નિરંજન નિમલ નરોતમ ન્યારા રહી વાપ્યા ભરપુર ૩
નુરમોહમદી એ કેહવાઇ આદમ નારાયણ નામે
નર નારાયણ દાદા આદમ શકતી હવ્વા જોડાં સામે ૪
એક ચીત્તે સંકલ્પજ કલ્પ ફોડુ ઉતાર્યો પોતાનો
શર્વ લીલા ક્રીડા છે તે તેજ તેજસ્વી પોતાનો ૫
પોતાના દર્શન જોવાને કાજે દર્પણ રૂપી એ ઠસ્યુ
પોતાની રચના દર્પણથી દરશન પોતાનુ કર્યું ૬
નિર્મલ જોતે ગુપત રહીયા પ્રત્યક્ષ જોવાને કાયા
સાથે કાયા માયા જોડીને બહુ માયામા મલકાયા ૭
નારાયણથી ઉપજી અજ્ઞી શકતી કુદરત કેહવાયા

તેમજ આદમમાથી ઉપજી દાદી હૂવ્વા લેવાયા ૯
નર નિરાકારી ને નિર્મલ રૂપે અખંડા નંદ પોતે
નારાયાણુથી શકતી તે વેલી ચાલ્યો છે બહુ ભાતે ૧૦
સંસાર આ સર્વ અખંડા નંદી નુરથી પ્રસીધ્ધીમા આવ્યુ
સંતા ગોગડીની ક્રીડા બનાવી રમેછે પોતે સમજાવ્યુ ૧૧
નારાયણુ એ નુર એહુમદી જગતતાત બાબા આદમ
આદમ એ નારાયણુ નકિક અખંડા નંદીયો આજમ ૧૨
ૐામ ઉચ્ચાર તે કુંન કહેવા ફ્યકુન શબ્દ આકારી છે
તેજે તેજસ્વી ચૈતન્ય સતચીત આનંદ ગુલજારી છે ૧૩
નિર્મલ નિયારો પ્યારોસવનો અલ આના કમા કાનાછે હજુ
ઊતપતી પ્રલ્યને પાલન અંતે તેહુમા શવ થાશે રજુ ૧૪
મોહુટા બુધ્ધીવાન પૂરૂષો ઊંચા નીચા બોધ કર્યા
હઠ ધરમી અકરમીમા પોતાની તેહુના ખંડનો કરયા ૧૫
યકતાઈ ઈલાહી નિર્મલ બોધે શંબોધંકી થઈને તારયા
એક બીજા પર રોબ દાબને માન મરતબા સીચવ્યા ૧૬
એ હઠ ધર્મી શવ ધરમોમા મચી રહી ખેચાતાણુી
વીધ્વાનો એ મોહુટાઇ સાચવી બીજાને જોડયા ઘાણુી ૧૭
તાઅસ્બુ હઠધરમી એહુવી સંપદ્રાયો જુદા બંધાવી

જુદા જુદા નિયમોને ધરમો કરમોમા બહુ શાપડાયા ૧૮
નિચ ઊંચ મલેચ પવોત્ર અજોડ છેડની છેડા છોડી
એ તકરારોના મુળ ઘાલ્યા એક બીજામા પેહડી પેહડી ૧૯
અખડાનંદનો ભાવર્થજ જુદો અલ આનાકમાકાનાખુઝો
આદી અનાદીસામર્થ સ્વામી વધ્યા ઘટયા નથીતે સમજો ૨૦
જેહવા હતા તેહવા તે હજુ છે પોતાથી ઉતપન સરવન
સંકલપી રચનાનો આત્મા સર્વમા રહી આનંદમ ૨૧
બ્રહ્મક્ષત્રી વૈષ્ણુવ શુદ્રો વર્ણાવરણી બંધાણી
અંકબીજાના મંડન ખંડન ક્રોધે કરી ખેંચાતાણી ૨૨
મર્મીક મર્મા વિસારી મુકયો મત આગલ પોતાનો કરી મૂકી
પોતામા મદોનમત થઇ શવ કોઇયે મોરલી ફુકી ૨૩
અસલ ધર્મ મનુષ્યો શવ અખંડાનંદ તેજસ્વી છે
તે હબીબનુ પ્રતીબીંબ તમોછો મનન એ ધ્યાને કરવી છે ૨૪
હઠ ધર્મી અકર્મી વાડાના ઝઘડા રગડા ભોકાયા
તકરારો વઢવાઢો રોપી જન્મો જન્મી ઝોકાયા ૨૫
પેગંબર દીગબર રૂષી અવતારો ઇશ્વરો બોધે
શર્વ શર્વની તેજસ્વી શકતીના પ્રમાણોએ સોધે ૨૬
પવીત્ર પંથ પોતાનો ખરો છે બીજામા ખામી કાઢી

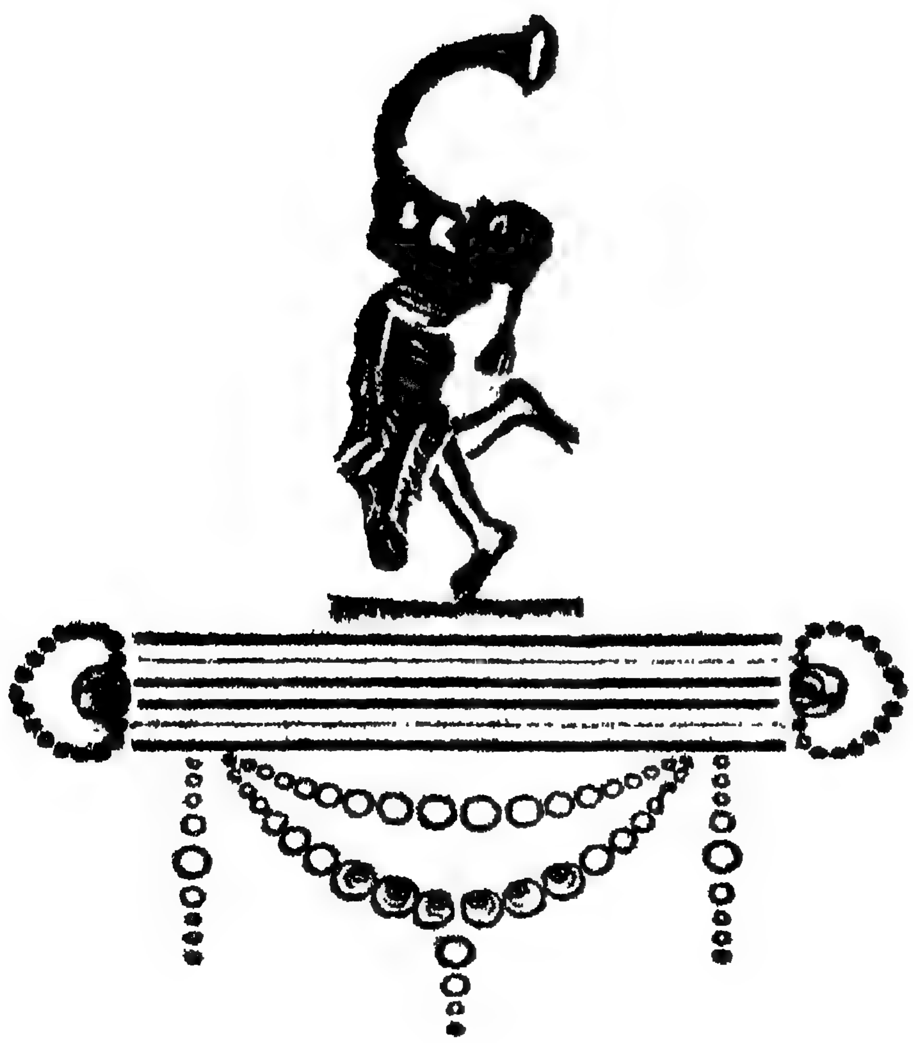
ખંડન મંડનની તકરારોએ ઉત્પન થઇ વાઢાવાઢી ૨૭
રૂહાની આત્મીક શુક્ષમ મનન તે તો ખોવાયુ
ટેલીફોન આતમીક શકતી હતી તે શર્વં ધોવાયુ ૨૮
શર્વનો ઊંચો ઊંડે વાવટો નામ જગતમાં મોહટાનો
સંપ જંપની શાંન્તી કાનતીનો નાશ થયોછે સવ જનો ૩૯
નિરાકારી નિરંજન નિર્મલ અખંડાનંદ છે બીબ પ્રકાશ
તેહતે પ્રતિબીંબે પ્રકાશ્યા જગતરૂપી શવ આમો ખાસ ૩૦
પ્રતીબીંબ બીંબ આકારેથી નિરાકારી સાફ રહી છે
સમ્યા સર્વંમા ધામ ચરા ચર અખંડા નંદ બલીહારી છે ૩૧
અઢાર વરણો અઢાર આલમ·શર્વમા શુક્ષમ રહી રમ્યા
જગત રૂપી તેહનો પડછાયો તે પોતે શવ શાથ જમ્યા ૩૨
ઢેડ ચમાર ભંગીને બ્રાહ્મણ ખ્રીશતી મુશલમીનોને બોધ
પારસી યાહુદી વીગેરે સર્વ આત્મા રૂપી એકયને સોધ ૩૩
કોણ અભડાયો કોણ વટલાયો કારણ સમજે વલ્યુરોણ
ધીરજે જ્ઞાની ચક્ષુથી ઇનશાફી થઇ નિરખી પરખોકોણ ૩૪
કલંકીયે ગુર્જર ભુમીપર ન કલંકી સંસાર કરી
કલ્યાણ કરી શર્વં જગતનુ દર્શન એમની બલીહારી ૩૫

કલંક શવના પોતે લીધા કલ્યાણ થયુ સૌની સ્થાપી
મહી માય કલંકી માન્ય કરીને નીર્મળ થાલ શવ સંતાપી ૩૬
ઊપરના તોફાનો મટાવી હરવાં દુખ્ખો શરવેના
કલંકી કુલ એક ગુજરી વજાડી શાંભળો સર્વે ગરવેના ૩૭
કોસમડી ગામે અવતર્યા મીશકીશાહ તે કેહવાયા
ગુર્જર ભુમી સોહાગની થઇ આનદ કરીને ઉતરાયા ૩૮
ગુર્જરેશ્વર નામે કલંકી તેજ કલંદર આજમ થઇ આવ્યા
મનુર્ષ્યાંમા શવ આવી આવી બોધ કરો તેમ ન ભાવ્યા ૩૯
મોહમ્મદી મેહદીને માને હીંદુ છાને કલંકીને
ખ્રીસ્તી જાણુ પવીત્ર આત્મા ઇશુ મશી પહોંચે આવીને ૪૦
શુદ્ધ બોધ નીર્મલ જ્ઞાને મોહટાએ સબોધ કરયો
તે ઉપર વાડાની રચના વીધ્વાનો કરીને જગ રોરયો ૪૧
શવ શવના વાડામાં સોધે તેમ તેતો કયાથી
મનુષ્ય દેહદારી સંપુર્ણ મનોષ્યોમા તે આવ્યાથી ૪૨
કલંકીના નથી કોઇ વાડો નિયમ ધરમથી અળગો છે
અખંડાનંદ ઑામ અલ્લૉહ એજ શબ્દનો પડઘો છે ૪૩
મોટે શર્વ મનુષ્યો શમજો ધર્મ મનુષ્યો શમજી કરી

નાત જાત કજાતના ટંટા વરણા વરણી તજી કરી ૪૪
બોધ્ધ કલંકી ગુજરી માતા ગુર્જર ભુમી શ્રેષ્ઠ ગણી
જગત્રાતા ને કલંકી કીધી ખડે ખંડને ગણી ગણી ૪૫
શર્વે શર્વે લેવાનો પોતે પોતાનો હક બરહક
મતલબ શાવના પારજ પડયા વઢવાઢી ન કરો નાહક ૪૬
દશ અવતાર વિષ્ણુના છે પણ કલંકી નારાયણ રૂપે
અખંડાનંદ શર્વંમ કરવાને પોતે પોતાના અશલી શ્વરૂપે ૪૭
પોતે પોતાના નર નારીપર જોઇ અતી ખેચાતાણી
શકતી શાથે વિચાર કરયો મનુષ્યોમાં છે ધુલ ધાણી ૪૮
પોતે કલંકી બોધ્ધ કરીને ન કલંકી ખંડો કરવા
ગુર્જર ભુમી પસંદ કીધી ગુર્જરેશ્વર થઇ તેરવવા ૪૯
ચકુંદર મુરતી અખંડા નંદી તે ઉપરથી શાવ ભાવ્યા
પોતાના આકર્ષણથી આકર્ષી શર્વને શોભાવ્યા ૫૦
ચકંદર તેજની કલંદર મુરતી તેજ કલંકી તેજસ્વા
યાહુદી હીંદુ કે મુશલમા પારશી બોધ્ધ કે ખ્રીસ્તી ૫૧
મનુષ દેહમાં કલંકી આવ્યા પોતે પવીત્ર બોધ્ધ કરી
કોઇના ધર્મો નિયમો શાથે કેમ બંધાઇ શોધકરી ૫૨

કલંક શર્વના પોતે મટાવે તે ચાલે કોહને ધર્મ
એહનો ધર્મ નારાયણનો ધર્મ અશલ વાત તે પાકમર્મ ૫૩
દવા વિવાદ કરવા નથી આવ્યે નથી ખંડન મંડન કરવા
મહીમા કલંકી શાભલી કરીને ત્યાર રહો આ ભવ તરવા ૫૪
ગુજરી હમારી મનન કરજો બીગલ શાભલો એક કાને
ગુર્જરેશ્વર કલંદરે આજમ કલંકીનો મહીમા માને ૫૫

સોમવાર તા. ૧૦ જીલહજ ૧૩૪૨ હીજરી
બકરી ઈદે દા. પોતે.



૧ ગઝલ.

ફીરતે હેં હમ જોગી રોઝે અઝલ કે નીકલે
અકસર લીબાસ બદલે હે હમ અસલકે નીકલે ૧

કરતે મુસવ્વારી એ દેખા બડા અચંબા
ફોડુ એ જીતને નીકલે અપની સીકલકે નીકલે ૨

મુતલક વજુદકે એ આઇનેહે તમામી
શમાઅકા નુરી લમઆ રંગે બદલ કે નીકલે ૩

બહુરૂપ આપહું મેં બોહતેરે નામ અપને
દેખો એ રંગ બરંગી જલવા બદલકે નીકલે ૪

જ્ઞાની અસલ ઉપરસેં હોતી હેં સારી નકલે
નકલે અસલકા નકસા અપની અસલકે નીકલે ૫

ઇમિસાલેં કુલહે અપની અય શાહ શુફી સાહેબ
અહલે હીજાબ કેસે જાને અકલ કે નીકલે ૬

૨. ગઝલ.

કાર જુગતે કસબ કરતા હું — ઔર મસ્તાના ફીરતા હું
સનમકી સુરત દીલમે ધરકે — આસ મીલનકી કરતા હું
ઇશ્ક યારકા દીલમે ધરકે — હર હર શેએમે બસ્તા હું
કહી શેહનશાહ ગદા ભિખારી — કહીંપે હસતા રોતા હું
ઈશિ ગુલશનમે હરહર ગુલમે — ઉશીકી ખૂશબો પાતા હું
તન લૈલાકી તનમે પીન્હાં — ઉસકો ખુબ છુપાતા હું
જામે મહોબતકા મસ્તાના — આશ ઉસીકી ધરતા હું
ઇલ્લાહુ નકશ કલબ પર — ઉશીકે નકશમે રહેતા હું
ફીરાકે યારસે દીલ જલતા હય — તનો જીગરસે જલતા હું
વસ્લ કભી હાંસીલ હોતા હય — હો અલમસ્ત ઉછલતા હું
નઝર જીગર પર સખ્ત લડાઇ — અશ્કસે મોંકો ધોતા હું
હાલ દિગર ગુ હય ઇસ દીલકા — હસ્તા હું કભી રોતા હું
બીના તેરે અય દીલબર જાની — મેં કબ તનહા રહેતા હું
તેરે મીલનકે શોક ઝોકમે — તુંહી તુંહી રબ કહેતા હું

અય જગદીશ જગતકે તાઅને તુહી બુઝકે સહેતા હું
હર ફોટુમે હર નકસોમે તેરા તસવ્વુર પાતા હું
સચ્ચા ગુરૂ મનસુરકા ચેલા મીશકીશાહ કહાતા હું
ઇલલ્લાહુહુકા હર હર દમ ચન ચન ચંગ બજાતા હું
અય સુફી મુશકોન બુઝલે વહદતકા રંગ પાતા હું
જીધર દેખતા હું ઉધર તજલ્લી યાર નજરમે લાતા હું

---

૩ ગજલ.

અય બાદ સબાલાદે ખબર યાર કહાં હય
જલદીસે ખબર લાદે વોહ દીલદાર કહાં હય
પહેલું શે મેરે લે ગયા વોહ દીલકુ નીકાલે
છીન ગયા દીલકુ વોહ દ દાર કહાં હય
સરમદ કી તરેહ કેહ રહા હું મન ખુદાયમ
દેતાહું મેરે દીલકુ વોહ તલવાર કહાં હય
જીસ તરહકું દેખું હુંમે જલવાહે ઉસીકા
ગયેર દીગરકી યહાં તકરાર કહાં હય

જલ્વએ ખુદા દેખીએ નૈનાકોતો ખોલો

દીલો જાંસે ફીદા હોકર તલબગાર કહાં હય

મૈયનોશ હું મયખાનેમે બીસ્તરહે હમારા

મુજસા કોઇ ગુજરાતમેં મયખ્વાર કહાં હય

શોકે લીકામા હુવા મસ્તાના એ દીલમન

સરદેકે તલબ કરતાહું ઇશરાર કહાં હય

મરગએ મુફતીએ જહાં ફતવાના લીખા

તાર અનલ હકે હય મેરા દાર કહાં હય

હોશ હુવે રફતાએ ગફલત હય ઝમાના

ખ્વાબ જમાનાહે તો બેદાર કહાં હય

ચશ્મે બતુનીસે જરા ખુદ કો તો દેખો

અય તાલીબે દિદાર વોહ દીલદાર કહા હય

નકશ તમામો હય વોહ નકકાશ અઝલકે

તાહીદે ઇલાહીમે વોહ ઇનિઝાર કહાં હય

મહફીલે જાંનાંયે જહાંહે દરશનાં મેલા

ચશ્મ તેરી ઉસ્કે સજાવાર કહાં હય

મતલબ નહિ મુજ સુફીએ મોસકીનકુ દીગરસે

ઇશ્ક મેરા કાર દીગર કાર કહાં હય

૩ ગઝલ.

ઉલફ્ત ઉનકી હર એક શયશે બેશક મુજકુ પ્યારી હય
સબ સુલતાનોં કી સુલતાની ઉનકે પેશ બિચારી હય
તાજે શફાઅત સર ધર આયા ઉનકી બાત ન્યારી હય
નામ મુબારક એહમદ ઉનકા ઉનહોંસે અપની યારી હય
નુરમોહમદ સે ખાલીકને સબ દુનીયા બીસ્તારી હય
ઉનકી આમદ કી બરકત સે ટલ ગઇ સબ દુશ્વારી હય
જલવા વહદતકા અહમદ હય વોહી મેરી ગુફતારી હય
શાન પ્યારી વોહ મહબુબી બુરાકકી અશવારી હય
દીલબર મેરા શબપર બાલા કોક ઉનકી સરદારી હય
કલમા તૈયબ પઢાને વાલા વોહી રસુલે બારી હય
નબી મોહંમદ મુરસીલ સચ્ચા કૈઝ ઉન્હોંકા જારી હય
સલ્લેઅલ્લાહ મહબુબે ખુદાકી કયા કુછ અઝમત ભારી હય
બીસંત ઋતુમેં મેરે મોંસે મદહત કી પીચકારી હય
શુક્રે ઇલાહી નામ હમારા ઉમ્મત મરહુમા જારી હય
સુફી સાહેબકા કોઇ ન છેડો યેહ પુતલા સરકારી હય
નબી મોહંમદ નામ હે ઉનકા ઉન્હોંસે હોંગઇ યારી હય

૪ ગજલ.

તુજે દુઆ હય યેહી હમારી નવ ખંડ તેરા રાજ રહે
તેરે શહેનશાહીકે ડંકે દોનોં જહાંમે બાજ રહે
રંગ સુનેરા માહતાબાની સરપર તેરે તાજ રહે
રશ્ક ઝોહરા એક સીતારા ઉસમેં તુજકુ છાજ રહે
સરપરતું ચમકાર તેરા વોહ હોકર પખરાજ રહે
હજુરસે મુનકર હો કોઇ તા મહશર નારાજ રહે
મેરે સર જહલે તુમ્હારા અય સાહીબ મએરાજ રહે
હજુર પાક કે હે જો ગુલામાં કીસીકે નહિ મોહતાજ રહે
સ્વલે અલાકા શોર હુવા જબ કૌસેને મયરાજ રહે
અર્શ બરીંપર તન લૌલાકી જાકામેલ એરાજ રહે
ચૌદા તબકમેં યુંહી હંમેશાં નાફેજ તેરા રાજ રહે
તેરી સવારી કે અગાડી અનહદી બાજે બાજ રહે
તેરી બરકતસે અય મેરે મૌલા તેરે અબ્દકી લાજ રહે
સુફી મીસકીન ફીદાહે તેરા સદા ઐાજસે આજ રહે

૫ ગઝલ.

સ્વલે અલા મહબુબે ઇલાહી અહમદ ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ
દોનો જહાંકી યે હે રબ્બાની વોહ બરહક રસુલલ્લાહ

મેં હું હદસે ઝાયેદ આશી મુજસા મુજરીમ કોઈ નહિ
આપ શહેનશાહ શફીઅ હમારે મદદ કરો મકબુલુલ્લાહ
દસ્તમેં મેરે દામન આપકા સીદક યકીનેસે કહેતાહું
હર એક રંજસે હર આફતસે મુજકુ હુઇ અમાનુલ્લાહ
હમદો શના કે કાબીલ બેશક વોહી રસુલે બારી હય
અપને નબીપર દરૂદ પઢો ઓર ખૂબ પઢો સલવાતુલ્લાહ
સના નબીકા કરના સુફી ઐન સઆદત હય તેરી
તુજકુભી મુદ્દાહ બનાયા લાખ ઝબાંસે શુકુલ્લાહ

---

૬ ગઝલ.

કામીલ ફૈઝુલ બારી શૈખ અબ્દુલ્લાલ સત્તારી
વાસેલ ફીલ્લાહ બારી શૈખ અબ્દુલ્લાહ સત્તારી ટેક
હિંદમે હુકમે હકસે આયે ફૈઝ ઉન્હોંકા જારી
દાઅવત હકકી જોર શોરસે બજાદીયા નક્કારી...૧
ગૌસ કુતુબ અબદાલ કલંદર નૈ સીલ સીલા હે જારી
બેબાક સીલ સીલા પાક જહાંમે મશરબ હે સત્તારી...૨
નિગાહમે તાસીર અકસીરી હસ્તી હો હુઇ નારી
કુરબતમેં કુલ્લ સે હો બાલા દરગાહે સરકારી...૩

સત્તારી સરકારી હય સબ અનજુમ દરબારી
ફી મકઅદ સીદક ઇનદમ લૈકીન ઉનકી મહફીલ સારી...૪
મુસાહેદામેં હમને દેખા મેહફીલ ઉનકી સારી
મહુવસ્ત કુલ લેકાએ હકમે: અજીબ હાલત ત્વારી...૫
વજુદ વાહેદ બીલકુલ બગનએ ફરક નહિ કુછ ધારી
૧૦૦૦૦૦ લાખ બરસ ઇશ હાલમે ગુઝરે ચોટ લગી હય કારી...૬
ઓર મશરબકી સખીયાં સારો મુસાહેદા કર હારી
ઇશ મશરબમે મહેનત નહિ હય મુસાહેદા હેં ભારી...૭
કુતુબ કલંદર ગૌસ અવલીયા ઇશી ગીરોહમે જારી
ઇબતેદા મે ઇસ ધરકે ઔર મુનતેહાસે ભારી...૮
કીલઆ મદ્દાંમે મઝાર ઉનકા બની ખૂબ ગુલઝારી
જ્યારત એક મરતબા કર્લે કીસમતકી બલહારી...૯
સુફી મીસકીન ધર એકે કયા હુવા યેહે ફઝલે બારી
ઇશરાર બુતુની પાયા તુને મશરબ હય સત્તારી...૧૦

૭ ગઝલ.

બુરઝે વહદત કી ઝયા હાફીઝ મહયુદ્દીન પીર
તાલેઓકે હુકતુમા હાફીઝ મહયુદ્દીન પીર...૧

આરેફાં મેં રોશની હય આપકી માહે કમાલ

મઝહરે નુરે ખુદા હાફેઝ. મહયુદ્દીન પીર...૨

પીર મેરે હઝરતે મનસુર હય તુમ પર ફીદા

હમભી હંય તુમપર ફીદા હાફીઝ મહયુદ્દીન પીર...૩

નાએબે મોહશનઅલી ઓર હક તઆલાકે વલી

નુર અહમદકો બીના હાફીઝ મહયુદ્દીન પીર...૪

કારીએ કુરઆન હફતી સાહેબે ઇરફાને હક

વારેસે ખયરૂલવરા હાફીઝ મહયુદ્દીન પીર...૫

જીલ્હે બારાબંગી ચોખંડી હય મોઝએ પુરકેઝા

દફનગાહ વહાંપર બના હાફીઝ મહયુદ્દીન પીર...૬

પીર મેરે હઝરતે મનસુર હય તેરે ચિરાગ

અશલી મઅદાન હય બકા હાફીઝ મહયુદ્દીન પીર...૭

યેહ ચીરાગે દાયમી ઐસા જલાયા આપને

રોશની નુરન અલા હાફીજ મહયુદ્દીન પીર

ફર્શસે તા અર્શ આલા લામકાં સૈરે ફીનાન

અસલીયતમેં જા મીલા હાફેજ મહયુદ્દીન પીર

સુફીયે મીસકીન યેહ ઝીક્લે દાયમી હય આપકા

હાદીયે રાહે ખુદા હાફેજ મહયુદ્દીન પીર

૮ ગઝલ.

અય મેરે હઝરત બયાબાં મુરસીદે મનસુરશાહ
અય જનાબે શેખ દૌરાં મુરશીદે મનસુરશાહ
આરેફે હક વાકેફે સરરે કદમ રાઝો નેયાજ
રાઝદારે રમઝ પીનહાં મુરશીદે મનસુરશાહ
આપને જો જો કહાથા મેને સબ વોહ પા લીયા
બન ગયા હું નુર લમઆ મુરશીદે મનસુરશાહ
કીબ્લએ કાઅબા હમારા ઓર હકીકત મઆરેફત
નુર ઇમાં શમએ ઇમિકાં મુરશીદે મનસુરશાહ
આજ હમકુ ઇદ હે ઇદુદદોહા કા રોજ હય
લાખ સરહો કરદુ કુંરબાં મુરશીદે મનસુરશાહ
સેંકડો દુરવેશ દેખે આપકા સાની નહિ
અવલીયાએ ફરદ યઝદાં મુરશીદે મનસુરશાહ
દાર પર મનસુરને અપને કો કરડાલા ફના
ઉસસેભી બડહ કર હે મસ્તાં મુરશીદે મનસુરશાહ
રહનુમાઈ હકનુમાઈ આપહીકા કામ હે
દીલ હમારા મસ્ત નાલાં મુરશીદે મનસુરશાહ
ફદલુલ્લાહે ઝલુલ્લાહ સીબગતુલ્લાહે રંગહુ

રહમતુલ્લાહ કુદરતુલ્લાહ મુરશીદે મનસુરશાહ
હૈબતુલ્લાહ અજમતુલ્લાહ ઓર લેશાનુલ્લાહ હક
હે યદુલ્લાહ દસ્ત દામન મુરશીદે મનસુરશાહ
સુરતે જેબા તુમારી જમગઇ નૈનામેં આ
શુકુત હક હય તેરા ફરમાં મુરશીદે મનસુરશાહ
સુફીયે મીશકીન ફાની હોચુકા મનસુરમેં
ઝાહેરી મનસુર પીનહાં મુરશીદે મનસુરશાહ

---

૯ ગઝલ.

તેરા દરબાર શાહાની મહયુદ્દીન જીલાની
તુમ્હારી શાન લાસાની મહયુદ્દીન જીલાની
અલીકે ખાસહો ફરજંદ વ ઝોહરા પાકકે દીલબંધ
રસુલે પાકકે જાની મહયુદ્દીન જીલાની
બબર શેરોંકા કરદે ઔર કુત્તે તેરી દરગાહ કે
હે નાફીજ સબપે ફરમાની મહયુદ્દીન જીલાની
અય મહબુબે હબીબુલ્લાહ અય મરગુબે વલીયુલ્લાહ
મદદ અય ગૌસ સમદાની મહયુદ્દીન જીલાની
અગર યે હો કુતુબ ગૌસો વલી ફરમાન મેં જુમલા

અય મહબુબે સુબહાની મહયુદ્દીન જીલાની
જીલાયા આપને દીને મોહંમદકો કરામતસે
તુમ્હેં મઆશુક હકકાની મહયુદ્દીન જીલાની
કીયે અબદાલ ચોરોંકુ નિહાયત મેહરબાનીસે
તુમ્હારા જોશ રહમાની મહયુદ્દીન જીલાની
ઝમીનો આશમાં અંદર બજી નોબત ગૌસીયત
ગુલે મઆની ગુલીસ્તાની મહયુદ્દીન જીલાની
પરીયો જીન્નો ઇન્શાંમે મલાયક હુરો રીદવાંમે
સોતારા હય દરખશાની મહયુદ્દીન જીલાની
મોરીદી લાતખફ ફરમાન હે હમસે ગરીબોંકુ
મિટાઇ સબ પરેશાની મહયુદ્દીન જીલાની
વોહ મયદાને કયામતમેં તેરા ઝુંડા ખડા હોગા
હમે ભુલવાઇયો જાની મહયુદ્દીન જીલાની
ફના ફીલ્લાહકા શરબત ચખાહે આપને સારા
અય કામીલ ફર્દ યઝદાની મહયુદ્દીન જીલાની
હજારોં અવલીયા આએ ન યેહ દરજા કોઇ પાયા
ઉઠાઇ સબને ફરમાની મહયુદ્દીન જીલાની
તુમ્હારે દરસે અય જાનાં કહાં જાવે યેહ દીવાના
તજલ્લી નુર નુરાની મહયુદ્દીન જીલાની
તુમ્હારા અબ્દ હું મીસકીન મેરે દીલકે હો તુમ તસ્કીન

હમારી જાન કુરબાની મહયુદીન જીલાની
તુમારી બારગાહ આલમ પનહા મીલજા વમાવાહી
નહિ હય ખોફ નિરાની મહયુદ્દીન જીલાની
લગા દામન તુંમ્હારે જો હુવા બખ્તે સઆદત વોહ
પહોંચા કુરબે રબ્બાની મહયુદ્દીન જીલાની
સલાતીને ઝમાના હાલ માઝી ઔર મુસ્તકબલ
કરે દરગાહ કી દરબાની મહયુદ્દીન જીલાની
મુરીદાં આપકે શાહાંસે બહેતર ઔર બરતર હય
તેરી અકમલ હે સુલતાની મહયુદીન જીલાની
અલા ઇન્ના અવલીયા અલ્લાહે લા ખૌફુન તુમારી શાન
મેરી કીજીયે નીગેહબાની મહયુદીન જીલાની
મુરીદાં કો તુમ્હારે નામકી તરબીહ પ્યારી હય
અય પ્યારે શાહ દૌરાની મહયુદીન જીલાની
વલી ઐસો કુતુબ અબદાલ મેં હય આપકા ડંકા
મદદ અય શાહે ગીલાની મહયુદીન જીલાની
કરામત ઔર વિલાયત ઔર હિદાયત આપકા સૈવાહ
હમારે નુરે ઇમાની મહયુદીન જીલાની
તેરા સાયા હુમાઈ હય તેરી હરજા દુહાઇ હય
કરો મેરી કદરદાની મહયુદીન જીલાની
તુમારા સુફીયે મીસકીન હે દીલકો કરો તસકીન
તુમ્હારા ફૈજે રૂહાની મહયુદ્દીન જીલાની

૧૦ ગઝલ.

દીલદારકુ દીલ દેકે મહોબતકો ખરીદા
સરદારકુ સર દેકે સયાદત કુ ખરીદા
ઇશ્કે મહોબતમેં ફના હોના યેહી બસ
ગફલત કુ હટા નુરે હિદાયત કુ ખરીદા
તસલીમ રઝા આશીકે શૈદાકો જરૂરત
હીરસો હવાછોડ કિનાઅત કુ ખરીદા
જામે અલસ્તો સે હુવા મસ્ત કલંદર
કાલુબલા કેહકે ઇબાદત કુ ખરીદા
ખુદકો ફના કરદે મોહબ્બત મેં મેરીજાં
દુનીયાકી તમ્આ છોડ સઆદત કુ ખરીદા
ઇશ્કે ઇલાહીમે ઇમામોંકી તરફ દેખ
સરકો ફીદા કરકે શહાદત કુ ખરીદા
દુનીયાકી તલબ ઇબ્ને જફરકુથી નિહાયત
યુસુફ કે તઈ બેચકે દોલત કુ ખરીદા
યુસુફકી દિવાનીથી ઝુલેખાહી કદરદાં
નુરે ખુદા ગુલશને કુદરત કુ ખરીદા
યાઅકુબને રોરો કે બસારત કો ગંવાયા
યુસુફ કે ગમે હીજરમેં હસરત કુ ખરીદા

યુસુફ કે કલંદર થે વોહ યાઅકુબ ઝુલેખા
　　છોળ વોહ દુનીઆકો સઆદત કુ ખરીદા
ઈશ્કમેં આશકોને દીલો જાંન જલાયા
　　જલ્વએ ખુદા નુર કરામત કુ ખરીદા
શૈતાંને અના કરકે ઇબાદતકો ગંવાયા
　　રાંદાએ દરગાહ વ લઅનત કુ ખરીદા
આદમ હુવે મખતુબ વ ઝલુમવં વ જહુલા
　　ખુદ રફતા હુવે ઐસી જેહાલત કુ ખરીદા
આદમને ગૈરીસે ખતા અપની કબુલી
　　સરકો ઝુકા. ખાસ ખિલાફત કુ ખરીદા
હુર પરી જીન્નો મલક હાર ગયે સબ
　　આદમને ઇસરારે અમાનત કુ ખરીદા
સુફીયે મીસકીન હય દિદારકા તાલેબ
　　બનકે ગુન્હેગાર શફાઅત કુ ખરીદા

---

૧૧ ગઝલ.

સાહીયો લાગી પ્રેમ કટારી　　તીર જઝરનો લાગ્યો મને કારીરે
પીયુજી પીયુજી હરજા દેખા　　યા બાલે બાલે પ્રેમ ખુમારી રે

નુર નિશાના સુન માંહી ઝલકે ઉળનતી હય નુરી પીચકારી રે
જો દેખા સો કહેનેમે નહિ આવે જાને કોઇ મૌલાકી પ્યારી રે
દેખો સહીયો ગૈબી તમાશા બાજા તાલ મૃદંગ નકારી રે
મુરશીદ મેરા રાહ દીખાવે દુર કીયા સબ દીલકી અંધારી રે
મુરશીદકા હક કયું કરકે અદા હો યેહતો મેરે સર હય બોજા ભારી રે
મુજંકુ ગૈબી રચના દિખાઇ મનુશુર દાતા આપકો બલીહારી રે
ઝલકી નુરી જોત નિશાની ખોલકે અંખીયાં દેખો નરનારી રે
હરહર રંગમે નુર દીખાયા તનમન ધનસે સો સો જાંનસે વારીરે
યાદ બૂદસે ગાફીલ મત હો જાઓ હલહાલુ સાંસ સમારો રે
સહીયો સુફી મીસ્કીનકો સાંઇને તીરછી નૈઇયાં કરહે ચોટ મારી રે

બૈત.

યારને ચહેરાએ જેબાકા જો ઉલટાયા હિજાબ
નુરકે પુતલે તમામી હોવે રોશન જરરેનાબ
હોગએ શરમીંદા બે નુર આફતાબો માહતાબ
દર્શની મૌલા નજર આને લગા મિશકીન શાહ

૧૨ ગઝલ.

મૌલા ઝુલા રહા હય ઝુલોમેં રહમ પુરા
નાઝો અદાસે પાલા ફુલોમેં રહમ પુરા

જુરમો ખતાકે ઉપર કેરા કલમ ઉપુકા
રખા નવાઝેસોંમે ભુલોં મે રહમ પુરા
ગુજરે હેં ચહેલસાલાસેં ઉપર ઉમરભી તેરી
જુલમત ઉઠાકે રખખા નુરોંમેં રહમ પુરા
મોંમે હય બે વફાઈ અહેશાન કયા ફરામોશ
જુદા કરમશે બાલા ગોદોમેં રહમ પુરા
ભળકી હય નારે દોજખ ચો તરફ હાસદોકી
અમનો અમાંસે રખખા ચુલોંમેં રહમ પુરા
ઘર બેઠે ફેજ હાંસીલ તુજકો હુવાહય કામીલ
જામે કી દમ પીલાયા રહોંમેં રહમ પુરા
ફરદાનીયતકા જામા તન પર તેરે શજાયા
રોશન ચિરાગે હક હય ધુલોંમે રહમ પુરા
દેખો ચમક ઉઠીહય હરજાએ શાને વહદત
મીશકીન શાહ સુફી ફૈઝોમેં રહમ પુરા

---

૧૩ ગઝલ.

તું કાબબેસે જાકે આયા હાજી બતાદે મેરા ખુદા કહાં હય
વહાંસે તુજા મદીને પહોંચા બતા વોહ સમસુદદુહા કહા હય
વસંગે અશવદ કો તુને હાજી દીયા મોહબ્બતસે ખુબ બોશા

બતાદે તાશીર કયાહે ઉસકી | હુવા તેરા દીલ સફા કહાં હય
સફા વ મરવાકી બીચ દોડા | વોહ જબલ અરફાત પરભી પહોંચા
કહા હય લબૈક હાજી તુને | સુની વોહ અશકી નીદા કહાં હય
તવાફે કાઅબા કીયા હય તુને | સુની વોહ અશલી નીદા કહાં હય
વ આબે ઝમઝમ પીયાહે તસના | દરદકા દારૂ પીયા કહા હય
વહાંપે શૈતાંકુ મારા કંકર | નેહાં હય શૈતાંન તન કે અંદર
અગર ચે મારાભી તુને કંકર | બતા વોહ શૈતાં મુવા કહાં હય
હજ વહ ઉમરાહ બજા તું લાયા | વ હાજી તું જાબજા કહાયા
વલે ન આપેકુ તું ગવાયા | ચેહ નફસ ફરમાં હુવા કહાં હય
હજાર દાનોંકી ડાલ તસબીહ | બળે બળે સાયા ઓર જુબ્બા
હુવાતું મશહુર હાજી સાહેબ | ચેહ હજ્જ તેરી રવા કહાં હય
શરાબ વહદત પીયા ન તુને | મઝાક ઉલફત ચખા ન તુને
રમુઝ વસલત ન બુઝા તુને | બતા તેરા દીલ સજા કહાં હય
અરબકુ જાકે ગજબ તું લાયા | કહાં તેરે દીલકા હય ઠીકાના
સવાબ સારા ગંવાદીયા હય | ચેહ હજ તેરી રવા કહાં હય
હજુર ચેહ હજસે કેચું હો રાજી | નહિ મહબ્બતકી બુઝી બાજી
ઇધર ઉધર દીલ ભટક રહા હય | દરદસે ચેહ દીલ જલા કહાં હય
અય હાજી આ પાસ મેરે જલદી | શરાબકા એક પીજા બોતલ

હુજુર જલવા અભી દીખાવે તુ દેખતા વોહ જીયા કહાં હય
યેહ જાનબે હકસે હુઇ મુનાદી અય બંદગાને ખુદા સુનાદી
અય રખતેહો હમસે કયું એનાદી તુમ્હારી આંખ હકનુમાં કહાં હય
અઇ સુફી મીશકીન કરીબ પ્યારા બઇદ ઉસકો ન કોઇ જાનો
હમેં બતાદો જરા યેહ સાહીબ ખુદાસે આદમ જુદા કહાં હય

૧૪ ગઝલ,

મસ્ત અંદર કીબ્રીયાહે કીબ્રીયા કિરતાર મસ્ત
મુરસીલાં અંદર રીસાલત અહમદે મુખ્ત્યાર મસ્ત ટેક
તાલેબાં દર કુદહે મસ્તે કુદસીયાં દર મદહે મસ્ત
ખૂબ રૂયાં નાઝ મસ્તે આશેકાં દીદાર મસ્ત...૧
માહેયાં દર આબે મસ્તે માકેયા ગુફતાર મસ્ત
તાયેરાં પરવાઝ મસ્તે આહવાં રફતાર મસ્ત...૨
માકેરાં દર મકર બાઝી હાસેદાં અંદર હસદ
હે મજુસી નાર મસ્તે કાફરાં જુન્નાર મસ્ત...૩
કુદકાં દર ખેલ મસ્તે ગાફેલાં દર કીલો કાલ

કાજેમાં દર કેઅબ ગોઈ સાકેર્કા ફેકરાર મસ્ત...૪
કાફેરાં અદગામ ગુન્ના શાએરાં ઇશઆર મસ્ત
દરદ દીલબરમેં હે આશક બસ કલંદર વાર મસ્ત...૫
રાગમાં દર ઇશ્તિયાકે હજ હાજી દર કેઆત
બુલબુલ દર સેહેરાયે મસ્તે ખુલ ખુલાં ગુલઝાર મસ્ત...૬
જાહેલાં દર જેહેલ મસ્તે અનંદરં ફીકરે મઆશ
આલેમાં દર ગુફતગુ પરવાન હા અનવાર મસ્ત...૭
તાજેરાં દર બેઅ દીવાને મુલ્કમેં સુલતાન મસ્ત
અકવાલીયાં સરતાલ મસ્તે રંડીયાં ખુદ દાર મસ્ત...૮
કોઈ તવંગર માલ મસ્તે કોઈ કલંદર હાલમસ્ત
ઓહેદાં ફીરદાર મસ્તે સુફીયાં ઇસરાર મસ્ત....૯
મસ્ત નીમેં હર યકીરા દર જમીનો આસમાં
ગોર કર દેખા જો મેંને જુમ લગા બાઝાર મસ્ત....૧૦
સુફીયે મીસ્કીન મીસ્કીનીમેં અપને મસ્તહે
રૂચે જાનાં પર ફીદાહું શોકશેં હર બાર મસ્ત....૧૧

૧૫ ગઝલ.

અબ ઇશ્કકા ગરમો બઝારહે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે
નૈના મેરી જાગો ઝાર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે ટેક ૧

મુજે ઇશ્કમેં અપને જલાદીયા ઝીદાં ગોરમેં મુજકો સુલાદીયા
જબસેં હુઇ નના ચારહે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે...૨
ખાક ફનામેં મીલાદીયા મેરા નામો નીશાં સબ મીટા દીયા
અપના ન યહાં કોઇ વાર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે...૩
ખલકતકી આંખોમેં ખારહું ઔર આશેક કે ગરદનકા હાર હું
મેરે સરપે અમાનત કા ભાર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે...૪
ડાલી નઝર મુજપે યારને મુજે મજનું બના દીયા પ્યારને
કફની મેરી તાર તાર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હય...૫
ફુરકત સે રોતાહું યાર મેં નહીં ખ્વાબ હે અખતર સુમારમેં
પેહેલું મે દીલ બે કરાર હય મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે...૬
બીરાહ અગનને જલાદીયા મેરે કલબ જીગરકુ ભુના દીયા
જબસેં સદા મુજકો પ્યાર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે...૭
પહેલું મેં દીલકી પોકાર હે મેરા જલ્વા નુમા કહાં ગાર હે
નૈનાકી લાગી કટાર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે...૮
હરગીઝ હમેં મત સતાચીયો આપહું રોરહા મત રૂલાઇયો
યુંહી હમારા ગુઝાર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે...૯
જામે મોહબ્બત પીલા દીયા અલમસ્ત બનાકે નચા દીયા
હુ હુ કા બજા સીતાર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે...૧૦

ઇશ્કુ કહે વાહ વાહ રે ઓર ખલક કહે તબાહુરે હે
દાનાં તરફ કી યેહ માર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે...૧૧
સુફી મીસ્કીનશાહ કી યેહ આરઝુ મૌલા હમકુ રખો અપને રૂબરૂ
મુજકુ ન દુન્યાકી આર હે મેરે દીલકુ ન સબરો કરાર હે...૧૨

| | | |

૧૬ ગઝલ.

ઇશ્ક સીતમગરકી માર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે
ઇશ્ક કીસીકા ન યાર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે ટેક ૧
બુલ બુલ ગુલીસ્તાં મેં જાબસા સૈયાદભી પીછેસેં જા ઘુસા
સૈયાદ કી યેહ પૂકાર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે....૨
ઇશ્કમે સરમદ ને સરદીયા ઔર મનસુરનેભી ઝુકાદીયા
યહાંતો તલવાર હે ઔર દારહે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે....૩
શીરીં વ ફરહાદ મરગયે નામ મજનું વ લૈલાભી કરગયે
ન કફની રહી ન ઇઝાર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે....૪
હીર વ રાંજા ફના હુવે રાજા રતન પદમ બે નીશાં હુવે
ન ઉનકા કહીંપે મઝાર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે...૫

ન હુરોંકી ખ્વાહીશ રહી હમે ન દોઝખકી દહેશત રહી હમે
ન મતલબ હમેં કોઇ કાર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે....૬
બીરાહ અગન જો ભડક ઉઠી મેરી જોબન જવાની સબી લૂટી
અબરૂં કમાંકી ચેહ માર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે...૭
મેંખાના દારૂસેં ભરગયા મેનોશોને આકર કે પીલાયા
અરશોં બરીં તક નઝાર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે....૮
જોશને હમકુ મચા દીયા જઝબો વજદને હમકુ નચા દીયા
ઇશ્ક કલંદર વાર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે...૯
મોસ્કીન સુફીકુ જોશ હે બેહોશ નહીં બાહોશ હે
ચૌદા તબક એક તાર હે મેરે દીલકો ન સબરો કરાર હે...૧૦

---

૧૭ ગઝલ.

અબ ઇશ્કકી આઇ બહાર હે મેરે દીલમેંભી સબરો કરાર હે
આંખોં મેં ભી જોશો ખુમાર હે મેરે દીલમેં ભી સબરો કરાર હે ટેક ૧
દીલકુ હમારે ચુરા લીયા ફીર વાપસ હમેં તુને નહીં દીયા
ન સૌદા હે ન વોહ બઝાર હે મેરે દીલમેંભી સબરો કરાર હે....૨

ઇશ્કને સીના સફા કીયા ફાસ અનફાસને દીલમેં જા લીયા
બજતા ચેહી તનમેં તાર હે મેરે દીલમેંભી સબરો કરાર હે....૩

આંખોં ઊઠા કર નઝર કીયા હેતો મઝહર જાનાં હે જાબજા
જલ્વાગર હુસ્ન વોહ યાર હે મેરે દીલમેંભી સબરો કરાર હે...૪

ઇશ્કકી મોજોં કા જોશહે દોજહાં કા ન આશેકકો હોશ હે
ઇશ્ક હમારાહી યાર હે મેરે દીલમેંભી સબરો કરાર હે....૫

ઇશ્કકી લઝઝત બયાં કરૂં કહેના કા નહીં હુકમ કયાં કરૂં
યાદે ખુદાકો બહાર હે મેરે દીલમેંભી સબરો કરાર હે...૬

હ્રગોં વોહ નક્શો નીગાર હે ઔર રૂબરૂ મહેરે નીગાર હે
મેરી હુઈ નૈના યારહે મેરે દીલમેભી સબરો કરાર હે...૭

ખલકત સેં હે મેરી ગુફ્તગુ ઔર મૌલાસેં દીલ અપના રૂબરૂ
હાંસલ હુવા યેહ સુમાર હે મેરે દીલમેભી સબરો કરાર હે....૮

આલ મતાસેં હું મે તમઆ દીલ રોશન હુવા અલમેઅ સમાઅ
સોતે સરમદ શોરો શાર હે મેરે દીલમેંભી સબરો કરાર હે....૯

સુફી મીસ્કીન કુ વસ્લે યાર હે ફરદાનીયત કી બહાર હે
મઆદને અસલી ઇસરાર હે મેરે દીલમેંભી સબરો કરાર હે...૧૦

૧૮ ગઝલ,

હમકુ અપની જાનસેં બેશક પીયારા ઇશ્ક હે

આશીકો દીલમે મેર લૈલુન્ન હારા ઇશ્ક હે ટેક ૧

હમતો અપને ઇશ્કમેં આપહી હુવે હેં મુબતેલા

ઇશ્કહે રે ઇશ્કહે દીલકા સીતારા ઇશ્ક હે ૨

દર રગો રગ દર નસોનસ કોઇ જા ખાલી નહીં

કશાવરે તનમેં બના બૈઠા ઇજારા ઇશ્ક હે ૩

ઇશ્કકી તો સૈર કામેલ પૂછીયે બા કામેલાં

સબસેં અચ્છા ઇશ્કહે સબબેં નકારા ઇશ્ક હે ૪

આશીકે લૈલાહે મજનું કૈસકી શૈદા હે લૈલ

હઝરતે ફરહાદ શીરીંકુભી મારા ઇશ્ક હે ૫

ઇશ્કકી આશીક ઝુલેખાં યુસૂફ કીનઆં તમામ

જાન માલો આબરૂ સબકા લુટારા ઇશ્ક હે ૬

મરર રબ્બાની કી નીદા ઔર લી મઆલ્લાહ કી સદા

લૈસ ફીહીલ જબ્બતી જાુઝ વોહ પુકારા ઇશ્ક હે ૭

ઇશ્કહી બોલા અનલ હક રબ્બે અરનીભી કહા

લનતરાની કહેકે ફીર મુસાકુ મારા ઇશ્ક હે ૮

ઇશ્ક બોલા લાએલા ઇલ્લા અનાહા ફઆબોદુ

મન ખુદાયમ ઇશ્ક બોલા સર ઉતારા ઇશ્ક હે ૯

ઇશ્ક આયા જોશમેં તો કાફનુન કી હુઇ નીદા

અરશ સેંતા ફરશ યેહ મઆલુમ સારા ઇશ્ક હે ૧૦

ઇશ્કસેં અરદો સમાં ઓર અરશકુરસી બરકરાર

સંગખારા ઇશ્કહે ઓર ગુલ હજારા ઇશ્ક હે ૧૧

નાહુનો અકરબ ઇશ્ક હે ફીઅન ફાસેકુમ ઇશ્ક હે

વહોવ મઆકુમ ઇશ્ક હે વઆબુદ બીચારા ઇશ્ક હે ૧૨

યઆને અલ ઇશ્ક હોવલ્લાહહે હમા અઝ વેસ્ત ઓસ્ત

કયા બજા ચૌદા તબક અંદર નકારા ઇશ્ક હે ૧૩

ઇશ્ક કાફેરકે સીવા આયા નઝર કોઇ નહીં

કુન્તો કનજન મખફી હે ઓર આશેકારા ઇશ્ક હે ૧૪

એ પીયારા ઇશ્ક તેરા હે અઝલસેં શોરો જોર

હેનીદા હરજા તેરી યેહ કુલપસારા ઇશ્ક હે ૧૫

એ પીયારે ઇશ્ક મેં આશેક તેરા હું અઝલ

તુમકુ મેરા ઇશ્ક હે હમકુ તુમ્હારા ઇશ્ક હે ૧૬

ઇસ્કકી ઇજ્જતો જીલ્લત કીસ તરેહ હોવે બયાંન

હમહેં આશેક ઇસ્કકે બીલકુલ યેહ સારા ઇશ્ક હે ૧૭

અવ્વલો આખર જહાં મે જાહેરો બાતીન તમામ
ઇસ્કહે હે ઇસ્કહે બીલકુલ ચોહ સારા ઇસ્ક હે ૧૮

ઇસ્ક અલ્લાહ ઇસ્ક મુરશીદ ઇસ્ક હે કુતબોવલી
ઇસ્કહે સબમેં છુપા સબસેં નીયારા ઇસ્ક હે ૧૯

ઇસ્કકે આશક હુવે હમ વોહ મેરા આશક હુવા
આશેકો મઆશુક દોનોંકા ગુજારા ઇસ્ક હે ૨૦

મીસકીન શાહ સુફીબીહે ઇસ્ક હુલ્લાહકા અહુર
દીના દુનીયા દોઝખો જન્નત બીસારા ઇસ્ક હે ૨૧

---

૧૯ ગઝલ.

એ બાદે સબા લાદે ખબર યાર કહાં હે
જલ્દીસેં ખબર લાદે વોહ દીલદાર કહાં હે...ટેક ૧

પહેલુસેં મેરે લે ગયા વોહ દીલકુ નીકાલે
છીન ગયા દીલકુ વોહ દીલદાર કહાં હે ૨

સરમદ કી તરેહ કેહે રહાહું મનસુદાયમ
દેતાહું મેરે સરકો વોહ તલવાર કહાં હે ૩

જીસ તરફકુ દેખું હું મેં જલ્વાહે ઉસીકા

ગૈર દીગરકી યહાં તકરાર કહાં હે ૪

જલ્વાએ ખુદા દેખયે નૈનોકુ તો ખોલો

દીલો જાંનસે શૈદા હોકે તલબગાર કહાં હે ૫

મૈ નોશ હું મેખાનેમેં બીસ્તર હે હમારા

મુજસા કોઈ ગુજરાતમેં મૈખાર કહાં હે ૬

શૌક લેકામેં હુવા મસ્તાના દીલમન

સરદેકે તલબ કરતા હું ઇસરાર કહાં હે ૭

મરગયે મુફતીએ જહાં ફતવાના લીખા

તાર અનલ હકહે મેરા દાર કહાં હે ૮

હોશ હુવે રફતએ ગફલત હે ઝમાના

ખ્વાબ ઝમાના હે તો બેદાર કહાં હે ૯

ચશ્મ બુતુનીસેં જરા ખુદકુતો દેખો

એ તાલેબે દીદાર વોહ દીદાર કહાં હે ૧૦

નકશ તમામી મેં વોહ નકકાશ અજલકે

તોહીદે ઇલાહીપે તુજે પ્યાર કહાં હે ૧૧

મહેફીલે જાનાં જહાં હે દરસની મૈલા

ચશ્મ તેરી ઉસ્કે સજાવાર કહાં હે ૧૨

મતલબ નહીં મુજ સુફીયે મીસ્કીન કુ દીગરસેં

ઇશ્ક મેરા કાર દીગર કાર કહાં હે ૧૩

૨૦ ગઝલ.

લગાકે આંખ હમકુ વોહ બદનામ કરગઇ
　　આરામ મેરા લેગઇ બે રામ કરગઇ....ટેક ૧
મસ્તી હુઝુર ઇશ્કકી સરના બપા છળી
　　બે ખુદ જહાં સેં મુજકુ પીલા જામ કરગઇ ૨
તેરે નીગાહને મુજે બીસ્મીલ બનાદીયા
　　મુજકુ બનાકે બે ખબર વોહ ધામ કરગઇ ૩
હું મેં ફીરાક યારમેં બીલકુલહી બેકરાર
　　બુલ બુલકુ મજનું અપના વોહ ગુલફામ કરગઇ ૪
કયા કયા મઝાહે ઇશ્કમેં કયા કયા નહીં હુવા
　　તરક આસેકા કુફ્ર ઇસ્લામ કરગઇ ૫
ઇશ્કમેં ગરદન કટા તળફેં હે સારે આશેકાં
　　ઇશ્ક કરકે નામકુ ગુમનામ કરગઇ ૬
દીલકુ હમારે ચૈન અબ એ ઇશ્કે હે નહીં
　　જબસેં જમાલે પાક લબે બામ કરગઇ ૭
ઐ યાર સીતમગર તુજે કયું યાદ ના કરે
　　આરામ લીયે ગયે મુજે બેરામ કરગઇ ૮
ઉમૈદ તેરે વસ્લકી ઐ યાર થી મુજે

તયુરી ઘુળાકે વાહવાહ દશનામ કરગઇ ૯
આંખ મુજસેં ઐ મીયાં કયું ના મીલાવોગે
મનસુર દરમીયાનમેં પૈગામ કરગઈ ૧૦
મીસ્કીન સુરી ઇશ્કમેં જલ્તાહે શમ્એસાં
જલ્નેકા હમે હુકમ સુબ્હો શામ કરગઇ ૧૧

---

૨૧ ગઝલ.

ઠોકરસેં મુરદે હોગયે જીતે તમામ આહ
શોરો ફુગાં મચાદીયા આયાકયામ આહ...ટેક ૧
હમને કહા રહેમત હુઈ મગફેરત હુઇ
હુશ્યિાર હોકે સબ રહો છોળો મુનામ આહ ૨
શોતેંમે લેયલ કટગઇ ઝકઝકમેં દીન ગ્યા
ઔવકાત જાંયેઅ હોરહીખુઝા કલામ આહ ૩
જીન્દાં કરને આયા કોઇ ગાંફીલો સુનો
મગર મસ્ત હો રહે ચુકે વોહ કામ આહ ૪
જીના હકીકી ચાહીયે મરના હકીકી હો
નજાત હો હયાત હો કાયમ દવાંમ આહ ૫
મુરદે સમજ ગયે સભી મુરાદ પા ચુકે

નગાફેલોં ને કુચ્છભી કમાયા બદ્દામ આહ ૬

જોકે કરનાથા વોહ રેહગ્યાહે યાર

એ વક્ત ફીર કહાં હુવા જાએઅ હરામ આહ ૭

મીસ્કીન શાહ સુફી જો કરના હે કરકે ચલ

અમર બજા સુનાકે સબકુ સલામ આહ ૮

૨૨ ગઝલ.

ઇશ્ક સે પયદા નિદા હુઇ ઓર નિદાસે પયદા કુરાં હુવા

દાગ મોહબત દીલપર ખાયા રમજ માઅરેફત બ્યાં હુવા.........ટેક

નુરસેં ઉસ્કે બની તજલ્લી દેખ ઉસે ચકચુર હુવા

વોહી તજલ્લી સે ખાક તુર વોહ જલકર કે કોહતુર હુવા

નુરસે ઉસ્કે હુવાહુ રોશન જલવાસે માઅમુર હુવા

જીસ્ને માઅતા કીયા ન ઉસ્કા વોહ મેહફીલસે દુર હુવા

ઇશ્કસે પૈદા નિદા હુઈ ઓર નિદાસે પયદા કુરાં હુવાઇશ્કસે પૈદા ૧

વહેદત સે કસરત હુઈ ઝાહેર વોહ કસરતમાં નિહાં હુવા

દમસે આદમ શફી હુવે આદમ સે કુલ્લ જહાં હુવા

હવાસે પૈદા હવાં હુવે ઔર હવા બીના કુચ્છ કહાં હુવા

તીર બના મીઝગાંસે ઉસ્કે ઔર અબ્રોસે કમાં હુવા ઇશ્ક પહેલે ૨

નૈયનસે શમશો કમર હે તાંબા ઔર નઝરસે નિશાં હુવા
નીદાયે કુનસે બના વોહ ફયકુન પિન્હાંથા સો અયાં હુવા
બનિ બાલસે લૈયલ પ્યારી ઔર દીનભી દરમીયાં હુવા ઇશ્કસે પહેલે
નીદા હુઇ ૩

દીલ યેહ નાલાં હુવા હે જૈયસે જૈસે એહ મહજુર હુવા
મજનુંકી લો લૈયલ લૈયલ હે આલમમેં મસહુર હુવા
બોલા આખર અનાહું લૈયલી દુઈ ખુદીસેં દુર હુવા
ચૌવદા તબકમાં ગેહીહે જલ્વવા સાફ સાફ બીલોર હુવા ઇશ્કસે પહેલે
નિદા ૪

ઇસ્મઝાત અલ્લાહસે બુઝો ચહેરાયે ઈન્સાંન હુવા
વહેદત કસરત એક હે પ્યારે જબ કામીલ ઇરફાંન હુવા
શોક ઝોકસે અપને અપના દીવાના દિલજાન હુવા
હુબાબ બહેર કે માંનીંદ પ્યારે વહેદતસે સબ આંન હુવા ઇશ્કસે પહેલે ૫

બની ઉલફતસેં બૈયની તેરી નુન શિફત દો નૈયન હુવા
નૈયન તુમારી જીસ્કુ લગગઇ વોહ શૈયદા બેચેન હુવા
નુર ખૂદાઈ જલવા તુમાહે ગૈયન મીટાકર ઐયન હુવા
ઐયન ઐયન સે ઐન લગગઈ ઝેર ચઢા બેચેન હુવા ઇશ્કસે પેયદા
નિદા ૬

વહદતુલ વજુદાં સબ પુતલોંકા ગોરકરો ઇન્સાન હુવા
નામ ઠામ સબ અલગ અલગ હે એ કસરત પેછાન હુવા

૨૯ આઝમ સબ પુતલોંમેં એકહી ખાસી શાન હુવા
આખરતો વહદતુલ વજુદહે ગંજખફીસે અયાં હુવા ઇસ્કસે પહેલે
નિંદા ૭

વહદતુલ વજુદકા મસલા જબસે હલ હુવા આરામ હુવા
ગોસકુતુબ અબદાલ વલીસેં બાલા અપના ધામ હુવા
વાહરે સાકી અજબ તઆજુબ કાંમીલ મમહું જાંમ હુવા
જાંમ પીલાયા શોક ઝોકસેં અપના સારા કાંમ હુવા ઇસ્કસે પૈદા
નિંદા હુઇ ૮

હમને હમકું જાંન કે દીલબર શાંન તુમારી શાંન હુવા
સુરત મેં સૈચરત હે આપકી દીલ અપના દીવાન હુવા
સુફી મીસ્કીન સિવાય મારેફત હો જુમલા નાદાન હુવા
સુરતે મુરસીદ કરો મસાહેદા અપનાં ચેહી ધ્યાન હુવા ઇસ્કસે પહેલે
નિંદા ૯

૨૩ ગઝલ.

અજબ ઇસ્કને આકે રંગત દીખાઇ
લોકોકી તમન્નામેં હીજરત દીખાઇ...ટેક ૧
દીયા સરકુ સરમદકે એ ઇસ્ક કટવા
અજબ તુંને આલમમેં શહરત દીખાઈ ૨

હીલ્લાજ મનસુર સુલી ચઢાયા
સીતમગર યેહ કયા તું શરારત દીખાઇ ૩

લૈલાકી કુદરતમેં મજનુંકુ મારા
ફરહાદ શીરીંકુ કુલફત દીખાઇ ૪

ગમે યુસુફી મેં ઝુલેખાંહે નાલાં
કીસીકુ નહીં તુને રાહત દીખાઇ ૫

રાજા રતનકુ પદમકુ જલાયા
તુંહી હીર રાંજાકુ કુદરત દીખાઇ ૬

મેરે પીર મનસુર કુ ઇશ્ક તુને
હકીમાકી સંગતમેં ઝહમત દીખાઇ ૭

નમુજ કમતરીન કુભી છોડાહે તુને
બુલંદી પેલેજાકે વહદત દીખાઇ ૮

કીસે આહઝારી કીસે બેકરારી
નએ તોરકી સબકુ આફત દીખાઇ ૯

જમીં આસમાંમેં ન વોહ ચૈન પાયે
જીસે ઇશ્ક કાફરને સુરત દીખાઇ ૧૦

દોઝખો જન્નત ફરામોશ દોનો
ઇશ્કે કલંદર કેયામત દીખાઇ ૧૧

નાલાં વગીરયાં સભી આસેકાં હાઇ
પકડ દસ્ત શમશેર દહશાત દીખાઇ ૧૨

અઝાઝીલકુ ઇશ્કકી હે ન લઝ્ઝત
ઇસીકે સબબસે લઆનત દીખાઇ ૧૩
આશેક કલંદર અઝલસે થા આદમ
તાજે કરામત ખીલાફત દીખાઇ ૧૪

૨૪ ગઝલ.

રીઝકકા ઝામીન આપ હે મૌલા
હવસકા હાઇ હાઇ*કરના કયા મતલબ...ટેક
ફના ફની જબ જાનાં સબકુ
હાઇ હાઇ કરના કયા મતલબ ૧
મજરૂહ હોકર ઘાયલ બનગયે
રેં રેં કરના કયા મતલબ
ફકીર હુવે તો ફના હો જાના
મેં મેં કરના કયા મતલબ
જબ દુરવેશી લેકર બૈઠે
દર દર ફીરના કયા મતલબ

દીલમેં જબ દીલબરકુ પાયા
જાહેર કરના કયા મતલબ
દરીયા અંદર કુદ પડે ફીર
એં એં કરના કયા મતલબ
ફકીર હુવે તો ફના હોજાના
મેં મેં કરના કયા મતલબ ૨
એ જાહેલ વોહ સચ્ચા યારકુ
યાર ન કરના કયા મતલબ
ચશ્મ બીનાં જાનબુઝ કર
અઆમા કરના કયા મતલબ
આંખોં સેં જારી હે આંસું
ભેં ભેં કરના કયા મતલબ
ફકીર હુવે તો ફના હોજાનાં
મેં મેં કરના કયા મતલબ ૩
જબ દુન્યા સેં દુર હુવે
અંદેશા કરના કયા મતલબ
લીયા કીનારા જબ ખેશોસેં
તઝકર કરના કયા મતલબ

જબ સપડાયે બીચ શીગુન્ચાં
ચેં ચેં કરના કયા મતલબ
ફકીર હુવે તો ફના હોજાનાં
મેં મેં કરના કયા મતલબ ૪
આશીક હુકેહો મતલબ જન્નત
હુરકી કરના કયા મતલબ
હર એક રંગમેં હરકુ પાયા
હર હર કરના કયા મતલબ
પ્યારેકુ પેછાન લીયા ફીર
નહીં નહીં કરના કયા મતલબ
ફકીર હુવે તો ફના હોજાના
મેં મેં કરના કયા મતલબ ૫
તસબીહ જારી દમકી હોગઇ
માલા ફીરના કયા મતલબ
જબ મરને સેં પહેલે . મરગયે
ફીરસેં મરના કયા મતલબ
કામ નહીં ઈસલામ કુફરસેં
દીન દીન કરના કયા મતલબ

ફકીર હુવે તો ફના હોનાના
મેં મેં કરના કયા મતલબ ૬

સૂફી મીસ્કીન રાઝ નહફતા
અફશા કરના કયા મતલબ

દરદકી ચોંટે દુખોયા જાનેં
શીકવા કરના કયા મતલબ

ઘાયલકી ગત ઘાયલ જુઝે
ટેં ટેં કરના કયા મતલબ

ફકીર હુવે તો ફના હોનાં
મેં મેં કરના કયા મતલબ ૭

૨૫ ગઝલ.

કહેતાહે દીલેઝાર મેરા યાર કહાં હે
જલ્તાહે જીગર હીજરમેં દીલદાર કહાં હે

મહજુર હું મગમુમ હું હેરાનો પરેશાન
બીસ્મીલકુ હો આરામ વોહ તલવાર કહાં હે...ટેક ૧

ફુરકતે ગુલમેં હુવા બુલબુલહે દીવાના

મઆલુમ નહીં મુજકુ વોહ ગુલઝાર કહાં હે

ઐ કાસિદે બેહાલ ખબર લાવે સનમકી

કુછતો સુના હાલ ખબરદાર કહાં હે   ૨

હોશ રૂબા હોશ મેરા લેકે ગયા સબ

મદહોશ કલંદર હું બનાદાર કહાં હે

ઐ રશક પરી હુર સીફત નાજભરી નૈન

જલ્વા દીખા દીજીયે વોહ દીદાર કહાં હે   ૩

ઠોકરસે જીયે મુરદા હઝારોંહી પીયારે

દેતાહે નીદા કુમકી તો હરબાર કહાં હે

નાઝભરી નૈનને તળફા દીયા મુજકુ

મારતા વોહ નૈનકુ તો હરબાર કહાં હે   ૪

બેચૈન દીલેઝાર હે આરામ ગયા સબ

ચલતાહું કરે દસ્ત દીગરકાર કહાં હે

સુફીયે મીસ્કીન બેલા દીદ પરૈશાન

નાઝો અદા અપની દીખા યાર કહાં હે   ૫

રંગ ગઝલ.

દીલકે અંદર જૈસે ઇલલ્લાહ, પુકારા હોગયા
ઝરબ ઇલ્લલ્લાહસેં રગબન, દીલ હમારા હોગયા
હુજરયે તનકી અંધેરી. હોગઇ રોશન સફા
બુરજે વહેદતકા, તલુઅ નુરી સીતારા હોગયા...ટેક ૧

દીલ હમારા ઇશ્કકે, દરીયાઓમેં તીરને લગા
એક એક સબ વહમો, ખતરોકા કીનારા હોગયા
ઐ સનમ અબ મહેરબાની, કર દીખા અપના જમાલ
યેહ હમારા દીલ નહીં હે. અબ તુમ્હારા હોગયા ૨

ચાહ ફાનીસેં નીકાલા, મુજકુ બાકી કરદીયા
કુછ અજબ ઉલફતકા. તૈરે એક ઇશારા હોગયા
ઇશ્કને આ કરકે દીલમેં, જબ યકાયક ઘરકીયા
માહ તાબાં હો ગયા, નુરી નીયારા હોગયા ૩

ખાર આતે હેં નઝર, દેખા જીધર ઐ યાર મન
ઇશ્કકે ગુલહઝારા યેહ, ગુલ હઝારા હોગયા
દુન્યાયે મુરદારકુ અબ સુફી મીસ્કીન કયા કરે
ઇશ્કકા કુલ કશવરે તનમેં ઇજારા હોગયા ૪

૨૭ ગઝલ,

દીલો જાંનસેં શીદા હોકે તલબગાર હું તેરા
રખતાં હું મેરે દીલમેં સદા પ્યાર હું તેરા
કાહરતુરપે જાજાકે કહા રબ્બે અરેની
મુસાફી નમન આશકે દીદારહું તેરા
ઝાહેરમેં મુજે દેખેહેં ખાકક પુતલા
બાતીનમેં કરે ગોરતો અનવાર હું તેરા...ટેક ૧
અરબઆ અનાસરસેં તો મેં દુરહું બીલકુલ
પોશીદા પસે પરદયે ઇસરાર હું તેરા
દુન્યાકી તરફસેં મુજે જરરા ન હફસ હે
એક બાર નહીં યારમેં લખબાર હું તેરા ૨
ખ્વાબ નઝર આયા તમામી યેહ ઝમાના
બુલબુલકી તરેહ શૈદાયે ગુલઝાર હું તેરા
કુસરતસે નઝર તોળકે વહદતપે નઝર હે
દેખાહું મેં તુજે સરે બાઝાર હું તેરા ૩
કરતાહું મેં નાલાં વ ફગાં આહ વસોઝાં
દારૂએ શફા દેકે મેં બીમાર હું તેરા
લાફરકે કીયા કૈદ મુજે મુલ્કે ઇરમસેં

એ ઇશ્ક ફીદા હોકે તરેહદાર હું તેરા ૪

તેરા હું મેં તેરા હું મે તેરા હું મે તેરા

દીલો જાં કું ફીદા કરકે મેં દીલદાર હું તેરા

સુફીગે મીસ્કીન કલંદરકી તમન્ના

પ્હેલું મેં મેરે આકે તલબગાર હું તેરા ૫

૨૮ ગઝલ.

ખાસહે લોલાક શાનત એ મોહમદ મુસ્તુફા

જાબજાહે તેરી શહરત એ મોહમદ મુસ્તુફા

દેખનેકા શૌક દીલમેં મુદ્દતોં સે હે ભરા

દીલહો નાલાં કબ હો ઝીયારત એ મોહમદ મુસ્તુફા...ટેક ૧

જીસ્ને દેખા આપકુ બસ ઉસ્ને દેખા આપકુ

હમકુ દીખલાઈ હે ન્યામત એ મોહમદ મુસ્તુફા

એક નઝર કરદે હમારે દીલપે એ હઝરત નબી

હૈ અયાં સબરાઝ વહદત એ મોહમદ મુસ્તુફા ૨

ચશ્મ નાબીના કુ તેરી એક નઝર અકસીર હૈ

હો હુસુલ એક દમમેં બસરત એ મોહમદ મુસ્તુફા

સુફીયે મીસ્કીન પ્યાસા હૈ તુમ્હારે જામકા
હૈ મુનસ્શી જામ શરબત ઐ મોહમ્મદ મુસ્તુફા ૭

---

૨૯ ગઝલ.

ફુરકત કે સીતમ આહ કહાં તક મેં સહુંગા
દેખુંગા ન દીદાર તો ક્યા જીતા રહુંગા
ઐ દીલતું કીધર જાયેગા લેજાયેગા કીસજા
જીસ તરફ તું લેજાયે ઉધરકુ મેં ચલુંગા ટેક ૧
દુન્યાકી મોહબ્બત હે મુજે ઝહેર કે માનીંદ
સાબીત હું તેરે ઇશ્કમેં હરગીઝ ન ટલુંગા
કોહકે માનીંદ હું મઝબુત પીયારે
લાખ હીલાવે વલે હરગીઝ ન હીલુંગા ૨
ન ડન કે યેહ દુન્યાભી (૧૩૦૩ હીજરીમાંભી) મેરે સામને આઇ
ફુસલાને લગી મેને કહા કુછ ન સહુંગા
કૈદીકે નમત દીનહું ગુઝારું મેં યહાંપર
લલચાઉં કીસપર ન મીયાં સુહીં ફીરુંગા ૩

શૈતાંનભી લગા મુજકુ હટાને એ પીયારે

ઈમદાદ તુમ્હારી હૈતો ઉસસેં ન ડરૂંગા

ડરબાનકી (૧૩૧૨ હીજરી માહે મોહરમમે) મસજીદમે મુજે ઉસ્ને સાતાયા

લેકીન ન ચલા મુજપે બસ લાહવલા પઢુંગા ૪

ઈમદાદ તેરી મુજકુ વહાં આનકે પહોંચી

ઈશ્કમેં ફીર કયું ન મેં બઝબૂત રહુંગા

સરકુ ફીદા કર દીયા લાઔફ હું પ્યારે

લાખોં હી મેરે સરહો તો કુરબાન કરૂંગા ૫

સીરરે હકીકત કે તંઈ બુઝકે દીલમેં

રખુંગા છુપા કરકે કીસી કુ ન કહુંગા

કહેકર કે મેરે ઘરમેં જો આતાહો તુમ્હારા

યહીં કભી આવોગે ફીર મેંહીં ન રહુંગા ૬

આપને આતેહી મીયાં મુજકુ ગવાંયા

ઐસે તો ઊબલ જાઉંગા સૌદાઈ બનુંગા

સુફીયે મીરકીન કહાં હૈ સો તું રહીયે

યેહ ભેદસેં દીલ છેદહે હરતમેં રહુંગા ૭

૩૦ ગઝલ.

તેરે જીવકે પરદેમેં આયાહું આદમ
રગો રગમેં તેરી સમાયા હું આદમ.....ટેક
હુવા ઈશ્ક અપને નઝારે કા મુજકુ
કેસરત કા ખુરકા લેઆયા હું આદમ
મોહબ્બતમેં મસ્તી સેં કુનકી નીદાકી
ફ્યકુન હો આપ આપ છાયા હું આદમ ૧
તું ગુમગશ્તા હો તુજમેં ઝાહેર હોજાઉં
ખુદીમેં તુમ્હારી છુપાયા હું આદમ
ન જંગમ મનમ દર ઝમીંન આસમાંનમ
શકીસ્તા દીલોમેં સમાયા હું આદમ ૨
સુરતપે અપની કીયાહું હુવેદા
મૈંરા જલ્વા તુજમેં દીખાયા હું આદમ
સુરત તમામીમેં સૈયરત હમારી
તુમે અપને ખાતીર બનાયા હું આદમ ૩
તુંહી નુર મેરા તું મુજસેં હે રોશન

મેં અપને પે આપહી લુભાયા હું આદમ

અના સરકે બુરકાઅ મેં મહબુબ હોકર

ફરીશતોં સેં સીજદા કરાયા હું આદમ ૪

અગર અપને આપેકુ તું પાલીયા હે

યેહ શાને હકીકત સુનાયા હું આદમ

ફના હોકે મુજમેં તું મીટજાએ બંદે

તું મકફુદ હોં ખુદ ખુદાયા હું આદમ ૫

એ બંદે વફાદાર પૈછાન મુજકુ

ઇરફાં કે ખાતીર બનાયા હું આદમ

ઇશ્ક મોહબ્બતમેં અલમસ્ત હો તું

તુજે જામ વહુદત પીલાયા હું આદમ ૬

મુરદે કી સુરત પળાથા ખબર નહિં

જાવૈદ ઝીંદદા જીલાયા હું આદમ

તાજે ખીલાફત અમાનત હેબા કર

હમા રાઝ વહદત બતાયા હું આદમ ૭

નીકલ ગંજ વહદત સેં કસરત મેં આયા

મેરી શાન હરજા દીખાયા હું આદમ

લગા ખેંચને જબ મેં ફાહુ મરાફી
તો અપને હી પુતલે બનાયા હું આદમ ૮

સભી સુરતેં હેં નુમાયા હમારી
સીવા અપને ઔર કુછ ન લાયા હું આદમ

તુમ્મે મોહબ્બત જબ પેળ ફૈલા
બેહુરૂપ અપના દીખાયા હું આદમ ૯

મુલાકાત મેરી હૈ મેઅરાજ તેરી
૧૧
તુજે ગ્યારવાં દૌર લાયા હું આદમ

મુલાકાત તેરી હે મેઅરાજ મેરી
૧૪
તુજે ચૌદવાં દીન દેખાયા હું આદમ ૧૦

વહદત કે બીંગલ બજાયા બ જોશમ
મસ્તાના વશકર નચાયા હું આદમ

કહીં બનકે મનસુર હાદી હુવા હું
મીસ્કીન સુફી બનાયા હું આદમ ૧૧

રૂબાઇ.

કલંદરે આઝમ સીદ્દીક સમદાની મહબુબે બારી
કલંકી ઔતારીં, સુફી, મીસ્કીનશાહ કાદરી શત્તારી

૩૧ ગઝલ.

શીકવા જબાંન પર આગ્યા ઉલફત કહાં રહી
તફરકા મેં પળગ્યા વહુદત કહાં રહી ૧

ઇકફરાર અહુદ હો ચુકે તરફૈન સે કમાલ
સાબીત રહા નહિ તુજે ગયરીયત કહા રહી ૨

ઇધર ઉધર બક રહાં હે સીયાહ સુરખ ઝરદ
હકકુલ યકીંન કી તુજે એનીયત કહાં રહી ૩

તફરકા જબજામે અઇંચત મેં નહિ રહા
વહેદતકી સૈયર તૈયર મેં કસરત કહાં રહી ૪

કુરબો બઇદ ટલગ્યા હે જહુત તરફ કુલ્લ
પરદા દુઇ કા ઉઠ ગયા ફુરકત કહાં રહી ૫

મહુવ મહુવ તબદીલત ગૈયરીત ભી ઉઠ ગયા
એકતાઇ દાંન પા ચુકે કુરબત કહાં રહી ૬

મઝાહેદા મકાસફા મશાહેદા ભી નેસ્ત
દર્શન કહાં રહા યહાં રોઅયત કહાં રહી ૭

અપના તમાશા બીં હે મઝહરમે અપકે

મઆલુમ ઇલમ ગુમ હુવા ઇલમત કહાં રહી ૮
ઝહદો તકવા ઉઠ ગયા નીશા શરાબ સબ
મુશામ ઇસ્મ ગુમ હુવા શોહરત કહાં રહી ૯
(અબ હીયત) ઝયલ હુઇ કુલ ટુટ ગઇ હદ
કૌન કીસીકા અબ રહા હસરત કહાં રહી ૧૦
સફરે ખીઝરભી ઉઠગયા મુકામાત ના રહા
માઅદને અસલી હુએ હયરત કહાં રહી ૧૦
ન નુર નાર હુરપરી દેવ ઔર ખવીસ
કૌતાહ કીસ્સા હો ગયા કલમત કહાં રહી ૧૧
આસેક મઆશુકકે ઉતર ગયે લેબાંસ
ચકતાઇ ફીરતો હો ચુકે ઐનીયત કહાં રહી ૧૨
સુફીયે મીસ્કીન શાહ ઇસરાર હકક હે કુલ્લ
તુલુઅ આફતાબ મેં ઝુલમત કહાં રહી ૧૩

સાખી

કર કરછો ને જીભળી ત્રયણેવ રાખે વશ
એને કોઇ એમ નહી કહે અહીંથી આખો ખસ

૩૨ ગઝલ.

જીસ ગુફામેં હમ રહેતે હેંઉ સ્કી ડગરી ભારી હે
વહાં ન કોઇ પૈદલ જા સકતા ઔર ન કોઈ અસ્વારી હે...૧
ચાંદ સુરજ ઔવર નવલખ્ખ તારોંકી ભી નહિ નઝારી હે
ફરીસ્તાં ભી હયરાન વહાં ઔર ગુલમાં હુર બેકારી હે ૨
જોગી જત્તી મુની તપસ્સી ન સન્યાસી બ્રહ્મચારી હે
ધ્યાન સમાધિ હાર ગયે વહાં ખ્યાલ કુભી દુસ્વારી હે ૩
પાની પવન ઔર ખાક આતશન કોઈ પરીંનદાં ગુઝારી હે
નહિ વહાં જીનદે ગુઝરતે ઔર પરીભી હારી હે ૪
નહિ જહાં આકાસો ધરતી રહેની વહાં હમારી હે
સુફી મીસ્કીન જા વહાં પોંચે એ આતમાં અવવતારી હે ૫

૩૩ ગઝલ.

વોહ જમાલે નાઝની પર દીલ દીવાનાં બનગયા
દેખકે અબરોં ક્યાં બીસ્મીલ દીવાના બનગયા
સૈર ગુલઝારે ઇરમકી બુલબુલોંકુ હૈ નસીબ

દેખકે ઉસ ગુલકુ યેહ બુલબુલ દીવાના બનગયા...ટેક ૧

ઉસકે હુસ્ને તાબ પર તાકત હે કયા દેખે કમર

મુસ્તરી ઝોહરા ઝહલ મંગલ દીવાના બનગયા

અરકકી ખૂબીઓકે ઉપર હૈ ફીદા અરવાહરવાં

અતરો ખૂશબો ઔર ગુલસંદલ દીવાના બનગયા ૨

ખંજરે અબરોંને મુજકુ કરદીયા ઉસકા શહીદ

દેખ મીઝગાં હીરકુ ઘાયલ દીવાના બનગયા

બરક ચમકી ગળગળાયા આસમાં બરસા મૌતીર

ઉસકી મેહફીલમેં યેહ હો દાખ દીવાના બનગયા ૩

આપને ચમકાઈ બીજલી હમનેભી બરસાયા મેહ

દેખ ગીરયાં ચશ્મકુ બાદલ દીવાના બનગયા

યેહ દીલે દાનાંતો ઉસકુ દેખ દીવાના બનગયા

અકલ રફતા હામદ આકેલ દીવાના બનગયા ૪

ચારનૈના હો તેરી યેહ દીલ મેરા મઍનું હુવા

દેખા દેખી કરકે કયું જાહેલ દીવાના બનગયા

સૂફીયે મીસ્કીન દીલકી તરફ તો દેખીયે

યેહ તળફીકુ મેરે કાતીલ દીવાના બનગયા ૫

૩૪ ગઝલ.

સીવા ઉસ્કે નહિ કોઈ ફક્ત અલ્લાહી અલ્લાહ હે
હોવલ અવલ હોવલ આખીર ફક્ત અલ્લાહી અલ્લાહ હે ૧
હોવ જાહેર હોવલ બાતીન ઉસીસેં જલવાગર રોશન
હમા જાગો ન ગું રોશન ફક્ત અલ્લાહી અલ્લાહ હે ૨
વોહી નુરસ સમાવાતે વોહી ફીલ અરદ દહુહાતે
વોહી હર અરબ ગુજરાતે ફક્ત અલ્લાહી અલ્લાહ હે ૩
નહિ હે વોહ નહિ હે તુ નહિ હે યે નહિ હું મેં
અગર હે હાવ હુ હુ હુ ફક્ત અલ્લાહી અલ્લાહ હે ૪
એ હસ્તી હસ્તી ઉસ્કી કુલ નહિ બસ્તી દિગર બીલકુલ
તેરી મોહુમી હસ્તી હે ફક્ત અલ્લાહી અલ્લાહ હે ૫
એ બુરકા પોશી ઐયશી હે યેહ ધોકાબાઝી જૈયસી હે
યેહ તેરી બુઝ કૈયસી હે ફક્ત અલ્લાહી અલ્લાહ હે ૬
યેહી રાઝે શરીયત હે યેહી રમઝે તરીકત હે
યેહી સીરરે હકકીકત હે ફક્ત અલ્લાહી અલ્લાહ હે ૭
વુજુદ ઉસ્કા તમામી યેહ શહુદ ઉસ્કા તમામી હે
નમુદ ઉસ્કા તમામી યેહ ફક્ત અલ્લાહી અલ્લાહ હે ૮

યેહ ઇસતગરાક હે કામીલ, યેહ ઇસતહલાક હે બીલકુલ
પતા હે બે પતા મીલઝુલ ફકત અલ્લાહી અલ્લાહ હે ૯
વોહી હે સુફીયેહ મીસ્કીન મનસુરો મોહીયુદ્દીન
વહી ચશ્મેં અસરીયત હે ફકત અલ્લાહી અલ્લાહ હે ૧૦

---

૩૫ ગઝલ.

બાદ બરસોંકે યહીં હોગા ન આના આપકા
કીસ તરેહ શૈદા જીયેગા પ્યારે જાનાં આપકા ટેક.
હમહેં શૈદા આપકે બસહો હમારે તુમ હબીબ
મહેરબાની સેં હો સબ તશરીફ લાનાં આપકા
કરવટેં લેતેહી લેતે શબ તમામી ગઇ ગુઝર
હૈ તસવ્વુર પૈશ મેરે પીયારે જાનાં આપકા ૧
હીજરકે ગમને કલેજા ખા લીયા કીસકું કહું
આતશે ફુરકત મેં હે હમકુ જીલાનાં આપકા
એ મસીહા મેં તેરા બીમાર હું જલ્દા બતા
કું મબે ઇજની કેહ સુખન કેહ ઉઠાના આપકા ૨

લાખહા બરસોં તલક આબાદ : મૈખાના રહે
કામ તશનોં કે લીયે હેગા પીલાના આપકા
મુદ્દતોંસે હે હમેં દરશન કે તેરે રોઝદાર
ઇદ હોવે હમકુ જાનાં રૂ દીખાના આપકા ૩
સર કુંકા કરદીયે ઝીદાં તમામી ઇસ્તખ્વાંહ
ઝીન્દયે જાવેદા પ્યારે હૈં જીલાના આપકા
દીલ લગ્ગી ઐસી કગે મત આશેકોંસે દીલરૂબા
મેં નીગાહે તીરકા હુંગા નીશાના આપકા ૪
ખુલ ગઇ સારી હકીકત અબ હમારે નૈનમેં
જીસ્મોં જાંન રૂહો રવાં મેં હે સમાના આપકા
હમકુ ગુમ કરદેકે પ્યારે આપ કરતેહો અહુર
આંપહી કે રંગમેં રંગીન બનાના આપકા
આશેકે મઆશુક દોનો ટલગઇ ફીર કૌન હે
અવ્વલો આખર તમામીમે દીખાના આપકા
સદ્દીયે મીસ્કીનકી જુમલા રગોમેં હૈ તુંહી
હમ યુંહી ગાવેંગે પ્યારે રોઝ ગાના આપકા ૬

૩૬ ગઝલ.

તેરી મોહબ્બત મેં મેરી જાંન જલુંગા
ખામોશ જલુંગા ન કભી આહ કરૂંગા ટેક

તું અપની મોહબ્બતમેં મુજે ખુબ નીગાહ રખ
નએ તૌર મચલ જાઉંગા દીવાના બનુંગા

ક્યા તું દીવાના નહીંહે કહેને લગા વોહ
દીવાના બના ક્યા મેં અકેલાહી રહુંગા ૧

જો અપના દીવાના હો યેહ ઉસકા હે દીવાના
વલ્લાહ યકીન માનલો મેં સીદક કહુંગા

મશરબો મઝહબભી તુજે દીનભી તુંજકો
ઇમાન તુજે દેકે બે ઇમાન કરૂંગા ૨

દાગ જુદાઇ કે કહાં તકમેં ઉઠાઉં
રોરોકે સદા નૈનકુ આંસું સેં ભરૂંગા

માહીકી સીફત હું મેં મીયાં બ્હેરે નઝરમેં
દીદાર કે દરીયામેં હમેશાંહી તીરૂંગા ૩

વહદતમેં મેરી આંખ લગી ગૈર મીટાયા
ભેદ છુપા દીલમેં કીસીકુ ન કહુંગા

સૂફીયે મીસ્કીન કલંદર હે દીવાના
તેરી મોહબ્બત મેં યેહી મસ્ત રહુંગા ૪

૩૭ ગઝલ.

ચોટ લગી ઇલ્લલ્લાહુકી ખુબ બજત હે નકકારા
ચઉદા તબકમાં ઝેરો બાલા ગુંજત હે યેહ ઝનકારા ૧
ભંવરા ગુંજત હે હું હુ કા બોલત હે ડરકાંરા
શંખ બજતહે ચંગ બજતહે ખુબ બજતહે દોતારા ૨
તાલ પખાજ મરદંગ બાઝા ઔર મોરલીકા સુર સારા
જેયસે ભાદુ બાદલ ગાજા આબે હયાતીકી હે ધારા ૩
દશતરેહં સે અનહદ બાજે ધ્યાન ધરો સાધુ પ્યારા
એહી જરસ અનહદ હે ઘંટા યેહી સુલતાનુલ અઝકારા ૪
અરશ ફરશ ઔર ચૌદઉદા ભુવનમેં ઉસીકા ડંકાહે સારા
સુફી મીસ્કીન ચલો યહાંસે યહાં નહિ મોહન પ્યારા ૫

૩૮ ગજલ.

કોશીસ હો હકકાની હો કામીલ જબ પાવે યેહ ઇસરારા

મુરશીદકી જબ નીગાહ હોતો કયું ન બરસે અનવારા
નૈયનસેં નૈનાજો મીલાઇ હુવાં તઝલલી ચમકારા
દહનમેં આવે દહનકુ ડાલા અલમસ્ત બનાયા મતવારા
દુઇ ખુદી સબ શફા હુઈ ફીર હે વહેદતકા નઝઝારા
ફકરો ફનાપર ફકીર પહોંચ્યા મકઅદ શિદક હે પ્યારા
મેરાજ લગીહે અર્શ બરીપર ચડો ગગનમે મતવારા
પશો પેશમત હેઓ બીલકુલ્લ તેહો જબ રસ્તા સારા
ઇસ્તગરાક હુવા જબ ઉસમેં ઇસ્તહલાક હો અંનતીયારા
કુરબ ખોતકા ઝઘડા છુટા હઝુર હાજીર હે પ્યારા
મુશકીલ ડગરી બીકટ મામલા તલવાર પડી હે ચૌધારા
મુરદુદ હુવા મગઝુલ હુવા જો યહાં કીસીને દમમારા
નાઝરો મનઝુર હુવે કમસીયા હે મશહુર કુન્ન
સુરીબાવા અજબ તાઅજુબ એ પાયાં હે ઇસરારા

---

૩૯ ગઝલ.

શરફટા દેંગે મગર હરગીજ ન ડર જાયેંગે હમ
કયા ફકી તુજકું એ ઝાહેદ જીને મરજાયંગે હમ ૧

શોખતકી લજતકો પરવાના હે જાને આહ ઉહ
ફરહાદ મજનુંકી નમન યેક નામ કર જાયેગે હમ ૨

આશીકો ડરના નહિ હાં દેખો ગભરાના નહિ
કાર મરદાને ખુદા કે યહાંપે કરજાંયગે હમ ૩

વોહ રૂખેજાંના કે દિવાના હુવા હું હાયે બસ
હુસ્ન માંશુકાકે અંનદર મહુવ હોજાયેગે હમ ૪

ધ્યાન મેં હમ ઉસકે ગુમ હે જ્ઞાનમે લાખોંફ હે
હમજહાં રેહેતે હેં બસ કુચ્છ શોર કર જાંયગે હમ ૫

કુદશીયાં રૂહાનીયાં નુરાનીયાં કરોબીયાં
તૌફ કરતે હેં તુમારા પર ન ઇતરાયેંગે હમ ૬

જોસ ઇશ્ક યારને તો રકસ શિખલાયા નહિ
હીલતે હુરમત કે ફતવેગે ન ડરે જાંયગે હમ ૭

ચસ્મ નાબીના તુમારી આહ યેહ એહસે હિઆબ
કુફર ઓર ઇસ્લામકી હદસે નિકલ જાયગે હમ ૮

બેહિસ્ત દોઝખ છોડ તરફે હમ ગયે એયરાફ પર
વહાંસેંભી ઉપર નિકલ ગયે પર ન દીખલાયેંગે હમ ૯

આંખ સે જબ આંખ લગગઇ સોર ધોખા હોગયા
લઝઝતે બે મિસ્લ ચખ્ખી પર ન ફરમાયગે હમ ૧૦

સુફીએ મીસ્કીન શાહ મહબુબીઅત બારી હુવા

ન્યાંગતેં મહબુબી હે યેહ શુક્ર યેફરમાંગે હમ ૧૧

૪૦ ગઝલ.

દીલમેં વોહ જાને જહાં લેકીન નઝર આતા નહિ

તુજમે હે ઉસ્કામકાં લેકીન નઝર આતા નહિ ૧

અવલો આખરો ઝાહેર બાતીન હરજાહે વોહ

નહનો અકરબ હે ફગાં લેકીન નઝર આતા નહિ ૨

વહોવા માંઅકુમ એૈયનમાં કુનતુમકા હે ડંકા બજા

હે નપોશિદા અયાં લેકીન નજર આતા નહિ ૩

હાઝેહીલ આમાં ફ્હોવા ફ્રીલ કયાંમત આમાહે

પેશહે નુરે જહાં લેકીન નઝર આતા નહિ ૪

હઝરતે મીસ્કીન સુફી દર ખરાબતે ખુદા

દીલમેં અરશે બે નિશાં લેકીન નજર આતા નહિ ૫

૪૧ ગઝલ,

નબી મોહમદ રહેમત આલમ મૌવલાકા મેહબુબ બના

આશીક સારીખુદાઇ ઉનપર તાલેબ વોહ મતલુબ બના
મીમ નિહાં અહમદ કહેલાયા ખુદ રાગેબ મરગુબ બના
નુરકા પરતો સારા ઉનકા પ્યારા ખાસા ખુબ બના
રાજ નિયાઝ આશેક માઅશુકકે ઔર ન કોઇ જાને હે
કામ જીસ્રાલકા દરમીયાંન કયાથાં ઉસે ન કોઇ જાને હે ટેક ૧
મીમહાલકે અહદકે અંદર અહમદ હો આયા શરૂર
ચમક દમકસે હો હુવેદા ફીરે શહેનશાહી છત્તર
પાક મુબારક સરકે ઉપર ચમક રહા તાંબાં અખતર
યતીમ મીસકીન નામ ધરાયા દુશમન સારે ખાઇ ચકકર
લાલ બદકશાં શરમાજાવે ગરદેખે દનદાં ઉનકે
નાખુન હમચુ હે લાલ રોશન હે લાલલી કુરબાં ઉનકે
પાક દમકી બરકત સે હો સંમપારા મરઝાં ઉનકે
ગર દેખે નાઅલેં કુલય સુરજ ફુલશૈ હો હેપરાંન ઉનકે ૨
વોહ ખુશબો ઉડતીથી ઉનકે અતહર પાક બદનકે બીચ
અરક જો ટપકા બદનસે ઉનકે ફુલ બને હર ચમન કે બીચ
ફીદા ખુદાઇથી સબ ઉનકે લહેરી નાઝ ચલનકે બીચ
શાન ઇલ્લાહી નુરે ખુદા હે લાશાની હર કરન બીચ ૩
ઘરસે બાહેર આપ નિકલતે બુત ગીરતેથે ઝેરે કદમ
કોઇ ચહેરે પર મરતાથા ઔવર કોઇ નાલેં નવગા બેદમ

નિકાબસે બે હિઝાબ હું એતો માહતાબકુ આઇ શરમ
રાજ નિયાઝ મખફી ખોલદુ તો હો શિકસ્તા મેરી કલમ
અહદ અહમકા સૈદા હે અહમદભી મફતુ ઉનકા
એક તુરકા ઝહુરહે એ હે શિરરે મકતુ ઉનકા ૪
અહદ અહમદમેં નહિ જુદાઇગીં ભી હું મજનું ઉનકા
કલામ હક્ક હે કલાંમ ઉનકા રોશન હે જગનું ઉનકા
એક પલકી ઝલકી અંનદર આશીક શબ બે ઝાંન બને
શાકી જીસ્કા આપ હો પ્યારા વોહ આશિક મુસ્તાક બને
નઝર જીનોપર પડ ગઇ ઉનકી વોહ કામીલ ઇન્શાંન બને
સુફી મીસ્કીન ફીદાં હે ઉન્કા વહેદતકી એક શાંન બને ૫

૪૨ ગઝલ.

તસન એ કૌવસર હમે કૌવસર પિલાના યાદ હે
કુબાને ઇઝની કહે કે મુરદા દીલ જીલાના યાદ હે...ટેક ૧
તાલેબે હકક હકક નુંમાઇ કે લીયે હાદી હુ મે
બહરમેં કીસ્તી ચલાના ઔર તિરાના યાદ હે ૨

મઝહર જાતે સમદહુ હુમે ઇસરારે લતીફ
આશિકોંકુ રાહે મખફીકા દીખાના યાદ હે ૩

મસ્ત મેરી બાંસરી પર ગોપીયાં ચોવિસ હઝાર
તાલેબોંકુ રકશમે લાકર નચાના યાદ હે ૪

શરકસી મતકર યે ગાફીલ સરઝુકા રાહે સજુદ
કેહ અનલ હકક અપની ગરદનકુ કટાના યાદ હે ૫

તોલેબે દિદાર મેરે હાથમે તુ હાથ દે
જોસ વેહદતકા ચઢાના ઓર ઘટાના યાદ હે ૬

ગુલશનો વહેદતકા બુલબુલ હુ વઝુદે વહેદતેએમ
જાકે સજરે મુનતહા પર ચહચહાના યાદ હે ૭

સજર તુબા આશીયાના લામકાં પરવાઝ મન
દમકી સારંગી હમે અચ્છી બજાના યાદ હે ૮

ખાર ખસસે દુર હોતુ માહ હવસસે આકે મીલ
ધુમ્મ ઇશ્ક યારકી દીલમેં મચાના યાદ હે ૯

હઝરતે મિસ્કીન સુફી માઅરેફત મેં મસ્ત હે
તાલેબાંને કીબ્રીયા રંગત ચઢાના યાદ હે ૧૦

શજરતુત તૈયેબા.

શીજરા કાદરો, શત્તારી.

હાથ ઉઠાયાહુ ઇલાહી અ'ઝ દુઆકે વાસ્તે

હાજા શજરે તૈયેબા ઝલ્લે નુમા કે વાસ્તે

જલ્વએ વહદત દીખાદે અય મેરે માહે મુનીર

સૈયદે કૌનેન શાહે અ'બીયા કે વાસ્તે

ઇશ્કકી મનઝલ મુઝે મશકલા નઝર આઇ કઠન

કીજીયે આશાન અલી મુશ્કીલ કુશા કે વાસ્તે

હિંમતે આલી ઇનાયત કરકે સર કરદું ફીદા

સૈયદે શોહેદા ઇમામુલ અશકીયા કે વાસ્તે

વુજકો મીલનેકા ઇલાહી આશકોંકો ઇસ્ક હો

અ'બ્દો આખીર નીભા જનુલ એબા કે વાસ્તે

સૈયદે બાકર વ જાઅફર કાઝમો મુસા રેઝા

દીલ મુનવ્વર કર ઇમામે બા સફા કે વાસ્તે

દીલકુ રોશન કર ઇલાહી સુરતે શમ્સો કમર

હઝરતે મઆરૂફ કરખી જુઅતા કે વાસ્તે

મઆરેફત કા જોશ તેરે આરેફોંમે હો સદા
સરરી શકતી ઓર જુનૈદે પારસા કે વાસ્તે
અબુબકર અબ્દુલ્લાહ શીબલી ઓર અબ્દુલ વાહે દસ્ત
ઇસ્કમે કામીલ બના ઇન અવલીઆ કે વાસ્તે
યુસુફે તરતોસ સૈદા શેખ હંકારી અલી
વસ્લ દે તું બુ સઇદે પેશ્વા કે વાસ્તે
અય ખુદા કૌનૈનમેં તેરે સીવા દર કાર નેસ્ત
જલ્વએ વહદત દીખા ગૌસુલ વરાકે વાસ્તે
સૈયદે અબ્દુરઝઝાક શેખ ઇબ્રાહીમ પીર
શૌકકા દારૂપીલા શેખુલ હુદા કે વાસ્તે
જાઅફરે એહલે સફા ઓર સૈયદે શેખે અલી
અપના જલ્વા દે મોહંમદ રહનુમા કે વાસ્તે
હઝરતે ગફફાર સીદ્દીકી મોહંમદ હકનુમા
કર દુઆ મકબુલ મકબુલે ખુદા કે વાસ્તે
સૈયદે અબ્દુર રઉફ ઝુઅતા અબ્દુલ વહાબ
બક્ષ મય ચકબુર કર ઇન હકનુમા કે વાસ્તે
શાહ અલાઉદ્દીન શત્તારી સીરાજુલ અવલીઆ
ફજલ તેરા હો ખુદા એહલે સફા કે વાસ્તે
હઝરતે સર મસ્ત કામીલ ખાસ સર મસ્તે ઇલાહ

પ્યાર દે હરદમ બદમ અપને લેકા કે વાસ્તે
શાહ ઝહુરૂલ હક મહમદ ગોસ વજહુદીન પીર
શોક ઓકો ઇશ્ક દે હર ઓલીયા કે વાસ્તે
શીબગ તુલ્લાહ અરશ આજમ કે હે ખુરશીદે બકા
હઝરતે અબ્દુલ અઝીમુલ અશરીયા કે વાસ્તે
સૈયદ મહમદ હે મોદરસ ઓર જનાબે શાહ કરીમ
તુજપે હું મવલા રીદા તુરૂલ ઝીયા કે વાસ્તે
સૈયદે સાદાત તાહેર શાહ મીનલ્લાહ શાહપીર
નુર નુરાની હો યેહ દીલ હકનુમા કે વાસ્તે
હઝરતે સૈયદ મોહમદ હઝરતે દાઉદ શાહ
વસ્લ દે ત્વાહેર વલી ઉલ્લાહ બકાકે વાસ્તે
શાહ જંગલી શાહ કલંદર ઉન્કે હંય મોહસન અલી
બક્ષ મુજકુ મઆરેફત ખુલ્દે નુમા કે વાસ્તે
શાહ મોહીયુદીન જીનકા નામ હય મૂખત્યાર શાહ
કર દુઆ મકબૂલ સૈફુલ અશખીયા કે વાસ્તે
એહસે દીલકે દીલસે મસ્તી તાહશર હોવે ન દૂર
મુરશીદે મનસુર શાહે હકનુમાકે વાસ્તે
સુફીએ મીસ્કીન શાહકી આરજુ હય સોતો હય
મુંદદુઆ બરલા મહંમદ મુસ્તફા કે વાસ્તે

માસીવા તેરે ફના હો જુમલગી હીરસો હવા
મેને પકળા હય વસીલા બસ લીકાકે વાસ્તે
અઝ તુફેલે ખ્વાજગાંને કાદરી જલ્લેએ લાહ
નેઅમતે સબ ગર હેબા તું મુજ ગદા કે વાસ્તે
સુફીએ મીસ્કીન શાહ તેરા હે એક કમતર ફકીર
પાર કર નૈયા મેરી કુલ્લ અવલીયાકે વાસ્તે

૧ કસીદા.

વજહુદ્દીન અમદાવાદવાલેકે હકમે.

આપકે મકબૂલ યઝદાં શાહ વજહુદ્દીન પીર
શાહ શાહાં કુતબે દૌરાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૧
અહમદાબાદ આપકા હે મોલદે મરકન શરીફ
મઆરેફતકે માહતાબાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૨
ચઆને ચરખે મઆરે ફતકે આપહો ખુરશીદે તાબ
ખાદીમોકે નુર દરફાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૩
રાઝદારે મઆરેફત ઔર સાહેબે અંદાઝ નાઝ

શમ્એ બઝમે જીન્નો ઇનશાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૪

કાદરી શત્તારી આલમગીર પુખ્તા સીલસીલા

હમ મુસલસલ ઇસમેં શાદાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૫

પેશવાએ જીન્નો ઇનસાં હાદીયે તુરૂલ હુદા

આશેકોં કે જોશ જોશાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૬

હે તુમ્હારા હોઝ શારી તોતનોંકે વાસ્તે

હર મરઝકા હે યેહ દરબાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૭

નામ દીવા આપકે જોહોં વોહ હે લાખોંકૂ કુલ

સરદ હોગઇ ઊનપે નહેરા શાહ વજહુદ્દીન પીર ૮

હો મોહમ્મદ ગૌસકે તુમ મંઝુરે નઝર

કતબીયતકે તાજપોશાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૯

બસ મઝારે પાક પર મેં પળરહા હું યેહ અઝલ

ચશ્મમેં રોશન દરખશાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૧૦

આપહો મોહ હીદાયત તાકેયામત રોશનંદ

કર રહા લાખોંકુ ખાસાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૧૧

આપકા શજરા હે મદસ્યુ શજરએ તોબાહ બુલંદ

ઉસ્કા શાયા ઝલ્ને સુબહાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૧૨

શાખ ખાખે બરગે ઔર સમર કુલ શજરેકે

જોશ હકકાનીસેં બાઝાં શાહ વજહુદ્દીન પીર ૧૩

આપકા કમતર હું મીસ્કીન પર હું શાહ બાઝે બુલંદ
એ મેરે વાલીશાહે શાહાન વજહુદ્દીન પીર

૨ કસીદા.

હકતઆલાકા પીયારા સૈયદે કૌનન હે
આમેનાજી કા દુલ્હારા સૈયદે કૌનેન હે
ખાસ નુરે કિબ્રાયાઇ ઝાત પાકે એહમદી
સર નબુવ્વતકા સીતારા સૈયદે કૌનેન હે હક
લુત્ફસેં ઉનકે મુનવ્વર હે કુલુબે મોઅમેનાં
હશ્રમેં શાફેઅ હમારા સૈયદે કૌનેન હે
કયા હમે ડર હે અઝીઝો દરમીયાંને દોજહાં
અહમદે મુરસીલ હમારા સૈયદે કૌનેન હે હક
રહમતુલ લીલઆ લમીન મેહેબુબે રબ્બુલ આલમીન
મતલુબ હર દીલકા પીયારા સૈયદે કૌનેન હે
નુર અહમદકી ચમક હે જુમલગી કંદીલમેં
નામ શીરીં યું નીયારા સૈયદે કૌનેન હે હક
હર ગુલોમેં ઉનકી ખુશબો હર તરફ મેહેકી મહક

કલયોં કલીયોં ગુલ હઝારાં સૈયદે કૌનૈન હે
રૂહ અહમદ પર પઢો સલવાત તુમ એ મોઅમેનો
જીન્નો ઇનસામે પૂકારા સૈયદે કૌનૈન હે હક. ૪
ચુમતાહે નામ અહમદ લેતેહી હક મોંહ મેરા
બુરજે વહદતકા સીતારા સૈયદે કૌનૈન હે
લીજીયે મેરી ખબર તુમ યા નબી બેહરે ખુદા
સુફીયે મીરકીન તુમ્હારા સૈયદે કૌનૈન હે હક. ૫

૩ કસીદા.

મનસુરશાહકા આપકે મુરશીદકા.

ઉઠકે તઆઝીમ સબકરો અબ મુસ્તુફા પૈદા હુવે
ઉમ્મતે આસીકે રહબર રેહનુમા પૈદા હુવે...ટેક
જીનકી આમદકે લીયે કરતે મલાયક જુસ્તજુ
વોહ રસુલે પાક દીલ સલ્લે અલા પૈદા હુવે ઉઠકે ૧
હકને અપને નુરસેં પૈદા કીયા ઉસ નુરકુ
આજ વોહ ઝાતે નબી નુરે ખુદા પૈદા હુવે

એ બયાં મૌલુદકા દીલસેં સુનો યે મોઅમીનો
આખરી વકતે નબી હમદે સના પૈદા હુવે ઉઠકે ૨
હકને ઉનકે શાનમેં કુરઆન યેહ નાઝીલ કીયા
વોહ શફીઉલ મોઅમેનીન (શમશુ દુહા) પૈદા હુવે
હમકુ અબકુછ ડર નહીં પૂલકા મોહીબ્બો દોરતો
રહમતુલલીલ આલમીન રાહે સફા પેદા હુવે ઉઠકે ૩
કુફ્રકી ઝુલમત મીટી ઇસ્લામ નુરાની હુવા
વોહ રસુલે હાશમી બદરૂ દુજા પૈદા હુવે
અબ મોહમ્મદ નામ પર કરદે ખતમ મનસૂરશાહ
અહમદે મુરસીલ હબીબે કીબ્રીયા પૈદા હુવે ઉઠકે ૪

---

૪ કસીદા

જવાબ મીસ્કીનશાહકા.

ઇસ ઝુલમત મેં રોશન આકે જબ સાહેબ લૌલાક હુવે
દીલ ઉનકે હૈબત કે મારે કુફ્ફારોં કે ચાક હુવે ટેક... ૧
પૈદા હોતેહી સીજદા કરકે ફરમાયા યારબ ઉમ્મતી
યારબ ભલી ઉમ્મતી મન ખૈયરૂ રયા ઇફ્લાક હુવે ૨

ખુશી કરો એ મોઅમીન ભાઇયો બેશક યેહ હે જાયે ખુશી
ઉમ્મત કે વાલી હુવે પૈદા ખુશઓ સેં તરનાક હુવે 3
ચૌદીશ કામીલ પાંગી મુનાદી ખતમે રસુલકા રાજહુવા
બૈતુલ્લામેં બુત જીતને થે વેહ સારે ગમનાક હુવે ૪
જૈસા રબને શાહ બનાયા વુઝરા વૈસે અતા કીયે
વઝીર આઝમ ચારોં ઉનકે સાહેબે ઇદરાક હુવે ૫
ઇસ મેહફીલમેં ખુશઓં છળકો ઝાતી જલ્વા આ પહોંચા
આ પહોંચે ઉમ્મતકે વાલી એહસે મેહફીલ પાક હુવે ૬
નબી સાહેબકી આઇ સવારી સમલજાઓ સુફીમીરકીન
પઢો દરદાં હોકે મોઅદદબ વોહ સાહેબ લૌલાક હુવે ૭

૫ કસીદા

મહેશરમેં હોગી ખાસ નીદાયે મેહમ્મદી
કહાંહે આજ મસ્ત લેકાયે મોહમ્મદી
સાયાઅમેં આવો ગરમીએ મેહશરસેં દોસ્તો
બુલંદ હે આજ ખાસ લેવાયે મોહમ્મદી...ટેક ૧
રહેમત કે જોશમેં હે જનાબે કરીમ આજ

મુસ્તાક હો રહા હે ખુદાયે મોહમ્મદી
ઉંગલી ઉઠાકે કલમા શહાદત સેં મસ્તહો
દોળેગે :ન્જેરા ખાકે ગદાયે મોહમ્મદી ૨
મતવાલે બનકે રકસમેં આવેગેં આંશેકાં
ચલેંગે સરકે બલકો ફીદાયે મોહમ્મદી
દરકે હુઝુરમેં વોહ મઝાહે કે કયા કહું
ચલો મોહીબ્બો દેખો લેકાયે મોહમ્મદી ૩
મન્જાલ કીસકી હે જો ચલાજાયે ખુલ્દમેં
જબતક નહોગી ખાસ રઝાયે મોહમ્મદી
આદમ નબીસેં હઝરતે ઇસા તમામ કુલ
મુસ્તાક મુંનતઝર હે ફીદાયે મોહમ્મદી ૪
દીલ લગાવો અપના રૂખે મુસ્તાફાઇસેં
જાનોં દીલો ચશ્મ લગાયે મોહમ્મદી
મીરફીનશાહ સુફી જમાલે રસુલકા
મુસ્તાક દીલસેં ખાસ રેઝાયે મોહમ્મદી ૫

૬ કસીદા

શાને પુકરા.

જમાલે કાબએસે બઢકે દેખા, હે હમને બેશક જમાલે પુકરા
કમાલે અરશે બરીંસે ચઢકર કે પાયા, હમને કમાલે પુકરા...ટેક ૧
નબીકે વારેસહે ઉલમાએદીંન, ફકીર વરસેમેં વરસુતુલ હક
વીસાલે હકકી અગર તલબહે, હુસુલ કરલો વેસાલે પુકરા ૨
બયાંને કુરઆંનમે શાન પુકરા, હદીસ નબવી અલ ફકરો ફખરી
વફકરો મીન્ની કમાલ ઉનકા, અજબ તઆજુબ હે હાલ પુકરા ૩
હદીસ કુદસીમેં યું સુનાયા, હું ઉન્કા આશીક અશ્શદે શૌકા
શફીએ દરજાત કૌન એસા, હે હકકે યેહ નૌ નેહાલ પુકરા ૪
હે કોઇ આશીક ખુદા જહાંમેં, ખુદાહે ખુદ આશીકે ફકર હે
હશરમેં પુકરાસેં અજઝ હોગયા, મેઝાજ પૂરસી મલાલ પુકરા ૫
ઇજા અનંતોમુલ ફકર હોવલ્લાહ, મઆઅલ પુકરા હે બસ મઆલ્લાહ
અરશસેં ફરસ છા રહાહે, યહાં ન હૈબત જલાલે પુકરા ૬
ફકરકા સૌગા અજબ હે મો ડુઅ રમુઝ ઔર મગઝસેં ભરાહે
મચીહે હુરો મલક બજીન્નો, બશરકે અંદર ધમાલ પુકરા ૭
પાનસદ સાલાહ બાદશાહાં, વઅગનેયાઓસેં દખ્લ જન્નત

પેશતરસેં યેહ સૈર કરતે, ફીરેંગે બસ ખૂશ ખૂશહાલ ફુકરા ૮

હદીસ દીગર હે હુબ્બે ફુકરા, હે ખાસ મીફતાહ જન્નતોંકી

વલે મુસીબ્બતનો યેહ હુઇહે કે હોના પૈછાન મહાલ ફુકરા ૯

ફકીર ફીરતેહેં જગમેં અકસર, વલે અસલ હે ફકીર કમતર

ઈન્જા અનતોમુલ ફકર હોતલ્લાહ, કહાંપે હે ઇસ મીસાલે ફુકરા ૧૦

ફકર હુવા જીસ ગદાકુ હાંસીલ, ફકીર સૂફી હુવા વોહ કામેલ

હૈ એસે સાહેબ ફકીર કહાંપર, મીલે કહીં ખાલ ખાલ ફુકરા ૧૧

ફકીર દર દર નહીં હે ફીરતા, નહીં કીસીસે ફકીર ડરતા

નહીં મલક મૌત સેં વોહ મરતા, નીયારી હે રસ્મ ચાલ ફુકરા ૧૨

ફકીરકે ફૈઝકે હેં ભૂખે, જહાંમેં કુલ અગનેયાં વશાહાં

કરો દીલો જાંસે ઉનકી ખીઝમત, કલામે હક કીલો કાલ ફુકરા ૧૩

ઔલેયાઇ તહતે કુબાઇ, કુદસી (લાયઆરે ફો હુમ) ગૈરી

યેહ શાન ફુકરા બયાંને ફુકરા, રફીએ દરજા મઆલ ફુકરા ૧૪

ફકકરકી ગોદળી નબીને પહેની, હૈ લેલ ઇસરાહ મેં દસ્ત હકસેં

યેહી મોરકકા સજાહે હકસેં, યેહી હે શમશે મહાલ ફુકરા ૧૫

કોઈ હે સૈદાયે હુરો જન્નત, કોઇ હે તરસાં વહરઝાં દોઝખ

મ્હવ હો મસ્ત લેકાયે હકમેં, યેહ ઝુમતે વઝદ હાલ ફુકરા ૧૬

ફકીરકા શાહ બાઝ આજ કલ હે, જહાંમેં મનસુરશાહ હાદી

કદમમેં ઉનકે હૈ સર હમારા, હૈ શાન ઉસ્સે તવાલ ફુકરા ૧૭

વલી કુતુબ ગૌસ ઔર કલંદર, હે સબસે બાલા મુકામ ફકકર
એ સુફી મીસ્કીન શાહ દીલસે, રખ્ખો હમેંશાં ખીયાલ ધ્રુકરા ૧૮

દુહા
મોહયુદીન ચોખંડીવાલે
હાફેઝ સાહેબકા

જગમેં દુશ્મન તીન હે, ઔરત માલ જમીન.
ઇન તીનોકે ફંદસે, ભાગ મોહયુદીન.

જવાબ મીસ્કીન શાહ સુફી સાહેબકા.

જગમેં દુશ્મન એક હે જીસ્કા તમ્આ હે નામ
સુફી મીસ્કીન આપપર કરલો તમ્આ હરામ

કસીદા પીર દસ્તગીર વજહુદ્દીન અલવી
ગુજરાતી એહમદાબાદી ડદસલ્લાહે સરરફુલ અજીઝકા
૭ કસીદા.

બજા મુલ્કોંમેં હે ડંકા વજહુદ્દીન અલવીકા
તજલ્લા ખૂબહી ચમકા વજહુદ્દીન અલવીકા

મોહમ્મદ ગૌસકા પ્યારા નબી સાહેબકા દુલ્હારાં
સીતારા અનવરી ચમકા વજહુદ્દીન અલવીકા...ટેક

મશરબ પાક શત્તારી નસબ હે કાદરી અલવી
કેયામત તક બજે ડંકા વજહુદ્દીન અલવીકા

હૈં દર ગુજરાત અહમદાબાદ ઉનકા રોઝયે રીદવાન
બેહીસ્તી દર ખુલા કીનકા વજહુદ્દીન અલવીકા ૨

સાળે તીનસો બરસોંસે આબે હૌઝ ખાલેસહે
કરીશ્મા ઝાહેરા દેખા વજહુદ્દીન અલવીકા

શફા ગુંગો વતશનોં કુ વોહ આબે હૌઝ નૌશીહે
મુબારક યેહ કરમ કીસકા વજહુદ્દીન અલવીકા ૩

મુંજદીદ વકતકે અપને યેહ હાદી મેહદીયે કામેલ
મરાતબ કુતબેયત કુબરા વજહુદ્દીન અલવીકા

વોહ આસુદા અંદર ખાન પૂર જાને જાનાનાં
યેહ દૌલતખાના હે બાબા વજહુદ્દીન અલવીકા ૪

ફૈઝે બાતેનીસેં હે ચૌદાસો વલીયુલ્લાહ
સખા દરયા દીલીપાયા વજહુદ્દીન અલવીકા

વીલાયત આસમાનીકે વોહ માહે ચારદા સ વર
ખઝાના હે ખુદાકા વજહુદ્દીન અલવીકા ૫

નીગાહે પાકમેં તાસીર બખશી હે ખુદાને વોહ
ફીરે હરગીઝ નહીં નંગા વજહુદ્દીન અલવીકા

ગીરોહે ચારદાકા સર ગીરોહ શૈખુલ મશાયખ યેહ

ખીલાફત તાજતુલ અકબર વજહુદ્દીન અલવીકા ૬

યેહ માલેક નૈયમતે કુબરા વોહ દૌલત આઝમ હે ઉનકી

અરબસે તા અજમ ઝુંડા વજહુદ્દીન અલવીકા

તેરે દરબાર શાહાના પે આયા તેરા દીવાના

અરે તું કીસકા હે શૈદા વજહુદ્દીન અલવીકા ૭

બેહીસ્તી સીલ સીલ્લા તેરા મોરીદાં હે તેરે લાખોંક

ખુદાકુ નાઝ હે પ્યારા વજહુદ્દીન અલવીકા

દૌલતખાનાયે દીગર ખાનપૂર અવલાદસે આબાદ

યેહ સૌરી સીલસીલા બાબા વજહુદ્દીન અલવીકા ૮

હૈબર શજ્જાદગી અલ વકત બળા સાહેબ અબ્દુલ્લાહ

બળામીયાં હે ગુલબૂટા વજહુદ્દીન અલવીકા

કસીદા લીખતે દીલ ચમકા કલમ અપના ઝલક ઉઠા

યેહી જામે મોહબ્બતકા વજહુદ્દીન અલવીકા ૯

વોહ મેઅખાનાયે અલવીકા હૈ તું મૈનૌશ મસ્તાના

દરશન જીસ્નેહી દેખા વજહુદ્દીન અલવીકા

અરે મીસ્કીનશાહ સુફી હૈ ઉનકા નામ લેવા તું

તેરા મશરબ વ મૈખાના વજહુદ્દીન અલવીકા ૧૦

૮ કસીદા

અવ્વલો આખર મેં હે ઇસરાર મોહમ્મદ

ઝાહેરો બાતીનમેં હે અનવાર મોહમ્મદ

શમ્શ બઝમેં મુરસીલાં સરકાર મોહમ્મદ

હે શફીએ આસીયાં મુખતાર મોહમ્મદ

મરઝે ફલક મેં ન મીસાલે મોહમ્મદ

સલ્લુઅલા મોહમદીન વઆલે મોહમ્મદી (દરૂદ) ૧

લાસાની હે અંદર જહાં દરબાર મોહમ્મદ

ખતમે રીસાલત શહે અબરાર મોહમ્મદ

કાન હીદાયત હે બસ ગુફતાર મોહમ્મદ

તાજ સફાઅત સરે સરદાર મોહમ્મદ

જુમલહા નેક પાક ખેસાલે મોહમ્મદી

સલ્લુઅલા મોહમ્મદીન વઆલે મોહમ્મદી (દરૂદ) ૨

મુરદા ઝીંદા હોતે અઝ રફતાર મોહમ્મદ

નુર હીદાયત હે વોહ તલવાર મોહમ્મદ

બાદશાહાને જહાં બેગાર મોહમ્મદ

કાઅબતુલ્લાહસેં સીવા ઘરબાર મોહમ્મદ

મુસ્તાક ખુદા ખાસ જમાલે મોહમ્મદી

સલ્લુઅલા મોહમદીવ વઆલે મોહમ્મદી (દરૂદ) ૩

જબ ચલે મેઅરાજકુ સાલારે મોહમ્મદ

ખા ... થે બુરરાકપે અસવાર મોહમ્મદ

અરશીયોંને કર લીયા ઇકરાર મોહમ્મદ

હુરો મલક સબ હુવે બલહાર મોહમ્મદ

ચાહતા હે કિબ્રીયા બી વેસાલે મોહમ્મદી

સલ્લુઅલા મોહમ્મદીન વઆલે મોહમ્મદી (દરૂદ) ૪

સૈયદે કૌનેન હે અખયાર મોહમ્મદ

જુદો સખા બખ્શકા ગુલઝાર મોહમ્મદ

ઉમ્મતી આસીકા હે સત્તાર મોહમ્મદ

દોઝખી હો જો કરે ઇનિકાર મોહમ્મદ

બોલે મલક દેખ જમાલે મોહમ્મદી

સલ્લુઅલા મોહમદીન વઆલે મોહમ્મદી (દરૂદ) ૫

જીસને દેખ પાયા હે દીદાર મોહમ્મદ

ચાર દીગર બી હો તલબગાર મોહમ્મદ

હો ગયા હે સુફી મીસ્કીન પ્યાર મોહમ્મદ

દરૂદ જારી દીલમેં હે એકતાર મોહમ્મદ

લારૈબ બેઅદદ હે કમાલે મોહમ્મદી

સલ્લુઅલા મોહમ્મદીન વઆલે મોહમ્મદી (દરૂદ) ૬

૯ કસીદા

સાહેબે લૌલાક મોહમ્મદ રસુલ હે

પીયારે ખુદાકે પાક મોહમ્મદ રસુલહે

વોહ રંગઝેબ ખાકે મોહમ્મદ રસુલહે

સાયાએ ઇફ્લિ.ક મોહમ્મદ રસુલહે

યા સા મોઇને મેહફીલે અહવાલે અહમદી

સલ્લુ અલા મોહમ્મદીન વઆલે મોહમ્મદી (દરુદ) ૧

અવ્વલ હુવા પૈદા વોહ મોહમ્મદકા નુરહે

જુસ્તજુ મેં ઉનકે મલાયક વ હુર હે

મોઅમીનો કે દીલ સદા ઉનસેં સરુર હે

બદબખ્ત હે જો ઉનકી મોહબ્બતસેં દુર હે

યાસા મોઇને મેહફીલે એહવાલે એહમદી

સલ્લુ અલા મોહમ્મદીન વઆલે મોહમ્મદી (દરુદ) ૨

અરશેં બરીંસેં બેહતર અહમદકી શાન હે

અહમદસેં મુનવ્વર હુવા કૌનો મકાન હે

સાઅયરે મએરાજ નબી લામકાન હે

કુરબાન મોહમ્મદ પે આશેકોં કી જાન હે

યાસા મોંઇને મેહફીલે અહવાલે અહમદી

સલ્લુ અલા મોહમદીન વઆલે મોહમ્મદી (દરૂદ) ૩

આવો શીતાબી દોળકે મેહફીલે રસુલ

જીસમેં ખુદાયે પાક કા કામીલ રહમ નુઝુલ

ઉનકી બરકતસેં કરે કિબ્લીયા કબૂલ

બરગુઝીદા કિબ્લીયા પ્યારા નબી રસુલ

યાસા મોંઇને મહેફીલે અનવારે અહમદી

સલ્લુ અલા મોહમદીન વઆલે મોહમ્મદી (દરૂદ) ૪

યા નબીજી સુફીયે મીસ્કીન હે ઝઇફ

આકા હો પેશવા હો મેરે હાશમી શરીફ

જુમલહા અંબેયાસેં કીયા આપકુ લતીફ

ઇમદાદ લીલ્લાહ કીજીયે હે કમતરીન ઝઇફ

યા મોંઇન મેહફીલે અહવાલે અહમદી

સલ્લુ અલા મોહમદીન વઆલે મોહમ્મદી (દરૂદ) ૫

ઠુમરી

મેને ફેરીહે સમરનકી માલા

દુરવેશ દીલબર તેરા હું દીલસેં, મુંજકુ ચાહયે ન શાલ દોસાલા
મેને ફેરીહે સમરનકી માલા ૧

ચહેરા નુરાની માહતાબાંની દેખા, હાં મેં વહદતકા પાયા ઉજાલા
મેને ફેરીહે ૨

કલ્બ જીગર અલમસ્ત હે દોનો, હાં તુંને બખશા જો પરેમકા પીયાલા
મેને ફેરીહે ૩

ગંગન મંડલમેં ચંદા જો ઉગા, હાં ઉસ્કા ચૌદીસ હુવાહે ઉજાલા
મેને ફેરીહે ૪

ચોપાઇ

અલહાદી હોવલ્લાહ

પેતે પૂરકા મોહન બાસી, વાંકીશાન સદા અવિનાશી
મહેલ્લા નુરી માહ નગરહે, હશન નુર બાફકા ઘરહે

સીતાપુર જીલ્લા કી બસ્તી, સુંનતા હું હે વહાં વોહ હસ્તી
ઐ હમજોલી કોઈ બતાયેં, માહ નગરમેં કહેતે સાયેં

જવાબ

માહ નગર રોશન હે બાસા જુસ્તજુંમેં ફીર ક્યા રાસા
મનસુર પીયાકી હુંમેં ઘેલી પરેમ ખુમારીકી અલેબેલી
હમાએ બાગ કુદસી સચબોલા સુફી મીસ્કીન હંસ અલબેલા

સાખીઓ.

તલબ તુજે હે યારકી રખ મુરસીદસેં પ્યાર
ઓર રટન રટો હર સાંસસેં તુટે એક ન તાર ૧
મુરશીદમાં મૌલા મીલા મુરશીદ તારન હાર
મહેર કરે જો સતગુરૂ ભવસાગર હો પાર ૨
મુરશીદ ચરનો સટ ધરો રખો પ્રેમ ઓર ભાવ
પ્રેમ ભાવ જબ હો નહીં ઉન્કે ઘર મત જાવ ૩
તન મન ધનસે બીક ચુકા સતગુરૂકે હાથ
સુફી મીસ્કીન સતગુરૂ ચૌદા ભુવનકા નાથ ૪
સંગત સંતોકી કરો રખો સંતસેં રખો ભાવ

સત સંગે સરજન મીલે કભી ન હો અટકાવ ૫
સુફી મીસ્કીન સત સંગમેં હુવા બહોત આરામ
દુબધા સારી દુર હુઈ મીલા પરેમ પદવી ધામ ૬
બેદ પૂરાન કુલ શાસ્તર પઢે પઢાએ અનંત
ધન સબસેં એક સઅતકી બળી હે સંગત સંત ૭
સત સંગ સબસેં બઢા ચૌદા ભુવન કે માંય
સુફી મીસ્કીન યું કહે સબ સંન્તન કે માય ૮
મુરશીદ ચરનો સર ધરો ઐ સુફી મીસ્કીન
મોહર ઉન્કી કામેલ હોવે દીલકુ હો તસ્કીન ૭
ગૌસ હુવે કુતુબ હુવે હોગયે શાહ અમીર
યેહ સબ હોના સહેલ હે મુંસ્કીલ ફના ફકીર ૧૦
સુફી સંત ફકીરકા સબસેં ન્યારા પંથ
હૈ વોહ સુહાગન યારકી નહીં દેખે જુઝ કંથ ૧૧
ઐ પ્યારી હમ જોલીયાં કરલો ખટકા દૂર
મનાવ ખૂશીયાં યારકી હરદમ રહો હઝુર ૧૨
ઐં પ્યારી હમ જોલીયાં ચલો પીયાકે પાસ
તન મન ધન અરપન કરો સુનો ન કોઇ બકવાસ ૧૩
ઐ પ્યારી હમ જોલીયાં ગહેરી પીત જબ હોય
(યહ બહુમ વચહ બહુ નહુ) રહો આપમેં મોહય ૧૪
ઐ પ્યારી હમ જોલીયાં બાંધો પ્રેમકી દોર
દરશનમેં પરશન રહો જૈસે ચંદ ચકોર ૧૫

ઐ પ્યારી હમ જોલીયાં નઝર ન દીગર આય
દીગર તવક્કલ શીરક હે જુઝ યાર ન દેખા જાય ૧૬
ઐ પ્યારી હમ જોલીયાં પેહનો વાકા સુહાગ
ઐ સુફી મીસ્કીન શાહ વાકે બળે હે ભાગ ૧૭
કરો તીલાવત વુજુદકી ઐ સુફી મીસ્કીન
ઇતમીનાન દીલકુ હો કામેલ હો તસકીન ૧૮
સુલેહ કુલ હો જાઇએ રખીયે સબસેં મેલ
પરેમ ભાવ સબસેં રખો વહદતકા દેખો ખેલ ૧૯
સુલેહ કુલ હો જાઇએ કરીયે સબકી સેયો
સુફી મીસ્કીન (મેહેદીયતમેં) કૌન મીયાં (મેહદીયો) ૨૦
સુલેહ કુલ જો હોગયા દેખે એકહી શાન
નીચ ઉંચ યેહ શીરક હે નોન કા હે નુકશાન ૨૧
આઅમા ચશમ હે તેરી કેસે પાયે બુતુન
(વતરાહુમ યનઝોરના એલેક વહમ લા યુબસેરૂન) ૨૨
ગોર તફકકુર ખૂદમેં ડુબ રહો એચું
(કુલીલલાહે સુમ્મ ઝરરહુમ ફીખવદેહીમ યલબુન) ૨૩
સાફ પાની હે વોહી જો કભી ન હો નાપાક
આરેફ વાકેફ હે વોહી જો સબમેં હે બેબાક ૧૪
ખલકત કોઇ થી નહીં ન આદમ કી તસ્વીર
સુફી મીસ્કીન પેશતર ઉસસેં ફના ફકીર ૨૫

શએર.

શૈખ આદમ સુફીએ મીરકીન શાહ, શૈખ કામેલ ઉન્કા હે મનસુર શાહ
રબ્બના અતમીમ લના વનુરના, ખાનેમા બીલખૈર કુન ફ્ગફીરલના
મઅદદનુલ મઆનીમાં પહોંચ્યા રબ્બના, મહઝને અસલીમેં લેજા હલ્લના
મનમ મહબૂર તું મુસ્કીલ કુશાઇ, મનમ મોહતાજ તું હાજત રવાઇ
અનલ મીસ્કીન શાહ મોહતાજ કમતર, ગની મગનીએ અંનતલ્લાહો અકબર
તમ્મત, બીલ ખૈર, વઇરલામે, અલા, મન, તબઅત, હોદા અજ,બરાયે,
મકસુશાહ, ખલીફા, સુફી મીરકીન શાહ, કાદરી શત્તારી

૭૯

ભજન દાદા હાજીપીર મનસુરશાહ સાહેબ દુરવેશ.

૧ : ભજન.

આવો સખી સબદેખો નજરસે, અમર નગર કા શાંવરીયાં
ચારો તરફ હે નુરકી ઝલકી, બાજ રહી હે ઝાંઝરીયાં
સમસો કમરકા જામાં સોહે, હોળે કાલી કામરીયાં ૧
હેરતકા સબ સાઝ બના હે, બાંકી છબહે નાઝરીયાં
ઝુલમુલ અપની જોત દેખાવે, ફુંક રહાહે બાંસરીયાં ૨

જીસકા મુરશીદ કામીલ હોવે, અમર બતાવે ડાગરીયાં
કીતને ઇસમેં ડુબ ગયે હેં, જો કરકે બૈઠે માકરીયાં ૩
અંતકે ભેદકું જાંનત નાહી, બનગયે સાધુ આંકળીયાં
એસા ભેદ જબ કહીએ મનસુરશાહ, જબ ખાલી ન જાવે સાંસરીયાં ૪

૨ ભજન.

જહાં કું દેખા તુજીમેં દેખા, પરદા ઉઠાયા નજરમેં દેખા
નહનો અકરબ કહાહે કીસને, માઅને સમજકે જીગરમેં દેખા ૧
રબ્બહે અરેની લનતરાની, મુસા કલીમ કે અસરમેં દેખા
હરએક શેયમેં હે જાત ઉસકી, બુઝાતો શજરો હઝર મેં દેખા ૨
આશીકકું દેખા સુલીપે ચઢકે, અપસકુ ખોયે અસલમેં દેખા
મુરશીદકા પહાંપર હે કુચ્છ ઇશારા, મનસુરશાહને સબરમેં દેખા ૩

૩ ભજન.

તસ્વીર મેરે યારકી યહાં આકે ચમકી
બેહોશ હુવા દેખકે અનવાર કી ચમકી ટેક ૧

દીલ હો ગયા દિવાના મેરા દેખ ઝલખકુ
અબ કીસ્સે કહું જાકે જો ઇસરારકી ચમકી ૨
જબદેખા તજલ્લી હે તેરી યાર હે ભરપૂર
ચારોં તરફસે દેખલે એહ પ્યારકી ચમકી ૩
દેખ તજલ્લી સૂયે કોહતુર પે મુસા
બેહોશ હોકે ગીર ગયે જો ઇકરારકી ચમકી ૪
આશેકોં કું ચાહીએ એ કામભી કરલે
માલુમ તો હો જાયે જો તલવાર ચમકી ૫
ઐયનલહકક અબ બોલદે ઇસજાંપે મનસુર
હો જાયે એહી શોર જબ દારકી ચમકી ૬

૪ ભજન.

સુનાઇ તુને હૈ ઐસી બતીયાં, હુઇ દીવાની એ સૂનકે સખીયાં
બનાયા આદમ કો શકલ અપની, ન ભેદ પાયા જો તુને રખીયાં ટેક
હઝારો આયે ચલે ગયે સબ, લગાકે અપની હરજાંપે અખીયાં
સરા હદીસસે યેહી હૈ સાબીત, મીટા ન પાવે જોતુને લીખીયાં ૧
મનસુરશાહ હે ઝાહેલ હે બીલકુલ, પાંચે હે મુરશીદ જો મીસ્લે સતીયાં
જહાંસે સાબીત ગયા ન કોઇ, લગાયે બેઠે હે ચોર ઘતીયાં ૨

૫ ભજન.

દીખાદે મુજકુ નુરાની સુરત
અજબ તરેહ કી રહેમાની સુરત ટેક
કીસી જગે પે જુદા નહીં હૈ
સમજમેં આઇ નીશાની સુરત ૧
નહીં હાથમેં કુછ બી હે આયા
કહું મેં કૈસી જબાની સુરત ૨
દીખાકે ઝલકી શૈદા બનાયા
ગુમશુદ હુવા દેખ ગુમાની સુરત ૩
એૈયનલહક અબ બોલે તુ જલ્દી
સુલીપે ચઢકે દીખાની સુરત ૪
મનસુરશાહ યેહ સમજ કે કહેના
મુરશીદ બતાયા હીકાની સુરત ૫

૧ મુનાકેબ.

છરક હો ગયા હે છુડાના યેહી મુસ્કીલ
દાગ લગાહે તો ધુલાના યેહી મુસ્કીલ

ભેદ ફકીરી કો સુનાના યેહી મુશ્કીલ

મન અરફકી બાત છુપાના યેહી મુશ્કીલ

જો મરગયા હે લોટકે આના યેહી મુશ્કીલ

અફસોસ રહા દીલકુ જલાના યેહી મુશ્કીલ ૧

ભેદ યેહ પરદેકા કોઇ કહે નહીં સકતા

એસી ઝલકી દેખકે કોઇ રહે નહીં સકતા

સુરતે શમશેર કોઇ સહે નહીં સકતા

જો મર ગયા હે આપસેં ફીર મર નહીં સકતા

જો મરગયા હે લોટકે આના યેહી મુશ્કીલ

અફસોસ રહા દીલકુ જલાના યેહી મુશ્કીલ ૨

ખુશ સેં ગુઝર જાયેતો રહેજાયગા અકસીર

જીતેજી મરજાયે તો બનજાયગા અકસીર

હૈરતમેં જો દેખાતો સમજ જાયેગા અકસીર

સચ્ચા સુખન બોલકે કહે જાયગા અકસીર

જો મરગયાહે લોટકે આના યેહી મુશ્કીલ

અફસોસ રહા દીલકુ જલાના યેહી મુશ્કીલ ૩

અહદને અહમદકો દેખા ખુબ છીપાયા

એક મીમકા પરદાભી ઉસમેં એસા લગાયા

ઉનકોભી નહીં મોતસે ચારો હે બચાયા

ફીર કહો કૌન રહેગા જો કોઈ હે આયા

જો મરગયા હે લોટકે આના યેહી મુશ્કીલ

અફસોસ રહા દીલકુ જલાના યેહી મુશ્કીલ ૪

તુંતો યહાં કહેતાહે મેરા હે યે તેરા
ભુલકે બૈઠોહો મીયાં કરકે અંધેરા
સોચ કરો યાર અભી હેગા સબેરા
જબ આગઇ મૌત ન મેરાહે ન તેરા
જો મરગયા હે લોટકે આનાં યેહી મુશ્કીલ
અફ્સોસ રહા દીલકુ જલાના યેહી મુશ્કીલ ૫

અપનીતો જવાની યે મીયાં મુફ્ત ગંવાઈ
કુછ સોચ નકીયા જો હોજાયેગા કમાઇ
યેહ બાત તેરે દીલમે હેગી કૌન સમાઇ
જબ આગઈ મૌત ન બાબા હે ન માઈ
જો મરગયા હે લોટકે આના યેહી મુશ્કીલ
અફ્સોસ રહા દીલકુ જલાના યેહી મુશ્કીલ ૬

અહદસેં અહમદભી નહીં યાર જુદા હે
ઝાહેરીતો નુર હે બાતીન મેં ખુદા હે
મનસુરશાહ દીલસેં હુવા ઉનપે ફીદા હે
જબ આગઇ મૌત ન શાહો ન ગદા હે
જો મરગયા હે લોટકે આના યેહી મુશ્કીલ
અફ્સોસ રહા દીલકુ જલાના યેહી મુશ્કીલ ૭

૧ કસીદા.

ચલો જલ્દ દીદાર દેખો ખુદાકા, એ કેયા હકને રૂતબા દીયા મુસ્તુફાકા
હમરાહીમેં ઉન્કે જીબરીલ આયે. લૈકર ચલે વોહ રસુલે ખુદાકા ચલોજલ્દ
હુયે જબકે અસવાર બુરરાક ઉપર, ઇન્નાફ્તહના પઢે વઝીહાકા
બૈતુલ મુકક્દસ જો પહોંચે પેગમ્બર, પઢે જલ્દ વહાંપર સુરે ફાતેહાકા
ખુલે જબકે દરવાઝે રૂયે ફ્લકકે, મીલા નુર જા કરકે નુરલ હુદાકા
નુરોંમેં નુર જબકે શામીલ હુવા હે, જુદા કૌન કરતા મેરે પેશવાકા
એ મુરશીદ એસા જો કામીલ ન હોતા, નહીં ભેદ મીલતા મુજે લામકાંકા
ન કર ભેદ મનસુરશાહ એસા ઝાહેર, કરે બંધ અપની તું બીલકુલ ઝુબાંકા

૨ કસીદા.

ખુદા નુર અપના દીખાતાહે આજ, જુદાઇકા પરદા ઉઠાતાહે આજ
જીબરીલકે હાથ કૌસર વોહ ભેજા, ખુશબોસેં તનકો બસાતાહે આજ
મેઅરાજમેં હકને ઉનકો બુલાકર, નુરોંકી કંદીલ, જલાતા હે આજ
નઆલૈન પહેરે અરશ પર જો પહોંચે, અરશકા યેહ રૂતબા બઢાતાહે આજ

પહોંચે રસૂલે ખુદા જબ વહાંપર, દરૂદ ઔર સલવાત પઢાતાહે આજ
મુરશીદકી દાયા સેં મનસૂરશાહ યેહ, કસીદે નબીકે બનાતા હે આજ

---

૩ કસીદા

બરાયે ખુદા તું એહમદકા મુજે નુર જમાલે દીખા દૈના
રસુલે ખુદાકી વહેદતકા મૈરે દીલપર નુર બસા દૈના
જો કે દેખા તુમ્હારે નુરકી ઝલક નહીં ભુલે કભી હમેં મરગ તલક
તુમપે હોવે ફીદા સબ હુરેં મલક મુજે આકે જરા સમઝા દૈના
મુજે લેચલ જલ્દી મદીને તલક મેરી મીટજાવે દીલકી યેહ સારી કલક
મેંતો હો જાઉં ફીદા તૈરી દેખ ઝલક મેરી સારી ખુદીકુ મીટા દૈના
કહીં બંસી વોહ આપ બજાવત હે સબ દેખજીયા લલચાવત હે
કોઇ આશક રાગ બનાવત હે મૂજે વાકી ખબર મંગવા દૈના
યેહતો મનસૂરશાહ કુછ સોચરહા તુજ નામપે સીરકુ બેચ રહા
ઉસ નૂરકી ઝલકી યેહ દેખ રહા મૈરી બંધ ઝૂબાંકુ કરા દૈના

૪ કસીદા.

બાકી હે તમન્ના હે મદીનાભી દીખાદે
ઉસ રોઝયે અનવરકી ઝીયારતભી કરાદે

અબ જલ્દીસેં લે જાયે મૂજે મકકે મોઅઝમ

બૈયતુલ્લ હરમકી મુજકુ તવાફ઼ભી કરાદે...ટેક ૧

ગભરાતાહુ મેં હીંદમેં એ સાકીયે કૌસર

ઇસ દીલકો મેરે મુશ્કએ અંબરસેં બસાદે ૨

બે હૌશ પળા રહેતા હું કુછભી ન ખબરહે

તુમ હાદીયે રહબરહો મોહે જલ્દી જગાદે ૩

મનસુર દીવાના હે તુમ્હારા યા મોહંમદ

દુન્યાકી મોહબ્બત યેહ મેરે દીલસેં ભુળાદે ૪

મૌલાના હાફ઼ેજી સાહેબ દાદાપીર મોહયુદીન સાહેબ ચોખંડીવાલેકા

બળા અલેપનામા

અલેફ઼ ઇલાહી વોહી હમારા, જીસ્ને સારા મુલ્ક સંવારા

ક્યા કુદરત કી હીકમત કીના, કતરે બીચ સંમુદ ભરદીના

દુહો—ખેલદેખ કુદરતકા હરગા અપના જ્ઞાન,

એક બુંદકે ભીતર સારા સંમુદ સમાન

બે—બંદા વોહી કહેલાવે. જીસ્કો સાંસ ન ખાલી જાવે

જબ એ સાંસ રાતદીન જાગે, કયા માઅને કે પાપ ન ભાગે

દુહો—સદા સાંસ રખ જારી કર દુગધા કુ દુર,

ઝીકર ખુદાસેં અપના દીલ કરલે માઅમુર

તે—તુજમેં અબતક હે ભાઇ, કીબ્રો કીના બુગઝ બુરાઇ

જબ ઇનકું તું દુર બહાવે, તબ સચ્ચા મોઅમીન કહેલાવે

દુહો—ઇન્હે દુર કર પ્યારે કર મઝબુત યકીન,

પલમે મીલે બીધાતા કહે મોહયુદ્દીન

સે—સાબેત ઇમાંન સંવારો, બૈરી પાંચ બદન કે મારો

કામ ક્રોધ ત્રિસના મનમાયા, ઈન પાંચોને ભેદ ગંવાયા

દુહો—ઇન્હે મારલો પહેલે પીછે, બનો ફકીર,

જગમેં રહે બકાઇ અમ્મર હોય શરીર

જીમ-જાપ કરના હર સાંસાં, આઠ પહેર ઔર બારોં માસા

જબ ઈતની તુમ કરો કમાઈ, તબદીલકી કુછ હોઇ સફાઇ

દુહો—ચાહો સફાઈ દીલકીતો કરલો એહ કામ

હર સાઅત હર સાંસપર જપા કરો હરનામ

હે—હાકેમ તુમ એકકુ જાનોં, ઔર દુજેકુ મત ગીરદાનો

નામ દુઇકા દીલસેં છોડો. ઉલફત એક ખુદાસેં જોડો

દુહો—શીવા ખુદાકે જગમેં દુજા નહી હે કોઇ,

લકબ દુઇકા બોલું કુફર સરાસર હોઇ

ખે--ખાલેકસેં કરલે નાતા, ઇધર ઊધર કયું મન ભટકાતા
    ઇસ જગ બીચ ન કોઇ અપના, હૈ સંસાર રૈનકા સપના
દુહો–દુશમન જગમેં તીન હે ઔરત, માલ. જમીન
    ઇન તીનોકે ફંદસે ભાગ મહ્યુદ્દીન
દાલ–દુર દીલસેં કર માયા, છોળ બદી મનમાં રખ દાયા
    હે દાયા માનીંદ ખવૈયા. ઔ ઘટ પાર લગાવે નૈયા
દુહ–ઇસિ દાયાકે જોરસેં લાખો ઉતરે પાર
    બદી સમાની જીનમેં ડુબ મરે મજધાર
ઝ.લ–ઝીકર ઇસ ઢબમેં કીજીયે, દીલમેં નામ ખુદાકા લીજીયે
    જો હકક હકક કર કીયા પુકારા, ગોયા ઉસને મકર સંવારા
દુહો–કરે ઝીકર જો ઝાહેર વોહી બળા મકકાર
    ઉસ્કા મતલબ સાફહો જો રાઝી હો સંસાર
રે—રાજી સાહેબ તબ હોવે, જબ દીલકી દુગધાતું ખોવે
    દુઇ ડાલ દીલમેં બીખ બોયા, અમ્રીત બીજ હાથસેં ખોયા
દુહો–વહાંતો કયા કુછ ઔર થા, યહાં હે કયા કુછ ઔર
    અરે દુઇકે ફેરમેં તું ભૂલા અસલી તોર
જે—જાહેદ એસાહો ભાઇ, જૈસા નબી દીયા ફરમાઇ
    ભુખ મારદે નીંદ ઉડાઇ, તબ તુજસે કુછ હોઇ કમાઇ
દુહો–ભુખ પ્યાસકો મારકે વોહી વોહી રટલાઓ,
    આબેદ બન મઆબૂદ કો રાત્યોં દોસ્ત મનાઓ
સીન–સહેલ એક હીકમત કરલે, ઇશ્ક ગુરકા દીલમેં ધરલે
    જબતક ગુરૂ નહીં બતલાવે, તબલગ ભૈદ નહીં કોઇ પાવે

દુહો—બીન ગુરૂ જગમેં જો કોઈ સીખા ભેદ લભેદ

મીલા ન બીન બતલાઇયે હકતઆલાકા ભેદ

શીન—શોક અસલી જબ હોતા, ક્યું તું ઉમ્ર અકારત ખોતા

ઇતને દીન ખોયે કર ઝગળા, અબહીં ચેત નહીં કુછ બીગાળા

દુહો—હોનાથા સો હોગયા ઉનકા કૌન બીચાર,

તબકી બાતેં છોળદે અબસેં હો હુશીયાર

સ્વાદ—સબર જીસ્કુ રબદીના, પુરા જોગ ઉસીને કીના

બીન માયા ના હોઇ અમીરી, સબ્ર બીના ના હોઇ ફકીરી

દુહો—ખતમ કીસીપે હે નહીં ક્યા બાલક ક્યા પીર

જીસ્કે ઘટમેં સબ્રહે વોહી અસલ ફકીર

ઝ્વાદ—જરૂર મીટાદે હસ્તી, કર ગુલઝાર અદમકી બસ્તી

થાતું નદી નહીં ફીરહોજા, જીતે જાંન ગોરમેં સોજા

દુહો—હૈકા સંગીન જગહુવા નહીંકા મીતન કોઇ,

લેકીન વોહ અકસીર હે જો યાર નહીંકા હોઇ

તોઈ—તાલેબકુ ચાહીયે એસા, રખ્ખે તલબ યારહે કૈસા

ફીર દીલબરમેં યું મીલજાવે, જ્યું મીસરી જલમેં ઘુલજાવે

દુહો—જબતક જલસેં હે જુદા તબલગ હે તકરીર

જબ પાનીમેં ઘુલગઇ તો કહાં મીસરી કહાં નીર

જોઇ—જાહેરકી છોળદે આદત બાતીન કી કર ખુબ ઇબાદત

લાએલાહમાં મીલેગા અલ્લાહ કહા નબી અલગૈબ હોવલ્લાહ

દુહો—જો હઝરતને કહેદીયા સો હે સચ્ચા લારૈબ

કયુ' કે ખુદાભી બોલા (સુ'અમેનુન બીલ ગૈબ)

એન—આજીઝી દીલમેં ધરના, મેં મગરૂર કભી મત કરના

મેં મેં મીલા લઅ્નતી માલા, આજીઝ રહા સભી પરબાલા

દુહા—એ પ્યારે તું દેખલે આજીઝકા મઝમુન

સાફ મોહમદ કહે ગયે (મીનહુમ અમ્મીયુન)

ગૈન—ગૈયરીયત કે ઉકતેરી હુઈ પીયાસેં ખુબ સનેહી

લોભે વહીં છોળ જગસારા, જહાં બસે વોહ પીતમ પ્યારા

દુહા—દીન દુન્યાકે પળે જીસ્કા પળા મુકામ

કયા જાનેં વોહ કુફ્ર કો ઔર કયા જાનેં ઇસ્લામ

ફે—ફીર ફોર મીલે વોહ પ્યારા જબયેહ મરે નફસ અમારા

કયા તુજસેં કુછ દુર હે દાતા હે ઘટમેં મૌજુદ બીધાતા

દુહા—તહોતો શરાસેં અરશ તક ભરાહે સાહેબ રૂપ

હરશૈમેં મૌજુદહે કયા છાંઈ કયા ધુપ

કાફ—કોલ જો કુછ કર આયા, સો દુન્યાકે બીચ ભુલાયા

દેખ જહાંસેં હુવાહે આના, હે ફીર તુજે ઉસી ઘર જાના

દુહા—પ્યારે ઇસ જગ વાંઇ કે ચલીયો માંથ નંવાઈ

મોત હે ભુખી જાંનકી નાં જાનું કબઆઇ

કાફ—કીસીકુ બૂરા ન કહેના, સબસેં બુરા આપહો રહેના

ગર કુછ ચાહે લીયા ભલાઇ કરદે અપની દુર બળાઇ

દુહા—મુઝ આજીઝકે કૌલપર કરલે જરા તમીઝ

જબ છોટાતું બન રહે તો હોજાવે કોઇ ચીઝ

લામ—લેયાકત ઇતિની પાયા કે જગમેં ઇનસાન કહાયા
ગર ખાલેક હેવાન બનાતા, ફીર યેહ વરક કહાં તું પાતા
દુહા—જો ન્યામત રબને દીયા હે તુંજકુ મઆલુંમ
ફીરભી ઉસ્કી દીદસેં સદા રહા મહરૂમ
મીમ—મોહમ્મદકા કુલ લેખા, કુફરા ઉસી બદનમેં દેખા
વોહ મહમુદ મોહમ્મદ દાયમ, રહેંગે રોઝ અબદતક કાયમ
દુહા—મુરશીદને યું કહેદીયા સુન મઆકુલ કલામ
કુલ આલમ કે જીસ્મપર લીખા મોહમ્મદ નામ
નુન—નસીહત ઇતિની પાયા, ફીરભી નહીં ખીયાલ કુછ લાયા
એ ગાફેલ મત બન દીવાના રબ તુજકો કરચુકા સીયાના
દુહા—કીયા ખલીફા હે તુજે વોહ સાહેબ સુબહાન
ઔર તુને તો ના સુના ખાલેક કા ફરમાન
વાવ—વોહી હર ઘટમેં આયા, મુરતમેં સુરત દીખલાયા
કયા બહુરૂપી ગુન ફેલાયા, જુઓ કુલ તક વોહ આપ બનાયા
દુહા—ઝાહેરમેં તો હે જુદા આલમ અઠરા હઝાર
ઔર બાતીનમેં દેખસે બંધાહે વોહી તાર
હે—હુકા રબ ચાક બનાયા, ચાક બીચ લૌલાક બસાયા
ઉસીમેં ફરશ જમીન બીછાયા, ઉસીમેં છત આસમાંહે છાયા
દુહા—જૈસી ઉસ્કી જાત હૈ હે વૈસાહી ઘર
ઔર વૈસાહી નામહે અલ્લાહુ અકબર
યે—યાહુ યાહુ યાહુ હે, મેં ઉઠગયા રહા સો તું હે
અબ તાઝીમ ગુરૂકી કરીયે, એ સર ઉન કદમોં પર ધરીયે

દુહા—કહાં મોહયુદ્દીન હે મોહસનઅલી શાહ પીર
જીસ્કા મુરશીદપાક હે જંગલીશાહ ફકીર

જીલ્લે લખનૌ, મોજે ચોખંડીવાલેકી દાદા પીર જંગલી શાહ કે બાલકા સૈયદ મોહસનઅલીશાહ નવાબ ટોંકવાલેકા બાલકે મોહયુદ્દીન હાફેઝ કારી કી બનાયા હુવા અલેપ નામાં જો ઉન્હોંકે બલાકે મનસૂરશાહકી ઝબાનીસેં આપ મોજે કોસમડી મેં આકે છપવાને કા કેહેગયે આપકા બાલકા મીસ્કીન શાહ કે બાલકા મકબુલશાહ કુ એ ઇજાઝત હુઈ તો આપકે ભજન ઔર દાદા મોહયુદ્દીન સાહેબકા અલેપ નામા દોંનો ઔર મીસ્કીનશાહ આપકે બાલકેકી કુલ ગઝલે છપવાનેકી ઇજાઝત મીલી. ઇ. સ. તા. ૧૫–૩–૪૦

ખાકસાર મકબૂલશાહ કાદરી શત્તારી ખલીફા મીસ્કીનશાહ કાદરી શત્તારીકા.

હાફેઝ મોહયુદ્દીન ચોખંડીવાલેકા

છોટા અલેપનામા.

અલેપ—ઈલાહી ખુદા તુંહી, એ બાદશાહ ઔર ગદા તુંહી
મૌજુદ હે સબસેં સદાતુંહી, સબ તુહી તુંહી સબ તુંહી તુંહી
તે—તાન ઉળાતા ફીરતાહે, સે, સાલેસ રૂપ સંવરતા હે

કહીં ભૈસ ભીખારી કરતાહે, સબ તુંહી તુંહી સબ તુંહી તુંહી
જીમ—જાપ તું કરલે ખાંલેકકા, હે હુકન માનલે માલેક કા
કુછ જ્ઞાન સીખલે સાલેકકા, સબ તુંહી તુંહી સબ તુંહી તુંહી
ખે—ખાલીક ચહીયે તુજકો; દાલ હુઈ છોળકે મોઅમીન હો
જબ ઘો ડાલે દીલકી, બદબો, સબ તુંહી તુંહી સબ તુંહી તુંહી
જાલ—ઝીકર ખુદાકા સચ્ચાહે, રે રાઝ નિયાઝભી અચ્છા હે
એક છીન મેં સબકો રચ્ચાહે; સબ તુંહી તુંહી સબ તુંહી તુંહી
જે—જ્યાદા ઈશ્ક ધરે મનમે, સીન સાંસ રહે જારી તનમેં
ફીર ઘરમેં રહો ચાહો બનમેં, સબ તુંહી તુંહી સબ તુંહી તુંહી
શીશ—શોક બીના કયા આયેગા, સ્વાદ સબર કહાંસેં લાયેગા
બસ બાદ મરગ પસ્તાયેગા, સબ તુંહી તુંહી સબ તુંહી તુહી
જવાદ—જાયાં પુન મંજુર કરો, તો તાકત ગરમી દુર કરો
ઉસ નામસેં દીલ ભરપુર કરો, સબ તુંહી તુંહી સબ તુંહી તુંહી
જો—જાહેર બાતીન છાને વોહ, એન ઇલમ ગૈબ પહેછાને વોહ
કુછ છુપા નહીં સબ જાનેં વોહ, સબ તુંહી તુંહી સબ તુંહી તુંહી
ગેન—ગરૂર હે કુફરાન મીયાં, ફે ફઝલ રબકો પહેછાન મીયાં
પઢ સીદક દીલસેં કુરઆંનમીયાં, સબ તુંહી તુંહી સબ તુંહીતુંહી
કાફ—કોલ ખુદાકા અદા કરો; કે કલમા તૈયબ પઢા કરો
મઆબુદસેં હરદમ ડરાકરો, સબ તુંહી તુંહી સબ તુંહી તુંહી
લામ—લોભ તું કરતા હે કીસપર, મીમ મૌત ખળી હરદમ સીરપર
ક્યું ભુલ રહા હે દો દીનપર. સબ તુંહી તુંહી સબ તુંહી તુંહી
નુન—નૌબત તનમેં બાજ રહી, વાવ, વોહી વોહી ધુન લાગરહી

તું સોહવે કાયા જાગરહી, સબ તુંહી તુંહી સબ તુંહી તુંહી
હે—હુ સેં તનકુ ભરલે તું, લામ અલેપકુ દીલમેં ધરલે તું
મરનેસેં પહેલે મરલે તુ; સબ તુંહી તુંહી સબ તુંહી તુંહી
હુમઝા—સેં અવ્વલ ડરલે, યે યારી ઉસ રબકી કરલે
લામકાં મોહયુદીન ઘળલે, સબ તુંહી તુંહી સબ તુંહી તુંહી

મૌલાના મોહયુદ્દીનદાદાકી
૧ ઠુમરી

જીસ વકત નબી પેગમ્બરકુ, મૌલાને અપના યારકીયા
મઆબુદ મોહમદકે ખાતેર, ચેહુ ચૌદા તબક તૈયાર કીયા
હુર મલક સબ મીલકે વહાંપર સ્વલે અલાકા પુકાર કીયા
જીસ વકત નબી પેગમ્બરકુ....ટેક ૧
રહેમતસેં ઉન્હી કે પાક ખુદા સબ બાગ ચમન ગુલઝાર કીયા
હે બેશક વોહ કહારા કાફર જો કોઇ ઉનસેં ઇનકાર કીયા ૨
કહત મોહયુદીન ઉન્હીંકો સબ નબીયોંકા સરદાર કીયા
જીસ વકત નબી પેગમ્બરકુ મૌલાને અપના યારકીયા ૨

મૌલાના મોહયુદ્દીનદાદાકી
૨ ઠુમરી

સારે ફલકપર ધુમ મચી હે આજ મોહમ્મદ આવત હેહો.
આવનમેં કુછ દેર નહીં હે જીબરાઇલ સુનાવત હેહો

ચુન ચુનકે ખુરરાક સરાસર મીકાઇલ સજાવત હેહો
સારે ફલકપર ધુપ મચીહિ આજ મોહુમ્મદ આવત હેહો ૧
સુનકે ખબર મેઅરાજ નબીકી ગીલમાં શોર મચાવત હેહો
હુર મલક સબ ધુમ ધુમ કે સ્વલે અલા ઘોવરાવત હેહો ૨
એકસે એક નારી મધમાતી સતી રંગ રંગાવત હેહો
જન્નત વાલે કુલ જન્નતમેં ઘીકે ચીરાગ જલાવત હેહો ૩
લાખન લોગ બહારત રહીંયાં, લાખન ફરશ બીછાવત હેહો
હુર મલાયક જીન્નો પરી સબ, ઝુકઝુક માથ નમાવત હેહો ૪
અરશાબરીં જબ પહોંચે પેગમ્બર, અરશી અદબ બજાવત હેહો
ઓલીયા અંબીયા ગોસ કુતુબ સબ સબકો ખબૉ સમજાવત હેહો ૫
ઇશ્ક નબી મેં હઝારન લોટે લાખન પરાન લુટાવત હેહો
તુમ એસે આશક બહોત મોહયુદીન, નેનન નીર બહાવત હેહો ૬

